

BIBLIOTEKA TEKSTÓW USTAW

10.

10400

K O D E K S
H A N D L O W Y

ROZPORZĄDZENIA WYKONAWCZE

K R A K Ó W

K S I Ę G A R N I A P O W S Z E C H N A



10400

M-122381

SPIS RZECZY.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca
1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 502.

KODEKS HANDLOWY.

	Str.
CZĘŚĆ I.	
Art. 1. Źródła Prawa	1
KSIĘGA PIERWSZA.	
K U P I E C.	
D z i a ł I.	
Art. 2—12. Pojęcie kupca	2
D z i a ł II.	
Art. 13—25. Rejestr handlowy	4
D z i a ł III.	
Art. 26—38. Firma	8
D z i a ł IV.	
Art. 39—53. Zbycie przedsiębiorstwa	11

D z i a ł V.

Art. 54—59.	Rachunkowość kupiecka	16
-------------	--	----

D z i a ł VI.

Art. 60—69.	Pełnomocnicy handlowi	18
-------------	--	----

D z i a ł VII.

Art. 70—73.	Kupiec jednoosobowy	21
-------------	--------------------------------------	----

D z i a ł VIII.

Art. 74.	Osoba prawna	22
----------	-------------------------------	----

D z i a ł IX.

Spółka jawna.

Art. 75—80.	Rozdział I. Przepisy ogólne	23
Art. 81—90.	Rozdział II. Stosunek do osób trzecich	25
Art. 91—111.	Rozdział III. Stosunki wewnętrzne spółki	27
Art. 112—121.	Rozdział IV. Rozwiązanie spółki i ustąpienie spółnika	32
Art. 122—140.	Rozdział V. Likwidacja	36
Art. 141—142.	Rozdział VI. Przedawnienie roszczeń .	41

D z i a ł X.

Spółka komandytowa.

Art. 143—146.	Rozdział I. Przepisy ogólne	42
Art. 147—153.	Rozdział II. Stosunek do osób trzecich	43
Art. 154—156.	Rozdział III. Stosunki wewnętrzne spółki	45
Art. 157.	Rozdział IV. Rozwiązanie spółki i ustąpienie spółnika	46

D z i a ł X I.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 158—174.	Rozdział	I.	Powstanie spółki . . .	46
Art. 175—194.	Rozdział	II.	Prawa i obowiązki spół- ników	51
Art. 195—204.	Rozdział	III.	Władze spółki. Oddział 1. Zarząd	58
Art. 205—219.			Oddział 2. Nadzór . . .	61
Art. 220—243.			Oddział 3. Zgromadzenie spółników	65
Art. 244—253.	Rozdział	IV.	Rachunkowość spółki .	73
Art. 254—261.	Rozdział	V.	Zmiana umowy spółki .	76
Art. 262—279.	Rozdział	VI.	Rozwiązanie i likwidacja spółki	80
Art. 280—282.	Rozdział	VII.	Wyłączenie spółnika . .	86
Art. 283—289.	Rozdział	VIII.	Łączenie się spółek . .	87
Art. 290—306.	Rozdział	IX.	Odpowiedzialność cywil- na i karna	90

D z i a ł X I I.

Spółka akcyjna.

Art. 307—338.	Rozdział	I.	Powstanie spółki . . .	95
Art. 339—365.	Rozdział	II.	Prawa i obowiązki akcjo- narjuszów	110
Art. 366—375.	Rozdział	III.	Władze spółki	120
			Oddział 1. Zarząd . . .	120
Art. 376—387.			Oddział 2. Nadzór . . .	123
Art. 388—417.			Oddział 3. Walne zgro- madzenie	129
Art. 418—430.	Rozdział	IV.	Rachunkowość spółki .	140
Art. 431—443.	Rozdział	V.	Zmiana statutu	145

	Str.
Art. 444—462. Rozdział VI. Rozwiązanie i likwidacja spółki	151
Art. 463—469. Rozdział VII. Łączenie się spółek	158
Art. 470—490. Rozdział VIII. Odpowiedzialność cywilna i karna	161

D z i a ł XIII.

Art. 491—497. Przekształcenie spółki akcyjnej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością	168
---	-----

KSIĘGA DRUGA.

C Z Y N N O Ś C I H A N D L O W E.

D z i a ł I.

Art. 498—502. Przepisy ogólne	171
---	-----

D z i a ł II.

Prawo rzeczowe.

Art. 503—506. Rozdział I. Prawo własności	172
Art. 507—517. Rozdział II. Prawo zastawu	173
Art. 518—524. Rozdział III. Prawo zatrzymania	176

D z i a ł III.

Zobowiązania.

Art. 525—532. Rozdział I. Przepisy ogólne	179
Art. 533—541. Rozdział II. Rachunek bieżący	181
Art. 542—554. Rozdział III. Sprzedaż handlowa	183
Oddział 1. Przepisy ogólne	183
Art. 555—567.	187
Oddział 2. Sprzedaż na raty	187

	Str.
Art. 568—580. Rozdział IV. Umowa ajencyjna	190
Art. 581—597. Rozdział V. Komis	193
Art. 598—612. Rozdział VI. Ekspedycja	198
Art. 613—629. Rozdział VII. Przewóz	201
Art. 630—646. Rozdział VIII. Umowa składu	206
	Oddział 1. Przepisy ogólne 206
Art. 647—681.	Oddział 2. Domy składowe 210
Art. 682—695. Rozdział IX. Spółka cicha	223
Art. 696—697. Przepisy końcowe	227

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 503).

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE KODEKS HANDLOWY.

CZEŚĆ I.

Art. I—X. Rozdział I. Przepisy ogólne	231
Art. XI—XV. Rozdział II. Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu handlowego francuskiego	235
Art. XVI. Rozdział III. Przepis szczególny dla obszaru mocy obowiązującej T. XI. cz. II. Zводу Praw	236
Art. XVII—XIX. Rozdział IV. Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu handlowego francuskiego i T. XI. cz. II. Zводу Praw	237
Art. XX—XXIII. Rozdział V. Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu handlowego austriackiego	238
Art. XXIV—XXIX. Rozdział VI. Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu handlowego niemieckiego	239
Art. XXX—LVI. Rozdział VII. Przepisy przejściowe	241

	Srt.
Art. LVII—LXVI. Rozdział VIII. Przepisy tymczasowe	252
Art. LXVII. Rozdział IX. Zmiany w przepisach o opłatach stemplowych	255
Art. LXVIII—LXIX. Rozdział X. Wykonanie i wejście w ży- cie przepisów wprowadzających	257
—————	
Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a nadto co do §§ 5, 8, 55, 62, 65—69 i 77 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do §§ 60 i 64 w porozumieniu z Ministrami Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o rejestrze handlowym	259
Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej, przewidzianej w art. 510, 547 i 670 ko- deksu handlowego	283
Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 lipca 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przedsiębiorstw, prowadzonych w większym rozmiarze	287
Skorowidz	289

KODEKS HANDLOWY

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 czerwca 1934 r.

KODEKS HANDLOWY.

CZĘŚĆ I.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Ź R Ó D Ł A P R A W A.

Art. 1. W stosunkach handlowych obowiązują w braku przepisów kodeksu handlowego i ustaw szczególnych lub powszechnego w państwie prawa zwyczajowego przepisy prawa cywilnego.

KSIĘGA PIERWSZA.

KUPIEC.

DZIAŁ I.

Pojęcie kupca.

Art. 2. § 1. Kupcem jest, kto we własnym imieniu prowadzi przedsiębiorstwo zarobkowe.

§ 2. Gospodarstwa rolne nie uważa się za przedsiębiorstwo zarobkowe.

§ 3. Gospodarstwem rolnym w rozumieniu kodeksu niniejszego jest również gospodarstwo leśne, ogrodowe, hodowlane, rybne, łowieckie lub pszczelarskie.

Art. 3. Wykonywanie zawodu wolnego samo przez się nie jest przedsiębiorstwem zarobkowym.

Art. 4. § 1. Kupiec, który prowadzi przedsiębiorstwo zarobkowe w większym rozmiarze, jest kupcem rejestrowym.

§ 2. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych określa w drodze rozporządzenia, jakie przedsiębiorstwa uważa się za prowadzone w większym rozmiarze.

Art. 5. § 1. Spółka handlowa jest kupcem rejestrowym.

§ 2. Spółkami handlowymi są spółki jawne,

spółki komandytowe, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne.

Art. 6. Kupiec rejestrowy obowiązany jest wpisać się do rejestru handlowego.

Art. 7. § 1. Kto prowadzi gospodarstwo rolne w większym rozmiarze, może być na swe żądanie wpisany do rejestru handlowego i przez wpis staje się kupcem rejestrowym. Może on w każdym czasie żądać wykreślenia wpisu i przez wykreślenie przestaje być kupcem.

§ 2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu określa w drodze rozporządzenia, jakie gospodarstwa rolne uważa się za prowadzone w większym rozmiarze.

Art. 8. Jeżeli z gospodarstwem rolnem związane jest przedsiębiorstwo uboczne, prowadzone w większym rozmiarze, prowadzący je jest kupcem rejestrowym.

Art. 9. Kupiec, którego przedsiębiorstwo lub gospodarstwo rolne utraciło większy rozmiar, przestaje być kupcem rejestrowym przez wykreślenie z rejestru handlowego. Wykreślenie może nastąpić tylko na jego żądanie.

Art. 10. § 1. W stosunku do działającej w dobrej wierze osoby trzeciej, która powołuje się na wpis pewnej osoby jako kupca do rejestru handlowego, niedopuszczalny jest zarzut, że nie było lub niema podstawy do wpisu.

§ 2. Wobec tego, kto został wpisany do rejestru handlowego, osoby trzecie nie mogą zasłaniać się zarzutem, że nie było podstawy do wpisu, chyba że wpisany świadomie uzyskał wpis bezpodstawny.

Art. 11. Przepisy kodeksu niniejszego, dotyczące kupców, stosuje się do prowadzących przedsiębiorstwa zarobkowe nawet wówczas, gdy prawo publiczne zakazuje im prowadzenia takich przedsiębiorstw lub zezwolenie na prowadzenie uzależnia od dopełnienia pewnych warunków.

Art. 12. Mężatka, prowadząca przedsiębiorstwo zarobkowe, jest kupcem, chociażby je prowadziła bez zgody męża.

D Z I A Ł II.

Rejestr handlowy.

Art. 13. § 1. Rejestr handlowy służy do skuteczniania wpisów, przez prawo przewidzianych.

§ 2. Rejestr handlowy wraz z dokumentami, złożonemi do rejestru, jest jawny.

Art. 14. Wpisy do rejestru handlowego będą dokonywane na podstawie zgłoszeń, chyba że prawo przepisuje wpis z urzędu.

Art. 15. § 1. Zgłoszenia powinny być dokonywane osobiście w sądzie, bądź też podawane na piśmie. W ostatnim przypadku podpisy osób zgłasza-

jących powinny być uwierzytelnione notarialnie, chyba że wzory tych podpisów znajdują się już w sądzie rejestrowym.

§ 2. Pełnomocnictwa do dokonania zgłoszenia powinny być w ten sam sposób uwierzytelnione. Jeżeli pełnomocnikiem jest adwokat, stosuje się art. 89 kodeksu postępowania cywilnego.

§ 3. Jeżeli dane, podlegające wpisowi, opierają się na dokumentach, dokumenty te powinny być dołączone w oryginałach albo uwierzytelnionych urzędownie odpisach lub wyciągach.

Art. 16. § 1. Sąd rejestrowy bada, czy zgłoszenie i dołączone do niego dokumenty zgadzają się pod względem formy i treści z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawnymi.

§ 2. Sąd bada, czy zgłoszone dane zgodne są z prawdziwym stanem, jeżeli ma w tym względzie uzasadnione wątpliwości.

Art. 17. § 1. Zgłoszenie okoliczności, podlegającej obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego, powinno być dokonane w ciągu dwóch tygodni od jej zajścia. Sąd rejestrowy może zapomocą grzywny zmusić obowiązanych do skutecznienia zgłoszeń. Grzywna może sięgać do wysokości pięciuset złotych i może być powtarzana. W razie spełnienia żądania sądu grzywna może być darowana.

§ 2. Jeżeli osoba obowiązana do zgłoszenia nie dokonała go mimo wezwania, sąd rejestrowy może dokonać wpisu z urzędu, zaznaczając tę okoliczność w osnowie wpisu.

Art. 18. Osoby, obowiązane do zgłoszenia, odpowiadają solidarnie za szkody, wynikłe z niewykonania lub zwłoki w wykonaniu tej czynności.

Art. 19. W przypadkach ogłoszenia i uchylenia upadłości albo postępowania układowego, udzielenia odroczenia wypłat i zakończenia postępowania celem zapobiegania upadłości sąd, ogłaszający upadłość lub wszczęcie postępowania układowego albo udzielający odroczenia, zarządzi wpisanie odpowiedniej wzmianki do rejestru handlowego. Wpis taki nie ulega ogłoszeniu.

Art. 20. Postanowienia sądu rejestrowego co do wpisu doręcza się kupcowi i osobom, których dotyczą.

Art. 21. § 1. W razie założenia środka odwoławczego od postanowienia sądu rejestrowego oraz w przypadku wniosku o sprostowanie lub o wykreślenie wpisu jako nieuzasadnionego sąd rejestrowy może zarządzić wpisanie do rejestru odpowiedniej wzmianki.

§ 2. W razie wytoczenia sporu, dotyczącego danych, wpisanych do rejestru, wpisanie odpowiedniej wzmianki może zarządzić sąd, przed którym sprawa się toczy.

§ 3. Sąd, zarządzający wpisanie wzmianki, może uzależnić je od złożenia kaucji.

Art. 22. Jeżeli prawo nie stanowi inaczej, wszystkie wpisy do rejestru będą ogłaszane w Monitorze Polskim.

Art. 23. § 1. Od daty Monitora Polskiego, w którym wpis został ogłoszony, nikt w stosunku do kupca nie może zaślaniać się nieświadomością zarejestrowanych danych, chybaby udowodnił, że nie mógł o nich wiedzieć.

§ 2. Dopóki dane, które powinny być wpisane i ogłoszone, nie uzyskały skuteczności stosownie do postanowień paragrafu poprzedzającego, kupiec może się na nie powołać wobec osób trzecich tylko wówczas, gdy udowodni, że o tych danych wiedziały. Przepis ten nie odnosi się do okoliczności, dotyczących zdolności kupca do działań prawnych.

Art. 24. § 1. Wobec osób trzecich, działających w dobrej wierze, kupiec nie może zaślaniać się zarzutem, że dane, wpisane zgodnie z jego zgłoszeniem, nie są prawdziwe.

§ 2. Jeżeli pewne dane wpisano do rejestru niezgodnie ze zgłoszeniem kupca lub bez jego zgłoszenia, kupiec nie może zaślaniać się wobec osób trzecich, działających w dobrej wierze, zarzutem, że dane te nie są prawdziwe, jeżeli zaniedbał wystąpić niezwłocznie z wnioskiem o sprostowanie lub wykreślenie wpisu.

Art. 25. § 1. Każdy oddział powinien być zarejestrowany w sądzie rejestrowym swej siedziby.

§ 2. Jeżeli prawo nie stanowi inaczej, wszystkie wpisy powinny być skutecznie w rejestrze handlowym zarówno zakładu głównego, jak i oddziału.

§ 3. Wpisy w rejestrach oddziałów zarządza sąd rejestrowy zakładu głównego z urzędu i zamieszcza wzmiankę o tem zarządzeniu w ogłoszeniu wpisu do rejestru zakładu głównego. W tym przypadku sąd rejestrowy oddziału nie ogłasza wpisu.

§ 4. W stosunkach z oddziałem skutki, określone w art. 23, liczą się dopiero od daty wpisu w rejestrze oddziału, jeżeli data ta jest późniejsza od daty Monitora Polskiego, w którym ogłoszono wpis do rejestru zakładu głównego.

§ 5. Wpisy w rejestrze oddziału powinny być zgodne z wpisami w rejestrze zakładu głównego z zastrzeżeniem przepisów art. 36.

DZIAŁ III.

Firma.

Art. 26. § 1. Firma jest nazwą, pod którą kupiec rejestrowy prowadzi przedsiębiorstwo.

§ 2. Kupiec może pozywać i być pozywany pod firmą.

Art. 27. Firma kupca jednoosobowego składa się z jego nazwiska i przynajmniej pierwszej litery imienia.

Art. 28. § 1. Firma spółki jawnej zawiera nazwiska wszystkich spółników albo też nazwisko i przynajmniej pierwszą literę imienia jednego lub

kilku spółników z dodatkiem, wskazującym spółkę.

§ 2. Firma spółki komandytowej składa się z nazwiska i przynajmniej pierwszej litery imienia jednego lub kilku spółników, odpowiadających bez ograniczenia, oraz zawiera dodatek „spółka komandytowa“. Nazwiska komandytarzów nie mogą być zamieszczone w firmie.

Art. 29. Firma spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może być obrana dowolnie, powinna jednak zawierać dodatek w pierwszym przypadku „spółka akcyjna“, w drugim — „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“. Nazwiska osób nie mogą być umieszczone w firmie bez ich zgody lub zgody ich spadkobierców.

Art. 30. Firmę osoby prawnej, nie będącej spółką handlową, stanowi jej nazwa ustawowa lub statutowa.

Art. 31. Firma może zawierać także dodatki, mające na celu bliższe oznaczenie osoby kupca lub przedsiębiorstwa. Niedopuszczalne są dodatki, któreby mogły wprowadzić w błąd.

Art. 32. § 1. W razie zmiany nazwiska, które stanowi część składową firmy, można przedsiębiorstwo prowadzić nadal pod dotychczasową firmą, należy jednak w dodatku do firmy wskazać nowe nazwisko.

§ 2. W przypadku ustąpienia ze spółki jawnej lub komandytowej spółnika, którego nazwisko by-

ło w firmie zamieszczone, można prowadzić przedsiębiorstwo nadal pod dotychczasową firmą za zezwoleniem jego lub jego spadkobierców, należy jednak w dodatku do firmy zamieścić brzmienie firmy, odpowiadające przepisowi art. 28.

Art. 33. § 1. Kto nabywa istniejące przedsiębiorstwo, może je za zezwoleniem poprzedniego właściciela lub jego spadkobierców prowadzić pod dotychczasową firmą, powinien jednak zamieścić w firmie dodatek, oznaczający nabywcę, zgodnie z przepisami art. 27 — 31.

§ 2. Pozostawienie w brzmieniu dotychczasowej firmy oznaczenia „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ lub „spółdzielnia“ jest niedopuszczalne.

Art. 34. Firma nie może być zbyta bez przedsiębiorstwa.

Art. 35. § 1. Każda nowa firma powinna odróżniać się dostatecznie od firm w tej samej miejscowości, do rejestru handlowego już wpisanych lub zgłoszonych.

§ 2. Przepis powyższy nie narusza dalej idących przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Art. 36. § 1. Firma oddziału powinna odpowiadać firmie zakładu głównego i być uzupełniona dodatkiem, wskazującym związek z zakładem głównym.

§ 2. W razie, jeżeli firma zakładu głównego nie różni się dostatecznie od firmy, wpisanej już lub zgłoszonej do rejestru handlowego, a znajdującej się w siedzibie oddziału, firma oddziału powinna być uzupełniona dodatkiem dostatecznie odróżniającym.

Art. 37. W razie bezprawnego używania firmy pokrzywdzony może żądać zaniechania dalszego używania firmy, co nie wyłącza dalej idących roszczeń, przewidzianych w innych przepisach.

Art. 38. Sąd rejestrowy powinien z urzędu czuwać nad należytem przestrzeganiem przepisów o firmie oraz nad tem, aby firmy używano w obrocie w brzmieniu, zgodnem z obowiązującymi przepisami. W tym celu ma prawo nakładać grzywny według zasad, wskazanych w art. 17. Pokrzywdzeni przez bezprawne używanie firmy mają prawo zgłaszać wnioski w sądzie rejestrowym i odwoływać się od jego postanowień.

DZIAŁ IV.

Zbycie przedsiębiorstwa.

Art. 39. § 1. Zbycie przedsiębiorstwa, wydzierżawienie i ustanowienie na niem prawa użytkowania powinno być stwierdzone pismem.

§ 2. Zbycie przedsiębiorstwa kupca rejestrowego, wydzierżawienie i ustanowienie na niem prawa użytkowania powinno być wpisane do re-

jestru handlowego. Wpisu dokonywa się na podstawie zgłoszenia którejkolwiek ze stron.

§ 3. Przepisy powyższe nie uchybiają przepisom o formie czynności prawnych, dotyczących przeniesienia własności lub obciążenia nieruchomości.

Art. 40. § 1. Zbycie przedsiębiorstwa obejmuje wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa jako zorganizowanej całości, w szczególności:

- 1) firmę, znaki towarowe i inne oznaczenia, indywidualizujące przedsiębiorstwo;
- 2) księgi handlowe;
- 3) nieruchomości i ruchomości, należące do przedsiębiorstwa, nie wyłączając towarów;
- 4) patenty, wzory użytkowe i zdobnicze;
- 5) wierzytelności, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa;
- 6) prawa, wynikające z najmu i dzierżawy lokali, zajmowanych przez przedsiębiorstwo.

§ 2. W stosunku do zbywcy nabywca przejmuje zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa.

Art. 41. Zbywca obowiązany jest udzielić nabywcy potrzebnych do prowadzenia przedsiębiorstwa wiadomości o jego stosunkach faktycznych i prawnych, w szczególności o wszystkich zobowiązaniach, istniejących w chwili zbycia.

Art. 42. Zbywca obowiązany jest nie czynić niczego, co, stojąc w sprzeczności z zasadami uczci-

wego obrotu, utrudniałoby nabywcy dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa.

Art. 43. § 1. Jeżeli zbycie przedsiębiorstwa kupca rejestrowego nastąpiło w formie aktu notarialnego, nabywca odpowiada solidarnie ze zbywcą za zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa, o których wiedział lub wiedzieć był powinien. Jeżeli nabywca jest osobą bliską zbywcy, domniemywa się, że nabywca wiedział o istnieniu wszystkich zobowiązań.

§ 2. Zobowiązania, za które nabywca nie odpowiada, stają się w stosunku do zbywcy wymagalne z chwilą zbycia, o ile nie są lub nie zostaną należycie zabezpieczone.

Art. 44. We wszystkich przypadkach, które z istoty swej stanowią zbycie przedsiębiorstwa kupca rejestrowego, a w których nie zachowano formy aktu notarialnego, nabywca odpowiada solidarnie ze zbywcą za wszystkie zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa.

Art. 45. § 1. Zarejestrowanie zbycia przedsiębiorstwa (art. 23) albo zawiadomienie dłużnika o zbyciu ma skutki prawne zawiadomienia o przewlewie wierzytelności.

§ 2. Jeżeli pewne wierzytelności w myśl umowy nie przechodzą na nabywcę, dłużnicy, którzy o tem nie zostali zawiadomieni, są zwolnieni od zobowiązania także przez zapłatę, uskutecznioną do rąk nabywcy przedsiębiorstwa.

Art. 46. § 1. Jeżeli w chwili zbycia przedsiębiorstwa umowa zobowiązywała zbywcę i trzeciego do świadczeń wzajemnych, trzeci może rozwiązać umowę z ważnych powodów, związanych ze zmianą osoby właściciela. Oświadczenie o rozwiązaniu należy złożyć w ciągu miesiąca od uzyskania wiadomości o zbyciu (art. 25).

§ 2. W razie zbycia przedsiębiorstwa kupca rejestrowego bez zachowania formy aktu notarialnego prawo rozwiązania służy trzeciemu nawet bez ważnego powodu.

§ 3. W razie zbycia przedsiębiorstwa kupca rejestrowego w formie aktu notarialnego nabywca może oświadczyć, że nie wstępuje w umowę, określoną w § 1, jeżeli o jej istnieniu nie wiedział ani wiedzieć nie był powinien. Oświadczenie takie należy złożyć w ciągu miesiąca od uzyskania wiadomości o istnieniu umowy.

Art. 47. Przepisy artykułu poprzedzającego nie uchylają odmiennych postanowień, zawartych w umowach między zbywcą a osobami trzecimi, ani przepisów, normujących skutki zbycia przedsiębiorstwa co do poszczególnych umów.

Art. 48. Odpowiedzialność kupca rejestrowego, zbywającego przedsiębiorstwo, za zobowiązania, za które nabywca odpowiada, przedawnia się z upływem lat trzech od zarejestrowania zbycia, bądź od późniejszego terminu ich płatności, chyba że z mocy innych przepisów ulega krótszemu przedawnieniu.

Art. 49. § 1. Dzierżawca przedsiębiorstwa kupca rejestrowego odpowiada solidarnie za zobowiązania wydzierżawiającego, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa.

§ 2. Umowne uchylenie odpowiedzialności dzierżawcy jest skuteczne wobec wierzycieli, gdy zostało im podane do wiadomości lub zarejestrowane.

§ 3. Zobowiązania, za które dzierżawca nie odpowiada, stają się w stosunku do wydzierżawiającego wymagalne z chwilą wydzierżawienia, o ile nie są lub nie zostaną należycie zabezpieczone.

Art. 50. Za zobowiązania, zaciągnięte przez dzierżawcę pod firmą wydzierżawiającego przed zarejestrowaniem dzierżawy, odpowiada wydzierżawiający jako dłużnik solidarny.

Art. 51. Wierzyciele dzierżawcy, których wierzytelności powstały przy prowadzeniu wydzierżawionego przedsiębiorstwa, mogą zaspokajać się z surowców i towarów, wchodzących w skład przedsiębiorstwa, niezależnie od tego, czy są one własnością dzierżawcy, czy też wydzierżawiającego.

Art. 52. Przy dzierżawie stosuje się odpowiednio przepis art. 46 § 1.

Art. 53. Przepisy art. 49 — 52 stosuje się odpowiednio w razie ustanowienia użytkowania na przedsiębiorstwie.

DZIAŁ V.

Rachunkowość kupiecka.

Art. 54. Kupiec rejestrowy obowiązany jest prowadzić według zasad prawidłowej rachunkowości kupieckiej taką księgowość handlową, jaka ze względu na rodzaj i rozmiar przedsiębiorstwa jest konieczna celem ujawnienia stanu majątku i interesów handlowych.

Art. 55. § 1. Księgowość handlowa powinna być prowadzona w walucie polskiej.

§ 2. Zapisy powinny być uskuteczniiane w alfabecie języków, dopuszczonych w sądach siedziby przedsiębiorstwa lub oddziału.

§ 3. Jeżeli według zasad prawidłowej rachunkowości kupieckiej rachunki mają być prowadzone w formie księgi, księga powinna być oprawiona i karta za kartą opatrzona numerem porządkowym.

§ 4. Nie wolno pozostawiać odstępów w miejscach, które powinny być wypełnione. Nie wolno treści pierwotnej wymazywać lub w inny sposób czynić nieczytelną; poprawki powinny być dokonywane w taki sposób, aby tekst pierwotny można było odczytać.

Art. 56. Księgi handlowe, listy otrzymane, odpisy listów wysłanych, faktury i inne pisma, dotyczące zapisów, powinny być przechowywane przez dziesięć lat. Przy księgach handlowych termin ten

liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym został uskuteczony ostatni zapis do księgi.

Art. 57. § 1. Kupiec obowiązany jest przy rozpoczęciu przedsiębiorstwa tudzież na koniec każdego roku obrotowego sporządzić inwentarz i bilans.

§ 2. Inwentarz i bilans podpisze kupiec; przy spółkach jawnych i komandytowych podpiszą wszyscy spółnicy, upoważnieni do prowadzenia spraw spółki.

Art. 58. § 1. W inwentarzach i bilansach należy wartość poszczególnych przedmiotów majątkowych oznaczać podług ich wartości rzeczywistej.

§ 2. Wierzytelności wątpliwe należy przyjąć według ich wartości prawdopodobnej, a wierzytelności nieściągalne należy odpisać na straty.

Art. 59. § 1. W przypadkach podziału majątku, w szczególności podziału spadku, spółności lub majątku spółkowego, sąd może nakazać dopuszczenie uczestnika spółności lub zamiast niego męża zaufania do przejrzenia ksiąg w całej rozciągłości. W razie braku zgody sąd wyznacza męża zaufania.

§ 2. Przepis powyższy stosuje się także w przypadku, gdy wynagrodzenie (tantjema, prowizja i t. p.) ma być obliczone na podstawie ksiąg, przy czem sąd może ograniczyć zakres przeglądania.

§ 3. Do wydania postanowienia w tej sprawie właściwy jest w przypadku, gdy sprawa jest

przedmiotem procesu, sąd, przed którym sprawa się toczy, pozatem sąd rejestrowy, w którego okręgu znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

DZIAŁ VI.

Pełnomocnicy handlowi.

Art. 60. Prokury może udzielić tylko kupiec rejestrowy przez piśmienne oświadczenie.

Art. 61. § 1. Prokura upoważnia do wszystkich czynności sądowych i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem jakiegokolwiek przedsiębiorstwa zarobkowego.

§ 2. Do zbycia przedsiębiorstwa, wydzierżawienia i ustanowienia na niem prawa użytkowania oraz do zbywania i obciążania nieruchomości potrzeba wyraźnego upoważnienia.

§ 3. Nie można ograniczyć prokury ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich.

Art. 62. Prokura może być udzielona kilku osobom oddzielnie lub łącznie; jednakże nawet w przypadku prokury łącznej oświadczenia, zwrócone do kupca, tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednej z osób, łącznie ustanowionych.

Art. 63. Prokury nie można przenieść; prokurent jednak może ustanowić pełnomocnika do

poszczególnych czynności lub pewnego rodzaju czynności.

Art. 64. § 1. Prokura może być w każdej chwili odwołana.

§ 2. Prokura wygasa wskutek ogłoszenia upadłości kupca.

§ 3. Śmierć kupca ani utrata zdolności jego do działań prawnych nie powoduje wygaśnięcia prokury.

Art. 65. § 1. Udzielenie i wygaśnięcie prokury kupiec powinien zgłosić celem wpisania do rejestru handlowego.

§ 2. Jeżeli prokura jest łączna, okoliczność ta będzie zaznaczona we wpisie.

§ 3. Do zgłoszenia dołączyć należy skreślony wobec sądu albo uwierzytelniony notarialnie wzór podpisu prokurenta.

Art. 66. § 1. Pełnomocnictwo, nie będące prokurą, udzielone przez kupca do prowadzenia bądź całego przedsiębiorstwa, bądź jego części, bądź też do czynności pewnego rodzaju, upoważnia do wszystkich czynności, jakie zazwyczaj wiążą się z poręczonym pełnomocnikowi zakresem działania. Do przeniesienia w całości otrzymanego pełnomocnictwa, do zbycia przedsiębiorstwa, wydzierżawienia i ustanowienia na niem prawa użytkownika, do zbywania lub obciążania nieruchomości, prowadzenia sporów, zawierania ugód, czynienia zapisów na sąd polubowny, podpisywania weksli

i czeków, zaciągania pożyczek potrzeba wyraźnego upoważnienia.

§ 2. Inne ograniczenia pełnomocnictwa są skuteczne wobec osób trzecich jedynie wtedy, gdy osoby te o ograniczeniach wiedziały lub wiedzieć były powinny.

§ 3. Udzielenie pełnomocnictwa, o którym mowa w zdaniu pierwszym § 1, nie wymaga zachowania formy piśmiennej.

Art. 67. § 1. Zasada artykułu poprzedzającego stosuje się także do pełnomocników, których kupiec używa poza swoim zakładem.

§ 2. Jeżeli kupiec pełnomocnika takiego używa do sprzedaży, uważa się go w razie wątpliwości za upoważnionego do odbioru ceny kupna za towar, który wydaje, do ustanawiania terminów zapłaty w granicach, przyjętych zwyczajem, do odbierania zawiadomień o wadach towaru i oznajmień o pozostawieniu towaru do dyspozycji oraz innych podobnych oświadczeń.

Art. 68. Osobę, czynną za wiedzą kupca w lokalu przedsiębiorstwa, przeznaczonym do obsługi publiczności, uważa się w razie wątpliwości za upoważnioną do załatwiania interesów, jakie zazwyczaj w tego rodzaju przedsiębiorstwach i lokalach są podejmowane.

Art. 69. Jeżeli kupiec zawiera umowę w imieniu osoby trzeciej, nie mając upoważnienia, albo przekracza zakres upoważnienia, obowiązany bę-

dzie, o ile umowy takiej nie potwierdzi osoba, w której imieniu ją zawarto, według wyboru wierzyciela do dopełnienia umowy albo do odszkodowania.

D Z I A Ł VII.

Kupiec jednoosobowy.

Art. 70. § 1. Gdy chodzi o jednoosobowego kupca rejestrowego, podlegają wpisowi do rejestru: imię i nazwisko kupca, firma, siedziba, przedmiot przedsiębiorstwa i okoliczności, dotyczące zdolności kupca do działań prawnych, jak również zmiany powyższych danych.

§ 2. Do zgłoszenia obowiązany jest kupiec. Do zgłoszenia dołączyć należy skreślony wobec sądu albo uwierzytelniony notarialnie wzór podpisu kupca.

Art. 71. Mężatka, która prowadzi przedsiębiorstwo zarobkowe za zgodą męża, odpowiada za zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu tego przedsiębiorstwa, także tym majątkiem, na którym mężowi z mocy prawa lub umów małżeńskich służy prawo zarządu i użytkowania lub inne uprawnienia, i to bez względu na te uprawnienia. Odpowiedzialność ciąży również na majątku wspólnym, o ile spółność majątkowa istnieje za życia małżonków.

Art. 72. § 1. Jeżeli mężatka jest kupcem rejestrowym, mąż może żądać wpisania do rejestru

wzmianki, iż żona prowadzi przedsiębiorstwo bez jego zgody.

§ 2. Nie może on powoływać się na brak zgody w stosunku do wierzycieli, będących w dobrej wierze, których roszczenia, związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa przez żonę, powstały przed wpisem powyższej wzmianki.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo mężatki ma oddziały, rozstrzyga wpis w rejestrze zakładu głównego.

Art. 73. § 1. Żona kupca rejestrowego może żądać wpisania w rejestrze wzmianki o umowie, dotyczącej stosunków majątkowych małżeńskich, i o zmianach, jakieby zaszły w tych stosunkach, załączając do zgłoszenia potrzebne dokumenty celem przechowania w aktach rejestrowych.

§ 2. Umowy powyższe nie mają skutku wobec wierzycieli, będących w dobrej wierze, których roszczenia, związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa przez kupca, powstały po zawarciu umów a przed ich wpisaniem.

§ 3. Jeżeli przedsiębiorstwo kupca ma oddziały, rozstrzyga wpis w rejestrze zakładu głównego.

D Z I A Ł VIII.

Osoba prawna.

Art. 74. § 1. Jeżeli kupcem rejestrowym jest osoba prawna, nie będąca spółką handlową, do zgłoszenia firmy obowiązane są osoby, uprawnio-

ne według ustawy lub statutu do reprezentowania osoby prawnej.

§ 2. W zgłoszeniu podać należy członków władz, uprawnionych do reprezentowania osoby prawnej. Imiona i nazwiska tych członków wpisuje się do rejestru. Wzory ich podpisów, skreślone wobec sądu albo uwierzytelnione notarialnie, dołączyć należy do zgłoszenia.

D Z I A Ł IX.

Spółka jawna.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 75. § 1. Spółką jawną jest spółka, która prowadzi we wspólnem imieniu przedsiębiorstwo zarobkowe w większym rozmiarze (art. 4), a nie jest inną spółką handlową.

§ 2. Spółka, która prowadzi we wspólnem imieniu gospodarstwo rolne w większym rozmiarze (art. 7), a nie jest inną spółką handlową, może być na swe żądanie wpisana do rejestru handlowego i przez wpis staje się spółką jawną.

Art. 76. Do spółki jawnej nie stosuje się przepisów kodeksu zobowiązań o spółce.

Art. 77. Umowa spółki powinna być pismem stwierdzona.

Art. 78. § 1. Zmiana postanowień umowy spółki wymaga zgody wszystkich spółników.

§ 2. Nieważne są postanowienia umowy spółki, według których może być dokonana bez zgody wszystkich spółników istotna jej zmiana.

Art. 79. § 1. Wpis spółki do rejestru handlowego powinien obejmować:

1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa;

2) imiona i nazwiska spółników oraz okoliczności, dotyczące zdolności spółnika do działań prawnych;

3) imiona i nazwiska osób, które są uprawnione do reprezentowania spółki, i sposób tego reprezentowania;

4) zmiany powyższych danych.

§ 2. Każdy spółnik ma prawo i obowiązek zgłoszenia spółki do rejestru handlowego bez względu na odmienne brzmienie umowy spółki.

§ 3. Do zgłoszenia dołączyć należy skreślone wobec sądu albo uwierzytelnione notarialnie wzory podpisów osób, uprawnionych do reprezentowania spółki.

Art. 80. Żona spółnika jawnego może żądać wpisania do rejestru wzmianki o umowie, dotyczącej stosunków majątkowych małżeńskich. Do wpisu tego stosuje się przepisy art. 73.

R o z d z i a ł II.

Stosunek do osób trzecich.

Art. 81. Spółka jawna może nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać i być pozywana.

Art. 82. Rzeczy i prawa, wniesione tytułem wkładu, a także nabyte lub uzyskane dla spółki w jaki bądź sposób w czasie jej istnienia, stanowią majątek spółki.

Art. 83. § 1. Każdy spółnik ma prawo reprezentować spółkę.

§ 2. W umowie może być spółnik wyłączony od prawa reprezentowania spółki lub uprawniony do reprezentowania tylko łącznie z innym spółnikiem lub prokurentem.

§ 3. Odjęcie spółnikowi wbrew jego woli prawa reprezentowania spółki może nastąpić jedynie z ważnych powodów wyrokiem sądowym.

Art. 84. § 1. Prawo spółnika do reprezentowania spółki rozciąga się na wszystkie czynności sądowe i pozasądowe, związane z prowadzeniem jakiegokolwiek przedsiębiorstwa handlowego, nie wyłączając zbywania i obciążania nieruchomości, ustanawiania i odwoływania prokury.

§ 2. Prawa reprezentowania spółki nie można ograniczyć ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich.

Art. 85. § 1. Za zobowiązania spółki odpowiada każdy spółnik wobec wierzycieli bez ogranicze-

nia całym swym majątkiem solidarnie z pozostałymi spółnikami oraz ze spółką. Zasada ta obowiązuje także w razie upadłości spółki.

§ 2. Jeżeli spółnikiem jest mężatka, stosuje się odpowiednio przepisy art. 71 i 72.

Art. 86. Kto przystępuje do spółki już istniejącej, odpowiada także za zobowiązania, powstałe przed jego przystąpieniem.

Art. 87. Kto jako spółnik jawny przystępuje do przedsiębiorstwa kupca jednoosobowego, odpowiada także za zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa przed jego przystąpieniem.

Art. 88. Postanowienia umowne, niezgodne z przepisami art. 85—87, nie mają skutku prawnego wobec osób trzecich.

Art. 89. § 1. Spółnik, pozwany z tytułu odpowiedzialności za zobowiązania spółki, może przeciwstawić wierzycielowi zarzuty, służące spółce, tylko o tyle, o ile mogą jeszcze przez nią być podniesione.

§ 2. Jeżeli zarzut wymaga oświadczenia woli ze strony spółki, jako to: uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia, potrącenie lub inne tym podobne, spółnik może odmówić zaspokojenia wierzyciela, dopóki spółka oświadczenia takiego nie złoży lub prawa do złożenia nie utraci.

Art. 90. § 1. W czasie trwania spółki spółnik nie może żądać od dłużnika zapłaty przypadające-

go nań udziału w wierzytelności spółki, ani wierzycielowi osobistemu przedstawiać do potrącenia wierzytelności spółki.

§ 2. Dłużnik spółki nie może przedstawiać spółce do potrącenia wierzytelności, jaka mu służy przeciwko jednemu ze spółników.

R o z d z i a ł III.

Stosunki wewnętrzne spółki.

Art. 91. § 1. Umowa nie może powierzyć prowadzenia spraw spółki osobom trzecim z wyłączeniem spółników.

§ 2. Nie może również ograniczyć prawa spółnika do osobistego zasięgnięcia wiadomości o stanie majątku oraz o biegu interesów spółki, ani jego prawa do osobistego przeglądania ksiąg i dokumentów spółki.

Art. 92. § 1. Inne stosunki prawne między spółnikami ocenia się według umowy spółki.

§ 2. W braku postanowień w umowie spółki stosuje się przepisy poniższe.

Art. 93. § 1. Każdy spółnik ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki.

§ 2. Każdy spółnik może prowadzić bez uprzedniej uchwały spółników sprawy, nieprzekraczające zakresu zwykłych czynności spółki.

§ 3. Jeżeli jednak przed załatwieniem takiej sprawy choćby jeden z pozostałych spółników

sprzeciwi się jej przeprowadzeniu, potrzeba uprzedniej uchwały spółników.

Art. 94. § 1. Prowadzenie spraw spółki może być powierzone jednemu lub kilku spółnikom bądź na mocy umowy spółki, bądź na podstawie późniejszej uchwały. W tym razie pozostali spółnicy są wyłączeni od prowadzenia spraw spółki.

§ 2. Jeżeli prowadzenie spraw spółki powierzone kilku spółnikom, stosuje się co do sposobu prowadzenia spraw przepisy o prowadzeniu spraw przez wszystkich spółników z tą różnicą, że uchwałę wszystkich spółników zastępuje uchwała tych spółników, którym prowadzenie spraw spółki zostało powierzone.

Art. 95. § 1. Ustanowienie prokury wymaga zgody wszystkich spółników, mających prawo prowadzenia spraw spółki.

§ 2. Odwołać prokurę może każdy spółnik, mający prawo prowadzenia spraw spółki.

Art. 96. Jeżeli w sprawach, nieprzekraczających zwykłych czynności spółki, potrzeba uchwały spółników, wymagana jest jednomyslność wszystkich powołanych do współdziałania spółników.

Art. 97. W sprawach, przekraczających zakres zwykłych czynności spółki, potrzebna jest zgoda wszystkich spółników, nawet wyłączonych od prowadzenia spraw spółki.

Art. 98. Spółnik, mający prawo prowadzenia spraw spółki, może bez uchwały spółników wyko-

nać czynność nagłą, której zaniechanie mogłoby wyrządzić spółce niepowetowane straty.

Art. 99. Prawa i obowiązki spółników, prowadzących sprawy spółki, ocenia się w stosunku między nimi a spółką według przepisów o zleceniu, a w przypadkach, gdy spółnik działa imieniem spółki, nie posiadając prawa prowadzenia jej spraw, albo gdy spółnik, uprawniony do prowadzenia spraw, przekracza swą władzę, — według przepisów o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia.

Art. 100. Spółnik, prowadzący sprawy spółki, nie otrzymuje wynagrodzenia za pracę osobistą.

Art. 101. Prawo prowadzenia spraw spółki może być spółnikowi odjęte z ważnych powodów wyrokiem sądowym. Zasada ta odnosi się również do zwolnienia spółnika od obowiązku prowadzenia spraw spółki.

Art. 102. § 1. W razie wątpliwości uważa się, że wkłady spółników mają być równe.

§ 2. Wkład spółnika może polegać na wniesieniu do spółki własności lub innych praw, na dozwoleniu używania rzeczy lub praw albo na wykonywaniu pracy.

§ 3. Domniemywa się, że rzeczy, które spółnik zobowiązał się wnieść do spółki, mają być wniesione na własność.

Art. 103. W przypadku, gdy spółnik zobowiązał się wnieść do spółki rzeczy inne niż pieniądze

na własność lub do używania, wówczas do jego obowiązku świadczenia, odpowiedzialności z tytułu rękojmi i ponoszenia niebezpieczeństwa stosuje się odpowiednio przepisy jużto o sprzedaży, jużto o najmie.

Art. 104. Spółnik nie jest uprawniony ani obowiązany do podwyższenia umówionego wkładu.

Art. 105. § 1. Każdy spółnik ma prawo do równego udziału w zysku i uczestniczy w stratach w tym samym stosunku bez względu na rodzaj i wartość wkładu.

§ 2. Spółnik, który wniósł tytułem wkładu tylko swą pracę, w razie wątpliwości nie uczestniczy w stratach. Umowa może także innych spółników zwolnić nawet w zupełności od udziału w stratach.

§ 3. Stosunek udziału spółników w zysku, ustalony w umowie, odnosi się w razie wątpliwości także do udziału w stratach.

Art. 106. § 1. Spółnik może żądać podziału i wypłaty całości zysku z końcem każdego roku obrotowego.

§ 2. Jeżeli jednak udział doznał wskutek strat uszczuplenia, obraca się zysk na jego uzupełnienie.

Art. 107. § 1. Spółnik ma prawo żądać corocznie wypłacenia odsetek w wysokości cztery od sta od swego udziału, nawet gdy spółka poniosła straty.

§ 2. Pozatem nie ma on prawa zmniejszenia swego udziału bez zgody pozostałych spółników.

Art. 108. Spółnik nie może potraćać ze szkodami, za które odpowiada, korzyści, jakich przysporzył spółce w innych sprawach.

Art. 109. § 1. W stosunku do spółki spółnikowi nie wolno rozporządzać prawami, służącemi mu z tytułu należenia do niej, z wyjątkiem praw do świadczeń w pieniądzech lub innych rzeczach, przypadających mu w czasie trwania spółki jako udział w zysku, odsetki, zwrot wydatków, wynagrodzenie za prowadzenie spraw, oraz praw z tytułu podziału majątku po ustąpieniu spółnika lub rozwiązaniu spółki.

§ 2. Jeżeli spółnik przyjmie sobie spółnika lub ustąpi osobie trzeciej w całości lub w części prawa, służące mu z tytułu należenia do spółki, to ani jego spółnik, ani ta osoba trzecia nie zyskują charakteru spółnika w stosunku do spółki, a w szczególności nie mogą zasięgać wiadomości o stanie jej interesów.

§ 3. Przez czas trwania spółki żaden ze spółników nie może domagać się podziału majątku spółki.

Art. 110. § 1. Spółnik obowiązany jest powstrzymać się od wszelkiej działalności, sprzecznej z interesami spółki.

§ 2. W szczególności nie wolno spółnikowi bez wyraźnego lub domniemanego zezwolenia pozostałych spółników zajmować się interesami konkurencyjnymi, ani też uczestniczyć w spółce konkurencyjnej jako spółnik jawny lub członek władz.

Art. 111. § 1. W przypadku naruszenia zakazu konkurencji każdy spółnik ma prawo żądać wydania spółce korzyści, jakie spółnik, przekraczający zakaz konkurencji, osiągnął, i odszkodowania.

§ 2. Roszczenia te przedawniają się z upływem sześciu miesięcy od chwili, gdy wszyscy pozostali spółnicy dowiedzieli się o przekroczeniu zakazu, w każdym zaś razie z upływem lat trzech.

§ 3. Przepisy powyższe nie naruszają prawa spółników do żądania rozwiązania spółki lub ustąpienia spółnika, przekraczającego zakaz konkurencji.

R o z d z i a ł IV.

Rozwiązanie spółki i ustąpienie spółnika.

Art. 112. Rozwiązanie spółki powodują:

- 1) przyczyny, przewidziane w umowie spółki;
- 2) zgoda wszystkich spółników;
- 3) ogłoszenie upadłości spółki;
- 4) śmierć spółnika lub ogłoszenie jego upadłości;
- 5) wypowiedzenie;
- 6) wyrok sądowy.

Art. 113. Spółkę uważa się za przedłużoną milcząco na czas nieograniczony, jeżeli mimo istnienia powodów rozwiązania, przewidzianych w umowie, prowadzi nadal swe czynności za zgodą wszystkich spółników.

Art. 114. § 1. Jeżeli umowa spółki stanowi, że w razie śmierci spółnika spółka ma istnieć nadal z jego spadkobiercami, a nie zawiera w tym względzie szczególnych postanowień, każdy spadkobierca może uzależnić swe pozostanie w spółce od przekształcenia spółki na spółkę komandytową i przyznania mu stanowiska komandytarjusza. W razie uwzględnienia żądania spadkobiercy udział spadkodawcy, wykazany w ostatnim bilansie rocznym, albo przypadająca na danego spadkobiercę część tego udziału stanowi jego wkład oraz sumę komandytową. W przeciwnym razie spadkobierca może bez wypowiedzenia ustąpić ze spółki. Ustąpienie skutecznia się przez zawiadomienie pozostałych spółników lub spółnika, uprawnionego do reprezentowania spółki.

§ 2. Prawa powyższe wykonać może spadkobierca tylko w terminie sześciomiesięcznym, licząc od dnia, w którym dowiedział się o otwarciu spadku.

§ 3. Jeżeli w tym terminie spadkobierca uzyska stanowisko komandytarjusza, albo jeżeli ze spółki ustąpi lub spółka się rozwiąże, odpowiada za zobowiązania spółki, dotychczas powstałe, jedynie według zasad prawa spadkowego.

Art. 115. § 1. Każdy ze spadkobierców, który pozostaje w spółce jako spółnik jawny, ma wszystkie prawa i obowiązki spółnika jawnego.

§ 2. Jeżeli umowa spółki stanowi, że prawa, jakie miał zmarły spółnik, służą wszystkim spadkobiercom wspólnie, a nie zawiera w tym względzie

szczególnych postanowień, wówczas do wykonywania tych praw powinni spadkobiercy wskazać spółce jedną osobę. Czynności, dokonane przez pozostałych spółników przed takim wskazaniem, są dla spadkobierców spółnika wiążące.

Art. 116. § 1. Jeżeli spółkę zawarto na czas nieoznaczony, spółnik może wypowiedzieć spółkę na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego.

§ 2. Spółkę, zawartą na czas życia spółnika, uważa się za zawartą na czas nieoznaczony.

§ 3. Wypowiedzenie skutecznia się przez zawiadomienie pozostałych spółników lub spółnika, uprawnionego do reprezentowania spółki.

Art. 117. § 1. W czasie trwania spółki wierzyciele spółnika mogą uzyskać zajęcie tylko tych praw, służących spółnikowi z tytułu należenia do spółki, którymi spółnikowi wolno w stosunku do niej rozporządzać.

§ 2. Jeżeli w ciągu ostatnich sześciu miesięcy przeprowadzono bezskutecznie egzekucję z ruchomości spółnika, wówczas jego wierzyciel osobisty, który na podstawie prawomocnego tytułu egzekucyjnego uzyskał zajęcie roszczeń, służących spółnikowi na przypadek jego ustąpienia lub rozwiązania spółki, może wypowiedzieć spółkę na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego, nawet gdy była zawarta na czas oznaczony. Jeżeli umowa spółki przewiduje krótszy termin wypowiedzenia, wierzyciel może skorzystać z terminu umownego.

Art. 118. § 1. Każdy spółnik może żądać z ważnych powodów rozwiązania spółki wyrokiem sądowym.

§ 2. Jeżeli jednak ważny powód zachodzi w osobie jednego ze spółników, sąd może na wniosek spółników pozostałych orzec, że spółnik, w którego osobie zaszedł ważny powód, ustępuje ze spółki.

§ 3. Przeciwne postanowienie umowne jest nieważne.

Art. 119. § 1. Pomimo śmierci lub upadłości spółnika oraz pomimo wypowiedzenia, dokonanego przez spółnika lub jego wierzyciela osobistego, spółka trwa nadal pomiędzy pozostałymi spółnikami, jeżeli tak stanowi umowa spółki lub pozostali spółnicy tak się ułożą.

§ 2. Układ taki powinien nastąpić w przypadku śmierci lub upadłości bezzwłocznie, w przypadku zaś wypowiedzenia przed upływem terminu wypowiedzenia. W przeciwnym razie spadkobiercy, zarządca masy upadłości, spółnik, który wypowiedział, bądź też jego wierzyciel osobisty domagać się mogą przeprowadzenia likwidacji.

Art. 120. § 1. W przypadkach ustąpienia spółnika ze spółki oznacza się wysokość udziału jego lub jego spadkobierców na podstawie osobnego bilansu, uwzględniającego wartość majątku spółkowego dla przedsiębiorstwa.

§ 2. Jako dzień bilansowy przyjąć należy w przypadkach wypowiedzenia — ostatni dzień

roku obrotowego, w którym upłynął termin wypowiedzenia, w przypadku śmierci lub upadłości — dzień śmierci albo ogłoszenia upadłości, w przypadku zaś ustąpienia z mocy wyroku — dzień wniesienia pozwu.

§ 3. Obliczony w ten sposób udział powinien być wypłacony w gotówce. Rzeczy, dane spółce przez spółnika tylko do używania, zwraca się w naturze.

§ 4. Jeżeli przy rozliczeniu udział spółnika ustępującego okaże się bierny, spółnik jest obowiązany zapłacić spółce przypadającą nań część niedoboru.

§ 5. Spółnik astępujący lub jego spadkobiercy uczestniczą w zysku i stratach ze spraw jeszcze niezakończonych, nie mają jednak wpływu na ich prowadzenie, a mogą tylko żądać wyjaśnień, rachunków i podziału zysku i strat z końcem każdego roku obrotowego.

Art. 121. Jeżeli w spółce, składającej się z dwóch spółników, w osobie jednego z nich zajdzie przyczyna rozwiązania, sąd może wyrokiem upoważnić drugiego spółnika do przejęcia majątku spółki z obowiązkiem rozliczenia się ze spółnikiem ustępującym według zasad artykułu poprzedzającego.

R o z d z i a ł V.

Likwidacja.

Art. 122. § 1. Gdy zajdzie przyczyna rozwiązania spółki, odbywa się jej likwidacja, chyba że

spółnicy umówili się o inny sposób zakończenia działalności spółki.

§ 2. W przypadku wypowiedzenia przez wierzyciela osobistego lub w razie upadłości spółnika zawarcie takiej umowy po zajściu przyczyny rozwiązania wymaga zgody w pierwszym przypadku wierzyciela osobistego, w drugim — zarządcy masy upadłości.

Art. 123. Do spółki w okresie likwidacji stosuje się przepisy o stosunkach zewnętrznych i wewnętrznych spółki jawnej, o ile co innego nie wynika z przepisów tego rozdziału lub celu likwidacji.

Art. 124. W czasie likwidacji zakaz konkurencji obowiązuje tylko osoby, będące likwidatorami.

Art. 125. § 1. Likwidatorami są wszyscy spółnicy. Mogą oni jednomyślnie powołać na likwidatorów tylko niektórych z pośród siebie, jako też osoby z poza swego grona.

§ 2. Spadkobiercy spółnika powinni wskazać spółce do wykonywania swych praw jedną osobę. Czynności, dokonane przez pozostałych spółników przed takim wskazaniem, są obowiązujące dla spadkobierców spółnika.

§ 3. Na miejsce spółnika upadłego wchodzi zarządca masy upadłości.

Art. 126. § 1. Sąd rejestrowy może z ważnych powodów na wniosek bądź spółnika, bądź innej osoby interesowanej ustanowić likwidatorami tyl-

ko niektórych z pośród spółników, jako też osoby z poza ich grona.

§ 2. Przeciwne postanowienie umowne jest nieważne.

Art. 127. Likwidatorzy mogą być odwołani za jednomyślną zgodą spółników.

Art. 128. § 1. Z ważnych powodów sąd rejestrowy może na wniosek spółnika lub osoby interesowanej odwołać likwidatorów.

§ 2. Likwidatorów, ustanowionych przez sąd, tylko sąd może odwołać.

§ 3. Przeciwne postanowienia umowne są nieważne.

Art. 129. § 1. Otwarcie likwidacji, imiona i nazwiska likwidatorów, sposób reprezentowania spółki przez likwidatorów i wszelkie w tym względzie zmiany należy zgłosić celem wpisania do rejestru handlowego, nawet gdyby nie nastąpiła żadna zmiana w dotychczasowej reprezentacji spółki. Każdy likwidator ma prawo i obowiązek dokonania powyższego zgłoszenia.

§ 2. Do zgłoszenia dołączyć należy skreślone wobec sądu albo uwierzytelnione notarialnie wzory podpisów likwidatorów.

§ 3. Wpis likwidatorów, przez sąd ustanowionych, i wykreślenie likwidatorów, przez sąd odwołanych, następuje z urzędu.

§ 4. Likwidację prowadzi się pod firmą spółki z dodatkiem „w likwidacji“.

Art. 130. Jeżeli jest kilku likwidatorów, upoważnieni są oni do reprezentowania spółki łącznie, o ile czego innego nie postanowili spółnicy lub sąd, powołujący likwidatorów.

Art. 131. W sprawach, w których potrzeba uchwały likwidatorów, rozstrzyga większość głosów, o ile czego innego nie postanowili spółnicy lub sąd, powołujący likwidatorów.

Art. 132. § 1. Likwidatorzy zakończą interesy bieżące spółki, ściagną wierzytelności, wypełnią zobowiązania i spieniężą majątek spółki zarówno ruchomy jak nieruchomy z wolnej ręki lub przez licytację publiczną. Nowe interesy mogą zawierać tylko wówczas, gdy to jest potrzebne do ukończenia dawnych.

§ 2. W stosunku wewnętrznym likwidatorzy są obowiązani stosować się do uchwał spółników. Likwidatorzy, ustanowieni przez sąd, obowiązani są stosować się do jednomyślnych uchwał, powziętych przez spółników oraz przez te osoby interesowane, które spowodowały ich ustanowienie.

Art. 133. § 1. W granicach zakresu działania, wskazanego w § 1 artykułu poprzedzającego, likwidatorzy mają prawo reprezentowania spółki.

§ 2. Ograniczenia tego zakresu działania likwidatorów nie mają skutku prawnego wobec osób trzecich.

§ 3. Wobec osób trzecich, działających w dobrej wierze, uważa się czynności, przedsięwzięte przez likwidatorów, za czynności likwidacyjne.

Art. 134. W czasie likwidacji prokura nie może być ustanowiona. Prokura przedtem ustanowiona wygasa.

Art. 135. Odpowiedzialność spadkobierców spółnika za zobowiązania spółki, zaciągnięte w toku likwidacji, ocenia się według przepisów prawa spadkowego.

Art. 136. § 1. Przy rozpoczęciu i zakończeniu likwidacji sporządzą likwidatorzy bilans.

§ 2. Gdyby likwidacja trwała dłużej niż jeden rok, należy bilans sporządzać corocznie.

Art. 137. § 1. Z majątku spółki spłaca się przede wszystkim zobowiązania spółki oraz pozostawia odpowiednie kwoty na pokrycie zobowiązań jeszcze niewymagalnych lub spornych.

§ 2. Pozostały majątek dzieli się między spółników stosownie do postanowień umowy spółki. W braku umowy spłaca się spółnikom udziały, przewyżkę zaś dzieli się między spółników według stosunku, w jakim uczestniczą w zysku.

§ 3. Rzeczy, dane spółce przez spółnika tylko do używania, zwraca się spółnikowi w naturze.

Art. 138. Gdyby majątek spółki nie wystarczał na spłatę długów i udziałów, niedobór dzieli się między spółników według postanowień umowy, a w braku umowy w stosunku, w jakim uczestniczą w stratach. W przypadku niewypłacalności jednego ze spółników przypadającą nań część

niedoboru dzieli się między spółników pozostałych w takim samym stosunku.

Art. 139. § 1. Ukończenie likwidacji zgłoszą likwidatorzy celem wykreślenia firmy z rejestru handlowego. W przypadku rozwiązania spółki bez przeprowadzenia likwidacji obowiązkiem zgłoszenia ciąży na spółnikach.

§ 2. Księgi i dokumenty spółki rozwiązanej będą oddane na przechowanie spółnikowi lub osobie trzeciej. Przechowawcą w braku zgody wyznaczy sąd rejestrowy.

§ 3. Spółnicy i osoby interesowane mają prawo przeglądać księgi i dokumenty.

Art. 140. § 1. W przypadku upadłości spółki rozwiązanie następuje dopiero po ukończeniu postępowania upadłościowego.

§ 2. Nie rozwiązuje się jednak spółka, gdy postępowanie kończy się układem lub zostaje z innych przyczyn uchylone lub umorzone.

R o z d z i a ł VI.

Przedawnienie roszczeń.

Art. 141. Roszczenia przeciwko spółnikom z tytułu zobowiązań spółki przedawniają się z upływem lat pięciu od daty zarejestrowania wykreślenia firmy lub ustąpienia spółnika, chyba że roszczenie przeciwko spółce ulega krótszemu przedawnieniu. Jeżeli roszczenie staje się płatne do-

piero po zarejestrowaniu, przedawnienie zaczyna biec od dnia płatności.

Art. 142. Przedawnienia, biegnącego na korzyść spółnika, który ustąpił ze spółki, nie przerywają działania prawne, skierowane przeciwko spółce.

DZIAŁ X.

Spółka komandytowa.

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 143. Spółka, mająca na celu prowadzenie w większym rozmiarze przedsiębiorstwa zarobkowego albo gospodarstwa rolnego pod wspólną firmą, jest spółką komandytową, jeżeli wobec wierzycieli za zobowiązania spółki przynajmniej jeden spółnik odpowiada bez ograniczenia, a odpowiedzialność przynajmniej jednego spółnika (komandytariusza) jest ograniczona.

Art. 144. O ile dział niniejszy nie zawiera przepisów odmiennych, do spółki komandytowej stosuje się odpowiednio przepisy o spółce jawnej.

Art. 145. Zawarcie spółki komandytowej wymaga zachowania formy aktu notarialnego pod rygorem nieważności.

Art. 146. § 1. Spółka komandytowa powstaje z chwilą dokonania wpisu do rejestru handlowego.

§ 2. Zarejestrowaniu ulegają oprócz danych, wskazanych w art. 79, przedmiot wkładu każdego komandytarjusza z zaznaczeniem, w jakiej części został wniesiony, zwroty wkładów choćby częściowe, oznaczona pieniężnie wysokość odpowiedzialności każdego komandytarjusza wobec wierzycieli (suma komandytowa), jako też zmiany powyższych danych.

§ 3. Przepis art. 80 stosuje się również do żony komandytarjusza.

R o z d z i a ł II.

Stosunek do osób trzecich.

Art. 147. § 1. Komandytarjusz odpowiada za zobowiązania spółki wobec jej wierzycieli tylko do wysokości sumy komandytowej.

§ 2. Jeżeli komandytarjuszem jest mężatka, nie stosuje się przepisu art. 72 o rejestracji braku zgody męża.

Art. 148. § 1. Komandytarjusz wolny jest od odpowiedzialności w granicach wartości wkładu, wniesionego do majątku spółki.

§ 2. W razie zwrotu wkładu w całości lub w części odpowiedzialność zostaje przywrócona w wysokości wartości dokonanego zwrotu.

§ 3. W razie uszczuplenia wkładu przez straty uważa się w stosunku do wierzycieli za zwrot

wkładu każdą wypłatę, dokonaną przez spółkę na rzecz komandytariusza przed uzupełnieniem wkładu do pierwotnej wysokości. Dokonanie takich wypłat nie ulega rejestracji.

Art. 149. Obniżenie sumy komandytowej nie ma skutku prawnego wobec wierzycieli, których roszczenia powstały przed zarejestrowaniem obniżenia.

Art. 150. Kto przystępuje do istniejącej spółki w charakterze komandytariusza, odpowiada także za zobowiązania spółki, istniejące w chwili wpisania go do rejestru handlowego.

Art. 151. Kto jako komandytariusz przystępuje do przedsiębiorstwa kupca jednoosobowego, odpowiada także za zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa, a istniejące w chwili wpisania spółki do rejestru handlowego.

Art. 152. § 1. Komandytariusz może reprezentować spółkę jedynie na zasadzie pełnomocnictwa.

§ 2. Jeżeli zawrze czynność w imieniu spółki, nie ujawniając swego pełnomocnictwa, odpowiada z tej czynności wobec osób trzecich bez ograniczenia.

Art. 153. Postanowienia umowne, niezgodne z przepisami art. 147—152, nie mają skutku prawnego wobec osób trzecich.

R o z d z i a ł III.

Stosunki wewnętrzne spółki.

Art. 154. § 1. Komandytariusz ma prawo domagać się odpisu rocznego bilansu oraz przeglądać księgi i dokumenty celem sprawdzenia jego rzetelności.

§ 2. Na wniosek komandytariusza sąd rejestrowy może z ważnych powodów zarządzić w każdym czasie udzielenie bilansu lub innych wyjaśnień, tudzież dopuścić go do przejrzenia ksiąg i dokumentów.

§ 3. Umowa nie może wyłączyć ani ograniczyć uprawnień komandytariusza, służących mu z mocy artykułu niniejszego.

Art. 155. § 1. W braku odmiennego postanowienia umowy komandytariusz nie ma ani prawa, ani obowiązku prowadzenia spraw spółki.

§ 2. W sprawach, przekraczających zakres zwykłych czynności spółki, potrzebna jest jego zgoda.

Art. 156. § 1. Umowa powinna określać sposób podziału zysku i strat.

§ 2. W razie wątpliwości komandytariusz uczestniczy w stratach jedynie do wysokości umówionego wkładu.

R o z d z i a ł I V.

Rozwiązanie spółki i ustąpienie spółnika.

Art. 157. § 1. Śmierć komandytariusza nie stanowi przyczyny rozwiązania spółki. Spadkobiercy komandytariusza powinni wskazać spółce do wykonywania jego praw jedną osobę. Czynności, dokonane przez pozostałych spółników przed takim wskazaniem, są dla spadkobierców komandytariusza wiążące.

§ 2. Podział między spadkobierców udziału komandytariusza skuteczny jest wobec spółki jedynie za zgodą pozostałych spółników.

D Z I A Ł X I.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

R o z d z i a ł I.

Powstanie spółki.

Art. 158. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością można zawiązywać w celach gospodarczych, o ile ustawy nie zawierają ograniczeń.

Art. 159. § 1. Kapitał zakładowy dzieli się na udziały o równej lub nierównej wysokości. Umowa spółki postanowi, czy spółnik może mieć jeden tylko, czy większą ilość udziałów. Jeżeli spółnik może mieć większą ilość udziałów, wówczas

wszystkie udziały w kapitale zakładowym powinny być równe i są niepodzielne.

§ 2. Kapitał zakładowy powinien wynosić przynajmniej dziesięć tysięcy złotych. Wysokość udziału nie może być mniejsza niż pięćset złotych.

§ 3. Spólnicy nie odpowiadają osobiście za zobowiązania spółki.

Art. 160. Do powstania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością potrzeba:

- 1) zawarcia umowy spółki;
- 2) wniesienia całego kapitału zakładowego;
- 3) ustanowienia władz spółki;
- 4) wpisu do rejestru handlowego.

Art. 161. § 1. Zagraniczne spółki z ograniczoną odpowiedzialnością mogą być dopuszczone do działalności na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jedynie za zezwoleniem Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 2. Warunki dopuszczenia zagranicznych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością do działalności na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 162. § 1. Umowa spółki powinna być zawarta w formie aktu notarialnego pod rygorem nieważności.

§ 2. Umowa spółki powinna określać:

- 1) firmę i siedzibę spółki;
- 2) przedmiot przedsiębiorstwa;

- 3) czas trwania spółki, jeżeli jest ograniczony;
- 4) wysokość kapitału zakładowego;
- 5) czy spółnik może mieć jeden tylko czy większą ilość udziałów;
- 6) ilość i wysokość udziałów, objętych przez poszczególnych spółników.

Art. 163. § 1. Gdy spółnik pokrywa swój udział w spółce wkładami niepieniężnymi, wówczas osobę spółnika, przedmiot wkładu (aportu) oraz ilość i wysokość przyznanych wzamian udziałów należy wymienić w umowie spółki.

§ 2. Wynagrodzenia za usługi, świadczone przy powstaniu spółki, nie można wypłacać z kapitału zakładowego ani też zaliczać na pokrycie udziału spółnika.

Art. 164. Jeżeli spółnikowi mają być przyznane szczególne korzyści lub jeżeli na spółników mają być nałożone prócz pokrycia udziałów inne obowiązki wobec spółki, należy to zastrzec w umowie spółki.

Art. 165. Zarząd zgłosi zawiązanie spółki celem wpisania do rejestru handlowego.

Art. 166. Wpis spółki do rejestru handlowego powinien obejmować:

- 1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa;
- 2) wysokość kapitału zakładowego;
- 3) postanowienia określające, czy spółnik może mieć jeden tylko czy większą ilość udziałów;

4) imiona i nazwiska członków zarządu oraz sposób reprezentowania spółki;

5) jeżeli przy zawarciu spółki spółnicy wnoszą wkłady niepieniężne — zaznaczenie tej okoliczności;

6) czas trwania spółki, jeżeli w myśl umowy jest ograniczony;

7) jeżeli umowa wskazuje pismo, przeznaczone do ogłoszeń spółki — oznaczenie tego pisma.

Art. 167. § 1. Do zgłoszenia spółki należy dołączyć:

1) umowę spółki;

2) oświadczenie wszystkich członków zarządu, że udziały pieniężne zostały wpłacone i że przejście wkładów niepieniężnych na spółkę z chwilą jej zarejestrowania jest zapewnione;

3) jeżeli pierwsze władze spółki nie zostały już ustanowione w umowie spółki — dowód ich ustanowienia z wyszczególnieniem ich składu osobowego.

§ 2. Jednocześnie ze zgłoszeniem należy złożyć podpisaną przez zarząd listę spółników z podaniem imienia i nazwiska (firmy) oraz ilości i wysokości udziałów każdego z nich.

Art. 168. Wszelkie zmiany danych, wymienionych w art. 166, powinien zarząd zgłosić celem wpisania do rejestru handlowego.

Art. 169. Do zgłoszenia spółki oraz zmian składu osobowego zarządu należy dołączyć skreślone

wobec sądu albo uwierzytelnione notarialnie wzo-
ry podpisów członków zarządu.

Art. 170. Po zarejestrowaniu spółki zarząd po-
winien w ciągu dwóch tygodni złożyć Ministerstwu
Przemysłu i Handlu poświadczony przez siebie od-
pis umowy spółki oraz wskazać sąd, w którym
spółka została zarejestrowana, podając datę i liczbę
rejestracji.

Art. 171. § 1. Przez zarejestrowanie spółka na-
bywa osobowość prawną.

§ 2. Osoby, które działały w imieniu spółki
przed jej zarejestrowaniem, odpowiadają osobi-
ście i solidarnie.

Art. 172. Jeżeli umowa spółki nie została zgło-
szona do zarejestrowania w ciągu sześciu miesięcy
od daty zawarcia lub jeżeli postanowienie sądu,
odmawiające zarejestrowania, stało się prawomoc-
ne, umowa traci moc obowiązującą.

Art. 173. § 1. Jeżeli po zarejestrowaniu spółki
stwierdzone zostaną braki, wynikłe z niedopełnie-
nia przepisów prawa, sąd rejestrowy z urzędu lub
na wniosek interesowanych zawezwie spółkę do
usunięcia braków i wyznaczy w tym celu odpo-
wiedni termin.

§ 2. Jeżeli spółka nie uczyni zadość wezwaniu,
sąd rejestrowy może nakładać grzywny według
zasad, wskazanych w art. 17.

§ 3. Jeżeli braki mają istotne znaczenie dla
dalszego istnienia spółki i nie będą usunięte pomi-

mo upływu terminu, wyznaczonego przez sąd reje-
strowy, sąd ten może, po zawezwaniu zarządu spół-
ki do złożenia oświadczenia, wydać z urzędu lub
na wniosek interesowanych postanowienie o roz-
wiązaniu spółki.

§ 4. Z powodu powyższych braków spółka nie
może być rozwiązana, jeżeli od jej zarejestrowa-
nia upłynęło pięć lat.

Art. 174. Wymagane przez prawo ogłoszenia,
pochodzące od spółki, należy umieszczać w Moni-
torze Polskim. Umowa spółki może przewidzieć
ponadto inny sposób ogłaszania.

R o z d z i a ł II.

Prawa i obowiązki spółników.

Art. 175. Na udziały lub prawa do zysków
w spółce nie mogą być wystawiane dokumenty na
okaziciela ani też dokumenty na zlecenie.

Art. 176. § 1. Jeżeli wkłady niepieniężne
(aporty) przyjęte były po cenie nadmiernie wy-
górowanej w stosunku do rzeczywistej ich warto-
ści w chwili zawarcia umowy spółki, w razie nie-
wyplącalności spółki przed upływem trzech lat od
zarejestrowania spółnik, który wniósł taki wkład,
oraz członkowie zarządu, którzy, znając ten stan
rzeczy, zgłosili spółkę do rejestru, obowiązani są
solidarnie wyrównać spółce brakującą wartość.

§ 2. Od obowiązku tego spółnik ani członko-
wie zarządu nie mogą być zwolnieni.

Art. 177. § 1. Jeżeli spółnicy mają być obowiązani do powtarzających się świadczeń niepieniężnych, natenczas w umowie spółki należy oznaczyć rodzaj i rozciągłość świadczeń, tudzież ewentualne odszkodowanie umowne.

§ 2. W tych przypadkach, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, zbycie udziału może nastąpić jedynie za zezwoleniem spółki (art. 181).

§ 3. Wynagrodzenie za takie świadczenia wypłacone będzie przez spółkę nawet wówczas, gdy bilans nie wykaże czystego zysku; wynagrodzenie nie może przewyższać zwykłej ceny, przyjętej w obrocie.

Art. 178. § 1. Umowa spółki może zobowiązać spółników do dopłat w granicach cyfrowo oznaczonej wysokości w stosunku do udziałów.

§ 2. Dopłaty będą nakładane i uiszczane przez spółników równomiernie w stosunku do udziałów.

§ 3. Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, do dopłat tych stosuje się przepisy następujące.

§ 4. Wysokość i terminy dopłat oznaczane będą w miarę potrzeby uchwałą spółników. Jeżeli spółnik nie uiszcza dopłaty w przewidzianym terminie, obowiązany będzie do zapłaty odsetek ustawowych; spółka może ponadto żądać naprawienia dalszej szkody, spowodowanej przez zwłokę.

Art. 179. § 1. Dopłaty mogą być zwracane spółnikom, jeżeli nie są potrzebne na pokrycie strat bilansowych w kapitale zakładowym.

§ 2. Zwrot dopłat może nastąpić dopiero po upływie trzech miesięcy od ogłoszenia o zamierzonym zwrocie w pismach, przeznaczonych do ogłoszeń spółki.

§ 3. Zwrot ma być dokonany równomiernie wszystkim spółnikom.

§ 4. W braku odmiennych postanowień umowy spółki zwrócone dopłaty nie wchodzą w rachubę przy żądaniu nowych dopłat.

Art. 180. Zbycie udziału w całości lub w części oraz zastawienie udziału wymaga formy piśmiennej pod rygorem nieważności.

Art. 181. § 1. Zbycie lub zastawienie udziału może umowa spółki uzależnić od zezwolenia spółki albo w inny sposób ograniczyć.

§ 2. Jeżeli zbycie uzależnione jest od zezwolenia spółki, należy stosować, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, przepisy poniższe.

§ 3. Zezwolenie powinno być udzielone na piśmie. Zezwolenia udziela zarząd. Gdyby zezwolenia odmówiono, sąd rejestrowy może pozwolić na zbycie, jeżeli zachodzą ważne powody. W tym przypadku spółka może w terminie, przez sąd wyznaczonym, przedstawić innego nabywcę. W braku porozumienia cenę nabycia oznaczy sąd rejestrowy na wniosek spółnika lub spółki, po przesłuchaniu w razie potrzeby jednego lub kilku biegłych. Jeżeli wskazana przez spółkę osoba nie uiści ceny nabycia w wyznaczonym przez sąd terminie, spółnik może rozporządzać swobodnie

swym udziałem, chyba że nie przyjął ofiarowanej zapłaty.

Art. 182. § 1. Jeżeli według umowy spółki spółnik może mieć jeden tylko udział, umowa spółki może dopuścić zbycie części udziału.

§ 2. Do zbycia części udziału stosuje się przepisy artykułu poprzedzającego.

§ 3. Skutkiem podziału nie mogą powstać udziały niższe od pięciuset złotych.

Art. 183. § 1. Umowa spółki może ograniczyć lub wyłączyć wstąpienie do spółki spadkobierców na miejsce zmarłego spółnika. W tym przypadku powinna określać warunki spłaty spadkobierców, nie wstępujących do spółki, pod rygorem bezskuteczności ograniczenia lub wyłączenia.

§ 2. Jeżeli zmarły spółnik posiadał większą ilość udziałów, umowa może wyłączyć podział tych udziałów między spadkobierców lub w określony sposób ograniczyć.

§ 3. Jeżeli według umowy spółki spółnik mógł posiadać tylko jeden udział, udział ten może być podzielony między spadkobierców, chyba że umowa spółki wyłącza podział tego udziału między spadkobierców lub ogranicza w określony sposób. Skutkiem podziału nie mogą powstać udziały niższe od pięciuset złotych.

Art. 184. § 1. Spółwłaściciele udziału lub udziałów wykonywają swoje prawa w spółce przez wspólnego przedstawiciela; za świadczenia, związane z udziałem, odpowiadają solidarnie.

§ 2. Jeżeli spółwłaściciele nie wskazali wspólnego przedstawiciela, oświadczenia spółki mogą być ważnie dokonywane wobec któregokolwiek z nich.

Art. 185. § 1. Jeżeli w drodze egzekucji ma nastąpić sprzedaż udziału, którego zbycie umowa spółki uzależnia od zezwolenia spółki lub w inny sposób ogranicza, spółka ma prawo przedstawić osobę, która nabędzie udział za cenę, jaką określi sąd rejestrowy po przesłuchaniu w razie potrzeby jednego lub kilku biegłych.

§ 2. W tym przypadku spółka powinna w ciągu dwóch tygodni po zawiadomieniu jej przez sąd o zarządzeniu sprzedaży zgłosić wniosek o przeprowadzenie oszacowania w tym trybie.

§ 3. Jeżeli spółka w powyższym terminie z wnioskiem takim nie wystąpi albo jeżeli w ciągu dwóch tygodni od zawiadomienia spółki o ustaleniu ceny nabycia osoba, wskazana przez spółkę, nie złoży komornikowi ustalonej ceny, udziały będą sprzedane trybem, przewidzianym w przepisach egzekucyjnych.

Art. 186. § 1. W razie zbycia udziału lub jego części nabywca odpowiada wobec spółki solidarnie ze zbywcą za świadczenia, zalegające ze zbytego udziału lub zbytej części.

§ 2. Wierzytelności spółki do zbywcy z tytułu takich świadczeń przedawniają się z upływem lat pięciu od dnia, w którym zgłoszono spółce przeniesienie udziału.

Art. 187. O przejściu udziału lub jego części na inne osoby oraz o zastawie udziału interesowani zawiadomią spółkę z przedstawieniem dowodu przejścia lub zastawu. Przejście lub zastaw udziału zyskują moc wobec spółki dopiero od chwili, gdy spółka otrzyma zawiadomienie o tem od jednego z interesowanych.

Art. 188. § 1. Zarząd obowiązany jest prowadzić księgę udziałów, do której należy wpisywać imię i nazwisko (firmę) każdego spółnika, adres (siedzibę) oraz ilość i wysokość jego udziałów, tudzież wszelkie zmiany w osobach spółników i posiadaniu udziałów.

§ 2. Każdy spółnik może przeglądać księgę udziałów.

§ 3. Po każdym wpisaniu zmiany zarząd złoży sądowi rejestrowemu podpisaną przez siebie nową listę spółników z wymienieniem ilości i wysokości udziałów każdego z nich.

Art. 189. Podczas trwania spółki nie wolno zwracać spółnikom dokonanych wpłat na udział ani w całości, ani w części, wyjąwszy przypadki, przewidziane w dziale niniejszym.

Art. 190. Spółnikom nie wolno pobierać odsetek od udziałów.

Art. 191. § 1. Spólnicy mają prawo do czystego zysku, wynikającego z rocznego bilansu, jeżeli w myśl umowy spółki czysty zysk nie został wyłączony od podziału.

§ 2. Umowa spółki może zastrzec uchwale spółników rozporządzenie czystym zyskiem.

§ 3. Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, zysk, przypadający spółnikom, dzieli się w stosunku do udziałów.

Art. 192. § 1. Spólnicy, którzy wbrew przepisom prawa albo postanowieniom umowy spółki otrzymali wypłaty, obowiązani są do zwrotu. Członkowie władz spółki, którzy ponoszą odpowiedzialność za nieprawą wypłatę, odpowiadają za zwrot solidarnie z odbiorcą.

§ 2. Jeżeli zwrotu nie można uzyskać od odbiorców ani od członków władz spółki, odpowiadają za ubytek w kapitale zakładowym spółnicy w stosunku do swoich udziałów. Kwoty, których nie można ściągnąć od poszczególnych spółników, rozdziela się pomiędzy pozostałych spółników w stosunku do udziałów.

§ 3. Zobowiązani nie mogą być zwolnieni od odpowiedzialności, przewidzianej w paragrafach poprzedzających.

§ 4. Wierzytelności powyższe przedawniają się z upływem lat pięciu, licząc od dnia wypłaty, z wyjątkiem wierzytelności w stosunku do odbiorcy, który wiedział o bezprawności wypłaty.

Art. 193. § 1. Udział może być umorzony jedynie wtedy, gdy umowa spółki to przewiduje.

§ 2. Umorzenie bez zachowania przepisów o obniżeniu kapitału zakładowego może być dokonane jedynie z czystego zysku.

Art. 194. § 1. Spółka nie może na swój rachunek nabywać ani przyjmować w zastaw własnych udziałów. Wyjątek stanowi nabycie w drodze egzekucji na zaspokojenie roszczeń spółki, których nie można zaspokoić z innego majątku spółnika, oraz nabycie celem umorzenia udziałów.

§ 2. Jeżeli udziały, nabyte w drodze egzekucji, nie zostaną zbyte w ciągu roku od dnia nabycia, muszą być umorzone według przepisów o obniżeniu kapitału zakładowego.

§ 3. Udziały własne należy umieścić w bilansie jako osobną pozycję pod nazwą: „Udziały własne do zbycia“.

R o z d z i a ł III.

Władze spółki.

Oddział 1. Zarząd.

Art. 195. § 1. Zarząd składa się z jednego lub większej liczby członków.

§ 2. Do zarządu mogą być powołane osoby z pośród spółników lub z poza ich grona.

§ 3. Członków zarządu ustanawiają spółnicy uchwałą, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej.

Art. 196. Mandaty członków zarządu wygasają z dniem odbycia zgromadzenia spółników, zatwierdzającego sprawozdanie, bilans i rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania.

Art. 197. § 1. Członkowie zarządu mogą być

w każdej chwili odwołani, co jednak nie uwłacza ich roszczeniom z umowy o pracę.

§ 2. Umowa spółki może zawierać inne postanowienia w tej mierze, w szczególności ograniczyć prawo odwołania do ważnych powodów.

Art. 198. § 1. Zarząd reprezentuje spółkę w sądzie i poza sądem.

§ 2. Prawo członka zarządu do reprezentowania spółki rozciąga się na wszystkie czynności sądowe i pozasądowe, związane z prowadzeniem jakiegokolwiek przedsiębiorstwa handlowego, nie wyłączając zbywania i obciążania nieruchomości, ustanawiania i odwoływania prokury.

§ 3. Prawa reprezentowania spółki nie można ograniczyć ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich.

Art. 199. § 1. Jeżeli zarząd spółki jest wieloosobowy, sposób reprezentowania reguluje umowa spółki. Jeżeli umowa spółki nie zawiera żadnych w tym względzie postanowień, do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu albo też jednego członka zarządu łącznie z prokurentem.

§ 2. Oświadczenia, zwrócone do spółki, tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu lub prokurenta.

§ 3. Przepisy artykułu niniejszego nie wyłączają ustanowienia prokury jednoosobowej lub

łącznej i nie ograniczają praw prokurentów, wpływających z przepisów o prokurze.

Art. 200. Wobec spółki członkowie zarządu podlegają ograniczeniom, ustanowionym w dziale niniejszym, w umowie spółki oraz, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, w uchwałach spółników.

Art. 201. § 1. Jeżeli zarząd jest wieloosobowy, a umowa spółki nie stanowi inaczej, w stosunku członków zarządu spółki między sobą obowiązują przepisy następujące.

§ 2. Każdy członek zarządu ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki.

§ 3. Każdy członek zarządu może prowadzić bez uprzedniej uchwały zarządu sprawy, nieprzekraczające zakresu zwykłych czynności spółki.

§ 4. Jeżeli jednak przed załatwieniem takiej sprawy choćby jeden z pozostałych członków zarządu sprzeciwi się jej przeprowadzeniu lub jeżeli sprawa przekracza zakres zwykłych czynności spółki, potrzeba uprzedniej uchwały zarządu.

§ 5. Uchwały zarządu zapadają bezwzględnie większością głosów obecnych.

§ 6. Ustanowienie prokury wymaga zgody wszystkich członków zarządu, odwołać zaś prokurę może każdy członek zarządu.

Art. 202. W razie sprzeczności interesów spółki z osobistymi interesami członka zarządu, jego małżonka, krewnych i powinowatych do drugiego

stopnia, powinien członek zarządu wstrzymać się od udziału w rozstrzygnięciu takich spraw.

Art. 203. W umowach pomiędzy spółką a członkami zarządu tudzież w sporach z nimi reprezentuje spółkę rada nadzorcza lub pełnomocnicy, powołani uchwałą spółników.

Art. 204. § 1. Członek zarządu nie może bez zezwolenia spółki zajmować się interesami konkurencyjnymi ani też uczestniczyć w spółce konkurencyjnej jako spółnik jawny lub członek władz.

§ 2. Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, zezwolenia udziela organ, powołany do ustanowienia zarządu.

Oddział 2. Nadzór.

Art. 205. Prawo kontroli służy każdemu spółnikowi. W tym celu spółnik może każdego czasu przeglądać księgi i dokumenty spółki, sporządzać bilans dla swego użytku i żądać wyjaśnień od zarządu.

Art. 206. § 1. Umowa spółki może ustanowić radę nadzorczą lub komisję rewizyjną albo obie te władze.

§ 2. W spółkach, w których kapitał zakładowy przewyższa kwotę 250.000 złotych, a spółników jest więcej niż pięćdziesięciu, powinna być ustanowiona rada nadzorcza lub komisja rewizyjna.

§ 3. W przypadku ustanowienia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej umowa spółki może wyłączyć indywidualną kontrolę spółników.

Art. 207. Członkowie zarządu, likwidatorzy i pracownicy spółki nie mogą być jednocześnie członkami rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.

Art. 208. § 1. Rada nadzorcza składa się przynajmniej z trzech członków, wybieranych uchwałą spółników.

§ 2. Umowa spółki może ustanowić inny sposób powoływania członków rady nadzorczej.

Art. 209. § 1. Radę nadzorczą powołuje się na jeden rok, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej.

§ 2. Członkowie rady nadzorczej mogą być odwołani każdej chwili.

Art. 210. Komisja rewizyjna składa się przynajmniej z trzech członków, powoływanych i odwoływanych według tych samych zasad, co członkowie rady nadzorczej.

Art. 211. Mandaty członków rady nadzorczej i komisji rewizyjnej wygasają z dniem odbycia zgromadzenia spółników, zatwierdzającego sprawozdanie, bilans i rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania.

Art. 212. § 1. Rada nadzorcza obowiązana jest wykonywać stały nadzór nad działalnością spółki we wszystkich gałęziach przedsiębiorstwa.

§ 2. Do szczególnych obowiązków rady nadzorczej należy badanie bilansu oraz rachunku zy-

sków i strat, zarówno co do zgodności z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym, badanie sprawozdania zarządu, tudzież wniosków zarządu co do podziału zysków i pokrycia strat oraz składanie zgromadzeniu spółników dorocznego sprawozdania piśmiennego z wyników powyższego badania.

§ 3. W celu wykonania powyższych czynności rada nadzorcza może przeglądać każdy dział czynności spółki, żądać od zarządu i pracowników spółki sprawozdań i wyjaśnień, dokonywać rewizji majątku tudzież sprawdzać księgi i dokumenty.

§ 4. Każdy członek rady nadzorczej może wykonywać prawo nadzoru zosobna, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

Art. 213. Umowa spółki może rozszerzyć uprawnienia rady nadzorczej, a w szczególności postanowić, że zarząd jest obowiązany zasięgać zezwolenia rady nadzorczej przed dokonaniem pewnych w umowie spółki oznaczonych czynności, oraz przekazać radzie nadzorczej prawo zawieszania w czynnościach poszczególnych lub wszystkich członków zarządu.

Art. 214. § 1. Do kompetencji komisji rewizyjnej należy badanie bilansu, rachunku zysków i strat, sprawozdania i wniosków zarządu co do podziału zysków lub pokrycia strat trybem i w zakresie, przewidzianym dla wykonywania powyższych czynności przez radę nadzorczą.

§ 2. Komisja rewizyjna powinna z wyników

swego badania złożyć zgromadzeniu spółników szczegółowe piśmienne sprawozdanie.

§ 3. W spółce, nie mającej rady nadzorczej, umowa spółki może rozszerzyć obowiązki komisji rewizyjnej, a nawet poruczyć jej stały nadzór nad działalnością spółki.

Art. 215. § 1. Uchwały rady nadzorczej i komisji rewizyjnej mogą być powzięte, jeżeli wszyscy członkowie zostali zaproszeni. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów obecnych, chyba że umowa spółki stanowi inaczej.

§ 2. Z posiedzeń należy spisywać protokoły.

§ 3. W braku odpowiednich postanowień umowy zgromadzenie spółników może uchwalić dla rady nadzorczej i komisji rewizyjnej regulamin, określający ich organizację i sposób wykonywania czynności.

Art. 216. Sąd rejestrowy na żądanie spółnika lub spółników, przedstawiających przynajmniej jedną dziesiątą część kapitału zakładowego, może po zawezwaniu zarządu spółki do złożenia oświadczenia wyznaczyć biegłych rewidentów z pośród osób, wskazanych przez właściwe izby przemysłowo-handlowe, celem zbadania rachunkowości oraz działalności spółki.

Art. 217. Członkowie władz spółki obowiązani są udzielić rewidentom żądanych wyjaśnień oraz zezwolić im na przeglądanie ksiąg i dokumentów spółki, badanie kasy, zapasu towarów i papie-

rów wartościowych tudzież udzielić potrzebnej pomocy.

Art. 218. Rewidenci złożą sprawozdanie swoje sądowi rejestrowemu, który prześle je w odpisie żądającym rewizji, zarządowi i radzie nadzorczej lub komisji rewizyjnej. Sprawozdanie to powinno być odczytane w całości na najbliższem zgromadzeniu spółników.

Art. 219. § 1. Wynagrodzenie biegłych rewidentów oznacza sąd rejestrowy.

§ 2. Koszty rewizji ponoszą żądający.

§ 3. Jeżeli rewizja wykaże nadużycia, szkodliwe dla spółki działanie lub rażące pogwałcenie prawa albo umowy spółki, wówczas żądający rewizji mają prawo żądać od spółki zwrotu kosztów rewizji.

Oddział 3. Zgromadzenie spółników.

Art. 220. Uchwały spółników zapadają na zgromadzeniu spółników. Bez odbycia zgromadzenia mogą być powzięte uchwały, jeżeli wszyscy spółnicy wyrażą na piśmie zgodę na postanowienie, które ma być powzięte, albo na piśmienne głosowanie.

Art. 221. Uchwały spółników oprócz innych spraw, wymienionych w dziale niniejszym lub w umowie spółki, wymagają:

1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubie-

gły i kwitowanie władz spółki z wykonania przez nie obowiązków;

2) wszelkie postanowienia, dotyczące roszczeń o naprawienie szkody, wyrządzonej przy zawiązaniu spółki lub sprawowaniu zarządu albo nadzoru;

3) zbycie i wydzierżawienie przedsiębiorstwa oraz ustanowienie na niem prawa użytkowania;

4) nabycie i zbycie nieruchomości, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej;

5) zwrot dopłat.

Art. 222. Umowy o nabycie dla spółki nieruchomości lub urządzeń, służących do trwałego użytku, za cenę, przewyższającą jedną piątą część kapitału zakładowego, nie niższą jednak od pięciu tysięcy złotych, zawarte przed upływem dwóch lat od zarejestrowania spółki, wymagają uchwały spółników, chyba że umowy te były przewidziane w umowie spółki.

Art. 223. § 1. Zwyczajne zgromadzenie powinno odbyć się w ciągu czterech miesięcy po upływie każdego roku obrotowego.

§ 2. Przedmiotem jego powinno być:

1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubiegły;

2) powzięcie uchwały o podziale zysków lub o pokryciu strat, jeżeli umowa spółki przekazuje sprawy te zgromadzeniu spółników;

3) udzielenie władzom spółki pokwitowania z wykonania przez nie obowiązków.

§ 3. W sprawach powyższych piśmienne głosowanie jest wyłączone.

§ 4. Przedmiotem zwyczajnego zgromadzenia mogą być także inne sprawy.

Art. 224. Nadzwyczajne zgromadzenie zwołuje się w przypadkach, oznaczonych w dziale niniejszym lub w umowie spółki, nadto, gdy organa lub osoby, uprawnione do zwoływania zgromadzeń, uznają to za wskazane.

Art. 225. Zgromadzenia spółników odbywają się w miejscu siedziby spółki, jeżeli umowa spółki nie wskazuje innych miejsc w granicach Państwa.

Art. 226. § 1. Zgromadzenie spółników zwołuje zarząd.

§ 2. Rada nadzorcza jak również komisja rewizyjna mają prawo zwoływania zwyczajnego zgromadzenia, jeżeli zarząd nie zwoła tegoż w czasie, ustalonym w dziale niniejszym lub w umowie spółki, oraz nadzwyczajnego zgromadzenia, ilekroć zwołanie tegoż uznają za wskazane, a zarząd nie zwoła zgromadzenia w ciągu dwóch tygodni od zgłoszenia odpowiedniego żądania przez radę nadzorczą lub komisję rewizyjną.

§ 3. Umowa spółki może ponadto przyznać takie uprawnienie innym osobom.

Art. 227. § 1. Spółnik lub spółnicy, przedstawiający przynajmniej jedną dziesiątą część kapitału zakładowego, mogą domagać się zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia, jak również umie-

szczenia poszczególnych spraw na porządku obrad najbliższego zgromadzenia. Żądanie takie należy zgłosić piśmiennie na ręce zarządu.

§ 2. Umowa spółki może przyznać powyższe prawa spółnikom, przedstawiającym mniej niż jedną dziesiątą część kapitału zakładowego.

Art. 228. § 1. Jeżeli w ciągu dwóch tygodni od dnia przedstawienia żądania zarządowi nadzwyczajne zgromadzenie nie będzie zwołane, sąd rejestrowy może po zawezwaniu zarządu do złożenia oświadczenia upoważnić do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia spółników, występujących z tem żądaniem. Sąd wyznaczy przewodniczącego tego zgromadzenia.

§ 2. Zgromadzenie to poweźmie uchwałę, czy koszty zwołania i odbycia zgromadzenia ponieść ma spółka.

§ 3. W zawiadomieniach o zwołaniu zgromadzenia należy powołać się na postanowienie sądu rejestrowego.

Art. 229. § 1. Zgromadzenie spółników zwołuje się zapomocą listów poleconych, wysłanych przynajmniej na dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia.

§ 2. W zaproszeniu należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce zebrania tudzież szczegółowy porządek obrad. W przypadku zamierzonej zmiany umowy spółki należy wskazać treść zamierzonych zmian.

Art. 230. § 1. W przedmiotach, nieobjętych porządkiem obrad, uchwały powziąć nie można, chyba że cały kapitał zakładowy jest reprezentowany na zgromadzeniu, a nikt z obecnych nie podniósł sprzeciwu co do powzięcia uchwały.

§ 2. Wniosek o zwołanie nadzwyczajnego zgromadzenia oraz wnioski o charakterze porządkowym mogą być uchwalone, chociaż nie były umieszczone na porządku obrad.

Art. 231. Jeżeli cały kapitał zakładowy jest reprezentowany na zgromadzeniu, może ono powziąć uchwały i bez formalnego zwołania, jeżeli nikt z obecnych nie wniesie sprzeciwu ani co do odbycia zgromadzenia, ani co do postawienia poszczególnych spraw na porządku obrad.

Art. 232. Jeżeli przepisy działu niniejszego lub umowa spółki nie stanowią inaczej, zgromadzenie jest ważne bez względu na ilość reprezentowanych na niem udziałów.

Art. 233. Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, na każde pełne sto złotych udziału przypada jeden głos. Każdy jednak spółnik musi posiadać przynajmniej jeden głos.

Art. 234. § 1. Jeżeli umowa spółki nie zawiera ograniczeń, spółnicy mogą uczestniczyć w zgromadzeniu oraz wykonywać prawo głosu przez pełnomocników.

§ 2. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie pod rygorem nieważności i dołączone do protokołu.

Art. 235. Spólnicy nie mogą ani osobiście, ani przez pełnomocników, ani jako pełnomocnicy innych osób głosować przy powzięciu uchwał, dotyczących ich odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu, przyznania im wynagrodzenia, tudzież umów i sporów pomiędzy nimi a spółką.

Art. 236. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów oddanych, jeżeli przepisy działu niniejszego lub umowa spółki nie stanowią inaczej.

Art. 237. § 1. Uchwały co do zmiany umowy spółki, nie wyłączając zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa, w sprawie połączenia spółek, rozwiązania spółki i zbycia przedsiębiorstwa zapadają większością dwóch trzecich głosów oddanych. Umowa może ustanowić surowsze warunki powzięcia tych uchwał.

§ 2. W przypadku, przewidzianym w art. 253, do uchwały o rozwiązaniu spółki wystarczy bezwzględna większość głosów oddanych, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej.

§ 3. Uchwały co do zmian umowy spółki zwiększających świadczenia spółników lub uszczuplających prawa, przyznane osobiście poszczególnym spółnikom, wymagają zgody wszystkich spółników, których dotyczą.

Art. 238. Głosowanie jest jawne. Tajne głosowanie zarządza się przy wyborach oraz nad wnioskami o usunięcie członków władz spółki lub li-

kwidatorów, o pociągnięcie ich do odpowiedzialności, jak również w sprawach osobistych. Pozatem należy zarządzić tajne głosowanie na żądanie choćby jednego z obecnych.

Art. 239. § 1. Uchwały zgromadzenia powinny być wpisane do księgi protokółów i podpisane przez obecnych lub przynajmniej przez przewodniczącego i osobę prowadzącą protokół. Jeżeli protokół sporządza notariusz, zarząd wniesie odpis protokołu do księgi protokółów.

§ 2. W protokóle należy stwierdzić prawidłowość zwołania zgromadzenia, jego zdolność do powzięcia uchwał, wymienić powzięte uchwały, ilość głosów, oddanych za każdą uchwałą, i zgłoszone sprzeczwy. Do protokołu należy dołączyć odpowiednie dokumenty, jako to dowody zwołania zgromadzenia i listę obecności z podpisami uczestników zgromadzenia.

§ 3. Uchwały piśmienne, powzięte według art. 220, zarząd wpisze do księgi protokółów.

§ 4. Spólnicy mogą przeglądać księgę protokółów, mogą także żądać wydania poświadczonych przez zarząd odpisów uchwał.

Art. 240. § 1. Uchwała spółników, powzięta wbrew przepisom prawa lub postanowieniom umowy spółki, może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o unieważnienie uchwały.

§ 2. Uchwała spółników może być zaskarżona nawet w przypadku zgodności uchwały z przepi-

sami prawa i postanowieniami umowy spółki, jeżeli uchwała ta wbrew dobremu obyczajom kupieckim godzi w interesy spółki lub ma na celu pokrzywdzenie spółnika.

§ 3. Prawo do wytoczenia powództwa służy:

1) zarządowi spółki, radzie nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz poszczególnym ich członkom;

2) każdemu spółnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokółowania sprzeciwu;

3) spółnikowi bezzasadnie niedopuszczonemu do udziału w zgromadzeniu;

4) innym spółnikom, którzy nie byli obecni na zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia lub też powzięcia uchwał w przedmiotach, nieobjętych porządkiem obrad;

5) w przypadku piśmiennego głosowania spółnikowi, którego przy głosowaniu pominięto, lub który nie zgodził się na głosowanie piśmienne, albo też, który głosował przeciwko uchwale i po otrzymaniu wiadomości o uchwale w ciągu dwóch tygodni zgłosił sprzeciw.

Art. 241. Pozew o unieważnienie należy wnieść w ciągu miesiąca od otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż w ciągu roku od daty powzięcia uchwały.

Art. 242. W sporach, dotyczących unieważnienia uchwał spółników, pozwaną spółkę reprezentuje zarząd, jeżeli na mocy uchwały spółników nie został ustanowiony w tym celu osobny pełnomoc-

nik. Jeżeli zarząd nie może działać za spółkę, a brak uchwały spółników o ustanowieniu osobnego pełnomocnika, sąd właściwy do rozstrzygnięcia powództwa wyznaczy przed wniesieniem lub po wniesieniu pozwu kuratora do działania za spółkę.

Art. 243. § 1. Wyrok, uchylający uchwałę, ma moc obowiązującą w stosunkach między spółką a wszystkimi spółnikami.

§ 2. W przypadkach, w których ważność czynności, dokonanej przez zarząd lub likwidatorów, jest zależna od uchwały zgromadzenia spółników, unieważnienie takiej uchwały nie ma skutku wobec osób trzecich, działających w dobrej wierze.

R o z d z i a ł IV.

Rachunkowość spółki.

Art. 244. Członkowie zarządu odpowiadają za należyte prowadzenie księgowości spółki.

Art. 245. Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, rokiem obrotowym spółki jest rok kalendarzowy.

Art. 246. § 1. Zarząd obowiązany jest w ciągu dwóch miesięcy po upływie roku obrotowego sporządzić i udostępnić spółnikom oraz złożyć organom nadzorczym bilans na ostatni dzień roku obrotowego (dzień bilansowy), rachunek zysków i strat za rok ubiegły oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności spółki w tym okresie.

§ 2. Dokumenty te powinny być podpisane przez wszystkich członków zarządu. Odmowa podpisu powinna być umotywowana.

§ 3. Jeżeli spółka rozpoczęła działalność w drugiej połowie roku obrotowego, można rachunki i sprawozdania za ten okres czasu połączyć z rachunkami za rok następny.

Art. 247. Przy sporządzaniu bilansu należy stosować następujące zasady:

1) kapitał zakładowy i wszelkiego rodzaju fundusze zapasowe i rezerwowe umieszcza się w pasywach;

2) koszty organizacji i administracji nie mogą być umieszczane w aktywach;

3) zysk lub stratę wykazuje się w bilansie jako osobną pozycję;

4) roszczenia o dopłaty mają być wstawiane do aktywów dopiero po powzięciu uchwały spółników, zarządzającej dopłaty, a jednocześnie równa suma powinna być wstawiona do pasywów; sumy te powinny być umieszczane w osobnych pozycjach zarówno w aktywach, jak i w pasywach;

5) dopłaty wykazuje się w pasywach dopóty, dopóki nie będą użyte w sposób, uzasadniający ich odpisanie;

6) poręczenia (gwarancje), zastawy i kaucje wykazuje się w dodatku do bilansu, przyczem podaje się ogólną sumę każdego rodzaju;

7) w bilansach odrębnie wykazuje się środki płynne, zobowiązania krótkoterminowe i długoterminowe.

Art. 248. § 1. Grunty, budynki, maszyny, środki transportowe, narzędzia pracy, ruchomości, prawa, koncesje, patenty, licencje i inne inwestycje, przeznaczone do stałego użytku, powinny być przyjęte do bilansu według ceny nabycia lub wytworzenia.

§ 2. Corocznie należy czynić odpisy na umorzenie, które odpowiadać będą zmniejszonej wartości inwestycji wskutek zużycia, istnienia praw osób trzecich, upływu czasu i t. p.

§ 3. Przyrost wartości majątku, wymienionego w § 1, może być ujawniony w bilansie jedynie w razie ustalenia nowego szacunku przez komisję szacunkową, której skład i sposób działania określili rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 249. Surowce, zapasy towarów i inne wartości, stanowiące przedmiot obrotu spółki, powinny być przyjęte do bilansu według wartości rzeczywistej, co najwyżej jednak w wysokości kosztów własnych, a gdyby koszty te były wyższe od ceny rynkowej w dniu bilansowym, — nie powyżej ceny rynkowej.

Art. 250. § 1. Papiery wartościowe i waluty obce, notowane na giełdzie, powinny być przyjęte do bilansu według ceny nabycia; jeżeli cena ta jest wyższa od przeciętnego kursu giełdowego z ostatniego miesiąca przed dniem bilansowym — według tego kursu giełdowego.

§ 2. Papiery wartościowe i waluty obce, nienotowane na giełdzie, wolno przyjąć do bilansu co najwyżej według ceny nabycia.

Art. 251. Wierzytelności i zobowiązania w obcych walutach należy przeliczyć według przeciętnego kursu giełdowego dla obcej waluty z ostatniego miesiąca przed dniem bilansowym.

Art. 252. § 1. W ciągu dwóch tygodni po zatwierdzeniu przez zgromadzenie spółników zarząd złoży sądowi rejestrowemu oraz Ministerstwu Przemysłu i Handlu bilans, rachunek zysków i strat, sprawozdania oraz odpis uchwały zgromadzenia spółników.

§ 2. Zarząd spółki, której kapitał zakładowy przewyższa kwotę 250.000 złotych, ogłosi w terminie, wskazanym w paragrafie poprzedzającym, bilans oraz rachunek zysków i strat w pismach, przeznaczonych do ogłoszeń spółki.

Art. 253. Jeżeli bilans, sporządzony przez zarząd, wykaże straty, przewyższające sumę kapitałów zapasowego i rezerwowych oraz połowę kapitału zakładowego, wówczas zarząd obowiązany jest bezzwłocznie zwołać zgromadzenie spółników celem powzięcia uchwały co do dalszego istnienia spółki.

R o z d z i a ł V.

Zmiana umowy spółki.

Art. 254. § 1. Każda zmiana umowy spółki wymaga do swej ważności uchwały spółników.

§ 2. Uchwała powinna być zaprotokółowana przez notariusza pod rygorem nieważności.

§ 3. Zmianę umowy spółki zgłosi zarząd do rejestru handlowego.

§ 4. Równocześnie z wpisem o zmianie umowy należy wpisać do rejestru zmiany danych, wymienionych w art. 166.

§ 5. Przed zarejestrowaniem zmiana umowy nie ma skutków prawnych.

§ 6. Do zarejestrowania zmian umowy spółki stosuje się odpowiednio przepisy art. 170 i 173.

Art. 255. § 1. Jeżeli podwyższenie kapitału zakładowego następuje nie na mocy dotychczasowych postanowień umowy spółki, może ono nastąpić jedynie przez zmianę umowy spółki.

§ 2. W braku odmiennych postanowień umowy spółki lub uchwały o podwyższeniu dotychczasowi spółnicy mają prawo pierwszeństwa do objęcia podwyższonego kapitału w stosunku do swych dotychczasowych udziałów. Prawo pierwszeństwa należy wykonać w ciągu miesiąca od wezwania do jego uskutecznienia. Wezwania te zarząd roześle spółnikom jednocześnie.

Art. 256. Oświadczenie nowego spółnika powinno zawierać przystąpienie do spółki na zasadzie umowy spółki oraz objęcie udziału w oznaczonej wysokości. Oświadczenie takie wymaga formy aktu notarialnego pod rygorem nieważności.

Art. 257. Przepisy działu niniejszego o wysokości udziału, o pełnej wpłacie na poczet kapitału zakładowego oraz o wkładach niepieniężnych sto-

suje się odpowiednio przy podwyższeniu kapitału zakładowego.

Art. 258. § 1. Podwyższenie kapitału zakładowego zgłosi zarząd celem wpisania do rejestru handlowego.

§ 2. Do zgłoszenia należy dołączyć:

1) uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego;

2) oświadczenia o objęciu podwyższonego kapitału zakładowego;

3) oświadczenie wszystkich członków zarządu, że wpłaty na podwyższony kapitał zostały dokonane i że przejście wkładów niepieniężnych na spółkę z chwilą zarejestrowania podwyższenia kapitału zakładowego jest zapewnione.

Art. 259. § 1. Uchwała o obniżeniu kapitału zakładowego powinna określać kwotę, o którą kapitał zakładowy ma być obniżony, tudzież sposób obniżenia.

§ 2. Przepisy działu niniejszego o najniższej wysokości kapitału zakładowego tudzież udziału muszą być zachowane także przy obniżeniu kapitału zakładowego.

Art. 260. § 1. O uchwalonem obniżeniu kapitału zakładowego zarząd ogłosi trzykrotnie w piśmie, przeznaczonych do ogłoszeń spółki, z wezwaniem wierzycieli spółki, aby, jeżeli nie zgadzają się na obniżenie, wniesli swe sprzeciwy w ciągu trzech miesięcy, licząc od daty ostatniego ogłoszenia. Ogłoszenia nie mogą być czynione w odstę-

pach czasu dłuższych niż miesięczne, ani krótszych niż dwutygodniowe. Wierzyciele, którzy w powyższym terminie zgłosili sprzeciw, powinni być przez spółkę zaspokojeni lub zabezpieczeni. Wierzycieli, którzy sprzeciwu nie zgłosili, uważa się za zgadzających się na obniżenie kapitału zakładowego.

§ 2. Przepisów paragrafu poprzedzającego nie stosuje się, jeżeli skutkiem obniżenia kapitału zakładowego nie zwraca się spółnikom wpłat, dokonanych na kapitał zakładowy, a jednocześnie z obniżeniem kapitału zakładowego następuje jego podwyższenie przynajmniej do pierwotnej wysokości przez podwyższenie udziałów istniejących lub ustanowienie nowych.

Art. 261. § 1. Obniżenie kapitału zakładowego zgłosi zarząd celem wpisania do rejestru handlowego.

§ 2. Do zgłoszenia należy dołączyć:

- 1) uchwałę o obniżeniu kapitału zakładowego;
- 2) dowody należytego wezwania wierzycieli;
- 3) oświadczenie wszystkich członków zarządu, stwierdzające, że wierzyciele, którzy zgłosili sprzeciw w określonym w artykule poprzedzającym trzymiesięcznym terminie, zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni.

§ 3. Przepisów punktów 2 i 3 § 2 nie stosuje się w przypadku, przewidzianym w § 2 artykułu poprzedzającego.

R o z d z i a ł VI.

Rozwiązanie i likwidacja spółki.

Art. 262. Rozwiązanie spółki powodują:

- 1) przyczyny, przewidziane w umowie spółki;
- 2) stwierdzona protokołem notarialnym pod rygorem nieważności uchwała spółników o rozwiązaniu spółki lub o przeniesieniu siedziby spółki za granicę;
- 3) ogłoszenie upadłości spółki;
- 4) inne przyczyny, przewidziane w dziale niniejszym.

Art. 263. Poza przypadkami, wskazanymi w art. 173, sąd może wyrokiem orzec rozwiązanie spółki:

- 1) na żądanie spółnika lub członka władz spółki, jeżeli osiągnięcie celu spółki stanie się niemożliwe albo jeżeli zajdą inne ważne przyczyny, wywołane stosunkami spółki;
- 2) na żądanie Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli działalność spółki, naruszając prawo, zagraża interesowi Państwa.

Art. 264. § 1. Rozwiązanie spółki następuje po przeprowadzeniu likwidacji.

§ 2. Do tej chwili zgoda wszystkich spółników na utrzymanie spółki może zapobiec rozwiązaniu, chyba że rozwiązanie nastąpiło na żądanie nie będącego spółnikiem członka władz spółki lub na żądanie Prokuratorji Generalnej albo wreszcie z urzędu (art. 173).

Art. 265. § 1. W czasie likwidacji spółka zachowuje osobowość prawną.

§ 2. Likwidację prowadzi się pod firmą spółki z dodatkiem „w likwidacji“.

§ 3. Do spółki w okresie likwidacji stosuje się przepisy o władzach spółki, prawach i obowiązkach spółników, jako też inne przepisy działu niniejszego, o ile co innego nie wynika z przepisów rozdziału niniejszego lub celu likwidacji.

§ 4. W toku likwidacji nie można spółnikom wypłacać zysków przed spłaceniem wszystkich zobowiązań.

§ 5. W toku likwidacji dopłaty mogą być uchwalane tylko za zgodą wszystkich spółników.

Art. 266. § 1. Likwidatorami są członkowie zarządu, jeżeli umowa spółki lub uchwała spółników nie zawiera co do ustanowienia likwidatorów postanowień odmiennych.

§ 2. Jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, likwidatorzy mogą być odwołani na mocy uchwały spółników.

§ 3. W przypadkach, gdy o rozwiązaniu spółki orzeka sąd, sąd ten może zarazem ustanowić likwidatorów.

§ 4. Z ważnych powodów na wniosek osób interesowanych sąd może odwołać likwidatorów i mianować innych. Likwidatorów, ustanowionych przez sąd, tylko sąd może odwołać.

§ 5. Sąd, który mianował likwidatorów, określa wysokość ich wynagrodzenia.

Art. 267. § 1. Likwidatorzy zgłoszą celem wpisanego do rejestru handlowego: otwarcie likwidacji, imiona i nazwiska likwidatorów, sposób reprezentowania spółki przez likwidatorów i wszelkie w tym względzie zmiany, nawet gdyby nie nastąpiła żadna zmiana w dotychczasowej reprezentacji spółki.

§ 2. Do zgłoszenia dołączyć należy skreślone wobec sądu albo uwierzytelnione notarialnie wzory podpisów likwidatorów.

§ 3. Wpis likwidatorów, przez sąd ustanowionych, i wykreślenie likwidatorów, przez sąd odwołanych, następuje z urzędu.

§ 4. W przypadku uchylenia likwidacji likwidatorzy powinni tę okoliczność zgłosić celem wpisanego do rejestru handlowego.

Art. 268. O otwarciu likwidacji likwidatorzy ogłoszą trzykrotnie w pismach, przeznaczonych do ogłoszeń spółki, i przez te same ogłoszenia wezwą wierzycieli do zgłoszenia ich wierzytelności w ciągu trzech miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia. Ogłoszenia nie mogą być czynione w odstępach czasu dłuższych niż miesięczne, ani krótszych niż dwutygodniowe.

Art. 269. Likwidatorzy co do swych uprawnień i obowiązków podlegają przepisom działu niniejszego, przewidzianym dla zarządu spółki.

Art. 270. § 1. Likwidatorzy sporządzą bilans otwarcia likwidacji. Bilans ten likwidatorzy złożą

zgromadzeniu spółników do zatwierdzenia. Do bilansu tego stosuje się przepis art. 252 § 1.

§ 2. Likwidatorzy powinni po upływie każdego roku składać spółnikom sprawozdanie i bilans za okres ubiegły.

§ 3. Do bilansu likwidacyjnego należy przyjąć wszystkie przedmioty według ich wartości zbywczej.

Art. 271. § 1. Likwidatorzy zakończą interesy bieżące spółki, ściagną wierzytelności, wypełnią zobowiązania i spieniężą majątek spółki. Nowe interesy mogą zawierać tylko wówczas, gdy to jest potrzebne do ukończenia dawnych. Nieruchomości zbywane będą przez publiczną licytację, a z wolnej ręki jedynie z mocy uchwały spółników i po cenie nie niższej od uchwalonej przez spółników.

§ 2. W stosunku wewnętrznym likwidatorzy są obowiązani stosować się do uchwał spółników. Likwidatorzy, ustanowieni przez sąd, obowiązani są stosować się do jednomyślnych uchwał, powziętych przez spółników oraz przez te osoby interesowane, które spowodowały ich ustanowienie.

Art. 272. § 1. W granicach zakresu działania, wskazanego w § 1 artykułu poprzedzającego, likwidatorzy mają prawo reprezentowania spółki.

§ 2. Ograniczenia tego zakresu działania likwidatorów nie mają skutku prawnego wobec osób trzecich.

§ 3. Wobec osób trzecich, działających w do-

brej wierze, uważa się czynności, przedsięwzięte przez likwidatorów, za czynności likwidacyjne.

Art. 273. W czasie likwidacji prokura nie może być ustanowiona. Prokura przedtem ustanowiona wygasa.

Art. 274. Sumy, potrzebne do zaspokojenia lub zabezpieczenia wierzycieli, znanych spółce, którzy się nie zgłosili lub których wierzytelności nie są jeszcze płatne albo są sporne, należy złożyć do depozytu sądowego.

Art. 275. § 1. Podział pomiędzy spółników majątku, pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli, nie może nastąpić przed upływem sześciu miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia o otwarciu likwidacji i wezwaniu wierzycieli.

§ 2. Majątek ten dzieli się między spółników w stosunku do ich udziałów.

§ 3. Umowa spółki może wskazać inne zasady podziału majątku.

Art. 276. § 1. Wierzyciele spółki, którzy roszczeń swych nie zgłosili we właściwym terminie, ani nie byli spółce znani, mogą żądać zaspokojenia swych należności z majątku spółki jeszcze niepodzielonego.

§ 2. Spólnicy, którzy po upływie terminu sześciomiesięcznego, przewidzianego w § 1 artykułu poprzedzającego, otrzymali w dobrej wierze przypadającą na nich część majątku spółki, nie są obo-

wiązani do jej zwrotu celem pokrycia należności wierzycieli.

Art. 277. § 1. Po ukończeniu likwidacji i po zatwierdzeniu przez zgromadzenie spółników ostatecznych rachunków likwidatorzy ogłoszą sprawozdanie likwidacyjne i złożą je sądowi rejestrowemu z jednoczesnem zgłoszeniem wniosku o wykreślenie spółki z rejestru handlowego.

§ 2. Księgi i dokumenty spółki rozwiązanej będą oddane na przechowanie osobie, wskazanej umową spółki lub uchwałą spółników. W braku takiej wskazówki przechowawcę wyznaczy sąd rejestrowy.

§ 3. Z upoważnienia sądu rejestrowego spółnicy i osoby interesowane mogą przeglądać księgi i dokumenty.

Art. 278. § 1. W przypadku upadłości spółki rozwiązanie następuje dopiero po ukończeniu postępowania upadłościowego.

§ 2. Nie rozwiązuje się jednak spółka, gdy postępowanie kończy się układem lub zostaje z innych przyczyn uchylone lub umorzone.

Art. 279. O rozwiązaniu spółki likwidatorzy lub zarządca masy upadłości zawiadomią Ministerstwo Przemysłu i Handlu, przesyłając równocześnie odpis sprawozdania likwidacyjnego.

R o z d z i a ł VII.

Wyłączenie spółnika.

Art. 280. § 1. Z ważnych przyczyn, dotyczących poszczególnych spółników, sąd może orzec ich wyłączenie na żądanie wszystkich pozostałych spółników, byleby udziały spółników, żądających wyłączenia, przedstawiały więcej niż połowę kapitału zakładowego.

§ 2. Umowa spółki może przyznać prawo wystąpienia z powództwem także mniejszej liczbie spółników, byleby ich udziały przedstawiały więcej niż połowę kapitału zakładowego. W tym przypadku powinni być zapozwani wszyscy pozostali spółnicy.

§ 3. Udziały spółnika wyłączonego muszą być przejęte przez spółników lub osoby trzecie. Cenę przejęcia ustali sąd na podstawie rzeczywistej wartości w chwili doręczenia pozwu.

Art. 281. § 1. Sąd, orzekając o wyłączeniu, oznaczy termin, w ciągu którego ma być spółnikowi wyłączonemu zapłacona cena przejęcia wraz z odsetkami od dnia doręczenia pozwu. Jeżeli w ciągu tego czasu cena nie zostanie zapłacona, ani też zgodnie z przepisami kodeksu zobowiązań złożona do depozytu sądowego, orzeczenie o wyłączeniu staje się bezskuteczne.

§ 2. W przypadku, gdy orzeczenie o wyłączeniu z przyczyn, podanych w paragrafie poprzedzającym, stało się bezskuteczne, spółnik bezskutecz-

nie wyłączony ma prawo żądać od pozywających naprawienia szkody.

Art. 282. § 1. Spólnika prawomocnie wyłączonego, którego udziały zostały w terminie zapłacone, uważa się za usuniętego ze spółki już od chwili doręczenia mu pozwu; nie wpływa to jednak na ważność czynności, w których brał w spółce udział po doręczeniu mu pozwu.

§ 2. Sąd może z ważnych powodów w celu zabezpieczenia powództwa zawiesić spółnika w wykonywaniu jego praw członkowskich w spółce.

R o z d z i a ł VIII.

Łączenie się spółek.

Art. 283. Połączenie spółek może być dokonane:

1) przez przeniesienie całego majątku spółki (przejętej) na inną (przejmującą) wzamian za udziały, które spółka przejmująca przyznaje spółnikom spółki przejętej;

2) przez zawiązanie nowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, na którą przechodzi majątek wszystkich łączących się spółek wzamian za udziały nowej spółki.

Art. 284. § 1. W przypadku łączenia się spółek przez przeniesienie całego majątku na inną spółkę zgromadzenie spółników każdej spółki powinno powziąć uchwałę, określającą warunki połączenia.

§ 2. W szczególności należy określić w uchwałach:

1) sumę, o jaką kapitał zakładowy spółki przejmującej zostaje powiększony wskutek połączenia;

2) wysokość i ilość udziałów, jakie spółka przejmująca przyznaje spółnikom spółki przejętej wzamian za jej majątek;

3) datę bilansów, na podstawie których połączenie ma być dokonane;

4) datę, od której nowe udziały mają uczestniczyć w zyskach;

5) termin, do którego połączenie ma być zgłoszone do zarejestrowania.

§ 3. Połączenie może być przeprowadzone bez podwyższenia kapitału zakładowego, jeżeli spółka przejmująca ma w swem ręku udziały spółki przejmowanej albo swoje udziały, nabyte zgodnie z przepisami działu niniejszego. Celem przyznania udziałów spółnikom spółki przejmowanej spółka przejmująca może nabyć własne udziały w wysokości najwyżej jednej dziesiątej części kapitału zakładowego.

Art. 285. § 1. Połączenie spółek zgłosi zarząd celem wpisania do rejestru handlowego każdej z łączących się spółek.

§ 2. Wykreślenie spółki przejętej z rejestru może nastąpić dopiero z chwilą zarejestrowania podwyższenia kapitału zakładowego spółki przejmującej, jeżeli takie podwyższenie ma nastąpić.

§ 3. Z chwilą wykreślenia spółki przejętej

spółka przejmująca wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejętej.

§ 4. Przepisanie praw hipotecznych spółki przejętej na spółkę przejmującą odbywa się na jednostronny wniosek zarządu spółki przejmującej.

Art. 286. Zarząd spółki przejmującej powinien w terminie przez się obranym ogłosić trzykrotnie zamiar złączenia majątków spółek połączonych w pismach, przeznaczonych do ogłoszeń łączących się spółek.

Art. 287. § 1. Majątek każdej z połączonych spółek powinien być zarządzany przez spółkę przejmującą oddzielnie aż do chwili zaspokojenia lub zabezpieczenia wierzycieli, których wierzytelności powstały przed połączeniem, a którzy zażądali na piśmie zapłaty przed upływem sześciu miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia o zamiarze połączenia majątków.

§ 2. Za prowadzenie oddzielnego zarządu członkowie władz spółki przejmującej odpowiadają osobiście i solidarnie.

Art. 288. W okresie odrębnego zarządzania majątkami spółek wierzycielom każdej spółki służy pierwszeństwo do zaspokojenia z majątku swej pierwotnej dłużniczki przed wierzycielami drugiej spółki.

Art. 289. § 1. W przypadku łączenia się spółek przez zawiązanie nowej spółki spółnicy łączących się spółek zawrą umowę nowej spółki.

§ 2. Wpis do rejestru handlowego nowej spółki będzie dokonany równocześnie z wykreśleniem spółek przejętych na podstawie aktów organizacyjnych spółki przejmującej oraz uchwał spółek przejętych.

§ 3. Pozatem stosuje się wszystkie inne przepisy tego rozdziału o łączeniu się spółek sposobem, przewidzianym w art. 283 punkt 1.

R o z d z i a ł IX.

Odpowiedzialność cywilna i karna.

Art. 290. Jeżeli członkowie zarządu rozmyślnie lub przez niedbalstwo podali fałszywe dane w oświadczeniu, o którym mowa w art. 167 § 1 punkt 2 lub w art. 258 § 2 punkt 3, wówczas odpowiadają wobec wierzycieli spółki solidarnie ze spółką przez trzy lata od dnia zarejestrowania spółki lub zarejestrowania podwyższenia kapitału zakładowego.

Art. 291. Kto, biorąc udział w tworzeniu spółki, przez niedopełnienie przepisów prawa rozmyślnie lub przez niedbalstwo wyrządzi spółce szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Art. 292. § 1. Członek władz spółki oraz likwidator odpowiada wobec spółki za szkodę, wyrządzoną przez działalność sprzeczną z prawem lub postanowieniami umowy spółki.

§ 2. Członek władz spółki oraz likwidator powinien przy wykonywaniu swoich obowiązków do-

kładać staranności sumiennego kupca i odpowiada wobec spółki za szkodę, spowodowaną brakiem takiej staranności.

Art. 293. Jeżeli szkodę, o której mowa w artykułach poprzedzających, wyrządziło kilka osób wspólnie, odpowiadają za szkodę solidarnie.

Art. 294. § 1. Jeżeli spółka nie wytoczy powództwa o odszkodowanie w ciągu roku od ujawnienia czynu, wyrządzającego szkodę, wówczas każdy spółnik może wnieść pozew o wypłatę odszkodowania spółce.

§ 2. Na żądanie pozwanego sąd może nakazać złożenie kaucji na zabezpieczenie grożącej pozwanemu szkody. Wysokość i rodzaj kaucji oznaczy sąd według swego uznania. W razie niezłożenia kaucji w wyznaczonym przez sąd terminie pozew będzie odrzucony.

§ 3. Na kaucji służy pozwanemu pierwszeństwo przed wszystkimi wierzycielami powoda.

§ 4. Jeżeli powództwo okaże się nieuzasadnione, a powód, wnosząc je, działał w złym zamiarze lub dopuścił się rażącego niedbalstwa, obowiązany będzie naprawić szkodę, wyrządzoną pozwanemu.

Art. 295. W przypadku, gdy powództwo o odszkodowanie wytacza spółnik na zasadzie artykułu poprzedzającego, oraz w przypadku upadłości spółki osoby, zobowiązane do naprawienia szkody, nie mogą powoływać się na uchwałę spółników, udzielającą im pokwitowania, ani też na dokona-

ne przez spółkę zrzeczenie się roszczeń o odszkodowanie.

Art. 296. § 1. Wierzytelności z tytułu naprawienia szkody przedawniają się z upływem lat pięciu.

§ 2. Termin ten liczy się od dnia, w którym spółka dowiedziała się o szkodzie i o osobie, zobowiązanej do odszkodowania.

§ 3. W każdym razie wierzytelność przedawnia się z upływem lat dwudziestu od dnia spełnienia czynu, wyrządzającego szkodę.

§ 4. Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, wierzytelność ulega dwudziestoletniemu przedawnieniu, licząc od dnia popełnienia przestępstwa.

Art. 297. Powództwo o odszkodowanie przeciwko członkom władz spółki oraz likwidatorom wytoczyć należy wyłącznie według miejsca siedziby spółki.

Art. 298. § 1. Jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają osobiście i solidarnie za jej zobowiązania.

§ 2. Członek zarządu może się uwolnić od powyższej odpowiedzialności, jeżeli wykaze, że we właściwym czasie zgłoszono upadłość lub wszczęto postępowanie, zapobiegające upadłości (postępowanie układowe), albo że niezgłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania zapobiegającego

upadłości nastąpiło nie z jego winy albo wreszcie, że pomimo niezgłoszenia upadłości oraz niewszczęcia postępowania zapobiegającego upadłości wierzyciel nie poniósł szkody.

§ 3. Przepisy artykułu niniejszego nie naruszają przepisów, ustanawiających dalej idącą odpowiedzialność członków zarządu.

Art. 299. Przepisy artykułów poprzedzających nie naruszają praw spółników oraz osób trzecich do dochodzenia szkody, bezpośrednio im wyrządzonej.

Art. 300. § 1. Kto, biorąc udział w tworzeniu spółki albo będąc członkiem władz spółki lub likwidatorem, działa na jej szkodę,

podlega karze więzienia do lat 5 i grzywny.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto osobę, wymienioną w § 1, nakłania do działania na szkodę spółki albo udziela jej pomocy do popełnienia tego przestępstwa.

Art. 301. Kto, będąc członkiem zarządu spółki lub likwidatorem, nie zgłasza upadłości spółki mimo powstania warunków, uzasadniających według przepisów upadłość spółki,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny albo obu karom łącznie.

Art. 302. § 1. Kto przy wykonywaniu obowiązków, wymienionych w dziale niniejszym, ogłasza dane nieprawdziwe albo przedstawia je władzom spółki, władzom państwowym lub osobie, powołanej do rewizji,

podlega karze więzienia do 2 lat lub grzywny albo obu karom łącznie.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze aresztu do roku lub grzywny.

Art. 303. Kto, będąc członkiem zarządu lub likwidatorem, dopuszcza do nabycia przez spółkę własnych udziałów lub brania ich w zastaw, podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny.

Art. 304. Kto, będąc członkiem zarządu lub likwidatorem, dopuszcza do wydawania przez spółkę dokumentów na okaziciela lub dokumentów na zlecenie na udziały lub prawa do zysków w spółce,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny albo obu karom łącznie.

Art. 305. Sprawy o przestępstwa, wymienione w art. 300—304, należą do właściwości sądów okręgowych.

Art. 306. § 1. Kto, będąc członkiem zarządu, wbrew obowiązкови dopuszcza do tego, że zarząd:

1) nie składa sądowi rejestrowemu bilansu, rachunku zysków i strat, sprawozdania lub listy spółników;

2) nie ogłasza bilansu lub rachunku zysków i strat;

3) nie przesyła Ministerstwu Przemysłu i Handlu dokumentów i sprawozdań;

4) nie prowadzi księgi udziałów zgodnie z przepisami art. 188 § 1;

5) nie zwołuje zgromadzenia spółników;

6) odmawia wyjaśnień osobie, powołanej do rewizji, lub nie dopuszcza jej do pełnienia obowiązków,

podlega grzywnie do 3.000 złotych.

§ 2. Kto, będąc członkiem zarządu, dopuszcza do tego, że spółka przez czas dłuższy niż trzy miesiące wbrew prawu lub umowie pozostaje bez władzy nadzorczej w należytych składzie,

podlega grzywnie w tej samej wysokości.

§ 3. Przepisy paragrafów poprzedzających stosuje się odpowiednio do likwidatorów.

§ 4. Grzywnę nakłada sąd rejestrowy według zasad, wskazanych w art. 17.

D Z I A Ł XII.

Spółka akcyjna.

R o z d z i a ł I.

Powstanie spółki.

Art. 307. § 1. Kapitał zakładowy (akcyjny) spółki akcyjnej dzieli się na akcje o równej wartości nominalnej.

§ 2. Akcjonariusze są obowiązani jedynie do świadczeń, oznaczonych statutem.

§ 3. Akcjonariusze nie odpowiadają osobiście za zobowiązania spółki.

Art. 308. Statut spółki akcyjnej powinien być sporządzony w formie aktu notarialnego pod rygorem nieważności. Osoby, podpisujące statut, są założycielami spółki. Założycieli powinno być przynajmniej trzech, wyjąwszy gdy założycielem spółki jest Państwo lub związek samorządu terytorjalnego.

Art. 309. § 1. Statut spółki akcyjnej powinien określać:

- 1) firmę i siedzibę spółki;
- 2) przedmiot przedsiębiorstwa;
- 3) czas trwania spółki, jeżeli jest ograniczony;
- 4) wysokość kapitału akcyjnego, sposób jego zebrania, nominalną wartość akcji i ich ilość ze wskazaniem, czy akcje są imienne, czy na okaziciela;

- 5) ilość akcji poszczególnych rodzajów i przywiązane do nich uprawnienia, jeżeli mają być wprowadzone akcje różnych rodzajów;

- 6) imiona i nazwiska (firmę) oraz adres (siedzibę) założycieli;

- 7) organizację władz zarządzających i nadzorczych.

§ 2. W statucie należy ponadto pod rygorem bezskuteczności wobec spółki pomieścić postanowienia, dotyczące:

- 1) ilości i rodzajów tytułów uczestnictwa w dochodach lub w podziale majątku spółki oraz przywiązanych do nich praw;

2) wszelkich związanych z akcjami obowiązków do świadczeń na rzecz spółki — poza obowiązkiem wpłacenia należności za akcje;

3) warunków i sposobu umorzenia akcji.

Art. 310. § 1. Spółka akcyjna, której przedsiębiorstwo ma znaczenie państwowe lub charakter użyteczności publicznej, może być zawiązana jedynie za zezwoleniem Ministra Przemysłu i Handlu, który zatwierdza statut, odpowiadający przepisom prawa, i wszelkie zmiany statutu. Statuty spółek akcyjnych, zajmujących się czynnościami bankowymi i ubezpieczeniowymi, i ich zmiany zatwierdzają Ministrowie Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

§ 2. Rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, wyszczególni rodzaje przedsiębiorstw, które mają znaczenie państwowe lub charakter użyteczności publicznej.

§ 3. Zagraniczne spółki akcyjne mogą być dopuszczone do działalności na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jedynie za zezwoleniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

§ 4. Warunki dopuszczenia zagranicznych spółek akcyjnych do działalności na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 311. § 1. Kapitał akcyjny spółki powinien

wynosić przynajmniej dwieście pięćdziesiąt tysięcy złotych.

§ 2. Kapitał akcyjny może być pokryty albo gotowizną, albo wkładami niepieniężnymi, albo w jeden i drugi sposób łącznie.

§ 3. Akcje, które wydaje się za wkłady niepieniężne, powinny być pokryte w całości przed zarejestrowaniem spółki, akcje zaś, wydawane za gotowiznę, powinny być opłacone przynajmniej w jednej czwartej części ich wartości nominalnej.

§ 4. Akcje nie mogą być wydawane poniżej ich wartości nominalnej.

§ 5. Jeżeli akcje wydawane są po cenie wyższej od wartości nominalnej, nadwyżka musi być uiszczona w całości przed zarejestrowaniem spółki.

Art. 312. § 1. Jeżeli przewidziane są wkłady niepieniężne (aporty), nabycie przed zarejestrowaniem spółki przedmiotów i praw majątkowych albo wynagrodzenie za usługi, świadczone przy powstaniu spółki, natomiast założyciele powinni sporządzić piśmienne sprawozdanie, wymieniając szczegółowo:

1) przedmiot wkładów niepieniężnych, wnoszonych na pokrycie całego lub części kapitału akcyjnego, oraz ilość i rodzaj wydawanych wzamian za nie akcyj i innych tytułów uczestnictwa w dochodach lub w podziale majątku spółki;

2) przedmioty i prawa majątkowe, nabywane przed zarejestrowaniem spółki, oraz wysokość i sposób zapłaty;

3) usługi, świadczone przy powstaniu spółki, oraz wysokość i sposób wynagrodzenia;

4) osoby, które wnoszą wkłady niepieniężne, zbywają spółce przedmioty i prawa majątkowe lub otrzymują wynagrodzenie za usługi.

§ 2. W sprawozdaniu należy umotywić zamierzone transakcje oraz wysokość przyznanego wynagrodzenia i dołączyć usprawiedliwiające dokumenty w oryginałach lub urzędownie uwierzytelnionych odpisach.

Art. 313. § 1. Sprawozdanie założycieli należy poddać badaniu biegłych rewidentów co do prawdziwości i dokładności, tudzież celem wydania opinii, czy wysokość przyznanej zapłaty i wynagrodzenia jest uzasadniona.

§ 2. Sąd rejestrowy, właściwy według siedziby spółki, wyznaczy biegłych rewidentów w liczbie nieparzystej z pośród osób, wciągniętych na listy, przedstawione przez izby przemysłowo-handlowe.

§ 3. Na piśmienne żądanie biegłych rewidentów założyciele powinni w piśmiennej lub protokólnej formie dostarczyć dodatkowych wyjaśnień lub dokumentów.

§ 4. Biegli rewidenci powinni sporządzić w dwóch egzemplarzach szczegółową opinię i złożyć ją wraz ze sprawozdaniem założycieli sądowi rejestrowemu, który jeden egzemplarz przez siebie poświadczony wydaje założycielom.

§ 5. Sąd rejestrowy wyznacza wynagrodzenie za pracę rewidentów i zatwierdza rachunek ich

wydatków. Jeżeli założyciele dobrowolnie tych należności nie uiszczą, sąd rejestrowy ściągnie je trybem, przewidzianym dla ściągnięcia opłat sądowych.

Art. 314. § 1. Zgoda na zawiązanie spółki akcyjnej i brzmienie statutu oraz na objęcie akcji przez założycieli samych lub łącznie z osobami trzecimi powinna być wyrażona pod rygorem nieważności w jednym lub kilku aktach notarialnych.

§ 2. W szczególności należy w aktach tych wymienić osoby, obejmujące akcje, ilość i rodzaj akcji, objętych przez każdą z nich, cenę emisyjną i terminy wpłat oraz stwierdzić dokonanie wyboru pierwszych władz spółki.

§ 3. Jeżeli akcjonariusze wzamian za akcje wnoszą wkłady niepieniężne, albo gdy mają być nabyte dla spółki przed zarejestrowaniem przedmioty i prawa majątkowe za gotowiznę, należy w aktach tych wymienić osoby, wnoszące wkłady, lub zbywców, przedmiot wkładu lub nabycia, jako też rodzaj i wysokość zapłaty.

Art. 315. W aktach o zawiązaniu spółki powinno być wyraźnie stwierdzone, że każdy z przyszłych akcjonariuszów, podpisujący akt, zna sprawozdanie założycieli oraz opinię biegłych rewidentów (art. 313 i 314).

Art. 316. Jeżeli kapitał akcyjny ma być zebrany zapomocą ogłoszeń (publicznej subskrypcji), wówczas statut projektowanej spółki powi-

nien być uprzednio ogłoszony w Monitorze Polskim ze wskazaniem, kiedy został sporządzony i przed jakim notariuszem.

Art. 317. § 1. Przed ogłoszeniem wezwań do zapisywania się na akcje założyciele obowiązani są złożyć do depozytu sądu okręgowego, właściwego według siedziby spółki, kaucję w wysokości jednej dwudziestej części kapitału akcyjnego.

§ 2. Kaucja służy na zabezpieczenie wszelkich roszczeń do założycieli z tytułu uchybień przy zawiązywaniu spółki. Roszczeniom tym służy pierwszeństwo zaspokojenia z kaucji przed innymi wierzytelnościami.

§ 3. Kaucję zwraca się po zarejestrowaniu spółki lub po upływie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia o niedojściu spółki do skutku.

§ 4. Państwo i związki komunalne wolne są od składania kaucji.

Art. 318. § 1. Ogłoszenia, wzywające do zapisywania się na akcje (prospekty), będą umieszczane w Monitorze Polskim. Ogłoszenia w Monitorze oraz w innych pismach, według wyboru założycieli, powinny wskazywać:

- 1) liczbę i datę Monitora Polskiego, w którym ogłoszono statut;
- 2) datę, liczbę kwitu i sąd, w którym złożono kaucję założycielską;
- 3) ilości i rodzaj akcyj, zaofiarowanych do zapisu;
- 4) wartość nominalną i cenę emisyjną akcyj;

5) miejsce subskrypcji, termin jej otwarcia i zamknięcia;

6) wysokość, miejsce i terminy wpłat, które powinny być dokonane przed zarejestrowaniem spółki, i skutki nieuiszczenia rat w oznaczonych terminach;

7) zasady przydziału akcji subskrybentom;

8) termin, do którego subskrybent będzie związany zapisem, jeżeli do tego czasu spółka nie zostanie zgłoszona do zarejestrowania;

9) osoby, wzywające do zapisywania się na akcje.

§ 2. W ogłoszeniu należy ponadto wskazać postanowienia:

1) o wkładach niepieniężnych oraz przedmiotach i prawach majątkowych, nabywanych przed zarejestrowaniem spółki, wymieniając osobę wkładcy i zbywcy, przedmiot wkładu i nabycia oraz rodzaj i wysokość zapłaty;

2) o szczególnych korzyściach, przywiązanych do poszczególnych rodzajów akcji, lub o wynagrodzeniu, przyznanem za usługi oddane spółce;

3) o wszelkich związanych z akcjami obowiązkach do świadczeń na rzecz spółki — poza obowiązkiem wpłacenia należności za akcje.

Art. 319. § 1. Zapisy na akcje sporządza się w dwóch egzemplarzach osobno dla każdego subskrybenta; jeden egzemplarz przeznaczony jest dla subskrybenta, drugi dla spółki.

§ 2. Zapisy zawierać będą oprócz treści wymaganej do ogłoszeń:

1) oznaczenie ilości i rodzajów subskrybowanych akcji;

2) stwierdzenie wysokości dokonanej na akcje wpłaty;

3) zgodę na brzmienie statutu i zawiązanie spółki;

4) podpisy subskrybenta i banku, upoważnionego do przyjmowania zapisów i wpłat na akcje.

§ 3. Zapis na akcje, dokonany pod warunkiem lub zastrzeżeniem, jest nieważny.

Art. 320. § 1. Zapisy i wpłaty na akcje mogą przyjmować jedynie Bank Polski, banki państwowe, tudzież inne banki, którym zezwoli na to Minister Skarbu.

§ 2. Wpłaty na akcje nie mogą być podnoszone przez założycieli, lecz pozostają do wyłącznego rozporządzenia przysłego zarządu spółki.

Art. 321. § 1. W razie niezapłacenia którejkolwiek raty subskrypcyjnej, płatnej przed zarejestrowaniem spółki, założyciele mogą uznać zapis za wygasły na skutek samego upływu terminu.

§ 2. W tym przypadku dokonane już wpłaty przypadają na rzecz spółki, a nieopłacone akcje mogą być objęte w drodze zapisu przez inne osoby.

Art. 322. § 1. Termin do zapisywania się na akcje nie może być dłuższy niż trzy miesiące od dnia otwarcia subskrypcji.

§ 2. Jeżeli w terminie, oznaczonym w ogłoszeniu, cała ilość akcji zaofiarowanych nie zostanie

subskrybowana i należycie opłacona, spółkę uważa się za niedoszlą do skutku.

§ 3. W ciągu dwóch tygodni po upływie terminu zamknięcia subskrypcji założyciele ogłoszą o niedojściu spółki do skutku w pismach, w których były drukowane ogłoszenia o subskrypcji, i zavezwą subskrybentów do odbioru wpłaconych kwot.

Art. 323. § 1. Jeżeli wszystkie akcje zostały subskrybowane i należycie opłacone, założyciele dokonają w ciągu dwóch tygodni od upływu terminu zamknięcia subskrypcji przydziału akcji subskrybentom.

§ 2. Wykazy subskrybentów ze wskazaniem ilości i rodzaju przyznanych każdemu z nich akcji będą wyłożone w ciągu następnych dwóch tygodni w miejscach, gdzie zapisy były przyjmowane.

§ 3. W tym ostatnim terminie należy osoby, którym akcji nie przyznano, wezwać do odbioru wpłaconych kwot.

Art. 324. § 1. Nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od daty zamknięcia subskrypcji założyciele zwołają przez jednorazowe ogłoszenie zgromadzenie organizacyjne.

§ 2. Ogłoszenie będzie umieszczone przynajmniej na dwa tygodnie przed zgromadzeniem w tych samych pismach, w których dokonane były ogłoszenia o subskrypcji.

§ 3. W ciągu tych dwóch tygodni przyszłym akcjonariuszom będą wydawane w miejscach,

wskazanych w ogłoszeniu, odpisy sprawozdania założycieli i opinii biegłych rewidentów.

Art. 325. Jeżeli wartość wkładów niepieniężnych lub przedmiotów i praw majątkowych, nabywanych przed zarejestrowaniem, ustalona przez biegłych rewidentów, jest niższa przynajmniej o jedną piątą od wartości, oznaczonej w sprawozdaniu założycieli, wolno każdemu subskrybentowi rzec się uczestnictwa w spółce. O zrzeczeniu się należy zawiadomić założycieli listem poleconym, który powinien być doręczony przed dniem zgromadzenia organizacyjnego, lub złożyć oświadczenie na zgromadzeniu przed przystąpieniem do wyboru władz. Akcje, przypadające subskrybentom, którzy się zrekli uczestnictwa w spółce, mogą być objęte przez zapisy (art. 319) innych osób.

Art. 326. § 1. Zgromadzenie organizacyjne odbywa się według zasad, przewidzianych dla walnych zgromadzeń.

§ 2. Zgromadzenie otwiera jeden z założycieli.

Art. 327. § 1. Na zgromadzeniu organizacyjnym powinno być stwierdzone objęcie wszystkich akcji i uiszczenie wpłat, które powinny być dokonane przed zarejestrowaniem, oraz odczytane sprawozdanie założycieli i opinia biegłych rewidentów.

§ 2. Zgromadzenie organizacyjne nie może zmienić statutu.

§ 3. Zgromadzenie zatwierdzi osobną uchwałą ogólną wysokość kosztów organizacyjnych.

§ 4. Zgromadzenie dokona wyboru pierwszych władz spółki.

Art. 328. § 1. Na żądanie osób, przedstawiających na zgromadzeniu przynajmniej jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego, gotowizną wpłaconego, a niekorzystających z żadnych szczególnych uprawnień, powinno być zarządzone powtórne zbadanie sprawozdania założycieli przez komisję, wybraną na tem zgromadzeniu, składającą się co najmniej z trzech osób. W tej komisji ma prawo uczestniczyć jeden przedstawiciel, wybrany przez osoby, żądające powtórnego zbadania.

§ 2. Po wybraniu komisji zgromadzenie powinno być przynajmniej na tydzień odroczone. Dzień nowego zgromadzenia określi samo zgromadzenie.

§ 3. Jeżeli sprawozdanie komisji, powzięte większością głosów, nie będzie zgodne ze sprawozdaniem założycieli, należy przed przystąpieniem do wyboru władz spółki powziąć uchwałę, czy spółka ma dojść do skutku.

§ 4. Uchwała zapada większością głosów, przedstawiających na zgromadzeniu akcje gotowizną opłacone, a niekorzystające z żadnych szczególnych uprawnień; w głosowaniu nie mogą brać udziału nawet jako pełnomocnicy założyciele oraz osoby, którym mają być przyznane wynagrodzenia lub korzyści szczególne, chociażby reprezentowali także akcje, gotowizną opłacone.

Art. 329. Zarząd zgłosi zawiązanie spółki celem wpisania do rejestru handlowego.

Art. 330. Wpis spółki do rejestru handlowego powinien obejmować:

- 1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa;
- 2) wysokość kapitału akcyjnego, ilość i wartość nominalną akcji;
- 3) ilość akcji uprzywilejowanych i rodzaj uprzywilejowania;
- 4) wzmiankę, jaka część kapitału akcyjnego została wpłacona przed zarejestrowaniem;
- 5) imiona i nazwiska członków zarządu oraz sposób reprezentowania spółki;
- 6) jeżeli przy zawiązywaniu spółki akcjonariusze wnoszą wkłady niepieniężne — zaznaczenie tej okoliczności;
- 7) czas trwania spółki, jeżeli w myśl statutu jest ograniczony;
- 8) jeżeli statut wskazuje pismo, przeznaczone do ogłoszeń spółki — oznaczenie tego pisma.

Art. 331. § 1. Do zgłoszenia spółki należy dołączyć:

- 1) statut;
- 2) akty o zawiązaniu spółki i objęciu akcji;
- 3) oświadczenie wszystkich członków zarządu, że przepisane statutem wpłaty na akcje zostały dokonane i że przejście wkładów niepieniężnych na spółkę z chwilą jej zarejestrowania jest zapewnione;
- 4) stwierdzenie ustanowienia władz spółki z wyszczególnieniem ich składu osobowego;
- 5) dowód zezwolenia i zatwierdzenia statutu

przez właściwą władzę, jeżeli do powstania spółki jest to wymagane.

§ 2. W przypadku zebrania kapitału akcyjnego w drodze publicznej subskrypcji należy nadto dołączyć:

- 1) protokół zgromadzenia organizacyjnego wraz z ogłoszeniami (prospektami);
- 2) spis subskrybentów z uwidocznieniem liczby akcji, przypadających na każdego z nich, i wysokości uiszczonych wpłat;
- 3) poświadczenie banków o wysokości dokonanych wpłat.

§ 3. W przypadkach, w dziale niniejszym przewidzianych, należy dołączyć sprawozdanie założycieli wraz z opinią biegłych rewidentów oraz sprawozdanie komisji, wybranej na zgromadzeniu organizacyjnym.

Art. 332. § 1. Wszelkie zmiany danych, wymienionych w art. 330, powinien zarząd zgłosić celem wpisania do rejestru handlowego.

§ 2. W przypadku, gdy przed zarejestrowaniem spółki wpłacono tylko część kapitału akcyjnego, zarząd powinien zgłosić celem wpisania do rejestru handlowego dokonanie wpłaty każdej dalszej części kapitału akcyjnego.

Art. 333. Do zgłoszenia spółki oraz zmian składu osobowego zarządu należy dołączyć skreślone wobec sądu albo uwierzytelnione notarialnie wzory podpisów członków zarządu.

Art. 334. Po zarejestrowaniu spółki zarząd powinien w ciągu dwóch tygodni złożyć Ministerstwu Przemysłu i Handlu poświadczone przez siebie odpisy statutu i aktów o zawiązaniu spółki oraz wskazać sąd, w którym spółka została zarejestrowana, podając datę i liczbę rejestracji.

Art. 335. § 1. Przez zarejestrowanie spółka nabywa osobowość prawną.

§ 2. Osoby, które działały w imieniu spółki przed jej zarejestrowaniem, odpowiadają osobiście i solidarnie.

Art. 336. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od terminu zamknięcia subskrypcji, a w przypadku art. 314 od daty sporządzenia statutu, spółka nie będzie zgłoszona do zarejestrowania lub jeżeli postanowienie sądu, odmawiające zarejestrowania, stało się prawomocne, wówczas założyciele oraz osoby, które wybór do pierwszych władz spółki przyjęły, powinny pod solidarną odpowiedzialnością bezzwłocznie zawiadomić o tem przez ogłoszenia osoby interesowane i zarządzić zwrot wpłaconych sum i wkładów niepieniężnych.

Art. 337. § 1. Jeżeli po zarejestrowaniu spółki stwierdzone zostaną braki, wynikłe z niedopełnienia przepisów prawa, sąd rejestrowy z urzędu lub na wniosek interesowanych zawezwie spółkę do usunięcia braków i wyznaczy w tym celu odpowiedni termin.

§ 2. Jeżeli spółka nie uczyni zadość wezwaniu, sąd rejestrowy może nakładać grzywny według zasad, wskazanych w art. 17.

§ 3. Jeżeli braki mają istotne znaczenie dla dalszego istnienia spółki i nie będą usunięte pomimo upływu terminu, wyznaczonego przez sąd rejestrowy, sąd ten może, po zawezwaniu zarządu spółki do złożenia oświadczenia, wydać z urzędu lub na wniosek interesowanych postanowienie o rozwiązaniu spółki.

§ 4. Z powodu powyższych braków spółka nie może być rozwiązana, jeżeli od jej zarejestrowania upłynęło pięć lat.

Art. 338. Wymagane przez prawo ogłoszenia, pochodzące od spółki, należy umieszczać w Monitorze Polskim. Statut może przewidzieć ponadto inny sposób ogłaszania. Minister Przemysłu i Handlu może wskazać jeszcze inne pismo, w którym ogłoszenia takie powinny być umieszczane.

R o z d z i a ł II.

Prawa i obowiązki akcjonariuszów.

Art. 339. § 1. Tekst akcji powinien zawierać:

- 1) firmę i siedzibę spółki;
- 2) sąd, w którym spółka jest zarejestrowana, i liczbę rejestru;
- 3) datę zarejestrowania spółki i emisji akcji;
- 4) wartość nominalną, liczbę, serję, rodzaj danej akcji i uprawnienia szczególne akcji;
- 5) przy akcjach imiennych wysokość dokonanej wpłaty;

6) ograniczenia co do przeniesienia własności akcji;

7) przepisy statutu o związanych z akcją obowiązkach do świadczeń na rzecz spółki.

§ 2. Akcja powinna być opatrzona pieczęcią spółki oraz podpisem zarządu. Podpis może być mechanicznie odtwarzany.

Art. 340. § 1. Wartość nominalna akcji nie może być mniejsza niż sto złotych.

§ 2. W przedsiębiorstwach użyteczności publicznej wartość nominalna akcji imiennych może wynosić dwadzieścia pięć złotych.

Art. 341. § 1. Akcjonariusz obowiązany jest do pełnej wpłaty należności za akcje.

§ 2. Wpłaty powinny być dokonywane równomiernie na wszystkie akcje.

§ 3. Akcjonariusz nie może potrącać swoich wierzytelności do spółki z wpłatami na poczet akcji.

Art. 342. § 1. Terminy i wysokość wpłat na akcje określa statut lub walne zgromadzenie.

§ 2. Zarząd ogłosi wezwanie o dokonanie wpłat dwukrotnie.

§ 3. Pierwsze ogłoszenie powinno być dokonane na miesiąc, drugie zaś nie później niż na dwa tygodnie przed terminem wpłaty.

§ 4. Zamiast ogłoszeń wystarczą wezwania, dokonane listami poleconymi w tych samych terminach.

§ 5. Jeżeli akcjonariusz nie dokona wpłaty w oznaczonym terminie, będzie obowiązany do zapłacenia odsetek zwłoki i do zapłacenia odszkodowania umownego, jeżeli statut je przewiduje.

Art. 343. § 1. Jeżeli akcjonariusz w ciągu miesiąca po upływie terminu płatności nie uiszcza zaległej raty, odsetek i odszkodowania umownego, może być bez uprzedniego wezwania pozbawiony swych praw przez unieważnienie akcji lub świadectw tymczasowych, o czym spółka powinna przedziwić w ogłoszeniach o wpłatach. W tym przypadku zamiast unieważnionych akcji lub świadectw tymczasowych będą wydane nowe.

§ 2. O unieważnieniu z powodu niedokonania wpłat zawiadomi spółka będącego w zwłoce akcjonariusza i jego poprzedników, którzy w ciągu ostatnich lat pięciu byli wpisani do księgi akcyjnej. Zawiadomienia będą wysłane pod adresami, wskazanymi w księdze.

§ 3. Po ogłoszeniu numerów unieważnionych akcji lub świadectw tymczasowych spółka wyda nowe akcje lub świadectwa tymczasowe pod dawnymi numerami i sprzeda je za pośrednictwem notariusza, komornika lub maklera giełdowego. Sprzedaż będzie dokonana z wolnej ręki po kursie dziennym, a w braku takiej ceny lub gdy sprzedaż nie dało się skutecznicić — przez licytację publiczną.

§ 4. Uzyskana ze sprzedaży suma po pokryciu kosztów ogłoszeń i sprzedaży, jako też odsetek i odszkodowania umownego, będzie zaliczona na

zaległą ratę; reszta zaś będzie zwrócona będącemu w zwłoce akcjonariuszowi.

§ 5. Jeżeli uzyskana ze sprzedaży suma nie pokryje powyższych należności, za niedobór będą odpowiadać solidarnie będący w zwłoce akcjonariusz, jego poprzednicy i subskrybent.

§ 6. Wierzytelności spółki do poprzedników i subskrybentów przedawniają się z upływem lat pięciu od daty wpisu przeniesienia akcji do księgi akcyjnej.

§ 7. Subskrybent lub poprzednik będącego w zwłoce akcjonariusza w razie pokrycia niedoboru ma zwrotne roszczenia do swego następcy. Roszczenia te przedawniają się z upływem lat pięciu.

Art. 344. § 1. Akcje są niepodzielne; mogą być wydawane w odcinkach zbiorowych.

§ 2. Spółwłaściciele akcji lub akcji wykonywają swoje prawa w spółce przez wspólnego przedstawiciela; za świadczenia, związane z akcją, odpowiadają solidarnie.

§ 3. Jeżeli spółwłaściciele nie wskazali wspólnego przedstawiciela, oświadczenia spółki mogą być ważnie dokonywane wobec któregokolwiek z nich.

Art. 345. § 1. Akcje mogą być imienne lub na okaziciela.

§ 2. Zamiana akcji imiennych na akcje na okaziciela lub odwrotnie może być dokonana na żądanie akcjonariusza, jeżeli prawo lub statut nie stanowi inaczej.

Art. 346. § 1. Akcje na okaziciela nie mogą być wydawane przed pełną wpłatą; na dowód częściowej wpłaty należy wydawać imienne świadectwa tymczasowe.

§ 2. Akcje imienne mogą być wydawane przed pełną wpłatą.

§ 3. Każdorazowa wpłata powinna być uwidoczniiona na świadectwach tymczasowych i akcjach imiennych.

§ 4. Akcje i świadectwa tymczasowe, wydane przed zarejestrowaniem spółki lub nowej emisji, są nieważne.

Art. 347. § 1. Akcje, wydane wzamian za wkłady niepieniężne, powinny zostać imiennymi aż do chwili zatwierdzenia przez walne zgromadzenie sprawozdania i rachunków za drugi rok obrotowy i w ciągu tego czasu nie mogą być zbywane ani zastawiane.

§ 2. Akcje te w ciągu powyższego okresu będą zatrzymane w spółce na zabezpieczenie roszczeń o odszkodowanie z tytułu umów, dotyczących wkładów niepieniężnych. Roszczeniom tym służy pierwszeństwo zaspokojenia przed innymi wierzytelnościami.

Art. 348. § 1. Akcje są zbywalne.

§ 2. Przeniesienie akcji imiennych może statut uzależnić od zezwolenia spółki albo w inny sposób ograniczyć.

§ 3. Jeżeli statut uzależnia przeniesienie akcji od zezwolenia spółki, wówczas w braku odmienne-

go postanowienia statutu zezwolenia udziela zarząd w formie piśmiennej.

§ 4. Jeżeli spółka odmawia zezwolenia, powinna wskazać innego nabywcę. Termin do wskazania nabywcy oraz sposób określenia i zapłaty ceny oznaczy statut; w braku takich postanowień statutu akcja imienna może być zbyta bez ograniczenia.

Art. 349. Umowy, ograniczające na pewien czas zbywalność akcji, są ważne.

Art. 350. Przeniesienie akcji imiennych lub świadectw tymczasowych odbywa się przez piśmienne oświadczenie bądź na samej akcji lub na świadectwie tymczasowym, bądź w osobnym dokumencie i przez wręczenie akcji lub świadectwa tymczasowego.

Art. 351. § 1. Zarząd obowiązany jest prowadzić księgę akcji imiennych i świadectw tymczasowych (księgę akcyjną), do której należy wpisywać imię i nazwisko (firmę) oraz adres (siedzibę) posiadacza akcji lub świadectwa tymczasowego, wysokość dokonanych wpłat, tudzież wzmiankę o przeniesieniu akcji lub świadectwa tymczasowego na inną osobę wraz z datą wpisu.

§ 2. Przy wpisie przeniesienia zarząd nie ma obowiązku badania prawdziwości podpisu zbywcy.

§ 3. Zarząd zaznaczy dokonanie wpisu o przeniesieniu na akcji lub świadectwie tymczasowym.

§ 4. Każdy akcjonariusz może przeglądać księgę akcyjną.

Art. 352. Wobec spółki uważa się za akcjonariusza tylko tę osobę, która jest wpisana do księgi akcyjnej, lub posiadacza akcji na okaziciela.

Art. 353. Podczas trwania spółki nie wolno zwracać akcjonariuszom dokonanych wpłat na akcie ani w całości, ani w części, wyjąwszy przypadki, przewidziane w dziale niniejszym.

Art. 354. Akcjonariuszom nie wolno pobierać odsetek od akcyj.

Art. 355. § 1. Akcjonariusze mają prawo do udziału w zysku rocznym, przeznaczonym przez walne zgromadzenie do podziału.

§ 2. Zysk rozdziela się w stosunku do nominalnej wartości akcji; jeżeli akcje nie są całkowicie opłacone, rozdziela się zysk w stosunku do dokonanych wpłat na akcie.

§ 3. Statut może ustanowić inny sposób podziału czystego zysku.

Art. 356. § 1. Akcjonariusze, którzy wbrew przepisom prawa albo postanowieniom statutu otrzymali wypłaty, obowiązani są do zwrotu. Wyjątek stanowi przypadek otrzymania przez akcjonariusza w dobrej wierze udziału w zysku. Członkowie władz spółki, którzy ponoszą odpowiedzialność za nieprawą wypłatę, odpowiadają za zwrot solidarnie z odbiorcą.

§ 2. Zobowiązani nie mogą być zwolnieni od odpowiedzialności, przewidzianej w paragrafie poprzedzającym.

§ 3. Wierzytelności powyższe przedawniają się z upływem lat pięciu, licząc od dnia wypłaty, z wyjątkiem wierzytelności w stosunku do odbiorcy, który wiedział o bezprawności wypłaty.

Art. 357. § 1. Spółka może wydawać akcje o szczególnych uprawnieniach, które powinny być w statucie dokładnie określone (akcje uprzywilejowane).

§ 2. W szczególności uprzywilejowanie dotyczyć może prawa głosu, dywidendy i podziału majątku w razie likwidacji spółki.

§ 3. Przyznanie szczególnych uprawnień może spółka uzależnić od uiszczenia dodatkowych dopłat.

Art. 358. Akcje uprzywilejowane co do głosu powinny być imienne. Statut może uprzywilejowanie co do głosu uzależnić od pewnych warunków. Jednej akcji nie można przyznać więcej niż pięć głosów. W razie zamiany takiej akcji na akcje na okaziciela lub w razie zbycia wbrew zastrzeżonym warunkom uprzywilejowanie to wygasa.

Art. 359. § 1. Dywidenda uprzywilejowana nie może być wyższa ponad dwie jednostki powyżej przeciętnej stopy dyskontowej Banku Polskiego, obowiązującej dla weksli krajowych w ciągu ubiegłego roku obrotowego spółki.

§ 2. Jeżeli statut przyznaje prawo poboru dywidendy uprzywilejowanej, niewypłaconej w latach poprzednich, z czystego zysku lat następnych, należy w statucie oznaczyć najwyższą ilość lat, za które dywidenda może być wypłacona; ilość ta nie może przekraczać pięciu lat.

Art. 360. § 1. Celem wynagrodzenia za usługi, oddane przy powstaniu spółki, może spółka wydawać imienne świadectwa założycielskie.

§ 2. Świadectwa założycielskie mogą być wydawane najwyżej na okres dwudziestu pięciu lat od chwili zarejestrowania spółki. Świadectwa te dają prawo uczestniczenia w podziale czystego zysku spółki w granicach, ustalonych przez statut, po uprzednim odliczeniu na rzecz akcjonariuszów określonej w statucie minimalnej dywidendy. Wysokość tej dywidendy nie może być ustanowiona poniżej przeciętnej stopy dyskontowej Banku Polskiego, obowiązującej dla weksli krajowych w ciągu ubiegłego roku obrotowego spółki.

Art. 361. § 1. Do akcji imiennych może być przywiązany obowiązek powtarzających się świadczeń niepieniężnych.

§ 2. Akcje takie mogą być przenoszone tylko za zezwoleniem spółki. Spółka może odmówić zezwolenia jedynie z ważnych powodów, atoli bez obowiązku wskazania innego nabywcy.

§ 3. Statut może przewidywać odszkodowanie umowne za niedopełnienie powtarzających się świadczeń niepieniężnych.

§ 4. Wynagrodzenie za takie świadczenia wypłacone będzie przez spółkę nawet wówczas, gdy bilans nie wykaże czystego zysku; wynagrodzenie nie może przewyższać zwykłej ceny, przyjętej w obrocie.

Art. 362. W razie tak znacznego uszkodzenia akcji, świadectwa tymczasowego lub kuponu dywidendowego, iż nie nadają się one do dalszego obiegu, spółka powinna na żądanie posiadacza wzamian dawnego wydać nowy egzemplarz za zwrotem kosztów sporządzenia.

Art. 363. § 1. Akcja może być umorzona jedynie wtedy, gdy statut to przewiduje.

§ 2. Umorzenie bez zachowania przepisów o obniżeniu kapitału akcyjnego może być dokonane jedynie z czystego zysku.

Art. 364. § 1. Statut może postanowić, że wzamian akcji umorzonych przez losowanie spółka wydawać będzie akcje użytkowe bez określonej wartości nominalnej.

§ 2. Akcje użytkowe uczestniczą narówni z akcjami nieumorzonymi w podziale nadwyżki rocznych zysków po wypłacie akcjom nieumorzonym dywidendy w wysokości najwyżej dwu jednostek ponad przeciętną stopę dyskontową Banku Polskiego, obowiązującą dla weksli krajowych w ciągu roku obrotowego spółki, oraz w podziale nadwyżki majątku spółki, pozostałej po pokryciu wartości nominalnej akcji nieumorzonych.

§ 3. Akcje użytkowe korzystają ponadto z innych praw, służących zwykłym akcjom.

Art. 365. § 1. Spółka nie może na swój rachunek nabywać ani przyjmować w zastaw własnych akcyj. Wyjątek stanowi nabycie w drodze egzekucji na zaspokojenie roszczeń spółki, których nie można zaspokoić z innego majątku akcjonariusza, oraz nabycie celem umorzenia akcyj.

§ 2. Jeżeli akcje, nabyte w drodze egzekucji, nie zostaną zbyte w ciągu roku od dnia nabycia, muszą być umorzone według przepisów o obniżeniu kapitału akcyjnego.

§ 3. Akcje własne należy umieścić w bilansie jako osobną pozycję pod nazwą: „Akcje własne do zbycia“.

R o z d z i a ł III.

Władze spółki.

Oddział 1. Zarząd.

Art. 366. § 1. Zarząd składa się z jednego lub większej liczby członków.

§ 2. Do zarządu mogą być powołane osoby z pośród akcjonariuszów lub z poza ich grona.

§ 3. Członków zarządu wybiera walne zgromadzenie, jeżeli statut nie stanowi inaczej.

Art. 367. § 1. Członkowie pierwszego zarządu mogą być powołani najwyżej na dwa lata, członkowie zarządów następnych — najwyżej na trzy lata.

§ 2. Statut może w powyżej określonych granicach czasu ustanowić częściowe odnawianie zarządu w ten sposób, że pewna ilość członków zarządu kolejno ustępuje bądź w drodze losowania, bądź według starszeństwa wyboru.

§ 3. Mandaty członków zarządu wygasają z dniem odbycia walnego zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie, bilans i rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania.

Art. 368. Członkowie zarządu mogą być w każdej chwili odwołani, co jednak nie uwłącza ich roszczeniom z umowy o pracę.

Art. 369. § 1. Zarząd reprezentuje spółkę w sądzie i poza sądem.

§ 2. Prawo członka zarządu do reprezentowania spółki rozciąga się na wszystkie czynności sądowe i pozasądowe, związane z prowadzeniem jakiegokolwiek przedsiębiorstwa handlowego, z wyjątkiem spraw, wymienionych w art. 388 punkt 3, 4 i 5, które wymagają uchwały walnego zgromadzenia.

§ 3. Prawa reprezentowania spółki nie można ograniczyć ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich.

Art. 370. § 1. Jeżeli zarząd spółki jest wieloosobowy, sposób reprezentowania reguluje statut. Jeżeli statut nie zawiera żadnych w tym względzie postanowień, do składania oświadczeń i podpisywania w imieniu spółki wymagane jest współdzia-

lanie dwóch członków zarządu albo też jednego członka zarządu łącznie z prokurentem.

§ 2. Oświadczenia, zwrócone do spółki, tudzież doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu lub prokurenta.

§ 3. Przepisy artykułu niniejszego nie wyłączają ustanowienia prokury jednoosobowej lub łącznej i nie ograniczają praw prokurentów, wpływających z przepisów o prokurze.

Art. 371. Wobec spółki członkowie zarządu podlegają ograniczeniom, ustanowionym w dziale niniejszym, w statucie oraz w uchwałach walnego zgromadzenia.

Art. 372. Uchwały zarządu będą protokółowane. Ponadto protokoły powinny stwierdzać porządek obrad, imiona i nazwiska obecnych członków zarządu, ilość oddanych głosów za poszczególnymi uchwałami oraz odrębne zdania. Protokoły podpisują obecni.

Art. 373. W razie sprzeczności interesów spółki z osobistymi interesami członka zarządu, jego małżonka, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia, powinien członek zarządu wstrzymać się od udziału w rozstrzyganiu takich spraw i żądać zaznaczenia tego w protokóle.

Art. 374. W umowach pomiędzy spółką a członkami zarządu tudzież w sporach z nimi reprezentuje spółkę rada nadzorcza lub pełnomocnicy, powołani uchwałą walnego zgromadzenia.

Art. 375. § 1. Członek zarządu nie może bez zezwolenia spółki zajmować się interesami konkurencyjnymi ani też uczestniczyć w spółce konkurencyjnej jako spółnik jawny lub członek władz.

§ 2. Jeżeli statut nie stanowi inaczej, zezwolenia udziela organ, powołany do ustanowienia zarządu.

Oddział 2. Nadzór.

Art. 376. § 1. Każda spółka akcyjna powinna corocznie poddać bilans, rachunek zysków i strat, tudzież sprawozdanie, sporządzone przez zarząd, badaniu przez biegłych rewidentów zarówno pod względem ich zgodności z księgami i dokumentami, jako też faktycznym stanem majątku i interesów spółki. Biegłych wyznaczy sąd rejestrowy.

§ 2. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu określi kwalifikacje biegłych rewidentów, ich prawa i obowiązki.

Art. 377. § 1. Spółka akcyjna powinna mieć radę nadzorczą, bądź komisję rewizyjną, bądź, jeżeli statut tak stanowi, obie te władze.

§ 2. Spółka akcyjna o kapitale akcyjnym ponad pięć milionów złotych powinna mieć radę nadzorczą.

§ 3. Akcjonariusze, przedstawiający przynajmniej jedną piątą część kapitału akcyjnego, mogą żądać, aby obok komisji rewizyjnej była ustanowiona rada nadzorcza lub obok rady nadzorczej komisja rewizyjna.

§ 4. Jeżeli na skutek tego wniosku na najbliższem walnem zgromadzeniu nie zapadnie uchwała o zmianie statutu, wprowadzająca żadaną władzę, a wniosek mniejszości zostanie poparty na tem zgromadzeniu przez akcjonariuszów, przedstawiających przynajmniej jedną piątą część kapitału akcyjnego, natenczas wniosek mniejszości zyskuje moc obowiązującą dla całej spółki, stanowi zmianę statutu i powinien być zarejestrowany.

Art. 378. Członkowie zarządu, likwidatorzy i pracownicy spółki nie mogą być równocześnie członkami rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej.

Art. 379. § 1. Rada nadzorcza składa się przynajmniej z pięciu członków, wybranych przez walne zgromadzenie.

§ 2. Statut może ustanowić inny sposób powoływania członków rady nadzorczej.

§ 3. Na wniosek akcjonariuszów, przedstawiających przynajmniej jedną piątą część kapitału akcyjnego, wybór rady nadzorczej powinien być dokonany przez najbliższe walne zgromadzenie w drodze głosowania oddzielnymi grupami, nawet gdy statut przewiduje inny sposób powołania rady nadzorczej, chyba że w skład jej wchodzi choćby jedna osoba, wyznaczona przez władzę państwową lub samorządową.

§ 4. Osoby, przedstawiające na walnem zgromadzeniu taką część akcji, jaka przypada z udziału ogólnej ilości reprezentowanych akcji

przez liczbę członków rady, mogą utworzyć oddzielną grupę celem wyboru jednego członka rady, nie biorą jednak już udziału w wyborze pozostałych członków. Poszczególne grupy mniejszości mogą łączyć się celem dokonania wspólnego wyboru.

§ 5. W przypadku żądania wyborów oddzielnymi grupami mandaty wszystkich członków rady nadzorczej, niezależnie od czasu, na jaki zostali wybrani, wygasają przedterminowo z dniem odbycia walnego zgromadzenia, które ma dokonać wyboru grupami.

Art. 380. § 1. Komisja rewizyjna składa się z pięciu członków, wybieranych przez walne zgromadzenie.

§ 2. Akcjonariusze, posiadający przynajmniej jedną piątą część głosów, reprezentowanych na walnym zgromadzeniu, mogą żądać, aby wybór komisji rewizyjnej odbył się grupami, i w tym celu mogą utworzyć odrębną grupę celem wyboru jednego członka komisji, nie biorąc już udziału w wyborze pozostałych członków. Poszczególne grupy mniejszości mogą łączyć się celem dokonania wspólnego wyboru.

§ 3. W przypadku żądania wyborów oddzielnymi grupami mandaty wszystkich członków komisji rewizyjnej, niezależnie od czasu, na jaki zostali wybrani, wygasają przedterminowo na tem zgromadzeniu, które ma dokonać wyboru grupami.

Art. 381. § 1. Członkowie pierwszej rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej mogą być powołani najwyżej na jeden rok, członkowie następnych rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych — najwyżej na trzy lata.

§ 2. Statut może w powyżej określonych granicach czasu postanowić częściowe odnawianie rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej w ten sposób, że pewna ilość członków rady lub komisji kolejno ustępuje bądź w drodze losowania, bądź według starszeństwa wyboru.

§ 3. Mandaty członków rady nadzorczej i komisji rewizyjnej wygasają z dniem odbycia walnego zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie, bilans i rachunek zysków i strat za ostatni rok ich urzędowania.

Art. 382. § 1. Rada nadzorcza obowiązana jest wykonywać stały nadzór nad działalnością spółki we wszystkich gałęziach przedsiębiorstwa.

§ 2. Do szczególnych obowiązków rady nadzorczej należy badanie bilansu oraz rachunku zysków i strat, zarówno co do zgodności z księgami i dokumentami, jak i ze stanem faktycznym, badanie sprawozdania zarządu, tudzież wniosków zarządu co do podziału zysków i pokrycia strat oraz składanie walnemu zgromadzeniu dorocznego sprawozdania piśmiennego z wyników powyższego badania.

§ 3. W celu wykonania powyższych czynności rada nadzorcza może przeglądać każdy dział czyn-

ności spółki, żądać od zarządu i pracowników spółki sprawozdań i wyjaśnień, dokonywać rewizji majątku, tudzież sprawdzać księgi i dokumenty.

Art. 383. § 1. Do kompetencji rady nadzorczej należy ponadto: zawieszanie z ważnych powodów w czynnościach poszczególnych lub wszystkich członków zarządu, jak również delegowanie członków rady nadzorczej do czasowego wykonywania czynności członków zarządu, nie mogących sprawować swoich czynności.

§ 2. W razie zawieszenia w czynnościach lub stałej niemożności sprawowania czynności przez członków zarządu rada nadzorcza powinna bezwzględnie przedsięwziąć odpowiednie kroki celem uzupełnienia składu zarządu.

Art. 384. Statut może rozszerzyć uprawnienia rady nadzorczej, a w szczególności postanowić, że zarząd jest obowiązany zasięgać zezwolenia rady nadzorczej przed dokonaniem pewnych w statucie oznaczonych czynności.

Art. 385. § 1. Do kompetencji komisji rewizyjnej należy badanie bilansu, rachunku zysków i strat, sprawozdania i wniosków zarządu co do podziału zysków lub pokrycia strat trybem i w zakresie, przewidzianym dla wykonywania powyższych czynności przez radę nadzorczą.

§ 2. Komisja rewizyjna powinna z wyników swego badania złożyć walnemu zgromadzeniu szczegółowe piśmienne sprawozdanie.

§ 3. W spółce, nie mającej rady nadzorczej, statut może rozszerzyć obowiązki komisji rewizyjnej, a nawet poruczyć jej stały nadzór nad działalnością spółki.

Art. 386. § 1. Rada nadzorcza lub komisja rewizyjna wykonywa swe czynności zbiorowo, może jednak delegować członków do indywidualnego wykonywania poszczególnych czynności nadzorczych.

§ 2. Jeżeli rada nadzorcza została wybrana przez głosowanie grupami, każda grupa wybranych ma prawo delegować jednego członka do stałego indywidualnego wykonywania czynności nadzorczych. Członkowie ci mają prawo uczestniczenia w posiedzeniach zarządu z głosem doradczym. Zarząd obowiązany jest zawiadomić ich zawnazasu o każdym posiedzeniu.

§ 3. Członkowie rady nadzorczej, delegowani do stałego indywidualnego wykonywania nadzoru, otrzymują osobne wynagrodzenie, którego wysokość ustala walne zgromadzenie.

§ 4. Do członków takich stosuje się zakaz konkurencji (art. 375).

Art. 387. § 1. Uchwały rady nadzorczej i komisji rewizyjnej mogą być powzięte, jeżeli wszyscy członkowie zostali zaproszeni. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów obecnych, chyba że statut stanowi inaczej.

§ 2. Do protokółów rady nadzorczej i komisji

rewizyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o protokółach zarządu.

§ 3. W braku odpowiednich postanowień statutu walne zgromadzenie może uchwalić dla rady nadzorczej i komisji rewizyjnej regulamin, określający ich organizację i sposób wykonywania czynności.

Oddział 3. Walne zgromadzenie.

Art. 388. Uchwały walnego zgromadzenia oprócz innych spraw, wymienionych w dziale niniejszym lub w statucie, wymagają:

1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubiegły i kwitowanie władz spółki z wykonania przez nie obowiązków;

2) wszelkie postanowienia, dotyczące roszczeń o naprawienie szkody, wyrządzonej przy zawiązaniu spółki lub sprawowaniu zarządu albo nadzoru;

3) zbycie i wydzierżawienie przedsiębiorstwa oraz ustanowienie na niem prawa użytkowania;

4) zbycie nieruchomości fabrycznych spółki;

5) emisja obligacyj.

Art. 389. § 1. Umowy o nabycie dla spółki nieruchomości lub urządzeń, służących do trwałego użytku, za cenę, przewyższającą jedną piątą część wpłaconego kapitału akcyjnego, nie niższą jednak od pięćdziesięciu tysięcy złotych, zawarte przed upływem dwóch lat od zarejestrowania spółki, wymagają uchwały walnego zgromadzenia, powziętej większością dwóch trzecich głosów oddanych.

§ 2. Walnemu zgromadzeniu złożyć należy umowę, tudzież sprawozdanie zarządu, odpowiadające warunkom art. 312.

§ 3. Sprawozdanie powinno być poddane rewizji według przepisów art. 313.

Art. 390. § 1. Zwyczajne walne zgromadzenie powinno się odbyć w ciągu czterech miesięcy po upływie każdego roku obrotowego. Statut może powyższy termin przedłużyć o dalszy miesiąc.

§ 2. Przedmiotem zwyczajnego walnego zgromadzenia powinno być:

1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok ubiegły;

2) powzięcie uchwały o podziale zysków lub o pokryciu strat;

3) udzielenie władzom spółki pokwitowania z wykonania przez nie obowiązków.

§ 3. Przedmiotem zwyczajnego zgromadzenia mogą być także inne sprawy.

Art. 391. Nadzwyczajne walne zgromadzenie zwołuje się w przypadkach, oznaczonych w dziale niniejszym lub w statucie, nadto, gdy organa lub osoby, uprawnione do zwoływania walnych zgromadzeń, uznają to za wskazane.

Art. 392. Walne zgromadzenia odbywają się w miejscu siedziby spółki, jeżeli statut nie wskazuje innych miejsc w granicach Państwa.

Art. 393. § 1. Walne zgromadzenie zwołuje zarząd.

§ 2. Rada nadzorcza jak również komisja rewizyjna mają prawo zwoływania zwyczajnego walnego zgromadzenia, jeżeli zarząd nie zwoła tegoż w czasie, ustalonym w dziale niniejszym lub statucie, oraz nadzwyczajnego walnego zgromadzenia, ilekroć zwołanie tegoż uznają za wskazane, a zarząd nie zwoła zgromadzenia w ciągu dwóch tygodni od zgłoszenia odpowiedniego żądania przez radę nadzorczą lub komisję rewizyjną.

§ 3. Statut może ponadto przyznać takie uprawnienia innym osobom.

Art. 394. § 1. Akcjonariusz lub akcjonariusze, przedstawiający przynajmniej jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego, mogą domagać się zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia, jak również umieszczenia poszczególnych spraw na porządku obrad najbliższego walnego zgromadzenia. Żądanie takie należy zawczasu złożyć piśmiennie na ręce zarządu.

§ 2. Statut może przyznać powyższe prawa akcjonariuszom, przedstawiającym mniej niż jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego.

Art. 395. § 1. Jeżeli w ciągu dwóch tygodni od dnia przedstawienia żądania zarządowi nadzwyczajne walne zgromadzenie nie będzie zwołane, sąd rejestrowy może po zawezwaniu zarządu do złożenia oświadczenia upoważnić do zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia akcjonaria-

rjuszów, występujących z tem żądaniem. Sąd wyznaczy przewodniczącego tego zgromadzenia.

§ 2. Zgromadzenie to poweźmie uchwałę, czy koszty zwołania i odbycia zgromadzenia ponieść ma spółka.

§ 3. W ogłoszeniach i zawiadomieniach listami poleconemi o zwołaniu nadzwyczajnego walnego zgromadzenia należy powołać się na postanowienie sądu rejestrowego.

Art. 396. § 1. Walne zgromadzenie zwołuje się przez dwukrotne ogłoszenia. Pierwsze ogłoszenie w Monitorze Polskim powinno być dokonane przynajmniej na trzy tygodnie, a drugie przynajmniej na dziesięć dni przed terminem zgromadzenia.

§ 2. W ogłoszeniach należy oznaczyć dzień, godzinę i miejsce odbycia walnego zgromadzenia oraz szczegółowy porządek obrad. W przypadku zamierzonej zmiany statutu powołać należy dotychczas obowiązujące artykuły, jako też podać treść projektowanych zmian.

§ 3. Akcjonariusz, który złoży w spółce przynajmniej jedną akcję, może żądać zawiadomienia go listem poleconym, wysłanym najpóźniej równocześnie z pierwszym ogłoszeniem, o terminie i porządku obrad walnego zgromadzenia, a następnie o powziętych uchwałach.

Art. 397. § 1. W przedmiotach, nieobjętych porządkiem obrad, uchwały powziąć nie można, chyba że cały kapitał akcyjny jest reprezentowany

na walnem zgromadzeniu, a nikt z obecnych nie podniósł sprzeciwu co do powzięcia uchwały.

§ 2. Wniosek o zwołanie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia oraz wnioski o charakterze porządkowym mogą być uchwalone, chociaż nie były umieszczone na porządku obrad.

Art. 398. § 1. Uchwały można powziąć i bez formalnego zwołania, jeżeli cały kapitał akcyjny jest reprezentowany, a nikt z obecnych nie wniesie sprzeciwu ani co do odbycia walnego zgromadzenia, ani co do postawienia poszczególnych spraw na porządku obrad.

§ 2. Uchwały powzięte w sposób, przewidziany w paragrafie poprzedzającym, z wyjątkiem podlegających wpisowi do rejestru handlowego, powinny być w ciągu miesiąca ogłoszone w Monitorze Polskim.

Art. 399. § 1. Właściciele akcji imiennych i świadectw tymczasowych mają prawo uczestniczenia w walnem zgromadzeniu, jeżeli są zapisani do księgi akcyjnej przynajmniej na tydzień przed odbyciem walnego zgromadzenia.

§ 2. Akcje na okaziciela dają prawo uczestniczenia w walnem zgromadzeniu, jeżeli zostaną złożone w spółce przynajmniej na tydzień przed terminem zgromadzenia i nie będą odebrane przed ukończeniem tegoż. Zamiast akcji mogą być złożone zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcji u notariusza albo w instytucji kredytowej krajowej oraz takiej zagranicznej, na którą ze-

zwoli Minister Skarbu i która będzie wymieniona w ogłoszeniach o zwołaniu walnego zgromadzenia. W zaświadczeniu należy wymienić liczby akcji i stwierdzić, że akcje nie będą wydane przed ukończeniem walnego zgromadzenia.

Art. 400. § 1. Lista akcjonariuszów, uprawnionych do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, podpisana przez zarząd, obejmująca imiona i nazwiska uprawnionych, miejsce zamieszkania, ilość, rodzaj i liczby akcji, tudzież ilość głosów, powinna być wyłożona w lokalu zarządu przez trzy dni powszednie przed odbyciem zgromadzenia. Akcjonariusz może przeglądać listę w lokalu spółki oraz żądać odpisu listy za zwrotem kosztów sporządzenia.

§ 2. Akcjonariusz ma prawo żądać wydania odpisu wniosków w sprawach, objętych porządkiem obrad, w ciągu tygodnia przed walnym zgromadzeniem.

Art. 401. Jeżeli przepisy działu niniejszego lub statut nie stanowią inaczej, walne zgromadzenie jest ważne bez względu na ilość reprezentowanych na niem akcji.

Art. 402. § 1. Jeżeli przepisy działu niniejszego lub statut nie stanowią inaczej, walne zgromadzenie otwiera prezes rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej albo ich zastępcy, poczem z pośród osób, uprawnionych do uczestnictwa w walnym zgromadzeniu, wybiera się przewodniczącego.

§ 2. Przewodniczący walnego zgromadzenia nie ma prawa samowolnie usuwać z pod obrad spraw, będących na porządku obrad, ani też zmieniać tego porządku.

Art. 403. § 1. Lista obecności, zawierająca spis uczestników walnego zgromadzenia z wymienieniem ilości akcji, które każdy z nich przedstawia, i służących im głosów, podpisana przez przewodniczącego zgromadzenia, powinna być sporządzona niezwłocznie po wyborze przewodniczącego i wyłożona podczas zgromadzenia.

§ 2. Na wniosek akcjonariuszów, posiadających jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego, reprezentowanego na walnym zgromadzeniu, lista obecności powinna być sprawdzona przez wybraną w tym celu komisję, złożoną przynajmniej z trzech osób. Wnioskodawcy mają prawo wyboru jednego członka komisji.

Art. 404. Akcja daje na walnym zgromadzeniu prawo do jednego głosu. Statut może ograniczyć prawo głosowania akcjonariuszów, mających większą ilość akcji.

Art. 405. § 1. Akcjonariusze mogą uczestniczyć w walnym zgromadzeniu oraz wykonywać prawo głosu osobiście lub przez przedstawicieli.

§ 2. Członkowie zarządu i pracownicy spółki nie mogą być pełnomocnikami na walnych zgromadzeniach.

§ 3. Pełnomocnictwo powinno być udzielone

na piśmie pod rygorem nieważności i dołączone do protokołu.

Art. 406. Akcjonariusze nie mogą ani osobiście, ani przez pełnomocników, ani jako pełnomocnicy innych osób głosować przy powzięciu uchwał, dotyczących ich odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu, przyznania im wynagrodzenia, tudzież umów i sporów pomiędzy nimi a spółką.

Art. 407. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów oddanych, jeżeli przepisy działu niniejszego lub statut nie stanowią inaczej.

Art. 408. § 1. Uchwały co do emisji obligacyj, zmiany statutu, zbycia przedsiębiorstwa, połączenia spółek i rozwiązania spółki zapadają większością trzech czwartych głosów oddanych. Statut może ustanowić surowsze warunki powzięcia tych uchwał.

§ 2. W przypadku, przewidzianym w art. 430, do uchwały o rozwiązaniu spółki wystarczy bezwzględna większość głosów oddanych, jeżeli statut nie stanowi inaczej.

§ 3. Uchwały co do zmian statutu, zwiększających świadczenia akcjonariuszów lub uszczuplających prawa, przyznane osobiście poszczególnym akcjonariuszom, wymagają zgody wszystkich akcjonariuszów, których dotyczą.

Art. 409. § 1. Do powzięcia uchwały o zmianie przedmiotu przedsiębiorstwa spółki wymagana

jest większość dwóch trzecich głosów oddanych. W tym przypadku każda akcja ma jeden głos bez przywilejów lub ograniczeń.

§ 2. Uchwała może być powzięta jedynie w drodze jawnego i imiennego głosowania oraz powinna być ogłoszona w Monitorze Polskim pod rygorem nieważności.

§ 3. Skuteczność uchwały zależy od wykupienia akcji tych akcjonariuszów, którzy nie zgadzają się na zmianę. Akcjonariusze obecni na zgromadzeniu, którzy głosowali przeciw uchwale, powinni w ciągu dwóch dni od daty zgromadzenia, nieobecni zaś w ciągu miesiąca od daty ogłoszenia uchwały w Monitorze Polskim, złożyć w spółce swoje akcje lub dowody ich złożenia do rozporządzenia spółki; w przeciwnym razie akcjonariusze ci będą uważani za zgadzających się na zmianę.

§ 4. Wykup nastąpi po cenie giełdowej według przeciętnego kursu z ostatnich trzech miesięcy przed powzięciem uchwały albo też, gdy akcje nie są notowane na giełdzie, po cenie, ustalonej przez komisję polubowną, mianowaną w składzie trzech osób przez sąd rejestrowy. Osoby, zamierzające wykupić akcje, powinny złożyć całą sumę wykupu w kasie spółki; dopóki to nie nastąpi, zarząd nie ma prawa wypłacać tych sum. Wykup nastąpić powinien w ciągu trzech miesięcy od dnia powzięcia uchwały i ma być dokonany za pośrednictwem zarządu spółki.

§ 5. Statut może pozwolić na zmianę przedmiotu przedsiębiorstwa bez wykupu, jeżeli uchwa-

ła powzięta będzie większością dwóch trzecich głosów przy obecności osób, przedstawiających przynajmniej połowę kapitału akcyjnego.

Art. 410. Jeżeli w spółce istnieją akcje o różnych uprawnieniach, uchwały o zmianie statutu, mogące naruszyć prawa poszczególnych rodzajów akcji, powinny być powzięte w drodze oddzielnego głosowania w każdej grupie (rodzaju) akcji. W każdej grupie powinna zapaść uchwała taką większością głosów oddanych, jaka jest wymagana do ważności tego rodzaju uchwały na walnym zgromadzeniu.

Art. 411. Głosowanie jest jawne. Tajne głosowanie zarządza się przy wyborach oraz nad wnioskami o usunięcie członków władz spółki lub likwidatorów, o pociągnięcie ich do odpowiedzialności, jak również w sprawach osobistych. Poza tem należy zarządzić tajne głosowanie na żądanie choćby jednego z obecnych.

Art. 412. § 1. Uchwały walnego zgromadzenia powinny być protokółowane przez notariusza pod rygorem ich nieważności.

§ 2. W protokóle należy stwierdzić prawidłowość zwołania walnego zgromadzenia, jego zdolność do powzięcia uchwał, wymienić powzięte uchwały, ilość głosów, oddanych za każdą uchwałą, i zgłoszone sprzeciwy. Do protokółu należy dołączyć odpowiednie dokumenty, jako to dowody zwołania walnego zgromadzenia i listę obecności z podpisami uczestników zgromadzenia.

§ 3. Odpis protokołu zarząd wniesie do księgi protokołów. Akcjonariusze mogą przeglądać księgę protokołów, mogą także żądać wydania poświadczonych przez zarząd odpisów uchwał.

Art. 413. § 1. Uchwała walnego zgromadzenia, powzięta wbrew przepisom prawa lub postanowieniom statutu, może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o unieważnienie uchwały.

§ 2. Prawo do wytoczenia powództwa służy:

1) zarządowi spółki, radzie nadzorczej, komisji rewizyjnej oraz poszczególnym ich członkom;

2) każdemu akcjonariuszowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał za-protokółowania sprzeciwu;

3) akcjonariuszowi, bezzasadnie niedopuszczonemu do udziału w zgromadzeniu;

4) innym akcjonariuszom, którzy nie byli obecni na walnym zgromadzeniu, jedynie w przypadku wadliwego zwołania zgromadzenia lub też powzięcia uchwał w przedmiotach, nieobjętych porządkiem obrad.

Art. 414. Uchwała walnego zgromadzenia może być zaskarżona przez akcjonariusza nawet w przypadku zgodności uchwały z przepisami prawa i postanowieniami statutu, jeżeli uchwała ta wbrew dobremu obyczajom kupieckim godzi w interesy spółki lub ma na celu pokrzywdzenie akcjonariusza.

Art. 415. Pozew o unieważnienie należy wnieść w ciągu miesiąca od otrzymania wiadomości o uchwale, nie później jednak niż w ciągu roku od daty powzięcia uchwały.

Art. 416. W sporach, dotyczących unieważnienia uchwał walnego zgromadzenia, pozwaną spółkę reprezentuje zarząd, jeżeli na mocy uchwały walnego zgromadzenia nie został ustanowiony w tym celu osobny pełnomocnik. Jeżeli zarząd nie może działać za spółkę, a brak uchwały walnego zgromadzenia o ustanowieniu osobnego pełnomocnika, sąd właściwy do rozstrzygnięcia powództwa wyznaczy przed wniesieniem lub po wniesieniu pozwu kuratora do działania za spółkę.

Art. 417. § 1. Wyrok, uchylający uchwałę, ma moc obowiązującą w stosunkach między spółką a wszystkimi akcjonariuszami.

§ 2. W przypadkach, w których ważność czynności, dokonanej przez zarząd lub likwidatorów, jest zależna od uchwały walnego zgromadzenia, unieważnienie takiej uchwały nie ma skutku wobec osób trzecich, działających w dobrej wierze.

R o z d z i a ł IV.

Rachunkowość spółki.

Art. 418. Członkowie zarządu odpowiadają za należyte prowadzenie księgowości spółki.

Art. 419. Jeżeli statut nie stanowi inaczej, rokiem obrotowym spółki jest rok kalendarzowy.

Art. 420. § 1. Zarząd obowiązany jest w ciągu dwóch miesięcy po upływie roku obrotowego sporządzić i złożyć organom nadzorczym bilans na ostatni dzień roku obrotowego (dzień bilansowy), rachunek zysków i strat za rok ubiegły oraz dokładne piśmienne sprawozdanie z działalności spółki w tym okresie. Statut może powyższy dwumiesięczny termin przedłużyć o dalszy miesiąc.

§ 2. Dokumenty, wymienione w paragrafie poprzedzającym, powinny być podpisane przez wszystkich członków zarządu. Odmowa podpisu powinna być umotywowana.

§ 3. Jeżeli spółka rozpoczęła działalność w drugiej połowie roku obrotowego, można rachunki i sprawozdanie za ten okres czasu połączyć z rachunkami za rok następny.

Art. 421. Odpisy sprawozdania zarządu łącznie z bilansem i rachunkiem zysków i strat wraz z odpisem sprawozdania rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, tudzież opinii biegłych rewidentów będą wydawane akcjonariuszom na nich żądanie w ciągu dwóch tygodni przed walnem zgromadzeniem.

Art. 422. Przy sporządzaniu bilansu należy stosować następujące zasady:

1) kapitał akcyjny i wszelkiego rodzaju fundusze zapasowe i rezerwowe umieszcza się w pasywach;

2) koszty organizacji przy założeniu lub późniejszym rozszerzeniu przedsiębiorstwa można

wykazać w aktywach pod warunkiem umorzenia ich w ciągu najwyżej pięciu lat;

5) koszty administracji nie mogą być umieszczane w aktywach;

4) zysk lub stratę wykazuje się w bilansie jako osobną pozycję;

5) obligacje, wydane przez spółkę, należy wykazać w bilansie według wartości nominalnej; różnicę między ceną, uzyskaną z emisji poniżej wartości nominalnej, a sumą nominalną, można wykazać w aktywach pod warunkiem umorzenia jej w drodze corocznych odpisów najpóźniej do dnia spłacenia obligacyj; premje ponad wartość nominalną, wypłacane przy wykupie obligacyj, powinny być potrącone z zysku tego roku, w którym następuje spłata obligacyj, albo ze specjalnych rezerw;

6) poręczenia (gwarancje), zastawy i kaucje wykazuje się w dodatku do bilansu, przyczem podaje się ogólną sumę każdego rodzaju;

7) w bilansach odrębnie wykazuje się środki płynne, zobowiązania krótkoterminowe i długoterminowe.

Art. 423. § 1. Grunty, budynki, maszyny, środki transportowe, narzędzia pracy, ruchomości, prawa, koncesje, patenty, licencje i inne inwestycje, przeznaczone do stałego użytku, powinny być przyjęte do bilansu według ceny nabycia lub wytworzenia.

§ 2. Corocznie należy czynić odpisy na umorzenie, które odpowiadać będą zmniejszonej war-

tości inwestycyjj wskutek zużycia, istnienia praw osób trzecich, upływu czasu i t. p.

§ 3. Przyrost wartości majątku, wymienionego w § 1, może być ujawniony w bilansie jedynie w razie ustalenia nowego szacunku przez komisję szacunkową, której skład i sposób działania określi rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 424. Surowce, zapasy towarów i inne wartości, stanowiące przedmiot obrotu spółki, powinny być przyjęte do bilansu według wartości rzeczywistej, co najwyżej jednak w wysokości kosztów własnych, a gdyby koszty te były wyższe od ceny rynkowej w dniu bilansowym, — nie powyżej ceny rynkowej.

Art. 425. § 1. Papiery wartościowe i waluty obce, notowane na giełdzie, powinny być przyjęte do bilansu według ceny nabycia; jeżeli cena ta jest wyższa od przeciętnego kursu giełdowego z ostatniego miesiąca przed dniem bilansowym — według tego kursu giełdowego.

§ 2. Papiery wartościowe i waluty obce, nie-notowane na giełdzie, wolno przyjąć do bilansu co najwyżej według ceny nabycia.

Art. 426. Wierzytelności i zobowiązania w obcych walutach należy przeliczyć według przeciętnego kursu giełdowego dla obcej waluty z ostatniego miesiąca przed dniem bilansowym.

Art. 427. § 1. Na pokrycie strat bilansowych należy tworzyć kapitał zapasowy, do którego prze-

lewa się przynajmniej osiem od sta czystego zysku rocznego, dopóki kapitał ten nie osiągnie przynajmniej jednej trzeciej części kapitału akcyjnego.

§ 2. Do kapitału zapasowego należy przelewać nadwyżki, osiągnięte przy wydaniu akcji powyżej ich wartości nominalnej, a pozostałe po pokryciu kosztów wydania akcji.

§ 3. Również wpływają do kapitału zapasowego dopłaty, które uiszczają akcjonariusze wzajemian za przyznanie szczególnych uprawnień ich dotychczasowym akcjom bez podwyższenia kapitału akcyjnego, o ile te dopłaty nie będą użyte na wyrównanie nadzwyczajnych odpisów lub strat.

§ 4. Statut może przewidywać tworzenie pod nazwą rezerwowych jeszcze innych kapitałów na pokrycie szczególnych strat lub wydatków.

§ 5. O użyciu kapitałów zapasowego i rezerwowych rozstrzyga walne zgromadzenie; jednak części kapitału zapasowego w wysokości jednej trzeciej części kapitału akcyjnego można użyć jedynie na pokrycie strat bilansowych.

Art. 428. § 1. Zarząd spółki ogłosi zatwierdzony przez walne zgromadzenie bilans oraz rachunek zysków i strat w ciągu dwóch tygodni od daty ich zatwierdzenia.

§ 2. W tym samym czasie złoży zarząd ogłoszony bilans, rachunek zysków i strat, sprawozdania i protokół walnego zgromadzenia sądowi rejestrowemu oraz Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Art. 429. Wynagrodzenie członków rady nadzorczej i komisji rewizyjnej w postaci udziałów w zyskach spółki może uchwalić tylko walne zgromadzenie po dokonaniu ustawowych i statutowych odpisów i wyznaczeniu dywidendy.

Art. 430. Jeżeli bilans, sporządzony przez zarząd, wykaże stratę, przewyższającą sumę kapitałów zapasowego i rezerwowych oraz jedną trzecią część kapitału akcyjnego, wówczas zarząd obowiązany jest bezzwłocznie zwołać walne zgromadzenie celem powzięcia uchwały co do dalszego istnienia spółki.

R o z d z i a ł V.

Zmiana statutu.

Art. 431. § 1. Każda zmiana statutu wymaga do swej ważności uchwały walnego zgromadzenia.

§ 2. Zmianę statutu zgłosi zarząd do rejestru handlowego.

§ 3. Równocześnie z wpisem o zmianie statutu należy wpisać do rejestru zmiany danych, wymienionych w art. 330.

§ 4. Przed zarejestrowaniem zmiana statutu nie ma skutków prawnych.

§ 5. Do zarejestrowania zmian statutu stosuje się odpowiednio przepisy art. 334 i 337.

Art. 432. § 1. Spółka może podwyższyć kapitał akcyjny w drodze emisji nowych akcji.

§ 2. Nowa emisja może być dokonana dopiero po całkowitem wpłaceniu dotychczasowego kapitału akcyjnego. Przepis ten nie stosuje się do spółek ubezpieczeniowych, ani w przypadku łączenia się spółek.

Art. 433. Uchwała o podwyższeniu kapitału akcyjnego powinna zawierać:

1) sumę, o jaką kapitał akcyjny ma być podwyższony;

2) oznaczenie, czy akcje nowej emisji są na okaziciela, czy imienne;

3) szczególne uprawnienia, które mają być przyznane akcjom nowej emisji;

4) cenę emisyjną nowych akcji lub upoważnienie zarządu albo rady nadzorczej do oznaczenia ceny emisyjnej;

5) datę, od której nowe akcje mają uczestniczyć w dywidendzie;

6) ewentualne wyłączenie dotychczasowych akcjonariuszów od prawa poboru nowych akcji;

7) terminy otwarcia i zamknięcia subskrypcji, jeżeli walne zgromadzenie określa ich nie przekaże zarządowi lub radzie nadzorczej.

Art. 434. Przepisy o najniższej wartości nominalnej akcji, o wkładach niepieniężnych oraz o najniższej części kapitału akcyjnego, która ma być wpłacona przed zarejestrowaniem, stosuje się odpowiednio przy podwyższeniu kapitału akcyjnego.

Art. 435. § 1. W braku odmiennych postanowień statutu lub uchwały o podwyższeniu dotychczasowi akcjonariusze mają prawo pierwszeństwa do objęcia nowych akcji w stosunku do ilości posiadanych akcji.

§ 2. W interesie spółki walne zgromadzenie może pozbawić dotychczasowych akcjonariuszów prawa poboru akcji w części lub w całości. Uchwała walnego zgromadzenia w tej mierze powinna być powzięta większością przynajmniej czterech piątych głosów oddanych i powinna być szczegółowo umotywowana. Wyłączenie dotychczasowych akcjonariuszów od poboru nowych akcji może nastąpić tylko w tym przypadku, jeżeli jest to wyraźnie zapowiedziane na porządku obrad walnego zgromadzenia.

Art. 436. § 1. Akcje, co do których akcjonariuszom służy prawo poboru, zarząd powinien zaofiarować w drodze trzykrotnych ogłoszeń w odstęпах przynajmniej tygodniowych.

§ 2. Ogłoszenia te będą zawierać:

1) datę powzięcia uchwały o podwyższeniu kapitału akcyjnego;

2) sumę, o jaką kapitał akcyjny ma być podwyższony;

3) ilość, rodzaj i wartość nominalną akcji, podlegających prawu poboru;

4) wysokość ceny emisyjnej nowych akcji;

5) zasady przydziału nowych akcji dotychczasowym akcjonariuszom;

6) miejsce, wysokość i termin wpłat na nowe akcje, tudzież skutki niewykonania prawa poboru oraz nieuiszczenia przepisanych wpłat;

7) termin, z którego upływem zapisujący się na akcje przestaje być zapisem związany, jeżeli w tym czasie nowa emisja nie będzie zgłoszona do zarejestrowania;

8) termin, do którego akcjonariusze mogą wykonywać prawo poboru akcyj; termin ten ma wynosić przynajmniej trzy tygodnie od daty ostatniego ogłoszenia.

Art. 437. § 1. Jeżeli w pierwszym terminie dawni akcjonariusze nie wykonali prawa poboru akcyj, będzie bezzwłocznie wyznaczony i jednorazowo ogłoszony drugi, przynajmniej dwutygodniowy, termin poboru pozostałych akcyj przez wszystkich dawnych akcjonariuszów. Dodatkowy przydział akcyj nastąpi w stosunku do zgłoszeń.

§ 2. Akcje nieobjęte zarząd przydziela według swego uznania, jednak nie poniżej ceny emisyjnej.

Art. 438. Do publicznych zapisów na akcje przy nowej emisji stosuje się odpowiednio przepisy o subskrypcji na akcje przy powstaniu spółki z wyjątkiem przepisów o kaucji założycielskiej i obowiązku składania wpłaconych kwot w bankach.

Art. 439. § 1. Podwyższenie kapitału akcyjnego zgłosi zarząd celem wpisania do rejestru handlowego.

§ 2. Do zgłoszenia należy dołączyć:

1) uchwałę o podwyższeniu kapitału akcyjnego;

2) ogłoszenia i wzór zapisu, jeżeli powiększenie kapitału nastąpiło w drodze zapisów publicznych;

3) spis nabywców nowych akcji z uwidocznieniem liczby akcji, przypadających na każdego z nich, i wysokość uiszczonych wpłat;

4) dowód zatwierdzenia zmiany statutu przez właściwą władzę, jeżeli do zmiany statutu takie zatwierdzenie jest wymagane;

5) oświadczenie wszystkich członków zarządu, że przepisane wpłaty na akcje zostały dokonane i że przejście wkładów niepieniężnych na spółkę z chwilą zarejestrowania podwyższenia kapitału akcyjnego jest zapewnione.

§ 3. W przypadkach, przewidzianych w dziale niniejszym, dołączyć należy ponadto sprawozdanie zarządu i opinię biegłych rewidentów.

Art. 440. § 1. Kapitał akcyjny może być obniżony przez zmniejszenie nominalnej wartości akcji lub przez umorzenie części akcji.

§ 2. Uchwała o obniżeniu kapitału akcyjnego powinna określać kwotę, o którą kapitał akcyjny ma być obniżony, tudzież sposób obniżenia.

§ 3. Przepisy o najniższej wysokości kapitału akcyjnego, tudzież akcji muszą być zachowane także przy obniżeniu kapitału akcyjnego.

Art. 441. § 1. O uchwalonem obniżeniu kapitału akcyjnego zarząd ogłosi trzykrotnie w piśmie, przeznaczonych do ogłoszeń spółki, z wezwaniem wierzycieli spółki, aby, jeżeli nie zgadzają się na obniżenie, wniosli swe sprzeciwy w ciągu trzech miesięcy, licząc od daty ostatniego ogłoszenia. Ogłoszenia nie mogą być czynione w odstępach czasu dłuższych niż miesięczne, ani krótszych niż dwutygodniowe. Wierzyciele, którzy w powyższym terminie zgłosili sprzeciw, powinni być przez spółkę zaspokojeni lub zabezpieczeni. Wierzycieli, którzy sprzeciwu nie zgłosili, uważa się za zgadzających się na obniżenie kapitału akcyjnego.

§ 2. Przepisów paragrafu poprzedzającego nie stosuje się, jeżeli skutkiem obniżenia kapitału akcyjnego nie zwraca się akcjonariuszom wpłat, dokonanych przez nich na akcje, ani też akcjonariusze nie zostają zwolnieni od niedokonanych jeszcze przez nich wpłat na kapitał akcyjny, a równocześnie w obu przypadkach z obniżeniem kapitału akcyjnego nastąpi jego podwyższenie co najmniej do pierwotnej wysokości w drodze nowej emisji w całości opłaconych akcji.

§ 3. Przepisów § 1 nie stosuje się również w tym przypadku, jeżeli obniżenie kapitału akcyjnego nastąpi nie poniżej rzeczywistej wartości dotychczasowego czystego majątku spółki. Rzeczywista wartość czystego majątku spółki zostanie ustalona przez komisję szacunkową, powołaną w trybie art. 423 § 3.

Art. 442. Jeżeli wskutek obniżenia kapitału akcyjnego okaże się konieczna wymiana lub ostemplowanie dotychczasowych akcyj, zarząd powinien o tem ogłosić i wezwać akcjonariuszów do złożenia w tym celu akcyj.

Art. 443. § 1. Obniżenie kapitału akcyjnego zgłosi zarząd celem wpisania do rejestru handlowego.

§ 2. Do zgłoszenia należy dołączyć:

- 1) uchwałę o obniżeniu kapitału akcyjnego;
- 2) dowód zatwierdzenia zmiany statutu przez właściwą władzę, jeżeli do zmiany statutu takie zatwierdzenie jest wymagane;
- 3) dowody należytego wezwania wierzycieli;
- 4) oświadczenie wszystkich członków zarządu, stwierdzające, że wierzyciele, którzy zgłosili sprzeciw w określonym w art. 441 § 1 trzymiesięcznym terminie, zostali zaspokojeni lub zabezpieczeni.

§ 3. Przepisów paragrafu poprzedzającego punkt 3 i 4 nie stosuje się w przypadku, przewidzianym w art. 441 § 2 i 3.

R o z d z i a ł VI.

Rozwiązanie i likwidacja spółki.

Art. 444. Rozwiązanie spółki powodują:

- 1) przyczyny, przewidziane w statucie;
- 2) uchwała walnego zgromadzenia o rozwiązaniu

niu spółki lub o przeniesieniu siedziby spółki bądź zakładu głównego spółki zagranicę;

3) ogłoszenie upadłości spółki;

4) inne przyczyny, prawem przewidziane.

Art. 445. § 1. Rozwiązanie spółki następuje po przeprowadzeniu likwidacji.

§ 2. Do tej chwili rozwiązaniu może zapobiec uchwała walnego zgromadzenia, powzięta większością, wymaganą dla zmiany statutu, w każdym zaś razie co najmniej większością trzech czwartych głosów oddanych przy obecności akcjonariuszów, przedstawiających przynajmniej połowę kapitału akcyjnego.

§ 3. Przepisu paragrafu poprzedzającego nie stosuje się w przypadku, gdy rozwiązanie następuje z mocy orzeczenia sądowego lub zarządzenia właściwej władzy państwowej.

Art. 446. § 1. W czasie likwidacji spółka zachowuje osobowość prawną.

§ 2. Likwidację prowadzi się pod firmą spółki z dodatkiem „w likwidacji“.

§ 3. Do spółki w okresie likwidacji stosuje się przepisy o władzach spółki, prawach i obowiązkach akcjonariuszów, jako też inne przepisy działu niniejszego, o ile co innego nie wynika z przepisów rozdziału niniejszego lub celu likwidacji.

§ 4. W toku likwidacji nie można akcjonariuszom wypłacać dywidendy przed spłaceniem wszystkich zobowiązań.

Art. 447. § 1. Likwidatorami są członkowie zarządu, jeżeli statut lub uchwała walnego zgromadzenia nie zawiera co do ustanowienia likwidatorów postanowień odmiennych.

§ 2. Na wniosek akcjonariuszów, przedstawiających przynajmniej jedną dziesiątą część kapitału akcyjnego, sąd rejestrowy może uzupełnić liczbę likwidatorów, mianując jednego lub dwóch likwidatorów.

§ 3. W przypadkach, gdy o rozwiązaniu spółki orzeka sąd, sąd ten może zarazem ustanowić likwidatorów.

§ 4. Z ważnych powodów na wniosek osób interesowanych sąd rejestrowy może odwołać likwidatorów i mianować innych. Likwidatorów, ustanowionych przez sąd, tylko sąd może odwołać.

§ 5. Sąd, który mianował likwidatorów, określa wysokość ich wynagrodzenia.

Art. 448. § 1. Likwidatorzy zgłoszą celem wpisanego do rejestru handlowego: otwarcie likwidacji, imiona i nazwiska likwidatorów, sposób reprezentowania spółki przez likwidatorów i wszelkie w tym względzie zmiany, nawet gdyby nie nastąpiła żadna zmiana w dotychczasowej reprezentacji spółki.

§ 2. Do zgłoszenia dołączyć należy skreślone wobec sądu albo uwierzytelnione notarialnie wzory podpisów likwidatorów.

§ 3. Wpis likwidatorów, przez sąd ustanowionych, i wykreślenie likwidatorów, przez sąd odwołanych, następuje z urzędu.

§ 4. W przypadku uchylenia likwidacji likwidatorzy powinni tę okoliczność zgłosić celem wpisania do rejestru handlowego.

Art. 449. O otwarciu likwidacji likwidatorzy ogłoszą trzykrotnie w pismach, przeznaczonych do ogłoszeń spółki, i przez te same ogłoszenia wezwą wierzycieli do zgłoszenia ich wierzytelności w ciągu sześciu miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia. Ogłoszenia nie mogą być czynione w odstępach czasu dłuższych niż miesięczne, ani krótszych niż dwutygodniowe.

Art. 450. Likwidatorzy co do swych uprawnień i obowiązków podlegają przepisom działu niniejszego, przewidzianym dla zarządu spółki.

Art. 451. § 1. Likwidatorzy sporządzą bilans otwarcia likwidacji. Bilans ten likwidatorzy złożą walnemu zgromadzeniu do zatwierdzenia. Do bilansu tego stosuje się przepis art. 428 § 2.

§ 2. Likwidatorzy powinni po upływie każdego roku składać walnemu zgromadzeniu sprawozdanie i bilans za okres ubiegły.

§ 3. Do bilansu likwidacyjnego należy przyjąć wszystkie przedmioty według ich wartości zbywczej.

Art. 452. § 1. Likwidatorzy zakończą interesy bieżące spółki, ściągną wierzytelności, wypełnią zobowiązania i spieniężą majątek spółki. Nowe interesy mogą zawierać tylko wówczas, gdy to jest potrzebne do ukończenia dawnych. Nieruchomo-

ści zbywane będą przez publiczną licytację, a z wolnej ręki jedynie z mocy uchwały walnego zgromadzenia i po cenie nie niższej od uchwalonej przez walne zgromadzenie.

§ 2. W stosunku wewnętrznym likwidatorzy są obowiązani stosować się do uchwał walnego zgromadzenia. Przepisu tego nie stosuje się do likwidatorów, przez sąd ustanowionych.

Art. 453. § 1. W granicach zakresu działania, wskazanego w § 1 artykułu poprzedzającego, likwidatorzy mają prawo reprezentowania spółki.

§ 2. Ograniczenia tego zakresu działania likwidatorów nie mają skutku prawnego wobec osób trzecich.

§ 3. Wobec osób trzecich, działających w dobrej wierze, uważa się czynności, przedsięwzięte przez likwidatorów, za czynności likwidacyjne.

Art. 454. W czasie likwidacji prokura nie może być ustanowiona. Prokura przedtem ustanowiona wygasa.

Art. 455. Jeżeli kapitału akcyjnego nie wpłacono całkowicie, a majątek spółki nie wystarcza na pokrycie jej zobowiązań, likwidatorzy powinni ściągnąć od każdego akcjonariusza, poczynając od akcyj nieuprzywilejowanych co do podziału majątku, dalsze wpłaty w takiej wysokości, jakiej potrzeba do pokrycia zobowiązań.

Art. 456. Jeżeli majątek spółki nie wystarcza na zwrot sum, wpłaconych na akcje uprzywilejo-

wane co do podziału majątku, a akcje zwykle nie zostały w pełni pokryte wpłatami, należy ściągnąć od akcjonariuszów zwykłych dalsze wpłaty.

Art. 457. Sumy, potrzebne do zaspokojenia lub zabezpieczenia wierzycieli, znanych spółce, którzy się nie zgłosili lub których wierzytelności nie są jeszcze płatne albo są sporne, należy złożyć do depozytu sądowego.

Art. 458. § 1. Podział pomiędzy akcjonariuszów majątku, pozostałego po zaspokojeniu lub zabezpieczeniu wierzycieli, nie może nastąpić przed upływem roku od daty ostatniego ogłoszenia o otwarciu likwidacji i wezwaniu wierzycieli.

§ 2. Majątek ten dzieli się między akcjonariuszów w stosunku do dokonanych przez każdego z nich wpłat na kapitał akcyjny.

§ 3. Jeżeli akcje uprzywilejowane korzystają z prawa pierwszeństwa przy podziale majątku, należy przedewszystkiem spłacić akcje uprzywilejowane w granicach sum, wpłaconych na każdą z nich, a następnie w ten sam sposób akcje zwykłe; nadwyżka majątku zostanie podzielona na ogólnych zasadach między wszystkie akcje.

§ 4. Statut może wskazać inne zasady podziału majątku.

Art. 459. § 1. Wierzyciele spółki, którzy roszczeń swych nie zgłosili we właściwym terminie, ani nie byli spółce znani, mogą żądać zaspokojenia swych należności z majątku spółki jeszcze niepodzielonego.

§ 2. Akcjonariusze, którzy po upływie terminu rocznego, przewidzianego w § 1 artykułu poprzedzającego, otrzymali w dobrej wierze przypadającą na nich część majątku spółki, nie są obowiązani do jej zwrotu celem pokrycia należności wierzycieli.

Art. 460. § 1. Po ukończeniu likwidacji i po zatwierdzeniu przez walne zgromadzenie ostatecznych rachunków likwidatorzy ogłoszą sprawozdanie likwidacyjne i złożą je sądowi rejestrowemu z jednoczesnem zgłoszeniem wniosku o wykreślenie spółki z rejestru handlowego.

§ 2. Księgi i dokumenty spółki rozwiązanej będą oddane na przechowanie osobie, wskazanej statutem lub uchwałą walnego zgromadzenia. W braku takiej wskazówki przechowawcę wyznaczy sąd rejestrowy.

§ 3. Z upoważnienia sądu rejestrowego akcjonariusze i osoby interesowane mogą przeglądać księgi i dokumenty.

Art. 461. § 1. W przypadku upadłości spółki rozwiązanie następuje dopiero po ukończeniu postępowania upadłościowego.

§ 2. Nie rozwiązuje się jednak spółka, gdy postępowanie kończy się układem lub zostaje z innych przyczyn uchylone lub umorzona.

Art. 462. O rozwiązaniu spółki likwidatorzy lub zarządca masy upadłości zawiadomią Ministerstwo Przemysłu i Handlu, przesyłając równocześnie odpis sprawozdania likwidacyjnego.

R o z d z i a ł VII.

Łączenie się spółek.

Art. 463. Połączenie spółek może być dokonane:

- 1) przez przeniesienie całego majątku spółki (przejętej) na inną (przejmującą) wzamian za akcje, które spółka przejmująca wydaje akcjonariuszom spółki przejętej;
- 2) przez zawiązanie nowej spółki akcyjnej, na którą przechodzi majątek wszystkich łączących się spółek wzamian za akcje nowej spółki.

Art. 464. § 1. W przypadku łączenia się spółek przez przeniesienie całego majątku na inną spółkę walne zgromadzenie każdej spółki powinno powziąć uchwałę, określającą warunki połączenia.

§ 2. W szczególności należy określić w uchwałach:

- 1) sumę, o jaką kapitał akcyjny spółki przejmującej zostaje powiększony wskutek połączenia;
- 2) ilość i rodzaj akcji, jakie spółka przejmująca przyznaje akcjonariuszom spółki przejętej wzamian za jej majątek;
- 3) sposób i termin przydziału akcji;
- 4) dopłaty do akcji, wydawanych przez spółkę przejmującą;
- 5) datę bilansów, na podstawie których połączenie ma być dokonane;
- 6) datę, od której nowe akcje mają uczestniczyć w dywidendzie;

7) termin, do którego połączenie ma być zgłoszone do zarejestrowania.

§ 3. Połączenie może być przeprowadzone bez podwyższenia kapitału akcyjnego, jeżeli spółka przejmująca ma w swem ręku akcje spółki przejmowanej albo swoje akcje, nabyte zgodnie z przepisami działu niniejszego. Celem wydania akcji akcjonariuszom spółki przejmowanej spółka przejmująca może nabyć własne akcje w wysokości najwyżej jednej dziesiątej części kapitału akcyjnego.

§ 4. Dopłaty do akcji spółki przejmowanej nie mogą przenosić jednej dziesiątej części nominalnej wartości wydawanych akcji.

Art. 465. § 1. Połączenie spółek zgłosi zarząd celem wpisania do rejestru handlowego każdej z łączących się spółek.

§ 2. Wykreślenie spółki przejętej z rejestru może nastąpić dopiero z chwilą zarejestrowania podwyższenia kapitału akcyjnego spółki przejmującej, jeżeli takie podwyższenie ma nastąpić.

§ 3. Z chwilą wykreślenia spółki przejętej spółka przejmująca wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejętej.

§ 4. Przepisanie praw hipotecznych spółki przejętej na spółkę przejmującą odbywa się na jednostronny wniosek zarządu spółki przejmującej.

Art. 466. Zarząd spółki przejmującej powinien w terminie przez się obranym ogłosić trzykrotnie

zamiar złączenia majątków spółek połączonych w pismach, przeznaczonych do ogłoszeń łączących się spółek.

Art. 467. § 1. Majątek każdej z połączonych spółek powinien być zarządzany przez spółkę przejmującą oddzielnie aż do chwili zaspokojenia lub zabezpieczenia wierzycieli, których wierzytelności powstały przed połączeniem, a którzy zażądali na piśmie zapłaty przed upływem sześciu miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia o zamiarze połączenia majątków.

§ 2. Za prowadzenie oddzielnego zarządu członkowie władz spółki przejmującej odpowiadają osobiście i solidarnie.

Art. 468. W okresie odrębnego zarządzania majątkami spółek wierzycielom każdej spółki służy pierwszeństwo do zaspokojenia z majątku swej pierwotnej dłużniczki przed wierzycielami drugiej spółki.

Art. 469. § 1. W przypadku łączenia się spółek przez zawiązanie nowej spółki walne zgromadzenia łączących się spółek uchwalą statut nowej spółki.

§ 2. Wpis do rejestru handlowego nowej spółki będzie dokonany równocześnie z wykreśleniem spółek przejętych na podstawie aktów organizacyjnych spółki przejmującej oraz uchwał walnych zgromadzeń spółek przejętych.

§ 3. Pozatem stosuje się wszystkie inne przepisy tego rozdziału o łączeniu się spółek sposobem, przewidzianym w art. 463 punkt 1.

R o z d z i a ł VIII.

Odpowiedzialność cywilna i karna.

Art. 470. Jeżeli członkowie zarządu rozmyślnie lub przez niedbalstwo podali fałszywe dane w oświadczeniu, o którym mowa w art. 331 § 1 punkt 3 lub art. 439 § 2 punkt 5, wówczas odpowiadają wobec wierzycieli spółki solidarnie ze spółką przez trzy lata od dnia zarejestrowania spółki lub zarejestrowania podwyższenia kapitału akcyjnego.

Art. 471. § 1. Kto, biorąc udział w tworzeniu spółki akcyjnej, przez niedopełnienie przepisów prawa rozmyślnie lub przez niedbalstwo wyrządza spółce szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

§ 2. W szczególności odpowiada, kto:

1) pomieścił lub spóldziałł w pomieszczeniu w statucie, sprawozdaniach, opinjach, ogłoszeniach i zapisach fałszywych danych lub dane te w inny sposób rozpowszechniał, bądź też pominął lub spóldziałł w pominięciu w tych dokumentach danych istotnych dla powstania spółki, w szczególności dotyczących wkładów niepieniężnych, nabycia przedmiotów i praw majątkowych oraz przyznania akcjonariuszom lub innym osobom wynagrodzenia lub szczególnych korzyści;

2) spółdziałal w uzyskaniu zarejestrowania spółki na podstawie dokumentu, zawierającego fałszywe dane.

Art. 472. Kto, w związku z powstaniem spółki akcyjnej lub podwyższeniem jej kapitału akcyjnego, rozmyślnie lub przez niedbalstwo wymawia lub przyznaje sobie albo osobie trzeciej zapłatę nadmiernie wygórowaną ponad realną wartość wkładów niepieniężnych oraz nabywanych przedmiotów i praw majątkowych lub też wynagrodzenie albo korzyści szczególne, niewspółmierne z oddanymi usługami, obowiązany jest do naprawienia szkody, spółce wyrządzonej.

Art. 473. Kto przy wykonywaniu rewizji rozmyślnie lub przez niedbalstwo dopuścił do wyrządzenia spółce szkody, obowiązany jest do jej naprawienia.

Art. 474. § 1. Członek władz spółki oraz likwidator odpowiada wobec spółki za szkodę, wyrządzoną przez działalność sprzeczną z prawem lub postanowieniami statutu.

§ 2. Członek władz spółki oraz likwidator powinien przy wykonywaniu swoich obowiązków dokładać staranności sumiennego kupca i odpowiada wobec spółki za szkodę, spowodowaną brakiem takiej staranności.

Art. 475. Kto spółdziałal w wydaniu przez spółkę bezpośrednio lub za pośrednictwem osób trzecich akcyj, obligacyj lub innych tytułów ucze-

stnictwa w zyskach albo podziale majątku, obowiązany jest do naprawienia wyrządzonej szkody, jeżeli rozmyślnie lub przez niedbalstwo pomieścił lub spółdziałł w pomieszczeniu w ogłoszeniach i zapisach fałszywych danych lub w inny sposób dane te rozpowszechniał albo, podając dane o stanie majątkowym spółki, zataił okoliczności istotne.

Art. 476. Jeżeli szkodę, o której mowa w artykułach poprzedzających, wyrządziło kilka osób wspólnie, odpowiadają za szkodę solidarnie.

Art. 477. § 1. Jeżeli spółka nie wytoczy powództwa o odszkodowanie w ciągu roku od ujawnienia czynu, wyrządzającego szkodę, wówczas każdy posiadacz akcji lub innego tytułu uczestnictwa w zyskach lub w podziale majątku może wnieść pozew o wypłatę odszkodowania spółce.

§ 2. Na żądanie pozwanego sąd może nakazać złożenie kaucji na zabezpieczenie grożącej pozwanemu szkody. Wysokość i rodzaj kaucji oznaczy sąd według swego uznania. W razie niezłożenia kaucji w wyznaczonym przez sąd terminie pozew będzie odrzucony.

§ 3. Na kaucji służy pozwanemu pierwszeństwo przed wszystkimi wierzycielami powoda.

§ 4. Jeżeli powództwo okaże się nieuzasadnione, a powód, wnosząc je, działał w złym zamiarze lub dopuścił się rażącego niedbalstwa, obowiązany będzie naprawić szkodę, wyrządzoną pozwanemu.

Art. 478. W przypadku, gdy powództwo o odszkodowanie wytacza posiadacz akcji lub innego

tytułu uczestnictwa na zasadzie artykułu poprzedzającego, oraz w przypadku upadłości spółki osoby, zobowiązane do naprawienia szkody, nie mogą powoływać się na uchwałę walnego zgromadzenia, udzielającą im pokwitowania, ani też na dokonane przez spółkę zrzeczenie się roszczeń o odszkodowanie.

Art. 479. § 1. Wierzytelności z tytułu naprawienia szkody przedawniają się z upływem lat pięciu.

§ 2. Termin ten liczy się od dnia, w którym spółka dowiedziała się o szkodzie i o osobie, zobowiązanej do odszkodowania.

§ 3. W każdym razie wierzytelność przedawnia się z upływem lat dwudziestu od dnia spełnienia czynu, wyrządzającego szkodę.

§ 4. Jeżeli szkoda wynikła ze zbrodni lub występku, wierzytelność ulega dwudziestoletniemu przedawnieniu, licząc od dnia popełnienia przestępstwa.

Art. 480. Powództwo o odszkodowanie przeciwko członkom władz spółki oraz likwidatorom wytoczyć należy wyłącznie według miejsca siedziby spółki.

Art. 481. Przepisy artykułów poprzedzających nie naruszają praw akcjonariuszów oraz osób trzecich do dochodzenia szkody, bezpośrednio im wyrządzonej.

Art. 482. § 1. Kto, biorąc udział w tworzeniu spółki albo będąc członkiem władz spółki lub likwidatorem, działa na jej szkodę,

podlega karze więzienia do lat 5 i grzywny.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto osobę, wymienioną w § 1, nakłania do działania na szkodę spółki albo udziela jej pomocy do popełnienia tego przestępstwa.

Art. 483. Kto, będąc członkiem zarządu spółki lub likwidatorem, nie zgłasza upadłości spółki mimo powstania warunków, uzasadniających według przepisów upadłość spółki,

podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny albo obu karom łącznie.

Art. 484. § 1. Kto przy wykonywaniu obowiązków, wymienionych w dziale niniejszym, ogłasza dane nieprawdziwe albo przedstawia je władzom spółki, władzom państwowym lub osobie, powołanej do rewizji,

podlega karze więzienia do 2 lat lub grzywny albo obu karom łącznie.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie,

podlega karze aresztu do roku lub grzywny.

Art. 485. Kto w celu umożliwienia bezprawnego głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszów lub bezprawnego wykonywania praw mniejszości:

1) wystawia fałszywe zaświadczenie o złożeniu akcji, uprawniającej do głosowania;

2) użycza innemu akcji, która nie uprawniałaby jej właściciela do głosowania,
 podlega karze więzienia do roku lub grzywny albo obu karom łącznie.

Art. 486. Kto przy głosowaniu na walnem zgromadzeniu akcjonariuszów lub wykonywaniu praw mniejszości posługuje się:

- 1) fałszywym zaświadczeniem o złożeniu akcji, uprawniającej do głosowania;
- 2) cudzą akcją bez zgody właściciela;
- 3) cudzą akcją, która nie uprawniałaby jej właściciela do głosowania,

podlega karze więzienia do roku lub grzywny albo obu karom łącznie.

Art. 487. Kto, będąc członkiem zarządu lub likwidatorem, dopuszcza do nabycia przez spółkę własnych akcji lub brania ich w zastaw,
 podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny.

Art. 488. Członek zarządu, który dopuszcza do wydania akcji:

- 1) niedostatecznie opłaconych;
- 2) przed zarejestrowaniem spółki;
- 3) w razie podwyższenia kapitału akcyjnego przed zarejestrowaniem podwyższenia,

podlega karze więzienia do roku lub grzywny albo obu karom łącznie.

Art. 489. Sprawy o przestępstwa, wymienione w art. 482—488, należą do właściwości sądów okręgowych.

Art. 490. § 1. Kto, będąc członkiem zarządu, wbrew obowiązкови dopuszcza do tego, że zarząd:

1) nie składa sądowi rejestrowemu bilansu, rachunku zysków i strat lub sprawozdania;

2) nie ogłasza bilansu lub rachunku zysków i strat oraz uchwał walnych zgromadzeń, powziętych w trybie art. 398;

3) nie przesyła Ministerstwu Przemysłu i Handlu dokumentów i sprawozdań;

4) nie prowadzi księgi akcyjnej zgodnie z przepisami art. 351 § 1;

5) nie zwołuje walnego zgromadzenia;

6) odmawia wyjaśnień osobie, powołanej do rewizji, lub nie dopuszcza jej do pełnienia obowiązków;

7) nie przedstawia sądowi rejestrowemu wniosku o wyznaczenie biegłych rewidentów, podlega grzywnie do 10.000 złotych.

§ 2. Kto, będąc członkiem zarządu, dopuszcza do tego, że spółka przez czas dłuższy niż trzy miesiące pozostaje bez władzy nadzorczej w należytem składzie,

podlega grzywnie w tej samej wysokości.

§ 3. Przepisy paragrafów poprzedzających stosuje się odpowiednio do likwidatorów.

§ 4. Grzywnę nakłada sąd rejestrowy według zasad, wskazanych w art. 17.

D Z I A Ł XIII.

Przekształcenie spółki akcyjnej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 491. Przekształcenie spółki akcyjnej na spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością nie powoduje żadnych zmian w jej stosunku do osób trzecich.

Art. 492. § 1. Jeżeli statut spółki nie wymaga do zmiany statutu warunków surowszych, uchwała o przekształceniu wymaga obecności akcjonariuszów, przedstawiających przynajmniej połowę kapitału akcyjnego, musi być powzięta większością trzech czwartych głosów oddanych.

§ 2. Uchwała powinna określić wartość akcji na podstawie osobnego bilansu, sporządzonego w trybie, przepisany dla sporządzania bilansów rocznych, oraz zawierać projekt umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością; projekt ten jednak może nie określać wysokości kapitału zakładowego oraz wysokości udziałów.

§ 3. Uchwała zyskuje moc prawną dopiero przez zarejestrowanie.

Art. 493. Przed zgłoszeniem do rejestru powinny być spełnione następujące warunki:

1) akcjonariuszów spółki akcyjnej należy wezwać w sposób, obowiązujący w danej spółce co do zwoływania walnych zgromadzeń, aby oświadczyli, czy chcą przystąpić do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z udziałami, odpowiadającymi wartości ich akcji;

2) akcjonariusze, przystępujący do przekształconej spółki, obejmują udziały równe wartości ich akcyj; jeżeli wartość akcyj, zgłoszonych przez akcjonariusza, jest niższa od pięciuset złotych, przystąpienie jest bezskuteczne, chyba że akcjonariusz dopłaci brakującą kwotę albo połączy się z innymi akcjonariuszami celem wspólnego objęcia udziału;

3) zgłoszenia akcjonariuszów o przystąpieniu muszą objąć co najmniej dwie trzecie części nominalnego kapitału akcyjnego;

4) kapitał zakładowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie może być niższy od kapitału akcyjnego spółki akcyjnej;

5) jeżeli kapitał akcyjny nie został w całości objęty zgłoszeniami przystąpienia do przekształconej spółki, wówczas kapitał zakładowy musi być do pełnej wysokości uzupełniony nowymi udziałami; udziały te powinny być opłacone w całości gotówką.

Art. 494. Akcjonariusze, którzy nie przystąpili do przekształconej spółki lub przystąpili do niej tylko z częścią posiadanych akcyj, mogą po zarejestrowaniu przekształcenia żądać wypłaty kwot, jakie odpowiadają wartości akcyj, obliczonych na podstawie bilansu w myśl art. 492.

Art. 495. § 1. Przekształcenie spółki akcyjnej na spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością zgłoszą zarządy obu spółek do rejestru handlowego, przyczem należy wykazać spełnienie warunków,

określonych w art. 493, tudzież ogólnych warunków, przepisanych dla wpisu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

§ 2. Na skutek powyższego zgłoszenia należy wykreślić z rejestru dawną spółkę akcyjną i wpisać spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. 496. § 1. Z chwilą wpisu przekształcenia do rejestru handlowego spółka akcyjna staje się spółką z ograniczoną odpowiedzialnością.

§ 2. O przekształceniu należy w ciągu dwóch tygodni zawiadomić Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Art. 497. § 1. Przepisy art. 491—496 stosuje się odpowiednio przy przekształceniu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na spółkę akcyjną.

§ 2. Do majątku przekształconej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i do akcyj, wydawanych spółnikom tej spółki, stosuje się przepisy działu o spółkach akcyjnych, dotyczące wkładów niepieniężnych i akcyj, wydawanych wzamian za te wkłady.

KSIĘGA DRUGA.
CZYNNOŚCI HANDLOWE.

DZIAŁ I.

Przepisy ogólne.

Art. 498. § 1. Czynności prawne kupca, związane z prowadzeniem jego przedsiębiorstwa, są czynnościami handlowymi.

§ 2. Domniemywa się, że każda czynność prawna kupca jest czynnością handlową.

Art. 499. Jeżeli czynność jest handlowa dla jednej ze stron, stosuje się przepisy prawa handlowego do obu stron, chyba że prawo stanowi inaczej.

Art. 500. Domniemywa się, że zwyczaje handlowe są kupcowi znane.

Art. 501. Kupiec, który z czynności dla niego handlowej obowiązany jest do staranności, powinien dokładać staranności sumiennego kupca.

Art. 502. W sporach, wynikających z czynności handlowych, może sędzia, o ile uzna to za niezbędne, dopuścić dowód ze świadków przeciw osnowie lub ponad osnowę dokumentu prywatnego.

D Z I A Ł II.

Prawo rzeczowe.

R o z d z i a ł I.

Prawo własności.

Art. 503. § 1. Jeżeli kupiec w zakresie swego przedsiębiorstwa zbywa i oddaje cudzą rzecz ruchomą, nabywca, który jest w dobrej wierze co do uprawnienia kupca do rozporządzania tą rzeczą, staje się jej właścicielem.

§ 2. Jeżeli kupiec w zakresie swego przedsiębiorstwa zbywa i oddaje rzecz ruchomą, która była skradziona lub zgubiona, nie staje się ona własnością nabywcy, jednakże właściciel może żądać od nabywcy w dobrej wierze wydania rzeczy tylko w ciągu lat trzech od utraty posiadania i tylko za zwrotem tego, co nabywca na nią wyłożył.

Art. 504. Przepis § 1 artykułu poprzedzającego stosuje się do pieniędzy i papierów na okaziciela

także wtedy, gdy ani zbywca, ani nabywca nie byli kupcami i gdy właściciel utracił ich posiadanie wbrew swej woli.

Art. 505. § 1. Kupca, prowadzącego przedsiębiorstwo bankowe, który nabywa papier na okaziciela skradziony lub zgubiony, nie uważa się za będącego w dobrej wierze, jeżeli utracony papier na okaziciela został objęty postępowaniem umarzającym, a kupiec nabył papier po ogłoszeniu o wszczęciu takiego postępowania w Monitorze Polskim. Ogłoszenie nie ma tego skutku, jeżeli kupiec nie mógł o niem wiedzieć.

§ 2. Przepisu powyższego nie stosuje się do biletów bankowych i do papierów na okaziciela, płatnych za okazaniem, oraz do kuponów procentowych i dywidendowych, płatnych w najbliższym terminie, następującym po dacie nabycia.

Art. 506. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w przypadkach, gdy rzecz obciążona była prawami osób trzecich.

R o z d z i a ł II.

Prawo zastawu.

Art. 507. § 1. Zastaw jest handlowy, jeżeli ma za przedmiot rzeczy ruchome lub papiery wartościowe, a ustanowienie zastawu jest czynnością handlową dla obu stron.

§ 2. Ustanowienie zastawu handlowego powin-

no być stwierdzone pismem z datą urzędownie ustaloną.

Art. 508. Przepisy o znaczeniu dobrej wiary przy nabyciu własności stosuje się odpowiednio do nabycia prawa zastawu.

Art. 509. W braku zapłaty wierzyciel, który chce zaspokoić się z zastawu, obowiązany jest listem poleconym zagrozić zastawcy sprzedażą, chyba że zagrożenia nie da się skutecznić. Sprzedaż może nastąpić dopiero po upływie dwóch tygodni od daty zagrożenia, a jeżeli nie da się go skutecznić, od daty płatności zabezpieczonej wierzytelności, przed upływem zaś terminów powyższych tylko wówczas, gdyby zwłoka naraziła zastawcę na szkodę.

Art. 510. § 1. Sprzedaż przeprowadza na żądanie wierzyciela notariusz lub komornik, a jeżeli przedmiot dopuszczony jest do obrotu giełdowego, także przysięgły makler giełdowy. Sprzedaż przeprowadza się przez licytację publiczną. Jeżeli przedmiot zastawu ma cenę giełdową lub targową, sprzedaż dokonana będzie z wolnej ręki po kursie dziennym, w drodze zaś licytacji publicznej tylko wówczas, gdy sprzedaży z wolnej ręki nie dało się skutecznić.

§ 2. Sprzedaż przez licytację publiczną odbywa się bez oszacowania w jednym terminie, przy czem nie stosuje się przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Do zastawcy należy wysłać za wiadomienie o miejscu i czasie licytacji, chyba że

zwłoka grozi niebezpieczeństwem. Tryb dokonywania licytacji określi bliżej rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 511. Z ceny, osiągniętej przy sprzedaży, organ, przeprowadzający sprzedaż, zaspokoi koszty sprzedaży oraz nieuiszczone od sprzedanego przedmiotu daniny publiczne, resztę zaś wyda wierzycielowi.

Art. 512. Wierzyciel obowiązany jest bezwzględnie zawiadomić zastawcę o dokonaniu sprzedaży i jej wyniku, chyba że zawiadomienia nie da się skutecznie.

Art. 513. Sprzedaż przenosi własność w stanie wolnym od ciężarów mimo niezachowania przepisów art. 509 — 512, wierzyciel jednak obowiązany jest do odszkodowania. Zastawca nie może zrzec się zgóry prawa do powyższego odszkodowania.

Art. 514. § 1. Jeżeli przedmiotem zastawu są papiery wartościowe, wierzyciel uprawniony jest do zaspokojenia swej wierzytelności z tych papierów w terminach ich płatności, nawet jeszcze przed nadejściem terminu płatności zabezpieczonej wierzytelności. Wierzyciel obowiązany jest przytem do zachowania przepisanych prawem czynności zachowawczych.

§ 2. Przepis powyższy nie pozbawia wierzyciela praw, służących mu z mocy artykułów poprzedzających.

Art. 515. Przepisy art. 508 — 514 stosuje się odpowiednio do przewidzianych w kodeksie niniejszym przypadków ustawowego zastawu, i to nawet wobec osoby, nie będącej kupcem.

Art. 516. § 1. Jeżeli na rzeczy ciąży obok siebie prawa zastawu dla roszczeń komisanta, ekspedytora, przewoźnika lub przedsiębiorcy składowego, wówczas prawa zastawu dla roszczeń z tytułu przesłania rzeczy, przewozu lub przechowania mają pierwszeństwo przed prawami zastawu dla innych roszczeń.

§ 2. Jeżeli na rzeczy ciąży obok siebie prawa zastawu dla roszczeń z tytułu jej przesłania, przewozu lub przechowania na rzecz kilku osób, wówczas prawo zastawu, które później powstało, ma pierwszeństwo przed wcześniejszemi.

Art. 517. Przepisy art. 508 — 514 stosuje się odpowiednio do zastawu, ustanowionego na zabezpieczenie transakcji giełdowej.

R o z d z i a ł III.

Prawo zatrzymania.

Art. 518. § 1. Kupcowi służy na zabezpieczenie płatnej wierzytelności, którą ma do innego kupca z zawartej z nim obustronnej czynności handlowej, prawo zatrzymania na rzeczach ruchomych i papierach wartościowych, stanowiących własność dłużnika, które z jego wiedzą i wolą otrzymał

w swoje dzierżenie na podstawie czynności handlowej.

§ 2. Prawo zatrzymania nie służy wierzycielowi, jeżeli dłużnik przed oddaniem lub przy oddaniu rzeczy zlecił wierzycielowi, aby postąpił z niemi w pewien oznaczony sposób, albo też wierzyciel, choćby w czasie późniejszym, przyjął takie zobowiązanie, a wykonanie prawa zatrzymania byłoby z tem sprzeczne.

Art. 519. § 1. Jeżeli ogłoszono upadłość dłużnika lub wszczęto postępowanie układowe albo postępowanie celem zapobiegania upadłości, jeżeli dłużnik wstrzymał wypłaty albo też egzekucja z jego ruchomości pozostała bezskuteczna, prawo zatrzymania służy wierzycielowi także na zabezpieczenie wierzytelności jeszcze niepłatnej.

§ 2. Wierzyciel, który o okolicznościach powyższych dowiedział się dopiero po otrzymaniu od dłużnika zlecenia do postąpienia z oddanemi rzeczami w pewien oznaczony sposób lub po przyjęciu takiego zobowiązania, może wykonać prawo zatrzymania bez względu na powyższe zlecenie lub zobowiązanie.

Art. 520. Przedmiotem prawa zatrzymania mogą być również rzeczy, będące własnością wierzyciela, w przypadku, gdy jest on obowiązany do wydania ich dłużnikowi.

Art. 521. Prawo zatrzymania służy wierzycielowi, dopóki przedmioty tego prawa znajdują się

u niego lub u osoby, która je dzierży w jego imieniu, albo dopóki niemi może rozporządzać zapomożą papierów towarowych, w szczególności zapomożą dowodów składowych, dowodów ładunkowych lub konosamentów. Jest ono skuteczne w stosunku do dłużnika i jego wierzycieli oraz osób trzecich, które nabyły prawa na przedmiocie zatrzymanym dopiero po powstaniu prawa zatrzymania.

Art. 522. O dokonaniem zatrzymaniu wierzyciel obowiązany jest zawiadomić dłużnika listem poleconym, chyba że zawiadomienia nie da się skutecznie. Zaniedbanie zawiadomienia zobowiązuje do odszkodowania.

Art. 523. Wierzyciel nie może wykonać prawa zatrzymania, o ile ma lub otrzyma należyte zabezpieczenie.

Art. 524. Niezależnie od zatrzymania służy wierzycielowi dla płatnych wierzytelności prawo zaspokojenia się z zatrzymanych przedmiotów według przepisów o zaspokojeniu się z zastawu handlowego. Wierzycielowi służy przytem pierwszeństwo przed osobami, w stosunku do których prawo zatrzymania jest skuteczne.

DZIAŁ III.

Zobowiązania

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. 525. Wystawienie towaru w miejscu sprzedaży na widok publiczny z oznaczeniem ceny uważa się za ofertę.

Art. 526. Jeżeli kupiec, którego przedsiębiorstwo obejmuje załatwianie cudzych interesów, otrzyma ofertę do załatwienia takiego interesu od osoby, z którą pozostaje w stałych stosunkach handlowych, obowiązany jest do bezzwłocznej odpowiedzi; jego milczenie uważa się za przyjęcie oferty.

Art. 527. Jeżeli oferent łącznie z ofertą przesyła towar kupcowi, z którym pozostaje w stałych stosunkach handlowych, a kupiec oferty nie przyjmuje, nie może towaru odesłać bez porozumienia się z oferentem. Obowiązany jest postarać się o przechowanie towaru na koszt sprzedawcy aż do chwili, w której w normalnych warunkach sprzedawca będzie miał możność nim rozporządzić, chyba że przechowanie wymaga kosztów, na które niema pokrycia.

Art. 528. § 1. Przepisów kodeksu zobowiązań o formie pisemnej dla celów dowodowych nie

stosuje się, jeżeli czynność jest handlowa dla obu stron.

§ 2. Przepisu powyższego nie stosuje się do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli, złożonego pod wpływem błędu, podstępny, groźby albo wyzysku, do najmu i dzierżawy nieruchomości oraz do poręczenia.

Art. 529. Spółdłużnik z czynności, która dla niego jest handlowa, odpowiada solidarnie.

Art. 530. Kupiec, dla którego poręczenie jest czynnością handlową, odpowiada solidarnie z tym, za kogo poręczył.

Art. 531. § 1. Jeżeli kupiec w wykonywaniu swego przedsiębiorstwa zobowiązał się do odszkodowania umownego, nie może żądać jego zmniejszenia.

§ 2. Jeżeli przy czynności handlowej umówiono odszkodowanie, żadna ze stron nie może dochodzić odszkodowania wyższego.

Art. 532. § 1. Jeżeli czas wykonania zobowiązania oznaczony jest na wiosnę, jesień, sezon lub w inny podobny sposób, w razie wątpliwości rozstrzyga zwyczaj handlowy miejsca wykonania zobowiązania.

§ 2. O oznaczeniu wagi, miary, waluty, obliczenia czasu i odległości rozstrzyga w razie wątpliwości miejsce wykonania zobowiązania.

R o z d z i a ł II.

Rachunek bieżący.

Art. 533. § 1. Przez umowę rachunku bieżącego strony zobowiązują się między sobą, że wynikające z czynności handlowych wierzytelności i świadczenia obu stron wpisywane będą na rachunek i że rozliczenie oraz ustalenie nadwyżki (saldo) dokonywane będzie tylko co pewien czas.

§ 2. Rozliczenie następuje z końcem każdego półrocza kalendarzowego.

Art. 534. § 1. Poszczególnymi wierzytelnościami, wpisanymi na rachunek, nie można oddzielnie rozporządzać, ani oddzielnie ich dochodzić.

§ 2. Wynikająca z rozliczenia nadwyżka jest płatna natychmiast, jeżeli nie nastąpi przeniesienie jej na okres dalszy.

Art. 535. Jeżeli strona, która otrzymała rozliczenie, nie podniesie przeciw niemu bez usprawiedliwionej zwłoki zarzutu, uważa się, że je uznała.

Art. 536. Uznanie rozliczenia stanowi samoistny tytuł prawny.

Art. 537. § 1. Wpisanie do rachunku wierzytelności do osoby trzeciej uważa się za stanowcze i dokonane na niebezpieczeństwo nabywcy wierzytelności.

§ 2. Jeżeli jednak nabycie nastąpiło z zastrzeżeniem inkasa lub jeżeli chodzi o wierzytelność

z weksłu, czeku lub przekazu, a wierzytelność ta nie została przez trzeciego w terminie zaspokojona, nabywca może skreślić ją z rachunku.

Art. 538. Od ustalonej przy rozliczeniu nadwyżki należą się odsetki także w tym przypadku, gdy w nadwyżce policzone już były odsetki od poszczególnych pozycji.

Art. 539. Szczególne zabezpieczenie dla wierzytelności, wciągniętej do rachunku bieżącego, jak również zobowiązanie spółdłużnika pozostaje w mocy w tych granicach, w jakich nadwyżka wyrównywa się z ową wierzytelnością.

Art. 540. § 1. Strona może wypowiedzieć umowę rachunku bieżącego każdej chwili, jeżeli w umowie nie oznaczono innych terminów wypowiedzenia. Wypowiedzenie ma skutek dopiero od najbliższego terminu rozliczenia.

§ 2. Z ważnych powodów można wypowiedzieć umowę z tym skutkiem, że rozliczenie i płatność nadwyżki następuje natychmiast.

Art. 541. § 1. Jeżeli wierzyciel strony, pozostającej w stosunku rachunku bieżącego, uzyskał zajęcie przyszłej nadwyżki, nie można przez wstawienie nowych pozycji pogorszyć położenia wierzyciela, chyba że wstawienie ich jest następstwem powstałego przed zajęciem stosunku prawnego.

§ 2. Przepis art. 537 § 2 stosuje się także i w tym przypadku,

R o z d z i a ł III.

Sprzedaż handlowa.

Oddział 1. Przepisy ogólne.

Art. 542. Sprzedaż jest handlowa, jeżeli ma za przedmiot rzeczy ruchome lub papiery wartościowe i jest czynnością handlową.

Art. 543. Jeżeli sprzedawca zastrzega sobie własność, zastrzeżenie powinno być pismem stwierdzone. Jest ono skuteczne wobec wierzycieli nabywcy dopiero od chwili opatrzenia pisma datą urzędownie ustaloną.

Art. 544. Jeżeli kupujący zastrzegł sobie oznaczenie kształtu, wymiaru lub innych podobnych właściwości rzeczy, będącej przedmiotem sprzedaży, sprzedawca może w razie zwłoki kupującego w oznaczeniu:

1) wykonać prawa, służące wierzycielowi według kodeksu zobowiązań w razie niespełnienia przez dłużnika świadczenia wzajemnego, lub

2) dokonać oznaczenia i podać je do wiadomości kupującego, zakreślając mu zarazem odpowiedni termin do odmiennego oznaczenia. Z bezskutecznym upływem zakreślonego terminu obowiązuje oznaczenie, dokonane przez sprzedawcę.

Art. 545. Jeżeli kupujący dopuści się zwłoki w przyjęciu towaru, sprzedawca może towar oddać na przechowanie na koszt i niebezpieczeństwo kupującego.

Art. 546. Sprzedawca może również spowodować sprzedaż towaru na rachunek kupującego. W tym przypadku obowiązany jest listem poleconym zagrozić kupującemu sprzedażą, chyba że zagrożenie nie da się skutecznicić lub że towar jest narażony na zepsucie, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

Art. 547. § 1. Sprzedaż przeprowadza na żądanie sprzedawcy notariusz lub komornik, a jeżeli przedmiot dopuszczony jest do obrotu giełdowego, także przysięgły makler giełdowy. Sprzedaż przeprowadza się przez licytację publiczną. Jeżeli towar ma cenę giełdową lub targową, sprzedaż dokonana będzie z wolnej ręki po kursie dziennym, w drodze zaś licytacji publicznej tylko wówczas, gdy sprzedaży z wolnej ręki nie dało się skutecznicić.

§ 2. Sprzedaż przez licytację publiczną odbywa się bez oszacowania w jednym terminie, przy czem nie stosuje się przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Nabywcą towaru może być również sprzedawca lub kupujący. Do kupującego należy wysłać zawiadomienie o miejscu i czasie licytacji, chyba że zwłoka grozi niebezpieczeństwem. Tryb dokonywania licytacji określi bliżej rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 548. Z ceny, osiągniętej przy sprzedaży, organ, przeprowadzający sprzedaż, zaspokoi koszty sprzedaży oraz nieuiszczone od sprzedanego

towaru daniny publicznej, resztę zaś wyda sprzedawcy.

Art. 549. Sprzedawca obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić kupującego o dokonaniu sprzedaży i jej wyniku, chyba że zawiadomienia nie da się uskutecznić.

Art. 550. W razie niezachowania przy sprzedaży przepisów art. 546 — 549 sprzedawca zobowiązany jest do odszkodowania.

Art. 551. § 1. Jeżeli strony się umówiły lub z okoliczności wynika, że świadczenie ma być spełnione niezawodnie w ściśle oznaczonym terminie, a nie zostało w tym terminie spełnione, uważa się, że strona, na której rzecz miało nastąpić świadczenie, od umowy odstępuje, chyba że bezzwłocznie po upływie terminu oświadczy stronie przeciwnej, że obstaje przy jej wykonaniu.

§ 2. W razie zwłoki strona, na której rzecz świadczenie miało nastąpić, może, gdy przedmiot sprzedaży ma cenę targową lub giełdową, domagać się jako odszkodowania różnicy między ceną umówioną a ceną targową lub giełdową dnia, w którym świadczenie miało być spełnione. Różnicy między ceną umówioną a ceną rzeczywiście zapłaconą lub otrzymaną może domagać się jedynie wówczas, gdy takie wyrównanie szkody było zgodne z zasadami dobrej wiary i nastąpiło bezzwłocznie po upływie umówionego terminu.

§ 3. Przepisy powyższe nie naruszają prawa

do żądania wyższego odszkodowania według ogólnych zasad.

Art. 552. § 1. Jeżeli sprzedaż jest czynnością handlową dla obu stron, kupujący powinien bez zwłoki zbadać towar w czasie i w sposób, przyjęty w stosunkach handlowych przy towarze tego rodzaju, i o dostrzeżonych wadach fizycznych zawiadomić bezzwłocznie sprzedawcę.

§ 2. Jeżeli wada wyszła najaw dopiero później, kupujący powinien zawiadomić sprzedawcę bezzwłocznie po jej wykryciu.

§ 3. Do zawiadomienia wystarcza wysłanie pisma lub telegramu.

§ 4. Zaniedbanie zawiadomienia powoduje utratę praw z tytułu rękojmi za wady. Utrata praw nie następuje, jeżeli sprzedawca wadę podstępnie zataił lub jeżeli zawiadomienia nie da się uskutecznić.

Art. 553. Jeżeli przy sprzedaży, będącej czynnością handlową dla obu stron, dostarczono towar inny, niż zamówiony, kupujący powinien zawiadomić o tem sprzedawcę stosownie do przepisów artykułu poprzedzającego; w przeciwnym razie towar uważa się za przyjęty.

Art. 554. § 1. Kupujący, który w przypadkach, przewidzianych w art. 552 i 553, nie przyjmuje towaru, nadesłanego z innej miejscowości, nie może go odesłać bez porozumienia się ze sprzedawcą. Obowiązany jest postarać się o przechowanie to-

waru na koszt sprzedawcy aż do chwili, w której w normalnych warunkach sprzedawca będzie miał możność nim rozporządzić.

§ 2. Jeżeli towar jest narażony na zepsucie, kupujący ma prawo, a gdy tego interes sprzedawcy wymaga, obowiązek sprzedać towar. Do sprzedaży stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży w razie zwłoki kupującego w przyjęciu towaru.

§ 3. Prawo takie służy kupującemu również wtedy, gdy sprzedawca zwleka z rozporządzeniem towarem lub gdy jego przechowanie wymaga kosztów, na które niema pokrycia. W tych przypadkach może kupujący również odesłać towar sprzedawcy na jego koszt i niebezpieczeństwo.

Oddział 2. Sprzedaż na raty.

Art. 555. § 1. Sprzedażą na raty w rozumieniu oddziału niniejszego jest dokonana przez kupca w wykonywaniu przedsiębiorstwa sprzedaż rzeczy ruchomej za cenę, która ma być spłacona ratami, jeżeli w myśl umowy rzecz ma być wydana kupującemu przed całkowitem zaplaceniem ceny kupna, chociażby sprzedawca zastrzegł sobie prawo własności.

§ 2. Danie weksli na pokrycie lub zabezpieczenie ceny kupna nie wyłącza stosowania przepisów oddziału niniejszego.

Art. 556. § 1. Ustawowa odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady nie może być przez umowę wyłączona ani ograniczona.

§ 2. Umowa nie może utrudnić dochodzenia roszczeń, służących kupującemu z tytułu rękojmi, w szczególności nie może zawierać postanowienia, że roszczeń takich nie można dochodzić w drodze zarzutu.

Art. 557. § 1. Zastrzeżenie natychmiastowej wymagalności resztującej ceny kupna na przypadek niezapłacenia w terminie poszczególnych rat powinno być pismem stwierdzone.

§ 2. Z powyższego zastrzeżenia może sprzedawca skorzystać tylko wtedy, gdy przy zawarciu umowy wręczył kupującemu odpis zastrzeżenia, a kupujący jest w zwłoce z zapłatą przynajmniej dwóch rat, których suma łączna przewyższa jedną piątą część umówionej ceny kupna.

Art. 558. § 1. Kupujący ma prawo płacić raty przed terminem płatności.

§ 2. W przypadku przedterminowej zapłaty, jak również w przypadku, gdy reszta ceny kupna na podstawie artykułu poprzedzającego stała się wymagalna przed terminem, kupujący ma prawo potrącić dyskonto w wysokości stopy dyskontowej Banku Polskiego, obowiązującej dla weksli krajowych.

Art. 559. Sprzedawca może odstąpić od umowy jedynie wówczas, gdy kupujący zalega z zapłatą przynajmniej dwóch rat, których łączna suma przewyższa jedną piątą część umówionej ceny kupna, a sprzedawca wezwał kupującego do zapła-

ty zaległości z wyznaczeniem terminu dodatkowego i zagrożeniem odstąpienia od umowy.

Art. 560. § 1. Odebranie przez sprzedawcę rzeczy, wydanej kupującemu, uważa się za odstąpienie od sprzedaży.

§ 2. Sprzedawca może odebrać rzecz tylko pod warunkami, określonymi w artykule poprzedzającym.

Art. 561. W przypadkach odstąpienia sprzedawcy od umowy wzajemne prawa i obowiązki stron określa się według przepisów kodeksu zobowiązań.

Art. 562. § 1. Zastrzeżenie umowy, że kupujący traci w razie niewykonania lub nienależytego wykonania przyjętych obowiązków prawo do już uiszczonych rat, jest nieważne.

§ 2. W przypadku zastrzeżenia prawa własności sprzedawca, odbierając rzecz, może domagać się słusznego wynagrodzenia za zużycie i uszkodzenie rzeczy.

Art. 563. Sprzedawca może dochodzić roszczeń przeciwko kupującemu wyłącznie przed sądem państwowym i to sądem właściwości ogólnej.

Art. 564. Postanowienia umowne mniej korzystne dla kupującego niż przepisy oddziału niniejszego są nieważne. Zamiast nich stosuje się odpowiednie przepisy tego oddziału.

Art. 565. Przepisów oddziału niniejszego nie stosuje się, gdy kupujący jest kupcem rejestrowym lub też gdy kupiec nierejestrowy nabywa rzeczy, przeznaczone do odprzedaży w naturze albo po przerobieniu lub obrobieniu.

Art. 566. Przepisy oddziału niniejszego stosuje się odpowiednio także do umów innego rodzaju, aniżeli określone w art. 555, jeżeli zmierzają do przeniesienia własności rzeczy ruchomych wzamian za zapłatę, która ma być uiszczona częściami. Dotyczy to zwłaszcza umów najmu, zawartych z tem zastrzeżeniem, że najemca nabywa własność rzeczy, oddanej w najem, po zapłaceniu czynszu w pewnej wysokości.

Art. 567. Przepisów oddziału niniejszego nie stosuje się do sprzedaży na raty papierów wartościowych, jak również w przypadkach, gdy cena kupna przewyższa 15.000 złotych.

R o z d z i a ł IV.

Umowa agencyjna.

Art. 568. Przez umowę agencyjną kupiec (agent) podejmuje się stałego pośredniczenia w zawieraniu umów na rzecz dającego polecenie lub zawierania ich w jego imieniu.

Art. 569. Agent ma prawo żądać od dającego polecenie piśmiennego potwierdzenia umowy agencyjnej z wyszczególnieniem istotnych warunków umowy.

Art. 570. Do zawierania umów w imieniu dającego polecenie oraz do odbierania dlań oświadczeń agent uprawniony jest tylko wtedy, gdy posiada ku temu pełnomocnictwo.

Art. 571. W razie wątpliwości uważa się agenta za upoważnionego do odbioru zapłaty za towar, który wydaje, oraz towaru, za który płaci, jak również do odbierania zawiadomień o wadach towaru i oznajmień o pozostawieniu towaru do dyspozycji oraz innych podobnych oświadczeń, odnoszących się do wykonania umowy, przez niego zawartej.

Art. 572. Uważa się agenta za upoważnionego do podejmowania kroków, potrzebnych do zabezpieczenia mienia i praw dającego polecenie, w zakresie powierzonych mu czynności.

Art. 573. Jeżeli agent, nieposiadający pełnomocnictwa lub przekraczający jego granice, zawiera umowę w imieniu dającego polecenie, umowę uważa się za potwierdzoną, jeżeli dający polecenie bezzwłocznie po otrzymaniu wiadomości o zawarciu umowy nie oświadczy osobie trzeciej, że umowy nie potwierdza.

Art. 574. § 1. Agent ma prawo do prowizji od umów, zawartych przy jego udziale.

§ 2. Jeżeli agent został ustanowiony jako wyłączny dla pewnego okręgu lub pewnego koła odbiorców, ma on prawo do prowizji również od umów, zawartych bez jego udziału, jeżeli odnoszą

się do tego okręgu lub tego koła odbiorców. O umowach takich powinien dający polecenie zawiadomić bezzwłocznie ajenta.

Art. 575. § 1. Ajent nabywa prawo do prowizji z chwilą zawarcia umowy z osobą trzecią.

§ 2. Jeżeli umowa ma za przedmiot kupno lub sprzedaż, ajent nabywa prawo do prowizji z chwilą, gdy dający polecenie otrzymał towar albo cenę kupna lub przyjął inne jej pokrycie. Jeżeli jednak umowa ma być wykonana częściami, ajent nabywa prawo do prowizji w miarę jej wykonania.

§ 3. W przypadkach, gdy ajent nabywa prawo do prowizji dopiero z chwilą wykonania umowy, prawo to służy ajentowi mimo niewykonania umowy, jeżeli niewykonanie spowodowane zostało przez dającego polecenie bez ważnej przyczyny po stronie drugiego kontrahenta.

Art. 576. Wysokość prowizji oznacza się według zwyczaju w siedzibie ajenta; w braku zwyczaju należy się wynagrodzenie słuszne.

Art. 577. Ajent nie ma prawa domagać się zwrotu zwyczajnych kosztów i wydatków.

Art. 578. § 1. Obliczenie i wypłata należności ajenta powinny być dokonywane co trzy miesiące z końcem kwartału kalendarzowego, a w każdym razie powinny być dokonane w chwili rozwiązania umowy.

§ 2. Jednocześnie z obliczeniem dający polecenie, jeżeli jest kupcem, obowiązany jest wręczyć

ajentowi wyciąg z ksiąg handlowych, dotyczący umów, od których należy się prowizja.

Art. 579. Umowa agencyjna, zawarta na czas nieoznaczony, może być wypowiedziana na trzy miesiące. Okres wypowiedzenia musi się kończyć ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego.

Art. 580. Ajentowi służy na zabezpieczenie roszczeń o prowizję, o zwrot wydatków i kosztów, jeżeli mu się należą, oraz o zwrot zaliczek, udzielonych dającemu polecenie, prawo zastawu na rzeczach ruchomych i papierach wartościowych dającego polecenie, które otrzymał w związku z umową agencyjną, dopóki znajdują się u niego lub u osoby, która je dzierży w jego imieniu, albo dopóki może nimi rozporządzać zapomocą papierów towarowych.

R o z d z i a ł V.

Komis.

Art. 581. Przez umowę komisu kupiec (komisant) podejmuje się kupna lub sprzedaży rzeczy ruchomych lub papierów wartościowych w imieniu własnem, a na rachunek innej osoby (komitenta).

Art. 582. § 1. Komisant powinien wydać komitentowi wszystko, co przy wykonaniu zlecenia dla niego uzyskał, w szczególności powinien przedać na niego wierzytelności, jakie nabył w imieniu własnem na jego rachunek.

§ 2. Powyższe uprawnienia komitenta skuteczne są także wobec wierzycieli komisanta i jego masy upadłości.

Art. 583. § 1. Jeżeli komisant zawarł umowę na warunkach korzystniejszych od oznaczonych przez komitenta, wszelka korzyść należy się komitentowi.

§ 2. Oznaczenie w zleceniu ceny nie zwalnia komisanta od starań o uzyskanie ceny korzystniejszej dla komitenta.

Art. 584. § 1. Komisant, który sprzedał rzecz, oddaną do sprzedaży, po cenie niższej od oznaczonej przez komitenta, obowiązany jest wyrównać komitentowi różnicę.

§ 2. Jeżeli komisant nabył rzecz po cenie wyższej od oznaczonej przez komitenta, powinien komitent natychmiast po otrzymaniu zawiadomienia o wykonaniu zlecenia oświadczyć, że nie uznaje czynności za dokonaną na jego rachunek, w przeciwnym zaś razie uważa się, że zgadza się na odstąpienie od oznaczonej ceny.

§ 3. Komitent nie może żądać wyrównania różnicy ani odrzucić umowy, mimo że komisant przekroczył oznaczoną cenę, jeżeli zlecenia po cenie oznaczonej nie można było wykonać, a zawarcie umowy uchroniło komitenta od szkody.

Art. 585. Komisant jest obowiązany do ubezpieczenia towaru jedynie wtedy, gdy otrzymał takie zlecenie.

Art. 586. Jeżeli stan towaru, nadesłanego komisantowi, nasuwa podejrzenie, że zachodzi brak, zepsucie lub uszkodzenie, lub gdy towar z natury swojej na niebezpieczeństwo takie jest narażony, komisant powinien podjąć kroki, potrzebne do zabezpieczenia mienia i praw komitenta.

Art. 587. Jeżeli towar narażony jest na zepsucie, a nie można wyczekiwać zarządzenia komitenta lub komitent zwleka z wydaniem zarządzenia, komisant ma prawo, a gdy tego interes komitenta wymaga, obowiązek sprzedać towar z zachowaniem należytej staranności.

Art. 588. Jeżeli poza przypadkami, wymienionymi w artykule poprzedzającym, komitent zwleka bezzasadnie z wydaniem zarządzeń co do towaru lub też bezzasadnie odmawia przyjęcia towaru, komisantowi służą prawa, określone w art. 546 — 550.

Art. 589. Jeżeli zlecenie zakupu jest dla komitenta czynnością handlową, wówczas między komitentem a komisantem stosuje się odpowiednio przepisy art. 552 — 554 o obowiązku zbadania towaru i zawiadomienia, tudzież o tymczasowym przechowaniu i prawie sprzedaży towaru, nadesłanego z innej miejscowości.

Art. 590. § 1. Komisantowi nie wolno bez upoważnienia komitenta udzielać osobie trzeciej kredytu ani zaliczek.

§ 2. Jeżeli komisant towar, oddany mu do sprzedaży, sprzedał bez upoważnienia na kredyt,

powinien natychmiast jako dłużnik ceny kupna uiszczyć komitentowi zapłatę. Komisant, który udowodni, że przy sprzedaży za gotówkę cena byłaby niższa, obowiązany jest zapłacić tylko tę cenę, gdyby zaś cena ta była niższa od ceny, oznaczonej w zleceniu, zapłaci ponadto różnicę stosownie do art. 584.

Art. 591. § 1. Komisant odpowiada za wypełnienie zobowiązania przez osobę trzecią tylko wtedy, gdy taką odpowiedzialność (*del credere*) przyjął na siebie w umowie z komitentem.

§ 2. Z tytułu takiej odpowiedzialności należy mu się w razie wątpliwości osobna prowizja.

Art. 592. Jeżeli komisant w doniesieniu o wykonaniu zlecenia nie wskazał osoby, z którą zawarł umowę, komitent może uważać go za swego bezpośredniego nabywcę czy sprzedawcę.

Art. 593. § 1. Komis zakupu lub sprzedaży towarów, mających cenę giełdową lub urzędowo ustaloną cenę targową, może komisant, jeżeli mu tego komitent nie zabronił, wykonać także w ten sposób, iż podejmuje się sam dostarczyć towar, który miał zakupić, albo kupić dla siebie towar, który miał sprzedać.

§ 2. W tym przypadku komisant powinien policzyć komitentowi średnią cenę dnia, w którym wysłał zawiadomienie o wykonaniu zlecenia.

Art. 594. § 1. Komisant nabywa prawo do prowizji z chwilą, gdy komitent otrzymał towar albo

cenę kupna lub przyjął inne jej pokrycie. Jeżeli jednak umowa ma być wykonana częściami, komisant nabywa prawo do prowizji w miarę jej wykonania.

§ 2. Prawo do prowizji służy komisantowi mimo niewykonania umowy, jeżeli niewykonanie spowodowane zostało przez komitenta bez ważnej przyczyny po stronie trzeciego.

Art. 595. § 1. Komisantowi służy na zabezpieczenie roszczeń o prowizję, o zwrot wydatków i kosztów, o zwrot zaliczek, udzielonych komitentowi, oraz wszelkich innych należności, powstałych ze zlecenia czy zleceń komisowych, prawo zastawu na rzeczach ruchomych i papierach wartościowych, stanowiących przedmiot komisu, dopóki znajdują się u niego lub u osoby, która je dzierży w jego imieniu, albo dopóki może niemi rozporządzać zapomocą papierów towarowych.

§ 2. Przepis powyższy stosuje się odpowiednio także w przypadku, gdy komisant jest właścicielem przedmiotu komisu.

Art. 596. Komisantowi służy z tytułu należności, określonych w artykule poprzedzającym, prawo zaspokojenia się z wierzytelności, które nabył na rachunek komitenta, z pierwszeństwem przed komitentem i jego wierzycielami.

Art. 597. Komisant, który wobec komitenta ma stanowisko bezpośredniego nabywcy czy sprzedawcy (art. 592, 593), nie traci przez to uprawnień, wymienionych w art. 594 i 595.

R o z d z i a ł VI.

Ekspedycja.

Art. 598. Przez umowę ekspedycji kupiec (ekspedytor) podejmuje się przesłania rzeczy w imieniu własnem, lecz na cudzy rachunek.

Art. 599. W braku odmiennych przepisów tego rozdziału stosuje się przepisy, dotyczące komisju.

Art. 600. Ekspedytor odpowiada za szkodę, wynikłą z utraty, ubytku lub uszkodzenia przesyłki w czasie od przyjęcia rzeczy aż do wydania jej przewoźnikowi, oraz za szkodę, wynikłą z opóźnienia wykonania zlecenia, chybaby udowodnił, że nie mógł zapobiec szkodzie mimo zachowania należytej staranności.

Art. 601. Ekspedytor odpowiada za osoby, zatrudnione w jego przedsiębiorstwie, tudzież za każdą inną osobę, którą posługuje się przy wykonaniu zlecenia.

Art. 602. Ekspedytor odpowiada za przewoźników, przedsiębiorców przewozu morskiego i dalszych ekspedytorów, którymi się posługuje, chybaby udowodnił, że przy ich wyborze dołożył należytej staranności.

Art. 603. Ekspedytor obowiązany jest do podejmowania kroków, potrzebnych do uzyskania zwrotu niesłusznie pobranych kwot z tytułu prze-

woźnego, cła, podatku od ładunków i innych należności, związanych z dokonaniem przesyłki.

Art. 604. Ekspedytor, który podjął się przesłania za oznaczoną w umowie sumę ryczałtową, ma prawa i obowiązki przewoźnika.

Art. 605. § 1. Ekspedytor może sam wykonać przewóz.

§ 2. W tym przypadku ekspedytor ma jednocześnie także prawa i obowiązki przewoźnika.

Art. 606. § 1. Odszkodowanie, do którego obowiązany jest ekspedytor, nie może przewyższać zwykłej wartości rzeczy, chyba że szkoda wynikła ze złego zamiaru lub rażącego niedbalstwa.

§ 2. Za utratę, ubytek lub uszkodzenie pieniędzy, kosztowności, papierów wartościowych albo rzeczy szczególnie cennych odpowiada ekspedytor jedynie wtedy, gdy właściwość przesyłki była podana przy zawarciu umowy.

Art. 607. Jeżeli ekspedytor przesyła kilka przesyłek zbiorowo przy użyciu środków przewozowych, najętych na własny rachunek, ma prawo obok prowizji liczyć przewoźne odpowiednie do okoliczności, nie wyższe jednak nad to, któreby się należało, gdyby każda rzecz przesłana była oddzielnie.

Art. 608. Ekspedytorowi służy na zabezpieczenie roszczeń o przewoźne, o prowizję, o zwrot wydatków i kosztów, o ryczałtowo umówione wynaj-

grodzenie, o zwrot zaliczek, udzielonych dającemu zlecenie, oraz wszelkich innych należności, powstałych ze zlecenia czy zleceń ekspedycyjnych, prawo zastawu na rzeczach, stanowiących przedmiot ekspedycji, dopóki znajdują się u niego lub u osoby, która je dzierży w jego imieniu, albo dopóki może nimi rozporządzać zapomocą papierów towarowych.

Art. 609. § 1. Jeżeli w przesłaniu rzeczy bierze udział dalszy ekspedytor, powinien on, gdy tego wymaga staranność sumiennego kupca, wykonać znane mu prawa poprzedzających ekspedytorów i przewoźników, a w szczególności ich prawa zastawu.

§ 2. O ile następca zaspokoi roszczenia poprzednika, przechodzą one wraz z prawem zastawu poprzednika na następcę.

Art. 610. § 1. Roszczenia przeciwko ekspedytorowi z powodu całkowitej utraty, ubytku, uszkodzenia lub spóźnionej dostawy przesyłki przedawniają się z upływem roku. Termin ten może być umową przedłużony.

§ 2. Przedawnienie zaczyna biec w przypadku uszkodzenia lub ubytku od dnia, w którym nastąpiła dostawa, w przypadku zaś całkowitej utraty lub spóźnionej dostawy od dnia, w którym dostawa powinna była nastąpić.

§ 3. Roszczenia, wymienione w § 1, mogą być podniesione także po upływie terminu przedawnienia w drodze zarzutu, jeżeli w ciągu rocznego terminu wysłano do ekspedytora reklamację.

Art. 611. Określone w artykule poprzedzającym roszczenia ekspedytora przeciwko przewoźnikom, przedsiębiorcom przewozu morskiego i dalszym ekspedytorom, którymi się posługuje przy przesłaniu rzeczy, oraz tych osób między sobą przedawniają się z upływem trzech miesięcy od dnia, kiedy zobowiązany zapłacił odszkodowanie lub gdy mu doręczono pozew.

Art. 612. Przepisów o skróconym terminie przedawnienia nie stosuje się do tego, kto wyrządził szkodę w złym zamiarze.

R o z d z i a ł VII.

Przewóz.

Art. 613. Przez umowę przewozu kupiec (przewoźnik) podejmuje się przewiezienia rzeczy lądem lub wodami śródlądowymi.

Art. 614. Przepisy rozdziału niniejszego stosuje się do przewozu kolejami żelaznymi, do zarobkowego przewozu pojazdami mechanicznymi, do żeglugi i spławu wodami śródlądowymi, do przewozu statkami powietrznymi oraz przewozu pocztą tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest odmiennie uregulowany przepisami szczególnymi.

Art. 615. § 1. Wysyłający powinien podać przewoźnikowi dokładnie swój adres tudzież adres odbiorcy, miejsce dostawy, oznaczenie przesyłki według rodzaju, ilości oraz sposobu opakowania, wartość rzeczy szczególnie cennych.

§ 2. Na żądanie przewoźnika wysyłający powinien wystawić list przewozowy, który ma zawierać dane, wskazane w § 1, oznaczenie wysokości przewoźnego oraz wszelkie inne istotne postanowienia umowy.

§ 3. Wysyłający ponosi skutki niedokładnego lub nieprawdziwego oświadczenia.

Art. 616. § 1. Wysyłający powinien wręczyć przewoźnikowi dokumenty, potrzebne ze względu na przepisy celne, podatkowe, sanitarne i policyjne.

§ 2. Wysyłający ponosi skutki niedokładnych lub nieprawdziwych danych.

Art. 617. Jeżeli rozpoczęcie lub dokonanie przewozu dozna czasowej przeszkody wskutek okoliczności, zachodzącej po stronie przewoźnika, wysyłający może odstąpić od umowy, powinien jednak dać przewoźnikowi słuszne wynagrodzenie za dokonaną część przewozu w granicach tego, co na kosztach przewozu oszczędził. Nie traci przez to prawa do odszkodowania w przypadku winy przewoźnika.

Art. 618. § 1. Wysyłający ma prawo rozporządzania przesyłką, powinien jednak wynagrodzić przewoźnikowi wydatki i szkodę, spowodowaną przez swoje rozporządzenie.

§ 2. Prawo rozporządzania wysyłającego wygasa, gdy po nadejściu przesyłki na miejsce przeznaczenia przewoźnik zawiadomił o tem odbiorcę

albo gdy odbiorca zażądał wydania przesyłki stosownie do art. 620.

Art. 619. Przewoźnik powinien zawiadomić odbiorcę bezzwłocznie o nadejściu przesyłki na miejsce przeznaczenia.

Art. 620. Po nadejściu przesyłki na miejsce przeznaczenia odbiorca może we własnym imieniu wykonywać wszelkie prawa, wynikające z umowy przewozu, w szczególności żądać wydania przesyłki i listu przewozowego przy równoczesnym dopełnieniu zobowiązań, wypływających z tej umowy.

Art. 621. Przez przyjęcie przesyłki i listu przewozowego odbiorca zobowiązuje się do zapłaty należności przewoźnika, oznaczonych w liście przewozowym.

Art. 622. § 1. Jeżeli nie można doręczyć przesyłki odbiorcy, powinien przewoźnik bezzwłocznie zawiadomić o tem wysyłającego. Gdy wysyłający nie nadesł w stosownym czasie odpowiednich wskazówek, powinien przewoźnik oddać przesyłkę na przechowanie lub inaczej ją zabezpieczyć, zawiadamiając o tem wysyłającego i odbiorcę.

§ 2. Jeżeli towar jest narażony na zepsucie albo jeżeli jego przechowanie wymaga kosztów, na które niema pokrycia, przewoźnik może towar sprzedać w trybie, przewidzianym w razie zwłoki kupującego w przyjęciu towaru.

Art. 623. § 1. Przewoźnik odpowiada za szkodę, wynikłą z utraty, ubytku lub uszkodzenia przesyłki w czasie od przyjęcia rzeczy do przewozu aż do wydania jej odbiorcy, oraz za szkodę, wynikłą z opóźnienia w dostawie, chybaby udowodnił, iż nie mógł zapobiec szkodzie mimo zachowania należytej staranności.

§ 2. Odszkodowanie nie może przewyższać zwykłej wartości rzeczy, chyba że szkoda wynikła ze złego zamiaru lub rażącego niedbalstwa.

§ 3. Za utratę, ubytek lub uszkodzenie pieniędzy, kosztowności, papierów wartościowych albo rzeczy szczególnie cennych odpowiada przewoźnik jedynie wtedy, gdy właściwość przesyłki była podana przy zawarciu umowy.

Art. 624. Przewoźnik odpowiada za osoby, zatrudnione w jego przedsiębiorstwie, tudzież za każdą inną osobę, którą się posługuje przy wykonywaniu przewozu.

Art. 625. § 1. Przewoźnik może oddać przesyłkę do przewozu innemu przewoźnikowi na całą przestrzeń przewozu lub jej część; odpowiada jednak za dalszych przewoźników aż do dostawienia przesyłki odbiorcy, jak za siebie samego.

§ 2. Każdy przewoźnik, który przyjmuje przesyłkę na podstawie tego samego listu przewozowego, obejmuje solidarną odpowiedzialność za wykonanie całego przewozu według treści listu przewozowego.

§ 3. Przewoźnik, który na podstawie swej so-

lidarnej odpowiedzialności za cały przewóz zapłacił odszkodowanie, ma zwrotne roszczenie do przewoźnika, z którego winy szkoda nastąpiła, a jeżeli okoliczności tej nie można ustalić, odpowiedzialność ponoszą wszyscy przewoźnicy w stosunku do przypadającego na nich przewoźnego. Wolny jest od odpowiedzialności ten przewoźnik, który udowodni, że szkoda nie powstała na jego przestrzeni.

Art. 626. § 1. Przewoźnikowi służy na zabezpieczenie roszczeń z umowy przewozu, jako to: przewoźnego, składowego, opłat celnych i innych wydatków, jako też zaliczek, udzielonych na towar, prawo zastawu na przesyłce, dopóki przesyłka znajduje się u niego lub u osoby, która ją dzierży w jego imieniu, albo dopóki może nią rozporządzać zapomocą papierów towarowych.

§ 2. Do wykonania prawa zastawu stosuje się przepisy art. 509—514 z tą zmianą, że zagrożenie powinno być wystosowane do wysyłającego i odbiorcy.

Art. 627. § 1. Ostatni przewoźnik powinien, jeżeli tego wymaga staranność sumiennego kupca, wykonać znane mu prawa poprzedzających ekspedytorów i przewoźników, a w szczególności ich prawa zastawu.

§ 2. O ile przewoźnik zaspokoi roszczenia poprzednika, przechodzą one na niego wraz z prawem zastawu poprzednika.

Art. 628. § 1. Przez przyjęcie przesyłki bez zastrzeżeń oraz zapłatę należności przewoźnika

wygasają wszelkie roszczenia do przewoźnika z umowy o przewóz. Jednakże pozostają w mocy roszczenia z tytułu uszkodzeń niewidocznych, jeżeli odbiorca bezzwłocznie, a w każdym razie najpóźniej w ciągu tygodnia od przyjęcia, zawiadomił o nich przewoźnika.

§ 2. Przepisów tych nie stosuje się, jeżeli szkoda wynika ze złego zamiaru lub rażącego niedbalstwa.

Art. 629. Do przedawnienia roszczeń przeciwko przewoźnikowi oraz roszczeń przewoźnika do poprzedników stosuje się odpowiednio przepisy art. 610—612.

R o z d z i a ł VIII.

Umowa składu.

Oddział 1. Przepisy ogólne.

Art. 630. Przez umowę składu kupiec (przedsiębiorca składowy) zobowiązuje się do przechowania oddanych mu rzeczy ruchomych.

Art. 631. § 1. Przepisów rozdziału niniejszego nie stosuje się do przechowania pieniędzy i papierów wartościowych.

§ 2. Przepisów rozdziału niniejszego nie stosuje się również w przypadkach, gdy przedsiębiorca składowy nabywa na złożonych rzeczach własność i jest obowiązany zwrócić tylko taką samą

ilość rzeczy tego samego gatunku i takiej samej jakości.

Art. 632. § 1. Przedsiębiorca składowy odpowiada za szkodę, wynikłą z utraty, ubytku lub uszkodzenia rzeczy w czasie od przyjęcia jej do przechowania aż do wydania osobie, uprawnionej do odbioru, chybaby udowodnił, że nie mógł zapobiec szkodzie mimo zachowania należytej staranności.

§ 2. Przedsiębiorca odpowiada za dokonanie czynności konserwacyjnych, choćby był umową zwolniony od ich dopełnienia.

§ 3. Odszkodowanie nie może przewyższać zwykłej wartości rzeczy, chyba że szkoda wynikła ze złego zamiaru lub rażącego niedbalstwa.

Art. 633. Przedsiębiorca składowy odpowiada za osoby, zatrudnione w jego przedsiębiorstwie, tudzież za każdą inną osobę, którą posługuje się przy wykonywaniu umowy składu.

Art. 634. Przedsiębiorca składowy jest obowiązany do ubezpieczenia rzeczy jedynie wtedy, gdy otrzymał takie zlecenie.

Art. 635. Jeżeli stan rzeczy, nadesłanych przedsiębiorcy składowemu, nasuwa podejrzenie, że zachodzi brak, zepsucie lub uszkodzenie, przedsiębiorca składowy powinien podjąć kroki potrzebne do zabezpieczenia mienia i praw składającego.

Art. 636. Przedsiębiorca składowy powinien udzielać składającemu wiadomości o wydarze-

niach ważnych ze względu na ochronę jego praw oraz o wydarzeniach, dotyczących stanu rzeczy, chyba że zawiadomienia nie da się skutecznie.

Art. 637. Jeżeli rzecz narażona jest na zepsucie, a nie można wyczekiwać zarządzenia składającego lub składający zwleka z wydaniem zarządzenia, przedsiębiorca składowy ma prawo, a gdy tego interes składającego wymaga, obowiązek sprzedać rzecz z zachowaniem należytej staranności.

Art. 638. Przedsiębiorca składowy powinien zezwolić składającemu na oglądanie rzeczy, dzielenie ich lub łączenie, branie próbek i na przedsięwzięciu czynności, mających na celu zachowanie rzeczy w dobrym stanie.

Art. 639. § 1. Przedsiębiorca składowy może za piśmienną zgodą składających łączyć rzeczy zamienne, należące do kilku właścicieli, tylko w tym przypadku, jeżeli rzeczy te są jednakowego gatunku i jakości.

§ 2. Ze złączonych w ten sposób rzeczy wyda przedsiębiorca składowy każdemu składającemu część na niego przypadającą bez zasięgania zgody innych interesowanych.

§ 3. Podział lub łączenie rzeczy powinny być ujawnione w księgowości przedsiębiorcy.

Art. 640. Przedsiębiorcy składowemu służy na zabezpieczenie roszczeń o składowe i należności uboczne, o zwrot wydatków i kosztów, jako to

przewoźnego i opłat celnych, o zwrot udzielonych składającemu zaliczek oraz wszelkich innych należności, powstałych z umowy lub umów składu, prawo zastawu na rzeczach, oddanych na skład, dopóki znajdują się u niego lub u osoby, która je dzierży w jego imieniu, albo dopóki może niemi rozporządzać zapomocą papierów towarowych.

Art. 641. Umówiony czas trwania składu uważa się za przedłużony na czas nieoznaczony, jeżeli przedsiębiorca składowy na dwa tygodnie przed jego upływem nie zażąda listem poleconym odebrania rzeczy w terminie umówionym.

Art. 642. § 1. Przedsiębiorca składowy może umowę składu, zawartą na czas nieoznaczony, wypowiedzieć na miesiąc naprzód. Wypowiedzenia należy dokonać listem poleconym.

§ 2. Wypowiedzenie nie może nastąpić przed upływem dwóch miesięcy od złożenia rzeczy.

Art. 643. Jeżeli składający nie odbiera rzeczy pomimo upływu umówionego terminu lub terminu wypowiedzenia, przedsiębiorca składowy może oddać rzecz na przechowanie innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo składającego. Może on jednak wykonać to prawo tylko wtedy, jeżeli zawiadomił składającego na dwa tygodnie przedtem listem poleconym o powyższych skutkach nieodebrania rzeczy.

Art. 644. Z ważnych powodów przedsiębiorca składowy może listem poleconym zażądać odebra-

nia rzeczy każdej chwili, nawet jeżeli umowa była zawarta na czas oznaczony. W tym przypadku powinien, o ile to możliwe, wyznaczyć składającemu odpowiedni termin do odebrania rzeczy.

Art. 645. § 1. Przez odebranie rzeczy bez zastrzeżeń oraz zapłatę należności przedsiębiorcy składowego wygasają wszelkie roszczenia do przedsiębiorcy składowego z umowy składu. Jednakże pozostają w mocy roszczenia z tytułu uszkodzeń niewidocznych, jeżeli odbiorca bezzwłocznie, a w każdym razie najpóźniej w ciągu tygodnia od odebrania, zawiadomił o nich przedsiębiorcę składowego.

§ 2. Przepisów tych nie stosuje się, jeżeli szkoda wynikła ze złego zamiaru lub rażącego niedbalstwa.

Art. 646. Do przedawnienia roszczeń przeciwko przedsiębiorcy składowemu stosuje się odpowiednio przepisy art. 610 i 612.

Oddział 2. Domy składowe.

Art. 647. Domem składowym jest przedsiębiorstwo składowe, które ma prawo wystawiać zbywalne przez indos dowody składowe oraz sprzedawać przez licytację publiczną złożone u siebie rzeczy na żądanie osoby, uprawnionej do rozporządzenia temi rzeczami.

Art. 648. § 1. Do otwarcia i prowadzenia domu składowego potrzebna jest koncesja.

§ 2. Warunki i sposób koncesjonowania określili rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 3. Koncesja powinna oznaczyć instytucję finansową (bank domicylowy), w której mają być składane kwoty należne posiadaczom dowodów składowych lub ich części.

Art. 649. § 1. Dom składowy powinien w wydanym przez siebie regulaminie oznaczyć warunki, na jakich przyjmuje rzeczy na skład. W szczególności regulamin powinien zawierać postanowienia o jego ogłaszaniu, jak również o ogłaszaniu taryfy opłat składowych, ulg taryfowych i ich zmian oraz o warunkach udzielania na towar zaliczek.

§ 2. Regulamin zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu.

§ 3. Zatwierdzony regulamin należy wywiesić w domu składowym w miejscu widocznym.

Art. 650. Umowa składu nie może zawierać warunków uciążliwszych dla składającego, niż przewidziane w regulaminie i taryfie, a w braku odpowiedniego postanowienia w regulaminie, niż przewidziane w przepisach rozdziału niniejszego oraz kodeksu zobowiązań o przechowaniu.

Art. 651. § 1. Taryfa opłat domu składowego za przechowanie (składowe) i za czynności manipulacyjne i konserwacyjne powinna być podana do wiadomości Ministra Przemysłu i Handlu.

§ 2. Minister Przemysłu i Handlu może w dro-

dze rozporządzenia wydać dla domu składowego taryfę maksymalną.

§ 3. Taryfę należy wywiesić w domu składowym w miejscu widocznym.

Art. 652. § 1. Osobom, które się regulaminowi poddadzą, nie można w granicach pojemności domu składowego lub jego działów odmówić przyjęcia rzeczy na skład.

§ 2. Przyjmowanie rzeczy na skład powinno się odbywać w porządku chronologicznym zgłoszeń.

§ 3. Dom składowy nie może poszczególnym klientom udzielać osobistych ulg i zniżek; taryfa może ustanawiać ulgi i zniżki natury przedmiotowej, jako to taryfę degresywną dla wielkich ilości złożonego towaru lub za długi okres składu.

§ 4. Biorącym zaliczkę nie można udzielać ani pierwszeństwa w przyjęciu towaru, ani ulg lub zniżek.

Art. 653. § 1. Dom składowy jest obowiązany ubezpieczyć od ognia na koszt składającego przyjęte na przechowanie rzeczy, jeżeli nie udzielono odmiennego zlecenia.

§ 2. Do odbioru kwoty, należnej od zakładu ubezpieczeń, jest uprawniony bądź dom składowy, bądź — za zgodą domu składowego — osoba, uprawniona do odbioru rzeczy.

Art. 654. § 1. Dom składowy wyda składającemu na jego żądanie dowód składowy. Dowód

ten, wycięty z księgi jukstowej, składa się z dwóch części, połączonych z sobą, lecz dających się odzielić, a mianowicie z rewersu czyli składowego dowodu posiadania i z warrantu czyli składowego dowodu zastawniczego.

§ 2. Obie części dowodu składowego powinny wzajemnie się na siebie powoływać i zawierać:

1) firmę domu składowego, datę przyjęcia towaru na skład, datę wystawienia i podpis wystawiającego;

2) numer dokumentu, zgodny z numerem bieżącym księgi jukstowej;

3) imię i nazwisko oraz adres składającego;

4) dokładne oznaczenie ilości, gatunku i jakości, a w razie potrzeby także szczególnych cech towarów;

5) wzmiankę, czy, w jakim zakładzie, na jaką kwotę i na jaki czas towar został ubezpieczony;

6) okres, na jaki towar złożono, jeżeli taki okres został oznaczony;

7) wzmiankę, czy i w jakiej wysokości ciążą na towarze cło, podatek spożywczy lub inne daniny publiczne oraz zabezpieczone prawem zastawu roszczenia domu składowego z podaniem wysokości bieżącego składowego oraz należności ubocznych, przyczem należy powołać odpowiednie pozycje taryfy opłat składowych;

8) oznaczenie instytucji finansowej (banku domicylowego), w której składa się na rzecz posiadacza dowodu składowego lub jego części przypadające im kwoty.

Art. 655. § 1. Obie części dowodu składowego można przenosić przez indos łącznie albo oddzielnie.

§ 2. Dopóki obie części są przenoszone łącznie, indos rewersu pociąga za sobą także przeniesienie warrantu.

Art. 656. § 1. Pierwszy indos na oddzielnym warrancie powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres indosatarjusza;
- 2) oznaczenie wraz z należnościami ubocznymi kwoty pieniężnej, na której zabezpieczenie ustanawia się na towarze prawo zastawu;
- 3) termin płatności tej wierzytelności;
- 4) podpis indosanta.

§ 2. Dane powyższe należy umieścić również na rewersie. Dosłowną treść indosu należy wpisać do księgi jukstowej, a dom składowy powinien poświadczyć zarówno na rewersie, jak na warrancie dokonanie tego wpisu z podaniem jego daty.

§ 3. Jeżeli indos nie zawiera wszystkich danych, wyszczególnionych w § 1, lub jeżeli brak na warrancie poświadczenia domu składowego, o którym mowa w paragrafie poprzedzającym, indos jest nieważny.

Art. 657. Do indosów dowodu składowego lub jego części stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o indosie.

Art. 658. § 1. Jeżeli wystawiono dowód składowy, oświadczenia woli domu składowego, które

według przepisów rozdziału niniejszego powinny być dokonane listem poleconym, następują drogą ogłoszenia w Monitorze Polskim.

§ 2. Jeżeli posiadacz dowodu składowego lub jego części wskazał domowi składowemu swój adres, dom składowy obowiązany jest, niezależnie od ogłoszenia, przewidzianego w paragrafie poprzedzającym, wysłać listem poleconym zawiadomienie o treści ogłoszenia pod wskazanym adresem.

Art. 659. § 1. Jeżeli wystawiono dowód składowy, do umownego przeniesienia własności towaru konieczne jest wręczenie rewersu.

§ 2. Wykazujący swoje prawo nieprzerwanym szeregiem indosów posiadacz rewersu będzie uważany za właściciela towaru. Jeżeli przenosi się rewers po oddzieleniu indosowanego warrantu, indosatarjusz rewersu nabywa prawo, obciążone zastawem posiadacza warrantu.

Art. 660. Jeżeli wystawiono dowód składowy, do ustanowienia prawa zastawu na złożonym towarze konieczne jest wręczenie wierzycielowi indosowanego warrantu.

Art. 661. § 1. Towary, na które dowód składowy wystawiono, ani prawa, służące posiadaczowi rewersu lub warrantu na tych towarach, nie podlegają egzekucji.

§ 2. Przedmiotem egzekucji może być tylko dowód składowy lub jedna z jego części.

Art. 662. Jeżeli przed odłączeniem indosowanego warrantu zanotowano na rewersie orzeczenie sądowe, mocą którego prawa posiadacza dowodu składowego do rozporządzania towarem zostały przeniesione lub ograniczone, indos warrantu jest niedozwolony, a dom składowy odmówi wpisu do księgi jukstowej pierwszego indosu warrantu i w księdze tej uczyni odpowiednią wzmiankę.

Art. 663. § 1. Wykazujący swoje prawo nieprzerwanym szeregiem indosów posiadacz obu części dowodu składowego może za zwrotem kosztów żądać wystawienia nowego dowodu składowego bezpośrednio na swoje nazwisko. Może on również jeżeli temu nie sprzeciwiają się przepisy skarbowe, zażądać podziału złożonego towaru na części i wystawienia osobnego dowodu składowego na każdą z tych części.

§ 2. Żądanie to może być postawione łącznie przez posiadaczy obu części dowodu składowego. Nowe dowody składowe mogą być zaopatrzone datą wystawienia pierwotnego dokumentu, który zostanie przez dom składowy odebrany i unieważniony.

§ 3. Prawo oglądania towaru służy tak posiadaczowi rewersu, jak i warrantu.

Art. 664. Posiadacz rewersu może żądać za jego zwrotem wydania towaru tylko w tym przypadku, jeżeli zwróci warrant albo wykaże poświadczeniem banku domicylowego, że złożył kwotę, oznaczoną w warrancie.

Art. 665. § 1. Kwoty, wpłacone do banku domicylowego na rzecz posiadaczy rewersów i warrantów, będą złożone na rachunek domu składowego i wypłacone uprawnionym na polecenie tego domu.

§ 2. W księgach banku domicylowego konto, przeznaczone na zaspokojenie posiadaczy powyższych dokumentów, musi być prowadzone oddzielnie od własnego konta domu składowego.

§ 3. W stosunku do wierzycieli domu składowego kwoty, złożone na tem koncie, uważa się za należące do posiadaczy rewersów i warrantów.

Art. 666. § 1. Kwotę, złożoną na rzecz posiadacza warrantu, wypłaci bank domicylowy za zwrotem warrantu po nadejściu terminu płatności wierzytelności, zabezpieczonej warrantem.

§ 2. Jeżeli posiadacz rewersu złożył w banku domicylowym kwotę, zabezpieczoną warrantem, przed płatnością, posiadacz warrantu może zażądać natychmiastowego jej wypłacenia.

Art. 667. § 1. Posiadacz warrantu powinien przedstawić go w terminie płatności bankowi domicylowemu do zapłaty, w razie zaś odmowy zapłaty powinien uzyskać stwierdzenie tej okoliczności protestem, a to pod rygorem utraty prawa zwrotnego poszukiwania.

§ 2. Do przedstawienia warrantu do zapłaty oraz protestu z powodu niezapłacenia stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego.

§ 3. Protest z powodu niezapłacenia można zastąpić umieszczonem na warrancie, datowanem i wymieniającem dzień przedstawienia poświadczaniem banku domicylowego, iż warrant, przedłożony do zapłaty, nie został wykupiony.

Art. 668. § 1. W razie niewykupienia warrantu posiadacz jego może zwrócić się do domu składowego z żądaniem przeprowadzenia sprzedaży towaru, a to nawet w przypadku, gdy protest (art. 667) nie został dokonany. Żądanie to powinno być zgłoszone na piśmie.

§ 2. Sprzedaż powinna być przeprowadzona w czasie możliwie najkrótszym, nie może jednak odbyć się wcześniej niż w trzy dni po zgłoszeniu żądania.

§ 3. Jeżeli posiadacz warrantu nie zgłosił żądania sprzedaży w ciągu miesiąca od dnia protestu (art. 667), traci prawo zwrotnego poszukiwania.

Art. 669. § 1. Jeżeli wystawiono dowód składowy, dom składowy powinien o zamierzonej cellem zaspokojenia swej wierzytelności sprzedaży towaru ogłosić w Monitorze Polskim. Jeżeli posiadacz dowodu składowego lub jego części wskazał domowi składowemu swój adres, dom składowy obowiązany jest, niezależnie od ogłoszenia, wysłać listem poleconym zawiadomienie o zamierzonej sprzedaży pod wskazanym adresem.

§ 2. Ogłoszenie następuje na koszt posiadacza rewersu. Powinno ono podawać dzień wystawienia i numer bieżący dowodu składowego, imię i nazwi-

sko składającego, ilość i rodzaj towaru oraz wysokość zalegającej wierzytelności.

§ 3. Sprzedaż nie może nastąpić wcześniej niż po upływie dwóch tygodni od daty ogłoszenia, w żadnym zaś razie nie może odbyć się wcześniej niż w dwa tygodnie po upływie umownego okresu składu, a jeżeli towar złożono lub skład przedłużono na czas nieoznaczony, wcześniej, niż po upływie dwóch tygodni od terminu, na który skład wypowiedziano.

§ 4. Ogłoszenie oraz zawiadomienie o zamierzonej sprzedaży można połączyć z ogłoszeniem i zawiadomieniem, przewidzianem w art. 658.

Art. 670. § 1. Sprzedaż towaru przeprowadza w przypadkach art. 668 i 669 notariusz lub komornik, a jeżeli towar dopuszczony jest do obrotu giełdowego, także przysięgły makler giełdowy. Sprzedaż przeprowadza się przez licytację publiczną. Jeżeli towar ma cenę giełdową lub targową, sprzedaż dokonana będzie z wolnej ręki po kursie dziennym, w drodze zaś licytacji publicznej tylko wówczas, gdy sprzedaży z wolnej ręki nie dało się uskuteczyć.

§ 2. Sprzedaż przez licytację publiczną odbywa się bez oszacowania w jednym terminie, przyczem nie stosuje się przepisów kodeksu postępowania cywilnego. Tryb dokonywania licytacji określi bliżej rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 671. § 1. Z ceny, osiągniętej przy sprzedaży, dom składowy zaspokoi ciążące na towarze należności w następującym porządku:

- 1) koszty sprzedaży;
- 2) nieuiszczone od towaru daniny publiczne;
- 3) zabezpieczone ustawowem prawem zastawu i wymienione w dowodzie składowym należności domu składowego; jeżeli chodzi o należności, powstałe po wystawieniu dowodu składowego, tylko o tyle, o ile przypadają za okres składu, oznaczony w dowodzie składowym, jeżeli zaś czasu składu w dowodzie nie podano, za okres, nieprzekraczający roku od wystawienia dowodu;
- 4) wierzytelność posiadacza warrantu wraz z należnościami ubocznymi.

§ 2. Jeżeli w dniu spłaty wierzytelności posiadacza warrantu wierzytelność ta jeszcze nie jest płatna, należy od niej potrącić dyskonto, obliczone według stopy dyskontowej Banku Polskiego, obowiązującej dla weksli krajowych.

Art. 672. Sprzedaż przenosi własność w stanie wolnym od ciężarów mimo niezachowania przepisów art. 668—671, dom składowy jednak zobowiązany jest do odszkodowania. Wszystkie umowne zastrzeżenia, zgóry wyłączone lub ograniczające tę odpowiedzialność, są nieważne.

Art. 673. Przepisy art. 671 stosuje się odpowiednio do sumy, wypłaconej domowi składowemu przez zakład ubezpieczeń tytułem odszkodowania za towar.

Art. 674. § 1. Jeżeli posiadacz warrantu otrzymuje pełne zaspokojenie, dom składowy odbierze pokwitowany warrant oraz uskuteczni odpowiednią wzmiankę w księdze jukstowej. Ewentualną nadwyżkę wypłaci dom składowy posiadaczowi rewersu i odbierze pokwitowany rewers oraz uskuteczni odpowiednią wzmiankę w księdze jukstowej.

§ 2. Jeżeli posiadacz rewersu lub warrantu nie zgłosi się w ciągu trzech dni po odbiór swej należności, dom składowy złoży bezzwłocznie przypadającą mu kwotę na jego rzecz w banku domicylowym.

Art. 675. Jeżeli posiadacz warrantu nie otrzymuje pełnego zaspokojenia, dom składowy zaznaczy na warrancie i uwidoczni w księdze jukstowej częściową zapłatę, warrant zaś zwróci posiadaczowi.

Art. 676. Posiadaczowi warrantu służy prawo zwrotnego poszukiwania niepokrytej części wierzytelności, przyczem stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o zwrotnem poszukiwaniu z powodu niezapłacenia weksłu.

Art. 677. Każdy indosant warrantu ma prawo wykupić warrant. W razie wykupienia warrantu stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o wykupieniu weksłu.

Art. 678. § 1. Roszczenie posiadacza warrantu z tytułu zwrotnego poszukiwania przedawnia się

z upływem sześciu miesięcy od dnia sprzedaży. Zwrotne roszczenia indosantów warrantu między sobą przedawniają się z upływem sześciu miesięcy od dnia, w którym indosant wykupił warrant albo w którym doręczono mu pozew.

§ 2. Do przerwania tego przedawnienia stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o przerwaniu przedawnienia roszczeń wekslowych.

Art. 679. § 1. Do umorzenia rewersu i warrantu stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o umorzeniu weksli, o ile artykuł niniejszy nie stanowi inaczej.

§ 2. O wdrożeniu postępowania amortyzacyjnego sąd zawiadomi dom składowy oraz bank domicyłowy.

§ 3. Sześćdziesięciodniowy termin do okazania sądowi zaginionego dokumentu liczy się dla dowodów składowych z nieoddzielonym warrantem oraz dla rewersów od pierwszego dnia po upływie okresu składu, a jeżeli ten nie został oznaczony lub jeżeli termin ten już upłynął, od dnia ogłoszenia sądowego wezwania o okazanie dokumentu. Dla zaginionych warrantów okres ten liczy się od dnia ogłoszenia sądowego wezwania.

§ 4. Sąd może przed wydaniem orzeczenia o umorzeniu upoważnić żądającego umorzenia rewersu do odebrania towaru, a żądającego umorzenia warrantu — upoważnić do wykonania praw z niego płynących, jeżeli osoby te złożą dostateczne zabezpieczenie.

Art. 680. Kto, zarządzając przedsiębiorstwem domu składowego, wykracza przeciw przepisom art. 649, 650, 651, 652, 654, 656 i 662 lub przeciw postanowieniom koncesji,
podlega karze grzywny do 10.000 złotych.

Art. 681. Kto prowadzi przedsiębiorstwo domu składowego bez koncesji,
podlega karze aresztu do roku lub grzywny albo obu karom łącznie.

R o z d z i a ł IX.

Spółka cicha.

Art. 682. § 1. Kto jako spółnik uczestniczy wkładem w przedsiębiorstwie kupca, prowadzonym przez tegoż w imieniu własnym, jest spółnikiem cichym.

§ 2. Spółnik cichy nie odpowiada wobec wierzycieli za zobowiązania kupca.

Art. 683. Do prowadzenia spraw przedsiębiorstwa uprawniony i obowiązany jest kupiec.

Art. 684. § 1. Spółnik cichy uczestniczy w zysku i stratach w stosunku, odpowiadającym słuszości.

§ 2. W stratach uczestniczy spółnik cichy do wysokości umówionego wkładu.

§ 3. Umowa spółki może zwolnić spółnika cichego od udziału w stratach.

Art. 685. § 1. Z końcem roku obrotowego obowiązany jest kupiec obliczyć udział spółnika cichego w zysku i stratach i wypłacić mu należny zysk.

§ 2. Jeżeli jednak wkład doznał wskutek strat uszczerpienia, obraca się zysk na jego uzupełnienie.

Art. 686. § 1. Spółnik cichy ma prawo domagać się odpisu rocznego bilansu oraz przeglądać księgi i dokumenty celem sprawdzenia jego rzetelności.

§ 2. Na wniosek cichego spółnika może sąd grodzki siedziby kupca, a co do kupca rejestrowego sąd rejestrowy, z ważnych powodów zarządzić w każdym czasie udzielenie bilansu lub innych wyjaśnień, tudzież dopuścić go do przejrzenia ksiąg i dokumentów.

§ 3. Umowa nie może wyłączyć ani ograniczyć uprawnień spółnika cichego, służących mu z mocy artykułu niniejszego.

Art. 687. Spadkobiercy spółnika cichego powinni wskazać kupcowi jedną osobę do wykonywania praw zmarłego spółnika.

Art. 688. Rozwiązanie umowy spółki cichej powodują:

- 1) przyczyny, przewidziane w umowie spółki;
- 2) zgoda spółników;
- 3) zwinięcie lub zbycie przedsiębiorstwa;
- 4) ogłoszenie upadłości któregokolwiek spółnika;

- 5) śmierć kupca;
- 6) wypowiedzenie;
- 7) wyrok sądowy.

Art. 689. Rozwiązanie spółki z powodu zwińnięcia lub zbycia przedsiębiorstwa nie narusza praw spółnika cichego do żądania odszkodowania.

Art. 690. § 1. Spółkę, zawartą na czas nieoznaczony, może spółnik wypowiedzieć na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego.

§ 2. Spółkę, zawartą na czas życia spółnika, uważa się za zawartą na czas nieoznaczony.

Art. 691. Jeżeli w ciągu ostatnich sześciu miesięcy przeprowadzono bezskutecznie egzekucję z ruchomości cichego spółnika, wówczas jego wierzyciel, który na podstawie prawomocnego tytułu egzekucyjnego uzyskał zajęcie roszczeń, służących cichemu spółnikowi na przypadek rozwiązania spółki, może wypowiedzieć spółkę na sześć miesięcy przed końcem roku obrotowego, nawet gdy była zawarta na czas oznaczony. Jeżeli umowa spółki przewiduje krótszy termin wypowiedzenia, wierzyciel może skorzystać z terminu umownego.

Art. 692. § 1. Każdy spółnik może żądać z ważnych powodów rozwiązania spółki wyrokiem sądowym.

§ 2. Przeciwne postanowienie umowne jest nieważne.

Art. 693. § 1. Po rozwiązaniu spółki powinien kupiec dokonać rozliczenia ze spółnikiem cichym na podstawie osobnego bilansu i wypłacić mu należność jego w gotówce.

§ 2. Jako dzień bilansowy przyjąć należy: w przypadkach wypowiedzenia — ostatni dzień roku obrotowego, w którym upłynął termin wypowiedzenia, w przypadku śmierci — dzień śmierci, w przypadku upadłości — dzień jej ogłoszenia, w przypadku zaś rozwiązania na podstawie wyroku — dzień doręczenia pozwu.

§ 3. Spółnik cichy lub jego spadkobiercy uczestniczą w zysku i stratach ze spraw jeszcze niezakończonych; mogą żądać wyjaśnień, rachunków i podziału zysku i strat z końcem każdego roku obrotowego.

Art. 694. § 1. W upadłości kupca może cichy spółnik zgłosić do masy roszczenie swoje z tytułu nadwyżki wpłaconego wkładu ponad swój udział w stratach.

§ 2. Jeżeli wkład nie był w całości wpłacony, spółnik cichy obowiązany jest do jego wpłacenia jedynie o tyle, o ile to jest potrzebne do pokrycia przypadającego nań udziału w stratach.

Art. 695. § 1. Jeżeli spółnik cichy na podstawie umowy, zawartej z kupcem w ciągu ostatniego roku przed ogłoszeniem upadłości, zwolniony został od obowiązku wpłacenia wkładu w całości lub w części albo od przypadającego nań udziału w stratach lub też otrzymał zwrot wkładu w ca-

łości lub w części, wówczas zarządca masy upadłości może żądać uznania czynności tych za bezskuteczne, choćby nastąpiły one równocześnie z rozwiązaniem spółki, chyba że przyczyna upadłości nastąpiła już po dokonanym zwrocie lub zwolnieniu.

§ 2. Przepis ten nie narusza dalej idących przepisów o zaskarżaniu czynności prawnych.

Przepisy końcowe.

Art. 696. Wykonanie kodeksu niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 697. § 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Państwa z dniem 1 lipca 1934 r. z wyjątkiem art. 376.

§ 2. Wprowadzenie w życie art. 376 zastrzega się osobnym rozporządzeniem Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości, które oznaczać będą jego moc obowiązującą pod względem czasu, obszaru i rodzaju spółek akcyjnych.

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE
KODEKS HANDLOWY

PRINTED BY WILSON & DAVIES

ROBERT S. H. AND SONS

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 27 czerwca 1934 r.

**PRZEPISY WPROWADZAJĄCE KODEKS
HANDLOWY.**

CZĘŚĆ I.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

Art. I. Z dniem wejścia w życie kodeksu handlowego tracą moc przepisy, dotyczące przedmio-

tów, unormowanych w tym kodeksie, o ile artykuły poniższe nie stanowią inaczej.

Art. II. Uchyła się kodeks handlowy część I (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 600) i przepisy wprowadzające kodeks handlowy część I (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 601).

Art. III. W art. III przepisów wprowadzających kodeks zobowiązań skreśla się punkt 1.

Art. IV. uchyła się:

1) obowiązujące dotychczas przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1924 r. o fuzji (łączeniu się) spółek akcyjnych i spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 968);

2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o prawie o domach składowych (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1020);

3) prawo o spółkach akcyjnych (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 383) w brzmieniu, zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664);

4) prawo o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 602).

Art. V. Pozostają w mocy:

1) przepisy szczególne, które pewnych kupców zwalniają od obowiązku rejestracji lub co do ich rejestracji zawierają szczególne postanowienia;

2) przepisy szczególne, dotyczące rachunkowości kupieckiej, zwłaszcza rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zasadach sporządzania bilansów, zamknięć rachunkowych i sprawozdań osób prawnych, obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 623);

3) przepisy, dotyczące przedsiębiorstw państwowych.

Art. VI. Pozostają w mocy przepisy dotyczące:

1) żeglugi morskiej;

2) organizacji giełd;

3) ubezpieczeń.

Art. VII. Art. 507—514 kodeksu handlowego nie naruszają odmiennych przepisów ustaw szczególnych, dotyczących zastawu.

Art. VIII. Pozostaje w mocy rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowem (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321) ze zmianami następującymi:

1) po art. 9 dodaje się nowy art. 9a w brzmieniu następującem:

„Art. 9a. W przedsiębiorstwie bankowem nie może uczestniczyć spółnik cichy.“;

2) po art. 35 dodaje się nowy art. 35a w brzmieniu następującem:

„Art. 35a. Przy zleceniu zakupu papierów wartościowych przedsiębiorstwo bankowe powinno zawiadomić bezzwłocznie komitenta o wykonaniu zlecenia z wyszczególnieniem wartości imiennej, a nadto podać numery oraz inne znamiona, odróżniające papiery zakupione. Przy papierach wartościowych, podlegających losowaniu, wyszczególnienie numerów powinno być podane do wiadomości komitentowi nie później, jak w dniu, poprzedzającym losowanie.“;

3) w art. 66 dodaje się na końcu nowy ustęp w brzmieniu następującem:

„Przy sporządzaniu bilansów banków należy stosować przepisy art. 423, 425 i 426 kodeksu handlowego.“;

4) w art. 67 punkt 3 wyrazy: „art. 66 ust. 3“ zastępuje się wyrazami: „art. 66 ust. 3 i 5“;

5) w art. 87 dodaje się drugi ustęp w brzmieniu następującem:

„Jeżeli zastaw nie zostanie sprzedany na dwóch terminach licytacyjnych, zakład zastawniczy może przejąć zastaw na własność.“.

Art. IX. Pozostaje w mocy rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 października 1926 r. o uzupełnieniu przepisów normujących ustroj władz spółek akcyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 598).

Art. X. Jeżeli utrzymane w mocy przepisy powołują się na uchylone przepisy kodeksów handlowych, stosuje się odpowiednio przepisy nowego kodeksu.

R o z d z i a ł II.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu handlowego francuskiego.

Art. XI. Uchyła się obowiązujące dotychczas przepisy księgi pierwszej i czwartej kodeksu handlowego francuskiego z wyjątkiem art. 635.

Art. XII. Art. 182 kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego otrzymuje brzmienie następujące:
„Żona może stawać w sądzie bez upoważnienia męża. Jeżeli jednak sprawa dotyczy majątku, pozostającego według prawa lub umów, między małżonkami zawartych, pod zarządem i użytkowaniem męża, potrzebne jest upoważnienie lub przypozwanie męża, wyjąwszy przypadek, gdy żona prowadzi przedsiębiorstwo zarobkowe za zgodą męża albo za jego zgodą uczestniczy jako spółnik w spółce jawnej lub komandytowej, tudzież w razie wytoczenia przez żonę sprawy przeciwko mężowi. Wyrok co do powyższego majątku, z wyjątkiem tych trzech przypadków, nie pociąga za sobą skutków prawnych dla męża i egzekucja z tego wyroku nie może być skierowana do powyższego majątku, jeżeli żona prowadziła proces bez zgody męża.“.

Art. XIII. Uchyła się art. 186 kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego.

Art. XIV. Art. 479 kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego otrzymuje brzmienie następujące:

„Małoletniego usamowolnionego, do czynności handlowych upoważnionego, uważa się za pełnoletniego co do wszelkich działań, tyjących się tychże interesów handlowych, nie wyłączając zaciągania zobowiązań co do jego nieruchomości, oraz obciążania ich i zbywania.

Upoważnienie takie może być udzielone tylko małoletniemu, mającemu ukończonych lat osiemnaście. Upoważnienia udziela ojciec, w razie śmierci, ograniczenia zdolności do działań prawnych lub nieobecności ojca — matka, a w braku ojca i matki — uchwała rady rodzinnej, potwierdzona przez sąd.

Upoważnienie ze strony ojca lub matki powinno być udzielone w formie aktu notarialnego.“

Art. XV. Niezależnie od przepisów art. 509—513 kodeksu handlowego wierzyciel może skorzystać z art. 2078 kodeksu Napoleona.

R o z d z i a ł III.

Przepis szczególny dla obszaru mocy obowiązującej T. XI cz. II Zводу Praw.

Art. XVI. § 1. Uchyła się obowiązujące dotychczas przepisy księgi pierwszej i trzeciej rosyjskiej ustawy handlowej (T. XI cz. II Zводу Praw, kontyn. 1912 r.) z wyjątkiem art. 846—857.

§ 2. Uchyła się art. 1527¹ — 1527⁶ T. X cz. I Zводу Praw.

R o z d z i a ł I V.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu handlowego francuskiego i T. XI cz. II Zводу Praw.

Art. XVII. Uchyła się dekret o rejestrze handlowym z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 164).

Art. XVIII. § 1. W razie śmierci kupca spadkobiercy i ich prawni przedstawiciele powinni zawiadomić o tem właściwy sąd okręgowy.

Osoby te powinny, o ile możności jednocześnie, oświadczyć, kto i w ciągu jakiego czasu będzie w charakterze pełnomocnika zarządzał przedsiębiorstwem spadkowym, i określić zakres pełnomocnictwa lub też oświadczyć, że przedsiębiorstwo zawieszają.

Oświadczenia tego rodzaju nie będą uważane za przyjęcie spadku.

§ 2. Jeżeli przedsiębiorstwo, odziedziczone przez nieletniego, ma być nadal prowadzone, rada familijna wybierze pełnomocnika do prowadzenia przedsiębiorstwa w imieniu nieletniego i określi zakres jego pełnomocnictwa.

Uchwała rady familijnej podlega zatwierdzeniu przez sąd okręgowy.

§ 3. Otwarcie spadku oraz pełnomocnictwo, ustanowione na zasadzie §§ 1 i 2, powinni spadkobiercy kupca rejestrowego lub ich prawni przedstawiciele zgłosić do rejestru handlowego.

Do zgłoszenia dołączyć należy skreślony wobec sądu albo uwierzytelniony notarialnie wzór podpisu pełnomocnika.

§ 4. Przyłożenie pieczęci z powodu otwarcia spadku będzie wstrzymane, a pieczęcie już przyłożone będą zdjęte natychmiast po przedstawieniu sądowi grodzkiemu zaświadczenia sądu o ustanowieniu pełnomocnika przedsiębiorstwa spadkowego (§§ 1 i 2).

§ 5. Przepisy §§ 1—4 stosuje się odpowiednio w razie śmierci spółnika spółki jawnej lub komandytowej.

Art. XIX. Art. 505 kodeksu handlowego nie narusza przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 406).

R o z d z i a ł V.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu handlowego austriackiego.

Art. XX. Uchyła się obowiązujące dotychczas przepisy kodeksu handlowego austriackiego i ustawy wprowadzającej.

Art. XXI. Uchyła się §§ 14, 15 i 16 austriackiej ustawy z dnia 1 kwietnia 1875 r., utrzymane w mocy przez § 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. o organizacji giełd (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 23, poz. 209).

Art. XXII. Uchyła się ustawę z dnia 27 kwietnia 1896 r. o interesach ratowych (Dz. u. p. austr. Nr. 70) oraz obowiązujące dotychczas przepisy ustawy z dnia 16 stycznia 1910 r. o pomocnikach handlowych (Dz. u. p. austr. Nr. 20).

Art. XXIII. Uchyła się ust. 2 § 165 austriackiej ordynacji konkursowej z dnia 10 grudnia 1914 r. (Dz. u. p. austr. Nr. 337).

R o z d z i a ł VI.

Przepisy szczególne dla obszaru mocy obowiązującej kodeksu handlowego niemieckiego.

Art. XXIV. Uchyła się obowiązujące dotychczas przepisy kodeksu handlowego niemieckiego i ustawy wprowadzającej z wyjątkiem:

- 1) przepisów, odnoszących się do prawa morskiego;
- 2) nieuchylonych dotychczas przepisów art. 9 ustawy wprowadzającej;
- 3) przepisów o maklerach, o ile dotyczą maklerów żeglugi morskiej.

Art. XXV. § 112 kodeksu cywilnego niemieckiego nie stosuje się do małoletnich, upoważnionych do prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego.

Art. XXVI. § 1. Do rejestru handlowego mogą być wpisywane wszelkie okoliczności, dotyczące stosunków majątkowych małżeńskich, które

według kodeksu cywilnego niemieckiego są przedmiotem wpisu do rejestru majątkowego.

§ 2. Skutki prawne, związane przez kodeks cywilny niemiecki z wpisem do rejestru majątkowego, następują — o ile chodzi o wierzycieli, których roszczenia powstały w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa przez kupca — z chwilą wpisania do rejestru handlowego.

Art. XXVII. Uchyla się ustawę z dnia 16 maja 1894 r. o interesach na raty (Dz. u. Rzeszy, r. 1894, str. 450) z wyjątkiem § 7.

Art. XXVIII. § 1. Utrzymuje się w mocy ustawę z dnia 15 czerwca 1895 r. o żegludze na wodach śródlądowych (Dz. u. Rzeszy, r. 1895, str. 301) z zastrzeżeniem, iż w zakresie działania tej ustawy obowiązują nadal powołane w niej przepisy §§ 445—451 kodeksu handlowego niemieckiego.

§ 2. Utrzymuje się w mocy ustawę z dnia 15 czerwca 1895 r. o stosunkach prawnych, wynikających ze spławu rzekami (Dz. u. Rzeszy, r. 1895, str. 341).

Art. XXIX. Uchyla się obowiązujące dotychczas przepisy ustawy z dnia 5 lipca 1896 r. (Dz. u. Rzeszy, r. 1896, str. 183) o obowiązkach kupców przy przechowywaniu cudzych papierów wartościowych.

R o z d z i a ł VII.

Przepisy przejściowe.

Art. XXX. § 1. Osoby, które w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego były zarejestrowane jako kupcy, są kupcami rejestrowymi, chociażby nie odpowiadały warunkom kodeksu handlowego.

§ 2. Osoby te mogą jednak uzyskać wykreślenie firmy, skutkiem czego przestają być kupcami rejestrowymi.

§ 3. Osoby, które w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego nie były kupcami rejestrowymi, a są nimi na zasadzie kodeksu handlowego, mają obowiązek wpisać się do rejestru handlowego w ciągu sześciu miesięcy od daty wejścia w życie kodeksu.

Art. XXXI. Firmy, zarejestrowane w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego, a nie odpowiadające przepisom kodeksu handlowego, mogą być używane nadal w dotychczasowem brzmieniu, powinny jednak być uzupełnione w ciągu sześciu miesięcy od chwili wejścia w życie kodeksu handlowego dodatkiem, oznaczającym obecnego właściciela zgodnie z przepisami o firmie.

Art. XXXII. Obowiązkowe wpisy, których dotychczasowe przepisy nie wymagały, powinny być zgłoszone celem wpisania do rejestru w ciągu sześciu miesięcy od chwili wejścia w życie kodeksu handlowego.

Art. XXXIII. Skutki prawne prokury i pełnomocnictwa handlowego, udzielonego przed wejściem w życie kodeksu handlowego, ocenia się według tegoż kodeksu.

Art. XXXIV. Do czynności, które były dokonane przed wejściem w życie kodeksu handlowego, a które były czynnościami handlowymi według prawa dotychczasowego, stosuje się prawo dotychczasowe, o ile przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

Art. XXXV. Przepisy kodeksu handlowego stosuje się do zobowiązań z umów najmu, dzierżawy i o pracę, istniejących w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego, jeżeli umowa nie została wypowiedziana z najbliższym terminem wypowiedzenia, z którym każda strona mogła ją być wypowiedzieć po wejściu w życie kodeksu handlowego, a mianowicie od upływu tego terminu.

Art. XXXVI. Do spółek, które istniały w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego, a które są spółkami jawnymi w rozumieniu kodeksu handlowego, stosuje się przepisy tego kodeksu z następującymi wyjątkami:

1) zarejestrowane ograniczenia prawa spółnika do reprezentowania spółki pozostają w mocy aż do ich wykreślenia;

2) do spółek powyższych nie stosuje się art. 91 § 1 oraz art. 92—111.

Art. XXXVII. Do spółek, które istniały w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego,

a które są spółkami komandytowemi w rozumieniu kodeksu handlowego, stosuje się przepisy tego kodeksu z następującymi wyjątkami:

1) zarejestrowane ograniczenia prawa spółnika, odpowiadającego bez ograniczenia, do reprezentowania spółki pozostają w mocy aż do ich wykreślenia;

2) do spółek powyższych nie stosuje się art. 91 § 1 oraz art. 92—111, 155 i 156.

Art. XXXVIII. § 1. Do spółek akcyjnych, zarejestrowanych lub zgłoszonych do zarejestrowania przed wejściem w życie kodeksu handlowego, stosuje się przepisy tego kodeksu o spółkach akcyjnych z wyjątkami, przewidzianymi w art. XXXIX.

§ 2. Sprzeczne z przepisami kodeksu handlowego postanowienia statutów takich spółek nie mają mocy prawnej.

§ 3. Spółki, które do dnia wejścia w życie kodeksu handlowego nie uzgodniły w istotnych punktach swych statutów z przepisami prawa o spółkach akcyjnych z 1928 r., mogą ulec rozwiązaniu i likwidacji na mocy orzeczenia sądu rejestrowego, wydanego na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu. Postanowienia sądu rejestrowego w tym przedmiocie podlegają wykonaniu dopiero po ich uprawomocnieniu się.

§ 4. Rozwiązanie spółki na podstawie paragrafu poprzedzającego nie może nastąpić po upływie pięciu lat od dnia wejścia w życie kodeksu handlowego.

Art. XXXIX. § 1. Do spółek akcyjnych, zarejestrowanych lub zgłoszonych do zarejestrowania przed dniem 1 stycznia 1929 r., nie stosuje się przepisów kodeksu handlowego, o ile mogłyby narużyć prawa nabyte.

§ 2. W szczególności stosować się nie będzie następujących przepisów:

1) art. 307—338 o zawiązaniu spółek akcyjnych;

2) art. 343 o odpowiedzialności za pełną wpłatę i uwolnieniu akcjonariusza od pełnej wpłaty, jeżeli uwolnienie nastąpiło przed dniem 1 stycznia 1929 r.;

3) art. 344 § 1 o niepodzielności akcji;

4) art. 346 o zakazie wydawania tymczasowych dowodów (promes) na okaziciela, jeżeli wydanie takich dowodów nastąpiło przed dniem 1 stycznia 1929 r.;

5) art. 357—360 i 364 o ograniczeniu praw akcji uprzywilejowanych, świadectw założycielskich i akcji użytkowych, jeżeli akcjom takim lub świadectwom przyznane zostały rozleglejsze prawa przed dniem 1 stycznia 1929 r.

Art. XL. Do spółek akcyjnych, mających swą siedzibę na obszarze województwa śląskiego, zgłoszonych do zarejestrowania po dniu 1 kwietnia 1933 r., jak również do spółek, zarejestrowanych lub zgłoszonych do zarejestrowania przed dniem 1 kwietnia 1933 r., które uzgodniły swe statuty z przepisami prawa o spółkach akcyjnych z 1928 r., przepisy kodeksu handlowego o spółkach akcyj-

nych stosuje się od dnia wejścia w życie kodeksu handlowego.

Art. XLI. § 1. Do spółek akcyjnych, mających swą siedzibę na obszarze województwa śląskiego, a zarejestrowanych lub zgłoszonych do zarejestrowania przed dniem 1 kwietnia 1933 r., które nie dokonały uzgodnienia, przewidzianego w artykule poprzedzającym, przepisy kodeksu handlowego o spółkach akcyjnych stosować się będzie od dnia zarejestrowania statutu, uzgodnionego z przepisami kodeksu handlowego.

§ 2. Uzgodnienie statutu w trybie, przewidzianym przez prawo, obowiązujące przed dniem 1 kwietnia 1933 r., oraz zgłoszenie do rejestru handlowego uzgodnionego statutu nastąpić powinno najpóźniej do dnia 31 grudnia 1938 r.

§ 3. Po upływie tego terminu sprzeczne z przepisami kodeksu handlowego postanowienia statutów takich spółek nie będą miały mocy prawnej.

§ 4. Spółki, które w powyższym terminie nie uzgodnią w istotnych punktach swych statutów z przepisami kodeksu handlowego o spółkach akcyjnych, mogą ulec rozwiązaniu i likwidacji na mocy orzeczenia sądu rejestrowego, wydanego na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu. Postanowienia sądu rejestrowego w tym przedmiocie podlegają wykonaniu dopiero po ich uprawomocnieniu się.

§ 5. Rozwiązanie spółki na podstawie paragrafu poprzedzającego może nastąpić tylko do końca roku 1943,

Art. XLII. § 1. Do spółek akcyjnych, mających swą siedzibę na obszarze województwa śląskiego, a zarejestrowanych lub zgłoszonych do zarejestrowania przed dniem 1 kwietnia 1933 r., nie stosuje się przepisów kodeksu handlowego, o ile mogłyby naruszyć prawa nabyte.

§ 2. W szczególności stosować się nie będzie następujących przepisów:

1) art. 307—338 o zawiązaniu spółek akcyjnych;

2) art. 343 o odpowiedzialności za pełną wpłatę i uwolnieniu akcjonariusza od pełnej wpłaty, jeżeli uwolnienie nastąpiło przed dniem 1 kwietnia 1933 r.;

3) art. 344 § 1 o niepodzielności akcji;

4) art. 346 o zakazie wydawania tymczasowych dowodów (promes) na okaziciela, jeżeli wydanie takich dowodów nastąpiło przed dniem 1 kwietnia 1933 r.;

5) art. 357—360 i 364 o ograniczeniu praw akcji uprzywilejowanych, świadectw założycielskich i akcji użytkowych, jeżeli akcjom takim lub świadectwom przyznane zostały rozleglejsze prawa przed dniem 1 kwietnia 1933 r.;

6) art. 432—439 o podwyższeniu kapitału akcyjnego, jeżeli uchwała o podwyższeniu została zgłoszona do zarejestrowania przed dniem 1 kwietnia 1933 r.;

7) przepisy o zmianie statutu i obniżeniu kapitału akcyjnego, jeżeli zmiana lub obniżenie zostały zgłoszone do zarejestrowania przed dniem 1 kwietnia 1933 r.;

8) przepisy o łączeniu się spółek akcyjnych, jeżeli połączenie zostało zgłoszone do zarejestrowania przed dniem 1 kwietnia 1933 r.

Art. XLIII. Do umów spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, zawartych po dniu 1 stycznia 1934 r., jak również do spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisanych do rejestru lub zgłoszonych do zarejestrowania po dniu 1 stycznia 1934 r., stosuje się przepisy kodeksu handlowego o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością.

Art. XLIV. Do spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisanych do rejestru lub zgłoszonych do zarejestrowania przed dniem 1 stycznia 1934 r., przepisy kodeksu handlowego o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością stosować się będzie o tyle, o ile artykuły poniższe (art. XLV—LI) nie stanowią inaczej.

Art. XLV. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisane do rejestru lub zgłoszone do zarejestrowania przed dniem 1 stycznia 1934 r. na obszarze, na którym obowiązywał dekret o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 201), uważane są za spółki, w których spółnik może mieć większą ilość udziałów.

Art. XLVI. § 1. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, które zostały wpisane do rejestru lub zgłoszone do zarejestrowania przed dniem 1 stycznia 1934 r. na obszarze, na którym obowiązywała

ustawa niemiecka o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 20 kwietnia 1892 r. lub ustawa austriacka o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 6 marca 1906 r., uważane są za spółki, w których spółnik może mieć tylko jeden udział.

§ 2. W spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, powstałych pod rządem niemieckiej ustawy z dnia 20 kwietnia 1892 r., spółnik, który nabył dalszy udział w przypadkach, przewidzianych w § 15 ust. 2 oraz § 55 ust. 3 ustawy powyższej, uważany będzie za spółnika, posiadającego jeden tylko udział. Jednakże podział udziału w ten sposób powstałego może być dokonany w myśl zasad, obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1934 r., także po wejściu w życie kodeksu handlowego.

Art. XLVII. Do spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, wpisanych do rejestru lub zgłoszonych do zarejestrowania przed dniem 1 stycznia 1934 r., stosuje się obowiązujące przed dniem 1 stycznia 1934 r. przepisy, które dotyczą:

- 1) celu spółki;
- 2) najmniejszej wysokości kapitału zakładowego i udziałów;
- 3) wpłaty udziałów i odpowiedzialności za wpłatę;
- 4) dopłat.

Art. XLVIII. Co do spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, zarejestrowanych przed dniem 1 stycznia 1934 r., termin, przewidziany w art. 173

§ 4 i 254 § 6 kodeksu handlowego, liczyć się będzie od dnia 1 stycznia 1934 r.

Art. XLIX. § 1. Na żądanie któregokolwiek spółnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zarząd spółki obowiązany jest przeredagować umowę spółki w taki sposób, aby brzmienie jej uzgodnić z przepisami kodeksu handlowego o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością co do tych przedmiotów, co do których przepisy te obowiązują. Redakcja ta powinna być podana do wiadomości spółników na najbliższem zgromadzeniu, a następnie zgłoszona do rejestru handlowego. Ewentualne spory rozstrzyga sąd rejestrowy.

§ 2. Jeżeli chodzi o dane, ulegające wpisaniu do rejestru handlowego, sąd rejestrowy może zmusić zarząd spółki według zasad, wskazanych w art. 17 kodeksu handlowego, do przedstawienia nowej redakcji.

§ 3. Ustalenie redakcji umowy spółki nie wymaga formy aktu notarialnego.

Art. L. § 1. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, których kapitał zakładowy — po przerechowaniu w myśl przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych kapitałów własnych przedsiębiorstw, obowiązanych do prowadzenia ksiąg handlowych (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 542) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o przerechowaniu bilansów przedsiębiorstw publicznych i prywatnych (Dz. U.

R. P. Nr. 38, poz. 352) — nie dosięgł w dniu 1 stycznia 1934 r. najniższej wysokości, dopuszczalnej w myśl przepisów, obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1934 r. w miejscu siedziby spółki, obowiązane są do dnia 1 stycznia 1935 r. podwyższyć kapitał zakładowy co najmniej do najniższej wysokości kapitału, przewidzianej w przepisach, obowiązujących w miejscu siedziby spółki przed dniem 1 stycznia 1934 r.

§ 2. W każdym jednak razie wystarczy podwyższenie kapitału do najniższej wysokości, przewidzianej w art. 159 § 2 kodeksu handlowego.

§ 3. Jeżeli spółka nie dokona podwyższenia w myśl przepisów powyższych, sąd rejestrowy może orzec rozwiązanie spółki w trybie, przewidzianym w art. 173 kodeksu handlowego.

Art. LI. Przepisu art. 161 kodeksu handlowego nie stosuje się do zagranicznych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, które zostały w Polsce zarejestrowane albo zgłoszone do zarejestrowania przed dniem 1 stycznia 1934 r.

Art. LII. § 1. Do spółek komandytowo-akcyjnych, wpisanych do rejestru w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego, stosuje się odnoszące się do nich przepisy, dotychczas obowiązujące.

§ 2. Zagraniczne spółki komandytowo-akcyjne mogą być dopuszczone do działalności na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w trybie, przewidzianym w art. 310 §§ 3 i 4 kodeksu handlowego.

Art. LIII. Do stowarzyszeń i związków, uznanych za handlowe, a istniejących w chwili wejścia w życie kodeksu handlowego, stosuje się odnoszące się do nich przepisy, dotychczas obowiązujące.

Art. LIV. Do zobowiązań, powstałych przed wejściem w życie kodeksu handlowego, a w dniu tym według dotychczasowych przepisów jeszcze nieprzedawnionych, stosuje się przepisy tego kodeksu o przedawnieniu, jednak z następującymi ograniczeniami:

1) początek, zawieszenie i przerwanie przedawnienia ocenia się według dotychczasowego prawa, o ile chodzi o czas przed wejściem w życie kodeksu handlowego;

2) jeżeli termin przedawnienia według kodeksu handlowego jest krótszy niż według dotychczasowego prawa, bieg przedawnienia rozpoczyna się z chwilą wejścia w życie kodeksu handlowego; jeżeli jednak przedawnienie, rozpoczęte przed wejściem w życie kodeksu handlowego, nastąpiłoby przy uwzględnieniu terminu przedawnienia, określonego w prawie dotychczasowym, wcześniej, przedawnienie następuje z tym wcześniejszym terminem.

Art. LV. § 1. Koncesje na prowadzenie domów składowych, udzielone przed wejściem w życie kodeksu handlowego, nie tracą mocy prawnej i uprawniają do prowadzenia domów składowych na podstawie przepisów kodeksu handlowego.

§ 2. Domy składowe powinny do dnia 1 stycznia 1935 r. przedstawić Ministrowi Przemysłu i Handlu dostosowane do przepisów kodeksu handlowego projekty regulaminów pod rygorem odebrania koncesji.

Art. LVI. Do umów, które zostały zawarte przed wejściem w życie kodeksu handlowego, a według kodeksu handlowego są umowami spółki cichej, stosuje się przepisy rozdziału IX działu III księgi drugiej kodeksu handlowego z wyjątkiem art. 684 i 685.

R o z d z i a ł VIII.

Przepisy tymczasowe.

Art. LVII. Rejestr handlowy prowadzą sądy okręgowe. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może w poszczególnych okręgach przekazywać prowadzenie rejestru handlowego sądom grodzkim, przyczem może jednemu z nich powierzyć prowadzenie rejestru handlowego dla kilku okręgów tych sądów.

Art. LVIII. Każdy ma prawo przeglądać w godzinach urzędowych rejestr i złożone dokumenty, tudzież żądać odpisów i wyciągów oraz zaświadczeń o braku wpisu.

Art. LIX. § 1. Do postępowania w sprawach rejestrowych stosuje się zasady postępowania niespornego.

§ 2. Przepisy szczegółowe o urządzeniu i prowadzeniu rejestru handlowego oraz o postępowaniu w sprawach rejestrowych wyda Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzenia.

§ 3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu może wprowadzić rozporządzeniem obowiązek przedstawiania inwentarzy i bilansów sądowi rejestrowemu oraz bliżej określić tryb tego postępowania. Rozporządzenie to może wyłączyć jawność tych dokumentów. W razie wprowadzenia powyższego obowiązku sąd rejestrowy będzie mógł za nieprzedstawienie inwentarzy lub bilansów nakładać grzywny według zasad, wskazanych w art. 17 kodeksu handlowego.

Art. LX. § 1. Minister Sprawiedliwości wyda w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu rozporządzenie o opłatach w postępowaniu przed sądem rejestrowym.

§ 2. Do chwili wydania rozporządzenia powyższego pozostają w mocy przepisy dotychczasowe.

Art. LXI. Władze państwowe i komunalne, izby przemysłowo-handlowe, izby rolnicze oraz notariusze mają obowiązek na żądanie sądu rejestrowego dostarczać informacji i dokumentów.

Art. LXII. Władze skarbowe obowiązane są przysyłać za każdy miesiąc w ciągu następnych dwóch tygodni do właściwego sądu rejestrowego

wykazy osób, podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego.

Art. LXIII. Notariusze obowiązani są przysyłać za każdy miesiąc w ciągu następnych dwóch tygodni do właściwego sądu rejestrowego wykazy zdziałanych lub poświadczonych przez nich aktów, zawierających dane, ulegające wpisowi do rejestru handlowego.

Art. LXIV. § 1. Izby przemysłowo-handlowe winny czuwać, aby nakazane przez prawo wpisy były dokonywane i aby rejestr odpowiadał rzeczywistemu stanowi rzeczy.

§ 2. W tym celu mogą one zgłaszać wnioski w sądzie rejestrowym i odwoływać się od jego postanowień. Wnioski te i dalsze postępowanie wolne są od wszelkich opłat.

Art. LXV. § I. W przypadku zniszczenia lub utraty akcji imiennej lub świadectwa tymczasowego może spółka na wniosek osoby interesowanej unieważnić je i wydać wzamian nowe.

§ 2. Po otrzymaniu wniosku spółka ogłosi w odstępach dwutygodniowych trzykrotne wezwania, aby posiadacz lub inne osoby, roszczące sobie prawa do utraconych akcji lub świadectw, okazały je spółce przed upływem sześciu miesięcy od daty ostatniego ogłoszenia lub też przeciwko ich unieważnieniu zgłosiły umotywowany sprzeciw.

§ 3. Jeżeli żądanie unieważnienia zostało zgłoszone przez osobę, która w księgach spółki nie jest

wpisana jako właściciel akcji lub świadectwa, przed ogłoszeniem wezwania spółka wezwie listem poleconym wpisanego do księgi akcyjnej właściciela, aby w ciągu dziesięciu dni od daty wręczenia listu złożył oświadczenie co do powyższego żądania. Podobne listy będą wysłane do osób, które żądający unieważnienia wskaże jako swych poprzedników.

§ 4. Jeżeli w ciągu powyższych terminów nikt nie zgłosi się z akcją lub świadectwem, ani nie zgłosi sprzeciwu, spółka unieważni je i wyda nowe za zwrotem kosztów sporządzenia. Będą one opatrzone dawnymi numerami i wzmianką, że wydano je zamiast unieważnionych.

§ 5. W razie zgłoszenia sprzeciwu strony odeślane będą na drogę sądową.

Art. LXVI. Rozporządzenia, wydane na podstawie prawa o spółkach akcyjnych i prawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, nie tracą mocy prawnej.

R o z d z i a ł IX.

Zmiany w przepisach o opłatach stemplowych.

Art. LXVII. W ustawie z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 66 punkt 3 (którego brzmienie zostało ustalone w art. LXXVII przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) otrzymuje brzmienie: „że w toku postępowania egzekucyjnego rzecz ruchoma, będąca własnością dłużnika, przechodzi na własność wierzyciela, albo zostaje sprzedana z wolnej ręki lub drogą nadlicytacji, albo, że nastąpiła sprzedaż, przewidziana w art. 510, 547 lub 670 kodeksu handlowego“;

2) w art. 69 w ustępie ostatnim wyrazy: „na obligach, wymienionych w art. 301 kodeksu handlowego austrjackiego i w § 363 kodeksu handlowego niemieckiego“ zastępuje się wyrazami: „na obligach na zlecenie“; w art. 115 w ustępie ostatnim skreśla się wyrazy: „wymienione w art. 301 kodeksu handlowego austrjackiego i § 363 kodeksu handlowego niemieckiego“, a w art. 137 w punkcie 11 skreśla się wyrazy: „(art. 301 kodeksu handlowego austrjackiego i § 363 kodeksu handlowego niemieckiego)“;

3) w art. 71 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie: „Opłatę stemplową od pisma, stwierdzającego sprzedaż za pośrednictwem maklera (art. 66 pkt. 3 oraz art. 67 ust. ostatni), jest obowiązany uiścić makler; może jednak od każdej ze stron żądać zwrotu połowy opłaty“.

R o z d z i a ł X.

Wykonanie i wejście w życie przepisów wprowadzających.

Art. LXVIII. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości oraz Przemysłu i Handlu.

Art. LXIX. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Państwa z dniem 1 lipca 1934 r.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 lipca 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a nadto co do §§ 5, 8, 55, 62, 65—69 i 77 w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a co do §§ 60 i 64 w porozumieniu z Ministrami Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów o rejestrze handlowym.

Na podstawie art. LVII i LIX § 2 i 3 przepisów wprowadzających kodeks handlowy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 503), art. 135 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64), art. 31 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr. 89, poz. 705) i art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879) zarządza się co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Sąd okręgowy prowadzi rejestr handlowy jako sąd rejestrowy oraz dokonywa w tym charakterze czynności, do których jest powołany z mocy szczególnych przepisów prawa.

Sąd rejestrowy rozpoznaje sprawy jednoosobowo.

§ 2. Treść wpisu ustala sąd rejestrowy w postanowieniu, zarządzającym wpis do rejestru handlowego.

Dokonywanie wpisów w rejestrze handlowym, zarządzanie ogłoszeń i czuwanie nad doręczaniem sądowi rejestrowemu egzemplarzy Monitora Polskiego, zawierających ogłoszenia, należy do obowiązków sekretarza.

§ 3. Rejestr handlowy składa się z czterech działów. W każdym dziale prowadzi się osobną księgę według załączonych wzorów.

Do działu A należy wpisywać kupców jednoosobowych, spółki jawne i komandytowe oraz osoby prawne, nie będące spółkami handlowymi, a prowadzące przedsiębiorstwo zarobkowe w większym rozmiarze; do działu B — spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne i towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych; do działu C — zagraniczne spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjne; do działu D — przedsiębiorstwa państwowe.

§ 4. Księgi rejestrowe powinny mieć trwałą oprawę.

W obrębie poszczególnych działów każdy tom będzie oznaczony kolejną rzymską liczbą. Stronice będą kolejno numerowane.

Na ostatniej stronie każdego tomu powinno znajdować się poświadczenie o ilości stron, podpisane przez sędziego i sekretarza.

§ 5. Dla każdej firmy prowadzi się oddzielne akta, które obejmują dokumenty, stanowiące podstawę wpisu, inne dokumenty, składane sądowi rejestrowemu w wykonaniu przepisów ustawowych, jak również wszelkie pisma, dotyczące danej firmy.

Dla kupców jednoosobowych, spółek jawnych i komandytowych będzie prowadzony wspólny zbiór odpisów bilansów, składanych sądowi rejestrowemu stosownie do §§ 66 i 68.

§ 6. Dokumenty, złożone do akt rejestru, mogą być za zezwoleniem sędziego zwrócone; wówczas należy pozostawić w aktach odpis lub wyciąg, poświadczony przez sekretarza.

§ 7. Księgi rejestru handlowego nie będą niszczone.

Księgi i akta nie mogą być wynoszone poza miejsce ich przechowania.

§ 8. Każdy ma prawo przeglądać pod nadzorem sekretarza w godzinach urzędowych rejestr i dokumenty, określone w § 5 ust. 1, tudzież żądać wydania z nich urzędowych odpisów i wyciągów.

Odpisy bilansów, złożone przez kupców jednoosobowych, spółki jawne i komandytowe, są dostępne tylko dla kupca, który je złożył, jego przedstawicieli oraz osób, które mogą przeglądać te dokumenty z mocy szczególnego przepisu prawa.

§ 9. Na żądanie może być wydane urzędowe zaświadczenie, że pewien wpis nie istnieje lub że podanie albo dokument nie zostały złożone.

R o z d z i a ł II.

Postępowanie w sprawach rejestrowych.

Przepisy ogólne.

§ 10. W postępowaniu w sprawach rejestrowych należy, o ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, stosować odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego oraz przepisy wprowadzające ten kodeks.

§ 11. Właściwy miejscowo jest sąd rejestrowy, w którego okręgu znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

§ 12. W sprawach, wszczętych przez sąd rejestrowy z urzędu, koszty sądowe ponosi kupiec, którego sprawa dotyczy.

§ 13. Zastępstwo adwokackie obowiązuje przed sądem rejestrowym, poczynając od wniesienia zażalenia do sądu apelacyjnego.

§ 14. W postępowaniu przed sądem pierwszej instancji strona, zamieszkała poza siedzibą sądu, nie ma obowiązku obrania sobie zamieszkania dla doręczeń w siedzibie sądu.

§ 15. Wnioski i oświadczenia, zgłaszane do sądu rejestrowego, jak również skreślenie podpisu, który ma być przechowany w sądzie, można skutecznie osobiście do protokołu, który sporządzi sekretarz sądu rejestrowego, a podpiszą zgłaszający i sekretarz.

§ 16. Sąd rejestrowy rozpoznaje sprawy na posiedzeniu niejawnym, może jednak wyznaczyć rozprawę.

§ 17. Sąd rejestrowy powinien wysłuchać w miarę możliwości wszystkie osoby, interesowane w wyniku sprawy.

§ 18. Sąd rejestrowy przeprowadza z urzędu dochodzenie, potrzebne do ustalenia faktów, i zarządza takie postępowanie dowodowe, jakie uzna za wskazane. W tym zakresie sąd rejestrowy nie jest związany wnioskami i oświadczeniami stron.

§ 19. Orzeczenia sądu rejestrowego zapadają w formie postanowień.

Postanowienia, wydane niezgodnie z wnioskiem którejkolwiek strony, jeżeli na nie służy zażalenie, oraz postanowienia, wymierzające grzywnę, powinny być uzasadnione i doręczone z urzędu kupcowi i osobom, których dotyczą.

§ 20. Inne postanowienia sądu rejestrowego doręcza się z urzędu, jeżeli zostały wydane na posiedzeniu niejawnym.

§ 21. Postanowienia sądu rejestrowego:

- 1) zarządzające wykreślenie kupca z rejestru handlowego,
- 2) orzekające rozwiązanie spółki,
- 3) wymierzające grzywnę,

podlegają wykonaniu po uprawomocnieniu się postanowienia.

W razie wydania postanowienia, rozwiązującego spółkę, sąd rejestrowy zarządzi wpisanie do rejestru handlowego odpowiedniej wzmianki.

§ 22. Zażalenie może opierać się na nowych faktach i dowodach.

§ 23. Skarga kasacyjna na orzeczenie sądu apelacyjnego nie służy, jeżeli postanowienie sądu rejestrowego zostało zatwierdzone albo jeżeli zmiana polegała tylko na zmniejszeniu grzywny, wymierzonej przez sąd rejestrowy.

Skarga kasacyjna jednak służy, choćby sąd apelacyjny za-
twierdził postanowienie sądu rejestrowego, w sprawach o rozwią-
zanie spółki, o używanie firmy (art. 38 kodeksu handlowego)
i o wykreślenie z urzędu wpisu w rejestrze handlowym.

§ 24. Sąd najwyższy przy rozpoznaniu sprawy nie jest zwią-
zany podstawami i wnioskami kasacyjnymi, powołanymi przez
strony.

§ 25. Sąd rejestrowy nie jest związany swem postanowie-
niem, ani orzeczeniem wyższej instancji, jeżeli ujawniły się no-
we okoliczności faktyczne lub te, które stanowiły podstawę orze-
czenia, uległy zmianie.

Zmiana prawomocnego orzeczenia o rozwiązaniu spółki mo-
że nastąpić tylko w myśl przepisów o wznowieniu postępowania.

Wymuszanie spełnienia obowiązków ustawowych.

§ 26. Skoro sąd rejestrowy poweźmie wiarogodną wiado-
mość o takim stanie rzeczy, który daje podstawę sądowi rejestro-
wemu do wymierzenia grzywny według zasad, przewidzianych
w art. 17 kodeksu handlowego, wezwie osobę interesowaną pod
groźbą wymierzenia grzywny, aby w terminie, oznaczonym przez
sąd, spełniła ciążący na niej obowiązek lub usprawiedliwiła jego
niespełnienie.

Na postanowienie to niema zażalenia.

§ 27. Jeżeli w oznaczonym przez sąd rejestrowy terminie
osoba, do której skierowano wezwanie, nie dopełni określonego
w wezwaniu obowiązku, ani nie usprawiedliwi jego niespełnienia,
sąd rejestrowy wymierzy grzywnę i jednocześnie powtórzy wezwa-
nie z zagrożeniem nowej grzywny.

Bieg terminu, wyznaczonego w powtórnym wezwaniu, rozpo-
czyną się od daty uprawomocnienia się postanowienia, wymie-
rzającego grzywnę.

§ 28. Przepisy §§ 26 i 27 stosuje się również w przypadku
stwierdzenia przez sąd rejestrowy używania w obrocie firmy, niez-
godnej z obowiązującymi przepisami, z tą jednak zmianą, że
w wezwaniu, określonym w § 26, sąd zażąda od używającego bez-

prawnie firmy, aby zaniechał dalszego jej używania albo żeby w oznaczonym przez sąd terminie usprawiedliwił jej używanie.

Jeżeli sąd rejestrowy uzna, że rozstrzygnięcie sprawy, dotyczącej używania firmy, zależy od ustalenia spornych okoliczności, wówczas odeśle strony na drogę procesu cywilnego, zakreślając odpowiedni termin do wytoczenia powództwa. W razie bezskutecznego upływu tego terminu sąd rejestrowy postąpi według przepisów art. 38 kodeksu handlowego.

§ 29. Od skazanego na grzywnę sąd rejestrowy zasądza na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania oraz wykonania postanowienia, wymierzającego grzywnę.

Wykreślanie wpisów z rejestru handlowego.

§ 30. Jeżeli okaże się, że w rejestrze handlowym figuruje wpis, który jest niedopuszczalny ze względu na bezwzględnie obowiązujące przepisy prawne, sąd rejestrowy po wysłuchaniu osób interesowanych zarządzi wykreślenie tego wpisu z urzędu.

Wykreślenie wpisu w rejestrze może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się postanowienia sądu, zarządzającego wykreślenie.

§ 31. W razie ustalenia, że wpis, figurujący w rejestrze handlowym, jest niezgodny z prawdziwym stanem rzeczy, sąd rejestrowy wezwie osobę, obowiązana do zgłoszenia wniosku o wykreślenie lub o sprostowanie wpisu, według zasad, przewidzianych w § 26. Przepisy §§ 27 i 29 mają tu zastosowanie.

Jeżeli obowiązany do zgłoszenia wniosku o wykreślenie nie dokonał go mimo wezwania, sąd rejestrowy może zarządzić wykreślenie wpisu z urzędu.

R o z d z i a ł III.

Czynności rejestrowe.

§ 32. Każda firma powinna być wciągnięta do rejestru handlowego pod numerem bieżącym danego działu. Wpisy, dotyczące oddziału, znajdującego się w tym samym okręgu sądowym, co

zakład główny, należy wciągać tylko pod numerem, przeznaczonym dla zakładu głównego, chyba że firma oddziału różni się od firmy zakładu głównego (art. 36 § 2 kodeksu handlowego).

Dla każdej firmy będą przeznaczone w rejestrze dwie równoległe stronicie. Gdy będzie przewidywana większa ilość wpisów, należy pozostawić wolne dalsze stronicie.

§ 33. Poszczególne wpisy, wciągnięte pod jednym numerem tego samego działu rejestru handlowego, będą miały oddzielną kolejną numerację.

Równoczesne wpisy otrzymują tylko jeden numer kolejny.

Wpis, oznaczony samodzielnym numerem kolejnym, powinien być oddzielony od następnego linią poprzeczną przez obie stronicie.

§ 34. Wpis powinien zawierać, oprócz daty wciągnięcia i podpisu sekretarza, numer i stronicę akt, na której znajduje się postanowienie sądu.

Sekretarz uczyni w aktach rejestrowych wzmiankę o wpisie z podaniem daty wciągnięcia. Wzmiankę należy umieścić pod postanowieniem, zarządzającym wpis.

§ 35. Wpisy należy uskuteczniać starannie, pismem czytelnym i bez skrótów.

Podskrobywania są wzbronione.

§ 36. Ogłoszenie wpisu w Monitorze Polskim powinno być zarządzane jednocześnie z uskutecznieniem wpisu i dokonane raz jeden.

Monitor Polski prześle sądowi rejestrowemu tyle egzemplarzy, zawierających ogłoszenia, ilu firm one dotyczyły. Nadesłane egzemplarze Monitora Polskiego sekretarz dołączy do właściwych akt, po jednym egzemplarzu dla każdej firmy.

§ 37. Ogłoszenia powinny być redagowane zwięźle i zawierać w sobie oznaczenie sądu rejestrowego, dział i numer rejestru, datę zarejestrowania oraz treść wpisu. Treść ogłoszenia ustala sędzia.

§ 38. Postanowienie sądu rejestrowego, zarządzające wpis

do rejestru handlowego, należy doręczyć kupcowi i wnioskodawcy.

W aktach należy zaznaczyć przy postanowieniu, komu i kiedy je wysłano.

§ 39. Zmiany i wykreślenia wpisów powinny być umieszczone pod nowym numerem kolejnym w tej samej rubryce, w której znajduje się wpis zmieniony lub wykreślony. Wpisy poprzednie, których zmiany lub wykreślenia dotyczą, należy podkreślić czerwonym atramentem.

W razie wykreślenia firmy z rejestru handlowego należy podkreślić czerwonym atramentem wszystkie wpisy, dotyczące tej firmy, a w rubryce uwag — wskazać, z jakiego powodu nastąpiło wykreślenie.

§ 40. Omyłki pióra i t. p. oczywiste błędy we wpisach powinny być przekreślane czerwonym atramentem tak, aby można było odczytać tekst pierwotny, i prostowane w tej samej rubryce.

Sprostowania ważniejsze powinny być omawiane przez sekretarza w rubryce uwag, ogłaszane i podawane do wiadomości osób interesowanych.

Przekreślone lub podkreślone czerwonym atramentem wpisy będą umieszczane w odpisach z rejestru tylko na żądanie stron lub w razie potrzeby.

§ 41. Gdy sąd rejestrowy dokonywa z urzędu wpisu lub wykreślenia w rejestrze handlowym, zaznaczy tę okoliczność w osnowie wpisu.

§ 42. W razie nabycia przedsiębiorstwa kupca rejestrowego, wpisanego w jednym dziale, przez kupca, wpisanego lub podlegającego wpisaniu do innego działu, należy wykreślić wpisy, dotyczące zbytego przedsiębiorstwa, w dotychczasowym miejscu i wciągnąć je na nowo we właściwym dziale. Przeniesienie to należy zaznaczyć w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie.

§ 43. Mimo zbycia przedsiębiorstwa, wpisanego do działu A rejestru handlowego, nie należy go wpisywać pod nowym nu-

merem tegoż działu, jeżeli nowonabywca zatrzymał dotychczasową firmę.

Jednakże nabyte przedsiębiorstwo wraz z firmą należy wciągnąć w tymże dziale pod nowym numerem, jeżeli nabyła je lub sprzedała osoba prawna, nie będąca spółką handlową. O przeniesieniu należy uczynić wzmiankę w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie.

§ 44. W razie przystąpienia drugiej osoby w charakterze spółnika do przedsiębiorstwa kupca jednoosobowego i utworzenia w ten sposób spółki jawnej lub komandytowej, wpisy, dotyczące tego przedsiębiorstwa, należy pozostawić w dawnym miejscu, jeżeli przedsiębiorstwo jest prowadzone nadal pod dotychczasową firmą.

Tak samo należy postąpić, jeżeli przedsiębiorstwo, prowadzone przez spółkę jawną lub komandytową, zostaje przejęte przez jednego ze spółników.

§ 45. W przypadkach, nieobjętych §§ 42—44, należy w razie zmiany brzmienia firmy wpisać nową firmę pod nowym numerem bieżącym odpowiedniego działu rejestru tylko wówczas, gdy uległ zmianie charakter prawny przedsiębiorstwa. Przeniesienie to należy zaznaczyć w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie.

§ 46. Jeżeli przedsiębiorstwo kupca rejestrowego zostanie wydzierżawione kupcowi, wpisanemu już do rejestru handlowego, lub jeżeli zostanie ustanowione na niem prawo użytkowania na rzecz takiego kupca, wówczas należy uczynić o tem odpowiednie wzmianki we właściwych rubrykach rejestru handlowego pod numerem, dotyczącym kupca, wydzierżawiającego lub ustanawiającego prawo użytkowania, nadto w rubryce uwag należy powołać dział i numer rejestru handlowego dzierżawcy lub użytkownika.

Jeżeli dzierżawcą lub użytkownikiem przedsiębiorstwa kupca rejestrowego zostanie osoba, która przedtem nie miała charakteru kupca rejestrowego, wówczas oprócz wpisów, wymienionych w ustępie poprzedzającym, należy wpisać dzier-

żawcę lub użytkownika do odpowiedniego działu rejestru handlowego.

W rubryce uwag pod numerem, dotyczącym dzierżawcy lub użytkownika, należy zawsze powołać dział i numer rejestru handlowego kupca, który wydzierżawił przedsiębiorstwo lub ustanowił na niem prawo użytkowania.

§ 47. Jeżeli zmiany, które zaszły we wpisie danej firmy, są tak liczne, że przez ich wciągnięcie ucierpiałyby znacznie przejrzystość wpisów w rejestrze, należy przenieść wpisy obowiązujące pod nowy numer rejestru na inne miejsce księgi rejestrowej i zaznaczyć to przeniesienie w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie.

O przeniesieniu należy zawiadomić kupca.

R o z d z i a ł IV.

Zgłoszenia do rejestru handlowego.

Przepisy wspólne dla wszystkich działów.

§ 48. Zgłoszenia do rejestru handlowego powinny zawierać dokładny adres osób zgłaszających.

§ 49. Przy zgłoszeniu celem wpisania do rejestru handlowego osoby, uprawnionej do zarządzania przedsiębiorstwem kupca rejestrowego, należy załączyć skreślony wobec sekretarza sądu rejestrowego albo uwierzytelniony notarialnie wzór podpisu tej osoby.

§ 50. Kupiec rejestrowy, zgłaszając wniosek o wpisanie siebie do rejestru handlowego, powinien dołączyć do zgłoszenia swe świadectwo przemysłowe, chyba że szczególny przepis prawa zwalnia go od obowiązku wykupienia tego świadectwa.

Przepisu tego nie stosuje się w przypadku, gdy kupiec bez względu na rozmiar jego przedsiębiorstwa jest kupcem rejestrowym z samego prawa.

§ 51. Jeżeli dla prowadzenia przedsiębiorstwa wymagane jest ze względu na jego przedmiot uprzednie zezwolenie (kon-

cesja) władzy administracyjnej, sąd rejestrowy może wpisać kupca do rejestru handlowego dopiero po złożeniu przez niego takiego zezwolenia.

W przypadku, gdy przez wpisanie do rejestru handlowego powstaje osoba prawna, zezwolenie to należy przedstawić sądowi rejestrowemu niezwłocznie po jego uzyskaniu, w każdym razie jednak przed rozpoczęciem odnośnej, uzależnionej od zezwolenia, działalności przedsiębiorstwa, wpisanego już do rejestru.

§ 52. Jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, cudzoziemiec, żądając wpisania siebie do rejestru handlowego, powinien załączyć do zgłoszenia zaświadczenie właściwej władzy polskiej o braku przeszkód do prowadzenia przedsiębiorstwa w Polsce. Zaświadczenie jest zbędne, jeżeli prawo wymaga specjalnego zezwolenia władzy polskiej na działalność w Polsce.

Jeżeli zgłoszono do rejestru handlowego oddział przedsiębiorstwa, którego zakład główny znajduje się zagranicą, należy załączyć do zgłoszenia zaświadczenie właściwego zagranicznego urzędu rejestrowego, a w jego braku — właściwych władz zagranicznych o istnieniu zakładu głównego przedsiębiorstwa. Zaświadczenie powinno być uwierzytelnione w sposób, przewidziany w art. 263 kodeksu postępowania cywilnego.

Dział A.

§ 53. Co do zdolności kupca jednoosobowego do działań prawnych, należy zgłosić do rejestru handlowego następujące dane:

1) okoliczności, dotyczące zdolności kupca do działań prawnych, jako to: upoważnienie małoletniego do prowadzenia handlu, upełnoletnienie, ubezwłasnowolnienie, ograniczenie zdolności do działań prawnych;

2) imię i nazwisko przedstawiciela kupca, ograniczonego w zdolności do działań prawnych, lub osoby, której współdziałanie jest konieczne dla uzupełnienia zdolności prawnej kupca, a jeżeli został ustanowiony pełnomocnik do prowadzenia przed-

siębiorstwa kupca, nie posiadającego pełnej zdolności do działań prawnych, to również jego imię i nazwisko; zakres uprawnień tych osób;

3) zmiany powyższych danych.

Gdy chodzi o spółnika spółki jawnej lub komandytowej, należy zgłosić do rejestru jedynie okoliczności, wymienione w punkcie 1.

§ 54. Osoby, uprawnione do reprezentowania osoby prawnej, prowadzącej przedsiębiorstwo zarobkowe w większym rozmiarze i nie będącej spółką handlową, obowiązane są zgłosić do rejestru handlowego:

- 1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa;
- 2) imiona i nazwiska członków władz, uprawnionych do reprezentowania osoby prawnej;
- 3) otwarcie i ukończenie likwidacji;
- 4) zmiany powyższych danych.

Do zgłoszenia celem wpisania osoby prawnej do rejestru handlowego należy dołączyć jej statut.

Dział B.

§ 55. Osoby, uprawnione do reprezentowania towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, podlegającego wpisowi do rejestru handlowego, powinny zgłosić:

- 1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa, a nadto obszar działalności towarzystwa;
- 2) wysokość kapitału zakładowego i sposób jego spłacania; ilość i wartość nominalną udziałów; korzyści, zapewnione osobom, które udzieliły kapitału zakładowego;
- 3) rodzaj i zakres odpowiedzialności członków;
- 4) imiona i nazwiska członków zarządu i likwidatorów oraz sposób reprezentowania przez nich towarzystwa;
- 5) czas trwania towarzystwa, jeżeli jest ograniczony;
- 6) pismo, wskazane w statucie dla publicznych obwieszczeń;
- 7) postanowienie statutu, zezwalające na ubezpieczanie nieczłonków;

- 8) otwarcie i ukończenie likwidacji;
- 9) zmiany powyższych danych.

Dział C.

§ 56. Osoby, uprawnione do reprezentowania w Polsce zagranicznej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, powinny zgłosić do rejestru handlowego:

1) dane, dotyczące zakładu głównego spółki w zakresie, przepisany przez prawo polskie dla zgłoszeń krajowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością;

2) jaka część kapitału zakładowego została wpłacona, jeżeli prawo miejsca siedziby spółki zezwala na częściowe wniesienie kapitału zakładowego przed zarejestrowaniem, a także każdorazową dalszą wpłatę tego kapitału;

3) firmę, jakiej spółka powinna używać na obszarze Rzeczypospolitej, i siedzibę przedstawicielstwa spółki na tymże obszarze;

4) wysokość kapitału, przeznaczonego na działalność spółki w Polsce;

5) imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki na obszarze Rzeczypospolitej, oraz sposób tego reprezentowania;

6) czas, na jaki udzielono spółce zezwolenia na działalność w Polsce;

7) zmiany powyższych danych.

§ 57. Osoby, uprawnione do reprezentowania w Polsce zagranicznej spółki akcyjnej, powinny zgłosić do rejestru handlowego:

1) dane, dotyczące zakładu głównego spółki w zakresie, przepisany przez prawo polskie dla zgłoszeń krajowych spółek akcyjnych;

2) dane, wymienione w § 56 p. 3—7.

§ 58. Do zgłoszenia zagranicznej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub akcyjnej do rejestru handlowego należy w szczególności dołączyć:

- 1) umowę (statut) spółki;
- 2) zezwolenie właściwej władzy polskiej na działalność w Polsce.

Dział D.

§ 59. Co do przedsiębiorstw państwowych, podlegających wpisaniu do rejestru handlowego, treść zgłoszeń i osoby, obowiązane do tych zgłoszeń, określają przepisy szczególne.

§ 60. Minister Komunikacji zgłasza do rejestru handlowego przy sądzie okręgowym w Warszawie przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“, a Minister Poczty i Telegrafów — przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“. Ponadto wymienieni Ministrowie zgłaszają do tegoż rejestru:

- 1) firmę, siedzibę i przedmiot przedsiębiorstwa;
- 2) imiona i nazwiska osób, uprawnionych do podpisywania skryptów dłużnych i weksli w imieniu przedsiębiorstwa;
- 3) zmiany powyższych danych.

R o z d z i a ł V.

Rubryki rejestru handlowego.

Dział A.

§ 61. Dział A składa się z 8 rubryk (wzór). Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

- 1) do pierwszej — numer kolejny wpisów;
- 2) do drugiej — firmę, siedzibę (adres) i przedmiot przedsiębiorstwa, wzmiankę o oddziałach, a przy wpisie, dotyczącym oddziału, również wzmiankę o zakładzie głównym i innych oddziałach;
- 3) do trzeciej — imię i nazwisko kupca jednoosobowego, spółników jawnych i komandytarzów; imię i nazwisko dzierżawcy lub użytkownika;
- 4) do czwartej — imiona i nazwiska prokurentów oraz rodzaj udzielonej prokury;

5) do piątej — dane, dotyczące stosunków prawnych kupca jednoosobowego lub spółki i spółników; co do spółek przede wszystkim wzmiankę, czy spółka jest jawna, czy komandytowa; imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki lub osoby prawnej, i sposób tego reprezentowania; wzmiankę o okolicznościach, dotyczących zdolności kupca lub spółnika do działań prawnych (upoważnienie małoletniego do prowadzenia handlu, uppełnoletnienie, ubezwłasnowolnienie, ograniczenie w zdolności do działań prawnych, upadłość spółnika, uchwałę władz opiekuńczych o dalszem prowadzeniu przedsiębiorstwa w imieniu małoletniego w charakterze kupca jednoosobowego lub spółnika, a co do kupca jednoosobowego, również imię i nazwisko osób, wymienionych w § 53 pkt. 2, oraz zakres ich uprawnień); wzmiankę o zbyciu, wydzierżawieniu przedsiębiorstwa lub o ustanowieniu na niem prawa użytkowania, jak również o uchyleniu odpowiedzialności dzierżawcy lub użytkownika za zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa przed jego wydzierżawieniem lub ustanowieniem na niem prawa użytkowania; wstąpienie do spółki i wystąpienie z niej spółników; śmierć spółnika jawnego; wzmiankę o umowie, dotyczącej stosunków majątkowych małżeńskich kupca jednoosobowego lub spółnika, i o zmianach, jakie zaszły w tych stosunkach; wzmiankę, że mążatka, będąc kupcem jednoosobowym lub spółnikiem jawnym, prowadzi przedsiębiorstwo bez zgody męża; a co do spółek komandytowych — ponadto: przedmiot wkładu każdego komandytarjusza z zaznaczeniem, w jakiej części został wniesiony, zwroty wkładów choćby częściowe oraz sumę komandytową;

6) do szóstej — otwarcie i uchylenie likwidacji spółki lub osoby prawnej, imiona i nazwiska likwidatorów oraz sposób reprezentowania przez nich spółki lub osoby prawnej; rozwiązanie spółki w razie zaniechania likwidacji; ogłoszenie i uchylenie upadłości kupca jednoosobowego, spółki lub osoby prawnej, oraz imię i nazwisko zarządcy masy upadłości; udzielenie i uchylenie odroczenia wypłat lub postępowania układowego, imię i nazwisko nadzorca sądowego lub zarządcy z ramienia

wierzycieli (zarządcy ugodowego) i tych osób, które zostały upoważnione do wykonywania poszczególnych czynności, związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa, z zaznaczeniem zakresu ich uprawnień;

7) do siódmej — numer akt rejestrowych i stronicę, na której znajduje się postanowienie sędziego, datę wpisu i podpis sekretarza;

8) do ósmej — uwagi; wzmianki, przewidziane w §§ 21, 39, 40, 42, 43, 45—47; wzmianki, przewidziane w art. 21 kodeksu handlowego (te ostatnie wzmianki należy wciągać pod tym samym numerem kolejnym, pod którym figuruje wpis, do którego odnosi się wzmianka; dane, które powinny być wpisane do rubryki 7, w tym przypadku należy umieścić pod wpisaną wzmianką, w rubryce uwagi); wzmiankę, przewidzianą w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. o rejestrowym zastawie drzewnym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317).

Dział B.

• § 62. Dział B składa się z 9 rubryk (wzór). Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

1) do pierwszej — numer kolejny wpisów;

2) do drugiej — dane, wskazane w § 61 p. 2; co do towarzystw ubezpieczeń wzajemnych — wzmiankę o obszarze działalności towarzystwa i o postanowieniu statutowym, zezwalającym na ubezpieczanie nieczłonków;

3) do trzeciej — wysokość kapitału zakładowego (akcyjnego); wzmiankę o wkładach niepieniężnych; wzmianki, jaka część kapitału akcyjnego została wpłacona przed zarejestrowaniem, oraz o dokonaniu wpłaty każdej dalszej części kapitału; sposób spłaty kapitału zakładowego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych; czy spółnik (udziałowiec) może mieć jeden tylko, czy większą ilość udziałów; ilość i wartość nominalną akcji lub udziałów towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych; czy udziały towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych są oprocentowane, czy tylko uczestniczą w nadwyżkach, czy też mają zapewnione obydwie korzyści; ilość i rodzaj uprzywilejowania akcji uprzywi-

lejujących; rodzaj i zakres odpowiedzialności członków towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych;

4) do czwartej — imiona i nazwiska członków zarządu i likwidatorów oraz sposób reprezentowania przez nich spółki lub towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych; imię i nazwisko zarządcy masy upadłości; imię i nazwisko nadzorcy sądowego lub zarządcy z ramienia wierzycieli (zarządcy ugodowego) i tych osób, które zostały upoważnione do wykonywania poszczególnych czynności, związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa, z zaznaczeniem zakresu ich uprawnień; imię i nazwisko dzierżawcy lub użytkownika;

5) do piątej — imiona i nazwiska prokurentów oraz rodzaj udzielonej prokury;

6) do szóstej — rodzaj osoby prawnej (spółka akcyjna, z ograniczoną odpowiedzialnością lub towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych); datę sporządzenia statutu lub umowy spółki; czas, na jaki spółka lub towarzystwo jest związane; pismo, przeznaczone do ogłoszeń; wzmiankę o każdorazowej zmianie statutu lub umowy spółki;

7) do siódmej — otwarcie i uchylenie likwidacji; ogłoszenie i uchylenie upadłości; udzielenie i uchylenie odroczenia wypłat lub postępowania układowego; wzmiankę o zbyciu, wydzierżawieniu przedsiębiorstwa lub o ustanowieniu na niem prawa użytkowania, jak również o uchyleniu odpowiedzialności dzierżawcy lub użytkownika za zobowiązania, powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa przed jego wydzierżawieniem lub ustanowieniem na niem prawa użytkowania; połączenie spółek; przekształcenie spółki;

8) do ósmej — dane, wskazane w § 61 p. 7;

9) do dziewiątej — dane, wskazane w § 61 p. 8.

Dział C.

§ 63. Dział C składa się z 9 rubryk (wzór). Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

1) do pierwszej — numer kolejny wpisów;

2) do drugiej — dane, wskazane w § 61 p. 2, a nadto firmę, jakiej spółka powinna używać na obszarze Rzeczypospolitej, i siedzibę przedstawicielstwa spółki na tymże obszarze;

3) do trzeciej — dane, wskazane w § 62 p. 3, a nadto: wysokość kapitału, przeznaczonego na działalność spółki w Polsce; wzmianki, jaka część kapitału zakładowego zagranicznej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością została wpłacona, jeżeli prawo miejsca siedziby spółki zezwala na częściowe wpłaty, i o każdorazowej dalszej wpłacie tego kapitału;

4) do czwartej — dane, wskazane w § 62 p. 4, a nadto imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki na obszarze Rzeczypospolitej, oraz sposób tego reprezentowania;

5) do piątej — dane, wskazane w § 62 p. 5;

6) do szóstej — dane, wskazane w § 62 p. 6, a nadto czas, na jaki udzielono spółce zezwolenia na działalność w Polsce;

7) do siódmej — dane, wskazane w § 62 p. 7;

8) do ósmej — dane, wskazane w § 61 p. 7;

9) do dziewiątej — dane, wskazane w § 61 p. 8.

Dział D.

§ 64. Dział D składa się z 7 rubryk (wzór). Do poszczególnych rubryk wciąga się następujące dane:

1) do pierwszej — numer kolejny wpisów;

2) do drugiej — dane, wskazane w § 61 p. 2;

3) do trzeciej — imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorstwa, i likwidatorów oraz sposób reprezentowania przez nich przedsiębiorstwa; imiona i nazwiska osób, uprawnionych do podpisywania skryptów dłużnych i weksli w imieniu przedsiębiorstw „Polskie Koleje Państwowe“ i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“;

4) do czwartej — imiona i nazwiska prokurentów oraz rodzaj udzielonej prokury;

5) do piątej — otwarcie i uchylenie likwidacji oraz inne stosunki prawne, dotyczące przedsiębiorstwa, podlegające wpisaniu z mocy przepisu prawa;

- 6) do szóstej — dane, wskazane w § 61 p. 7;
7) do siódmej — dane, wskazane w § 61 p. 8.

R o z d z i a ł VI.

Przedstawianie inwentarzy i bilansów sądowi rejestrowemu.

§ 65. Kupiec rejestrowy jest obowiązany w ciągu trzech miesięcy po upływie roku obrotowego przedstawić sądowi rejestrowemu inwentarz i bilans, sporządzone na koniec roku obrotowego (art. 57 kodeksu handlowego).

Osoby prawne powinny przedstawić sądowi rejestrowemu wymienione dokumenty w ciągu dwóch tygodni po zatwierdzeniu rocznego bilansu przez organ, do tego powołany.

Jeżeli z mocy szczególnego przepisu prawa przedsiębiorstwo jest obowiązane składać w określonym terminie roczne bilanse władzy administracyjnej, równocześnie należy skutecznie przedstawić inwentarza i bilansu sądowi rejestrowemu.

§ 66. Dokumenty, przedstawione sądowi rejestrowemu stosownie do przepisów § 65, powinny być podpisane przez kupca (art. 57 § 2 kodeksu handlowego), jak również przez księgowego, jeżeli on je sporządził.

Do przedstawionych dokumentów kupiec dołączy odpis bilansu, poświadczony w ten sam sposób przez kupca i księgowego, i złoży go w sądzie rejestrowym.

§ 67. Na przedstawionym inwentarzu i bilansie sąd rejestrowy umieści po podpisach kupca i księgowego zaświadczenie, stwierdzające fakt i datę przedstawienia dokumentu.

§ 68. W razie, gdyby zaszła konieczność sprostowania lub ponownego sporządzenia dokumentów, przedstawionych sądowi rejestrowemu, kupiec przedstawi niezwłocznie temu sądowi sprostowany właściwym trybem dokument, a jeżeli to był bilans, załączy również odpis, poświadczony w formie, przewidzianej w § 66.

§ 69. Przedsiębiorstwa państwowe, samorządowe i spółdzielnie wolne są od obowiązku przedstawiania sądowi rejestrowemu inwentarzy i bilansów.

R o z d z i a ł VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 70. Sprawy rejestrowe, wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, należy rozpoznawać aż do ukończenia według przepisów dotychczasowych.

§ 71. Po dniu 1 stycznia 1935 r. sądy rejestrowe spowodują trybem przepisany zgłoszenie do rejestru handlowego tych firm i tych okoliczności, które według dotychczasowych przepisów nie podlegały zarejestrowaniu, obecnie zaś podlegają temu obowiązkowi.

Należy również po tej dacie przeprowadzić usunięcie z rejestru wpisów, nieprzewidzianych przez prawo, obecnie obowiązujące, stosując przepisy § 30. Adresy, figurujące w rejestrze obok nazwisk, sąd rejestrowy nakaże podkreślić czerwonym atramentem bez zawiadamiania osób interesowanych.

Ustęp poprzedni nie narusza przepisów art. XXX § 1 i 2 przepisów wprowadzających kodeks handlowy.

§ 72. Książ rejestrowych, sporządzonych według wzorów dotychczasowych, należy używać nadal aż do wyczerpania zapasów, wciągając obowiązkowe wpisy do odpowiednich rubryk (odpowiednio do napisów nad rubrykami) książ dotychczasowych.

Jeżeli w chwili wejścia w życie rozporządzenia niniejszego w jakimkolwiek dziale dotychczasowego rejestru figuruje kupiec, który według nowych przepisów powinien być wpisany w innym dziale, należy do dnia 31 grudnia 1934 r. przenieść z urzędu wszystkie wpisy obowiązujące do właściwego działu, zaznaczając przeniesienie w rubryce uwag przy dawnym i przy nowym wpisie. O przeniesieniu należy zawiadomić kupca.

Księgi rejestrowe dotychczasowego działu C, prowadzone na obszarze mocy obowiązującej kodeksu handlowego francuskiego i T. XI cz. II Zводу Praw, należy oznaczyć literą A i prowadzić je nadal aż do wyczerpania zapasów. W razie zgłoszenia prokury należy wpisać imię i nazwisko prokurenta do rubryki Nr. 4, uzupełniając odpowiednio napis nad rubryką.

Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu handlowego austriackiego należy wpisywać w dotychczasowych księgach oddziału A (rozporządzenie austr. Ministerstwa Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Handlu z 26. IV. 1906 r. Dz. u. p. austr. Nr. 89) dane, wskazane w § 61 p. 5, do rubryki 7; dane, wskazane w § 61 p. 6 — do rubryki 8; dane, wskazane w § 61 p. 7 i 8 — do rubryki 9, z wyjątkiem daty wpisu, którą należy, jak dotąd, wpisywać do rubryki 2; w tych samych księgach należy uzupełnić do dnia 31 grudnia 1934 r. napis nad rubryką 7 przez dodanie wyrazów: „Stosunki prawne kupca jednoosobowego lub spółki i spółników“, a nad rubryką 8 — „Upadłość. Postępowanie ugodowe“. W dziale B dotychczasowe księgi oddziału C należy oznaczyć literą B. W tym dziale należy wpisywać w dotychczasowych księgach dane, wskazane w § 62 p. 3, do rubryki 6 i 7; dane, wskazane w § 62 p. 4 (z wyjątkiem likwidatorów, których należy wpisywać do rubryki 9), — do rubryki 8; dane, wskazane w § 62 p. 6 i 7 — do rubryki 10; wreszcie dane, wskazane w § 62 p. 8 i 9 — do rubryki 11, z wyjątkiem daty wpisu, którą należy, jak dotąd, wpisywać do rubryki 2.

§ 73. Przy przenoszeniu istniejących spółek komandytowo-akcyjnych do nowych ksiąg rejestrowych należy wpisy dotychczasowe wciągnąć do działu B, umieszczając je odpowiednio w rubrykach według zasad, określonych w § 62. Imiona i nazwiska spółników osobiście odpowiedzialnych należy wpisać do rubryki czwartej wraz ze wzmianką o ich osobistej odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

§ 74. Dane, zgłoszone do rejestru handlowego na podstawie art. XVIII przepisów wprowadzających kodeks handlowy, należy wpisać do rubryki 5 działu A.

§ 75. Na obszarze mocy obowiązującej kodeksu handlowego niemieckiego sądem rejestrowym (§ 1) jest sąd grodzki aż do czasu przekazania rejestru handlowego właściwemu sądowi okręgowemu. W sprawach rejestrowych, wszczętych w sądzie grodzkim, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia niniejszego.

Minister Sprawiedliwości oznaczy w drodze rozporządzenia datę przekazania rejestrów handlowych przez poszczególne sądy grodzkie sądom okręgowym.

§ 76. Dane, zgłoszone do rejestru handlowego na podstawie art. XXVI § 1 przepisów wprowadzających kodeks handlowy, należy wpisywać do rubryki 5 działu A, a jeżeli idzie o spółników spółki komandytowo-akcyjnej, odpowiedzialnych osobiście, — do rubryki 4 działu B.

§ 77. Wprowadzony rozporządzeniem niniejszem obowiązek przedstawiania inwentarzy i bilansów sądowi rejestrowemu dotyczy inwentarzy i bilansów, sporządzonych na dzień 31 grudnia 1934 r., i późniejszych.

§ 78. Minister Sprawiedliwości wyda szczegółową instrukcję, dotyczącą biurowości i prowadzenia akt w sprawach rejestrowych.

§ 79. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc wszelkie przepisy w zakresie, unormowanym rozporządzeniem niniejszem.

D z i a ł A.

Numer rejestru

Numer rejestru

1	2	3	4	5	6	7	8
Nr. kolejny wpisu	Firma. Siedziba. Przedmiot przedsiębiorstwa. Oddziały	Imię i nazwisko kupca jednoosobowego lub spółników	Prokura	Stosunki prawne kupca jednoosobowego lub spółki i spółników. Imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki lub osoby prawnej	Likwidacja. Upadłość. Odroczenie wypłat. Postępowanie układowe	Numer i stronica akt. Data wpisu. Podpis sekretarza	Uwagi

D z i a ł B.

Numer rejestru

Numer rejestru

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Nr. kolejny wpisu	Firma. Siedziba. Przedmiot przedsiębiorstwa. Oddziały	Kapitał zakładowy (akcyjny). Akcje. Udziały.	Imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki lub towarzystwa	Prokura	Rodzaj osoby prawnej. Data sporządzenia statutu lub umowy. Pismo przeznaczone do ogłoszeń. Czas trwania spółki lub towarzystwa. Zmiany statutu	Likwidacja. Upadłość. Odroczenie wypłat. Postępowanie układowe. Zbycie. Wydzierżawienie. Połączenie. Przekształcenie	Numer i stronica akt. Data wpisu. Podpis sekretarza	U W A G I

D z i a ł C.

Numer rejestru

Numer rejestru

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Nr. kolejny wpisu	Firma. Siedziba. Przedmiot przedsiębiorstwa. Oddziały	Kapitał zakładowy (akcyjny). Akcje. Udziały	Imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania spółki	Prokura	Rodzaj osoby prawnej. Data sporządzenia statutu lub umowy. Pismo przeznaczone do ogłoszeń. Czas trwania spółki i jej działalności w Polsce. Zmiany statutu	Likwidacja. Upadłość. Odroczenie wyplat. Postępowanie układ. Zbycie. Wydzierżawienie. Połączenie. Przekształcenie	Numer i stronica akt. Data wpisu. Podpis sekretarza	U W A G I

D z i a ł D.

Numer rejestru

Numer rejestru

1	2	3	4	5	6	7
Nr. kolejny wpisu	Firma. Siedziba. Przedmiot przedsiębiorstwa. Oddziały	Imiona i nazwiska osób, uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorstwa	Prokura	Likwidacja. Inne stosunki prawne, dotyczące przedsiębiorstwa	Numer i stronica akt. Data wpisu. Podpis sekretarza	U W A G I

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 1 lipca 1934 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz
Skarbu o trybie dokonywania licytacji publicznej, przewidzianej
w art. 510, 547 i 670 kodeksu handlowego.**

Na podstawie art. 510 § 2, 547 § 2 i 670 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządza się co następuje:

§ 1. Licytację przeprowadza ten notariusz lub komornik, w którego okręgu urzędowym znajduje się rzecz, podlegająca sprzedaży.

Jeżeli licytację ma przeprowadzić przysięgły makler giełdowy, powinna ona odbyć się na najbliższej giełdzie.

Uprawniony do sprzedaży przez licytację ma prawo sprzedać rzecz za pośrednictwem innego notariusza lub komornika, a także na innej giełdzie, jeżeli to może dać korzystniejszy wynik.

§ 2. We wniosku o dokonanie licytacji należy wskazać imię, nazwisko (firmę) i adres dłużnika, z jakiego tytułu ma być dokonana sprzedaż oraz określić przedmiot i miejsce sprzedaży.

§ 3. Termin licytacji należy wyznaczyć tak, aby licytacja odbyła się nie później niż piętnastego dnia od daty zgłoszenia wniosku o sprzedaż.

§ 4. Notariusz lub komornik, przeprowadzający licytację, zamieści o niej w miejscowym dzienniku poczytnym najpóźniej na trzy dni przed licytacją jednorazowe obwieszczenie, w którym wymieni:

- 1) miejsce i czas licytacji;
- 2) rzeczy, które mają być sprzedane;
- 3) miejsce i czas, kiedy można oglądać te rzeczy.

Równocześnie należy umieścić obwieszczenie o licytacji na drzwiach zewnętrznych domu, gdzie ma się ona odbyć.

Obwieszczenia można zaniechać, jeżeli rzecz jest narażona na zepsucie, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

§ 5. Przetargu nie można rozpoczynać później niż w dwie godziny po czasie, oznaczonym w obwieszczeniu.

Na giełdzie przetarg powinien być przeprowadzony w czasie zebrania giełdowego.

§ 6. Licytacja nie może się odbyć, jeżeli tylko jedna osoba zgłosiła się do przetargu.

§ 7. W przetargu nie mogą uczestniczyć: dłużnik zastawny, organ przeprowadzający licytację, jego małżonek i dzieci oraz osoby, obecne na licytacji w charakterze urzędowym.

§ 8. Przetarg odbywa się ustnie. Zaofiarowana cena przestaje wiązać uczestnika przetargu, jeżeli inny uczestnik postąpił cenę wyższą.

§ 9. Przeprowadzający licytację udzieli przybicia temu, kto zaofiarował najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnem wezwaniu do dalszych postąpień nikt więcej nie zaofiarował.

§ 10. Nabywca obowiązany jest całą cenę nabycia, jeżeli ona nie przewyższa pięciu tysięcy złotych, uiścić natychmiast po udzieleniu mu przybicia. Jeżeli ceny nie uiści, traci prawa, wynikające z przybicia, i nie może uczestniczyć nadal w licy-

tacji, a przeprowadzający licytację wznowi niezwłocznie przetarg na sprzedawaną rzecz.

Jeżeli cena nabycia przewyższa sumę pięciu tysięcy złotych, nabywca powinien złożyć natychmiast jedną piątą część tej ceny, najmniej jednać pięć tysięcy złotych, resztę zaś do godziny dwunastej dnia następnego. Nabywca, który w tym terminie nie zapłaci reszty ceny, traci złożoną jedną piątą część, licytacja zaś uznana będzie za niedoszłą do skutku.

§ 11. Piąta część ceny, pobrana od nabywcy w myśl paragrafu poprzedzającego, użyta będzie w sposób, określony w art. 511, 548 i 671 § 1 kodeksu handlowego.

§ 12. Jeżeli nabywca towaru, sprzedawanego na podstawie art. 546 lub 554 kodeksu handlowego, uiści natychmiast po udzieleniu mu przybicia koszty sprzedaży i daniny publiczne, określone w art. 548 kodeksu handlowego, sprzedający może udzielić mu odroczenia zapłaty reszty zaofiarowanej ceny. W stosunku do osoby, na której rachunek dokonano sprzedaży, uważa się, że nabywca uiścił cenę w gotowiźnie.

§ 13. Nabywca, który zapłacił całą cenę lub który uzyskał odroczenie zapłaty według zasad § 12, powinien natychmiast odebrać rzecz nabytą.

§ 14. Organ, przeprowadzający licytację, sporządza z jej przebiegu protokół, który powinien zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca i czasu licytacji;
- 2) imiona i nazwiska wierzyciela i dłużnika oraz osób, obecnych przy licytacji w charakterze urzędowym;
- 3) najwyższą cenę, zaofiarowaną za sprzedaną rzecz;
- 4) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nabywcy;
- 5) wzmiankę, jaką sumę nabywca uiścił na poczet ceny;
- 6) wzmiankę o odroczeniu zapłaty ceny nabycia w przypadku, przewidzianym w § 12;
- 7) wnioski i oświadczenia obecnych;
- 8) wzmiankę o odczytaniu protokołu;

9) podpisy obecnych lub wzmiankę o przyczynie braku podpisu;

10) podpis organu, który przeprowadził licytację.

Jeżeli nabywca nie uiszczy reszty ceny za nabytą rzecz w terminie, określonym w § 10 ust. 2, należy niezwłocznie po upływie tego terminu stwierdzić to przez odpowiednią wzmiankę na protokóle licytacji; w podobny sposób należy zaznaczyć wpłacenie w przepisany termin reszty ceny nabycia.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 lipca 1934 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Sprawiedliwości
oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie określenia przed-
siębiorstw, prowadzonych w większym rozmiarze.**

Na podstawie art. 4 § 2 kodeksu handlowego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 57, poz. 502) zarządza się co następuje:

§ 1. Za przedsiębiorstwa zarobkowe, prowadzone w większym rozmiarze, uważa się:

a) przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy z dnia 5 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110) zostały zaliczone do przedsiębiorstw handlowych kategorii I, oraz te z przedsiębiorstw zarobkowych, zaliczonych w myśl rzeczonyj ustawy do przedsiębiorstw handlowych kategorii II, których obrót, ustalony ostatecznym prawomocnym orzeczeniem władzy skarbowej, przewyższa kwotę 100.000 złotych w stosunku rocznym;

b) przedsiębiorstwa zarobkowe, które w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym zaliczone zostały do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii I—V, a jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa uboczne, związane z gospodarstwem rolnym, — do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii I—V, jeżeli te przed-

siębiorstwa uboczne przerabiają ponad 50% produktów, nie pochodzących z gospodarstw rolnych, należących do właściciela przedsiębiorstwa, co powinno być stwierdzone przez właściwą izbę rolniczą za rok gospodarczy, poprzedzający zgłoszenie do rejestru handlowego;

c) wszystkie przedsiębiorstwa zarobkowe, zaliczone w myśl ustawy o państwowym podatku przemysłowym do przedsiębiorstw przemysłowych kategorii VI—VIII, jeżeli kupcy, je prowadzący, posiadają zakłady sprzedaży artykułów własnej produkcji, prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych kategorii I i II przedsiębiorstw handlowych lub kart rejestracyjnych.

§ 2. Jeżeli przedsiębiorstwo zarobkowe z powodu zwolnienia od podatku przemysłowego nie jest zaliczone do żadnej kategorii, uważa się je za należące do tej kategorii, do której byłoby zaliczone, gdyby podlegało temu podatkowi.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

SKOROWIDZ.

(Liczby arabskie oznaczają artykuły kodeksu handlowego, liczby rzymskie — artykuły przepisów wprowadzających).

A.

Adwokat 15.

Adres

odbiorcy 615,
przewoźnika 615.

Ajencyjna umowa 568—580,

forma 569,
istota 568,
potwierdzenie umowy zawartej przez ajenta 573,
prawo zastawu na rzecz ajenta 580,
wynagrodzenie ajenta 574—578,
wypowiedzenie 579,
zakres pełnomocnictwa ajenta 570—572.

Akcja-e 307, 339,

imiennie 345,
na okaziciela 345,

Akcja-e

uprzywilejowane 357—358,
użytkowe 364,
własne do zbycia 365.

Akcjonariusz 307.

Akcyjny kapitał 307.

Akcyjna spółka 5, 307—490, IV,
patrz także pod „Spółka akcyjna“.

Akt-a

notarialny 43, 44, 46, 145, 162, 256, 308, 314, LXIII,
o zawiązaniu spółki akcyjnej 315,
rejestrowe 73.

Alfabet

ksiąg handl. 55.

Amortyzacyjne

postępowanie 679.

Aport 163, 176, 312.

Austrjacki-a

kodeks handlowy XX,
ordynacja konkursowa XXIII.

B.**Badanie**

zgłoszenia 16.

Bank

domicylowy 648, 654,
Polski 320, 671.

Bankowe

prawo VIII,
przedsiębiorstwo 505.

Bezpieczeństwo

uczciwego obrotu 88.

Bezpodstawny

wpis 10.

Bezprawne

używanie firmy 37.

Bezwzględnie

obowiązujące przepisy prawne 16.

Biegli - rewidenci 216—219, 313.**Bilans 57, 58, LIX,**

otwarcia likwidacji spółki z ogr. odp. 270,
spółki akcyjnej 422,
„ cichej 686, 693,
„ jawnej 114, 120, 136,
„ komandytowej 154,
„ z ograniczoną odpowiedzialnością 247.

Bilet bankowy 505.**Błąd 528.**

Brak

podstawy do wpisu 10,
powszechnego prawa zwyczajowego 1,
przepisów kodeksu handlowego 1,
staranności 292,
towaru 586.

C.**Cena**

emisyjna 314,
giełdowa 409, 510, 547, 551, 593,
przejęcia 281,
sprzedaży przedmiotu zastawu 511,
sprzedaży towaru 551,
targowa 510, 547, 551, 593,
umówiona 551,
w umowie zawartej przez komisanta 583, 584.

Cel

likwidacji spółki 132, 137.

Celne

przepisy 616.

Cicha

spółka 682—695,
patrz także pod „Spółka cicha“.

Ciężar

na przedmiocie zastawu 513.

Cło 603, 626.

Cywilne

prawo 1.

Czas

licytacji 510, 547,
wykonania zobowiązań 532,
życia spółnika 116, 690.

Czek 66, 537.

Częściowe

wykonanie umowy 594.

Członek

władzy osoby prawnej 74,
władz spółki konkurencyjnej 110.

Czynność

handlowa 498, 499, 501, 502, 507, 518, 528—531, 533, 542,
552, 553, 589, XIV, XXXIV,
komandytariusza 152,
likwidacyjna 133,
nagła 98,
powierzona agentowi 572,
pozasądowa 61,
prawna 39, 695,
sądowa 61,
spółników 125, 157,
zachowawcza 514,
zwykła spółki komandytowej 155.

D.

Daniny publiczne 511, 548, 671.

Data

Monitora Polskiego 25,
nabycia papieru na okaziciela 505,
płatności wierzytelności 509,
urzędownie ustalona 507, 543,
wpisu do rejestru handlowego 25,
zagrożenia 509.

Dekret

o rejestrze handlowym XVII.

Del credere 591.

Dłużnik 45, 90, 518—522, 544, 590.

Dobra wiara

osoby trzeciej 10, 24, 133,
przy nabyciu prawa zastawu 508,
przy nabyciu własności 503, 505,
przy żądaniu odszkodowania 551,
spólnika w spółce w likwidacji 276,
wierzycieli 72, 73.

Dodatki

do firmy 31.

Dokument-y 13, 15, 16, 73, 139, 154, 502, 616, LVIII, LXI,

na okaziciela 175,

na zlecenie 175,

złożone do rejestru 13.

Domicylowy

bank 648.

Domy składowe 647—681, LV,

istota 647,
obowiązki 653—654,
odpowiedzialność karna 680—681,
otwarcie i prowadzenie 648,
przyjmowanie rzeczy na skład 652,
regulamin 649,
roszczenie posiadacza warrantu 678,
sprzedaż 668—670,
taryfa opłat 651.
zaspokojenie należności z ceny 671.

Domniemanie 43, 102, 498, 500.

Dopełnienie

pewnych warunków 11,
umowy 69,
zobowiązań z umowy przewozu 620

Doręczenie

pisma 62,
postanowienia sądu 20,
pozwu 611, 693.

Dostawa przesyłki 610, 615.

Dowód

ładunkowy 521,
składowy 521, 647, 654,
z pisma 528,
ze świadków 502.

Dywidenda 505,

uprzywilejowana 359.

Działalność

sprzeczna z interesami spółki 110.

Działanie

prawne przeciw spółce 142.

Dzień

bilansowy 120, 246, 420, 693.

Dzierżawa XXXV,

nieruchomości 528,

przedsiębiorstwa 48—52.

Dzierżawca

przedsiębiorstwa 49—51.

Dzierżenie 518, 521, 580, 595, 608, 626.

E.

Egzekucja 117, 185, 519, 691.

Ekspedycja 598—612,

istota 598,

obowiązki i prawa ekspedytorów 603—605,

odpowiedzialność ekspedytora 600—602, 606,

prawo zastawu na rzecz ekspedytora 608—609,

przedawnienie roszczeń z tytułu ekspedycji 610—612,

wykonanie przez ekspedytora praw poprzednich ekspedytorów 609.

Emisja

obligacyj 388.

F.

Faktura 56.**Firma 26—38, XXX, XXXI,**

- bezprawne używanie 37, 38,
- dodatki 31,
- istota 26,
- kupca jednoosobowego 27, 70,
- nabytego przedsiębiorstwa 33,
- oddziału 36,
- osoby prawnej, nie będącej spółką handl. 30, 74,
- spółki akcyjnej 29, 309,
- spółki jawnej 28, 79, 129,
- spółki komandytowej 28, 143,
- spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 29, 162,
- wydzierżawiającego przedsiębiorstwo 50,
- wykreślenie z rejestru 139, 141, XXX,
- zakładu głównego 36,
- zbycie bez przedsiębiorstwa 34,
- zbycie przedsiębiorstwa 40,
- zmiana nazwiska, stanowiącego część składową firmy 32.

Forma

- aktu notarialnego 43, 145, 162, 308,
- czynności prawnej 39,
- dokumentu 16,
- księgi handlowej 55,
- pisemna 180, 528,
- udzielenia prokury 60,
- umowy spółki 77,
- ustanowienie zastawu 507,
- wpisu 15.

Francuski

kodeks handlowy XI.

Fuzja

spółek IV.

G.**Gieldy XXI.**

Gospodarstwo rolne 2, 7, 9, 75, 143.

Groźba 528.

Grupa

akcyj 410.

Grzywny 17, 38.

H.**Handlowy-a-e**

czynności 498—502, 507, 518, 528—531, 533, 542, 552, 553,
589, XIV, XXXIV,

kodeks XXXI,

rejestr 6,

sprzedaż 542,

stosunki 1,

zwyczaj 67, 532.

I.

Imię 27, 28, 74, 79, 129.

Indos 655—657.

Indosant

warrantu 677.

Informacja LXI.**Inkaso 537.****Interes-a**

cudzy 526,
handlowy 54,
konkurencyjny 110,
na raty XXVII,
Państwa 263,
przedsiębiorstwa 68,
ratowe XXII.

Inwentarz

przedsiębiorstwa 57, 58, LIX.

Izby

przemysłowo-handlowe LXI, LXIV,
rolnicze LXI.

J.**Jawna spółka**

patrz pod „Spółka jawna“.

Jawność

rejstru handlowego 13.

Jednoosobowy

kupiec 27, 70.

Język

ksiąg handlowych 55.

Jukstowa

księga 654.

K.**Kaucja 21.****Kodeks**

postępowania cywilnego 510, 547,
zobowiązań 76, 528, 544.

Kolej

żelazna 614.

Komandytariusz 114, 143, 146—148, 150—152, 154—157.

Komandytowa spółka

patrz pod „Spółka komandytowa“.

Komis 581—597,

istota 581,
obowiązki komisanta 582—587,
odpowiedzialność del credere komisanta 591,
pierwszeństwo zaspokojenia komisanta 596,
prawo zastawu 595,
prowizja 594,
stosowanie przepisów o komisie przy ekspedycji 599,
udzielanie kredytu i zaliczek 590,
zakupienie lub dostarczenie towaru przez komisanta 593, 597.

Komornik 343, 510, 547, 670.

Koncesja

domu składowego 648.

Konosament 521.**Korzyść**

z umowy, zawartej przez komisanta 583.

Kosztowność 606, 623.**Koszty**

agenta 577, 580,
ekspedytora 608,
komisanta 595,
odesłania towaru 554,
przechowania 527, 545, 554, 622,
przewozu 617,
sprzedaży przedmiotu zastawy 511,
sprzedaży towaru 548.

Kredytu

udzielenie przez komisanta 590.

Księga-i

akcyjna 343, 351,
handlowe 40, 55, 56, 59, 139, 154, 578, 686,
juktowa 654,
protokółów 412,
udziałów 188.

Księgowość handlowa 54.

**Kupiec 2, 4—12, 20, 23, 24, 26, 27, 31, 39, 43, 44, 46, 48, 49, 54, 57,
60, 62, 64—70, 72—74, 87, 151, 458, 500, 501, 503—505, 515,**

518, 526, 527, 530, 531, 578, 609, 627, 682, 683, 685—687,
693—695, V, XVIII, XXVI, XXIX, XXX,

jednoosobowy 27, 70, 72—74, 87, 151,

mężatka 12,

nierejestrowy 565,

rejestrowy 4—10, 26, 39, 43, 44, 46, 48, 49, 54, 60, 70, 72—74,

XXX,

śmierć XVIII.

Kupno 575,

komisowe 581,

na raty 555,

od niewłaściciela 503,

towaru przez komisanta 593.

Kupon

dywidendowy 362, 505,

procentowy 505.

Kurator

spółki akcyjnej 416,

spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 242.

L.

Licytacja

publiczna 132, 510, 547.

Likwidacja

spółki akcyjnej 446—462,

spółki jawnej 122—140,

spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 265—279.

Likwidatorzy 124—133, 136, 139,

spółki akcyjnej 447,

spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 266.

List

otrzymany lub wysłany przez kupca 56,

polecony 229, 395, 509, 522, 546, 642, 658, 669,

przewozowy 615, 620, 621, 625.

Lista

akcjonariuszów 400.

Lokal

przedsiębiorstwa 68

L.**Łączenie się**

spółek akcyjnych i spółek z ogr. odp. IV.

M.**Majątek**

mężatki 71,

spółki akcyjnej 318, 423, 452, 456, 458,

spółki jawnej 82, 132, 137, 138,

spółki komandytowej 148,

spółki z ogr. odp. 248, 275, 283.

Makler

giełdowy 343, 547, 670,

przysięgły 510, 547,

żeglugi morskiej XXIV.

Małoletni XIV, XXV.

Małżeńskie

stosunki majątkowe XXVI.

Masa

upadłości 582, 694, 695.

Mąż 12, 71, 72, 147.

Meżatka

komandytariuszem 147,
kupcem 12, 71, 72,
spólnikiem 85.

Miara 532.

Miejsce

dostawy przesyłki 615,
licytacji 510, 547,
sprzedaży 525,
wykonania zobowiązania 532.

Milczenie

otrzymującego ofertę 526.

Monitor Polski 22, 23, 25, 174, 316, 318, 338, 396, 398, 409, 505,
658, 669.

N.**Nabycie**

prawa do prowizji 574, 594,
prawa na przedmiocie zatrzymanym 521,
prawa własności na ruchomości 503—506,
prawa zastawu 507,
przedsiębiorstwa 33.

Nabywea

komisant jako 597,
przedsiębiorstwa 40, 43,
wierzytelności 537.

Nadejście

przesyłki 618—620.

Nadwyżka

rachunku bieżącego 533, 534, 538—541.

Najem 103, XXXV,

nieruchomości 528.

Należność

agenta 578,
ekspedytora 608,
komisanta 595, 596,
przewoźnika 621, 628,
spólnika cichego 693.

Naruszenie

zakazu konkurencji 111.

Nazwa

osoby prawnej 30.

Nazwisko 27—29, 32, 74, 79, 129.**Niebezpieczeństwo 103, 537, 545, 546, 551.****Niedbalstwo**

rażące 606, 623, 628.

Niedobór

spółki jawnej 120, 138.

Niedopuszczalny

zarzut braku podstawy do wpisu 10.

Nieletni XVIII.**Niepodzielność**

akcyj 344.

Nieprzyjęcie

oferty 527,
towaru 554.

Nieruchomość 40, 61, 66, 84, 528.

Niespełnienie

świadczenia wzajemnego 544.

Nieświadomość

zarejestrowanych danych 23.

Nieważność 78, 118, 126, 128, 145, 562, 692.

Niewykonanie

umowy 575, 594.

Niewypłacalność

spółnika 138.

Niezachowanie

przepisów o sprzedaży przedmiotu zastawu 513,
przepisów o sprzedaży towaru 550.

Notariusz 239, 254, 316, 343, 412, 510, 547, 670, LXI, LXIII.

O.

Obciążenie

majątku nieruchomego 39, 66, 84,
rzeczy nabytej u kupca 506.

Obliczenie

czasu i odległości 532,
należności ajenta 578,
udziału spółnika cichego w zyskach i stratach 685,
wynagrodzenia na podstawie ksiąg handl. 59.

Obniżenie

sumy komandytowej 149.

Obowiązek

kupca rejestrowego 6.

Obrót

giełdowy 510, 547.

Odbiorca

przesyłki 615, 618—622, 626, 628.

Odbiór

oświadczeń przez ajenta 570,
towaru, zapłaty i zawiadomień o wadach 571.

Odcinki

zbiorowe 344.

Oddanie

rzeczy cudzej 503,
rzeczy wierzycielowi 518,
przedmiotu sprzedaży na przechowanie 545,
przesyłki innemu przewoźnikowi 625.

Oddział

przedsiębiorstwa 25, 36, 72, 73.

Odesłanie

towaru 527, 554.

Odjęcie

prawa prowadzenia spraw spółki 101.

Odmowa

przyjęcia towaru 588,
zaspokojenia wierzyciela 89.

Odpis-y

bilansu 154,
dokumentów i rejestru 15, LVIII,
listów wysłanych 56.

Odpowiedzialność

dzierżawcy przedsiębiorstwa 49, 50,
ekspedytora 600—602, 606,
komandytariusza 147, 148, 150—152,
komisanta 591,
mężatki, prowadzącej przedsiębiorstwo 71,
nabywcy przedsiębiorstwa 43, 44, 48,
osób, zobowiązanych do dokonania zgłoszenia 18,
poręczyciela 530,
przewoźnika 623—625,
spadkobiercy spółnika 114, 135,
spółnika cichego 682,
spółnika jawnego z tytułu rękojmi 103,
spółnika jawnego za zobowiązania spółki 85—87, 89,
spółnika w spółce komandytowej 143,

Odpowiedzialność

spólnika za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 159,
spółdłużników 529,
spółwłaścicieli akcji 344,
sprzedawcy z tytułu rękojmi 556,
wydzierżawiającego przedsiębiorstwo 49—50,
zbywcy przedsiębiorstwa 43, 44, 48.

Odpowiedź

na ofertę 526.

Odsetki

od nadwyżki rachunku bieżącego 538,
niedopuszczalne od akcji 354.

Odstąpienie

od ceny oznaczonej przez komitenta 584,
od umowy 551, 559, 617.

Odszkodowanie

przy ekspedycji 606, 611,
przy przewozie 617, 623, 625,
spólnika cichego w razie zbycia lub zwinięcia przedsiębiorstwa 689,
umowne 531,
za niezachowanie przepisów o sprzedaży przedmiotu zastawu 513,
za niezachowanie przepisów o sprzedaży towaru 550,
za niezawiadomienie o zatrzymaniu rzeczy 522,
za zawarcie umowy bez upoważnienia 69,
za zwłokę w wykonaniu umowy sprzedaży 551.

Odwołanie

likwidatora 127—128,
od postanowień sądu rejestrowego 38, LXIV,
prokury 84, 95.

Oferta 525—527.

Ogłoszenie

bilansu spółki z ogr. odp. 252,
do zapisywania się na akcje 318,
o wszczęciu postępowania umarzającego 505,
postępowania układowego 19, 519,
upadłości 19, 262, 688, 695,
wpisu do rejestru handlowego 19, 23, 25.

Ograniczenie

odpowiedzialności komandytarjusza 143,
pełnomocnictwa 66,
praw spółnika jawnego 91,
prawa reprezentowania spółki jawnej 85, XXXVI,
prawa reprezentowania spółki komandytowej XXXVII,
prokury 61,
uprawnień komandytarjusza 154,
uprawnień spółnika cichego 686,
zakresu działania likwidatorów 133.

Określenie

gospodarstwa rolnego w większym rozmiarze 7,
przedsiębiorstwa w większym rozmiarze 4.

Oplaty

stemplowe LXVII,
w postępowaniu rejestrowem LX, LXIV.

Opóźnienie

dostawy przesyłki 610, 623,
wykonania zlecenia 600.

Organ

przeprowadzający licytację 511, 548.

Organizacja

giełd VI, XXI.

Oryginały

dokumentów 15.

Osnowa

dokumentu prywatnego 502,
wpisu do rejestru handlowego 17.

Osoba

bliska 43,
prawna 30, 74, 171, 335,
trzecią 23, 69, 88, 91, 133, 153, 506, 521, 537, 573,
z którą komisant zawarł umowę 592.

Otwarcie

likwidacji 129,
spadku 114, XVIII.

P.**Papier-y**

na okaziciela 504, 505,
towarowy 521, 580, 595, 608, 626, 640,
wartościowy 507, 514, 518, 542, 580, 581, 595, 606, 623.

Patent 40.**Pełnomocnictwo**

agenta 570, 573,
do dokonania zgłoszenia w rejestrze handl. 15,
do poszczególnych czynności 63,
handlowe 66, XXXIII,
komandytariusza 152.

Pełnomocnik 15, 67, XVIII.**Pieniądze 504, 606, 623.****Pierwszeństwo**

praw zastawu 516,
zaspokojenia komisanta 596,
zaspokojenia wierzyciela 524.

Pismo 15, 56, 77, 180, 405, 507, 543, 552, 557, 668.**Płatność**

nadwyżki rachunku bieżącego 534, 540,
roszczenia przeciw spółce 141,
wierzytelności 518, 524,
patrz także pod „Data i „Termin“.

Poczta 614.**Podatek**

od ładunków 603.

Podpis-y

kupca 70,
likwidatora 129,

Podpisy

na inwentarzu i bilansie 57,
osoby, zgłaszającej do rejestru 15,
osoby, reprezentującej spółkę 79,
prokurenta 65.

Podstawa

wpisu do rejestru handl. 10, 13.

Podstęp 528, 552.**Podział**

majątku 59.

Pogorszenie

położenia wierzyciela 541.

Pojazd mechaniczny 614.**Pojęcie**

kupca 2.

Pokrzywdzenie

przez bezprawne używanie firmy 37, 38.

Pomoenicy

handlowi XXII.

Poprawka

w księdze handlowej 55.

Poreczenie 528, 530.**Postanowienie**

sądu rejestrowego 20, 21, 23, LXIV.

Postępowanie

celem zapobiegania upadłości 19, 519,
niesporne LIX,
układowe 19, 519,
umarzające 505,
upadłościowe 140,
w sprawach rejestrowych LIX, LX.

Pośredniczenie

w zawieraniu umów 568.

Potrącenie 89, 90, 108.**Potwierdzenie umowy**

ajencyjnej 569, 573,
kupca 69.

Powództwo

o unieważnienie uchwały spółki akcyjnej 413,
o unieważnienie uchwały spółki z ogr. odp. 240.

Powszechne

prawo zwyczajowe 1.

Pozew 611, 693,

o unieważnienie uchwały spółki akcyjnej 415,
o unieważnienie uchwały spółki z ogr. odp. 241.

Pozwanie

kupca przez kupca 26,
spólnika 89,
spółki jawnej i przez taką spółkę 81.

Praca

spólnika 100, 102, 105.

Prawo

akcjonarjusza 404, 405,
bankowe VIII,
cywilne 1,
handlowe 499,
morskie XXIV,
o domach składowych IV,
o spółkach akcyjnych IV,
o spółkach z ogr. odp. IV,
publiczne 11,
reprezentowania spółki z ogr. odp. 198,
spadkowe 114, 135,
weksłowe 657,
własności 503 — 506,
zaspokojenia się 524, 596,
zastawu 507 — 517,
zatrzymania 518 — 524,
zwyczajowe powszechnie 1.

Prokura 60 — 66, 134, XXIII,

istota 61,
łączna 62, 65,
odwołanie 64, 84, 95,
przeniesienie 63,
udzielnie 60, 84, 95,
wpis 65,
wygaśnięcie 64, 65, 134.

Prokuratorja Generalna 263,**Prokurent 63, 65,**

Prospekty 318, 331.

Prowadzenie

gospodarstwa rolnego w większym rozmiarze 7,
przedsiębiorstwa przez mężatkę 12,
przedsiębiorstwa w większym rozmiarze 4,
sporów 66,
spraw cudzych bez zlecenia 99,
spraw spółki jawnej 93, 94,
spraw spółki komandytowej 155,
spraw spółki z ograniczoną odpowiedzialnością 201.

Prowizja

agenta 574 — 576, 578, 580,
ekspedytora 607, 608,
komisanta 591, 594, 595.

Przechowanie

ksiąg i dokumentów 139, 277,
papierów wartościowych 631,
pieniędzy 631,
przesyłki 622,
rzeczy ruchomych 630,
towaru 527, 554, 589.

Przedawnienie LIV,

odpowiedzialności zbywcy przedsiębiorstwa 48,
roszczenia posiadacza warrantu 678,
roszczeń przeciwko przedsiębiorcy składowemu 646,
roszczeń przeciw wspólnikom 141, 142,
roszczeń z tytułu ekspedycji 610 — 612,
roszczeń z tytułu naruszenia zakazu konkurencji 111,

Przedawnienie

roszczeń z tytułu przewozu 629,
wierzytelności z tytułu naprawienia szkody 296,
wierzytelności spółki akcyjnej 343,
zobowiązań powstałych przed wejściem w życie kodeksu
handlowego LIV.

Przedłużenie

spółki 113,
terminu przedawnienia przy ekspedycji 610.

Przedmiot

ekspedycji 608,
komisu 595,
prawa zatrzymania 520, 521, 524,
przedsiębiorstwa 70, 79,
sprzedaży handlowej 542,
zastawu handlowego 507, 510, 514.

Przedsiębiorca

przewozu morskiego 602, 611,
składowy 630.

Przedsiębiorstwo 2—4, 8, 9, 11, 12, 26, 31—34, 39—49, 51, 53, 54,
57, 61, 66, 68, 70—73, 75, 79, 84, 87, 120, 143, 151, 498, 503,
505, 526, 531, 601 624 647, 682, 683, 689,
bankowe 505, VIII,
państwowe V,
uboczne 8,
w większym rozmiarze 4,
zarobkowe 2.

Przedstawiciel 184.

Przeglądanie

ksiąg i dokumentów spółki 91, 139, 154, 686,
rejestrów i dokumentów LVIII.

Przejęcie

majątku spółki jawnej 121,
zobowiązań przez nabywcę przedsiębiorstwa 40.

Przejrzanie

ksiąg handlowych LIX,

Przejście

prawa zastawu 609, 627,
roszczeń poprzednika 609, 627.

Przekaz 537,**Przekroczenie**

ceny przez komisanta 584,
pełnomocnictwa przez agenta 573,
upoważnienia przez kupca 69,
władzy przez spółnika 99.

Przekształcenie

spółki akcyjnej i spółki z ogr. odpow. 491—498.

Przelanie

wierzytelności na komitenta 582.

Przeniesienie

nadwyżki rachunku bież. na okres dalszy 534,
pełnomocnictwa 63,
siedziby spółki z ogr. odp. zagranicę 262,
własności 39, 513.

Przepisanie

praw hipotecznych 285, 465.

Przepisy

celne 616,
podatkowe 616,
policyjne 616,
prawa cywilnego 1,
sanitarne 616,
szczególne 614.

Przerwanie

przedawnienia 142, LIV.

Przesłanie

towaru wraz z ofertą 527.

Przesyłka 600, 603, 607.**Przewóz 613—629,**

istota 613,
odpowiedzialność przewoźnika 623—625,
prawa i obowiązki odbiorcy 619, 621,
prawa i obowiązki wysyłającego 615—618,
prawo zastawu na rzecz przewoźnika 626—627,
przedawnienie 629,
przyjęcie przesyłki 621, 628,
wygaśnięcie roszczeń z umowy przewozu 628,
wykonanie praw poprzednich przewoźników 627,
zakres zastosowania przepisów o przewozie 614.

Przewoźne 603, 607, 608, 615, 626.**Przewoźnik 600, 602, 604, 605, 609, 611, 615, 616, 618—619,
621—629.**

Przyjęcie

listu przewozowego 621,
oferty 526,
przesyłki 600, 621, 622, 628,
spólnika przez spółnika 109,
towaru 545, 553,
zobowiązania postąpienia z rzeczą w oznaczony sposób 519.

Przystąpienie

komandytariusza do przedsiębiorstwa 150—151.

Publiczny-a-e

prawo 11,
subskrypcja 316.

R.**Rachunek bieżący 533—541,**

istota 533,
odsetki od nadwyżki 538,
płatność nadwyżki 534,
uznanie rozliczenia 535—536,
wypowiedzenie 540,
zajęcie przyszłej nadwyżki 541.

Rachunki 55, 120, 693.

Rachunkowość kupiecka 54—59.

Rada

familijna XVIII,
nadzorcza spółki akcyjnej 379, 383,
nadzorca spółki z ogr. odp. 206, 208, 209, 212, 215.

Ratowe

interesy XXII.

Raty

sprzedażna 555—567.

Rażące

niedbalstwo 645.

Regulamin

domu składowego 649.

Rejestr handlowy 6, 7, 9, 10, 13—25, 35, 36, 39, 65, 70, 72—75,

79, 80, 129, 139, 146, 150, 151, LVII, LVIII, LXII—LXIV,

jawność 13, LVIII,

ogłaszanie wpisów 22,

postanowienie co do wpisu 20, 21,

środki zmuszające do dokonania zgłoszeń 17,

urządzenie i prowadzenie LIX,

wiarogodność 23, 24,

zgłoszenia 14—16.

Rejestr majątkowy XXVI.**Rejestracja** V.**Rejestrowy kupiec**

patrz pod „Kupiec rejestrowy“.

Reklamacja

przy ekspedycji 610.

Reprezentowanie

osoby prawnej 74,

spółki akcyjnej 369,

spółki jawnej 79, 83, 129, 130, 133,

Reprezentowanie

spółki komandytowej 152,
spółki z ogr. odp. 198.

Rewers 654, 679.

Rewidenci — biegli 216—219, 313.

Rękojmia

za wady 552, 556.

Rodzaj

akcyj 410.

Rolne gospodarstwo

patrz pod „Gospodarstwo rolne“.

Roszczenie

agenta 580,
do ekspedytora 610,
do przewoźnika 627, 628,
komisanta 595,
o naprawienie szkody spółki akcyjnej 388,
o składowe 640,
posiadacza warrantu 678,
przewoźnika 626, 627, 629,
służące spółnikowi cichemu 691,
służące spółnikowi jawnemu 117,
wierzycieli kupna 72, 73,
z tytułu bezprawnego używania firmy 37,
z tytułu nadwyżki wkładu spółnika cichego 694,
z tytułu zobowiązań spółki 141,
zwrotne przewoźnika 625.

Rozliczenie

między spółnikami jawnymi 120, 121,
przy rachunku bieżącym 533—536, 538, 540.

Rozmiar

większy przedsiębiorstwa 4, 7, 8, 75, 143.

Rozporządzanie

prawami spółnika 117,
przedmiotem ekspedycji 608,
przedmiotem komisju 595,
przedmiotem prawa zatrzymania 521,
przesyłką 618, 626,
rzeczą dającego zlecenie 580,
towaem oferenta 527,
towaem przez sprzedawcę 554,
wierzytelnością wpisaną na rachunek bieżący 534.

Rozporządzenie 4, 7, 510, 547, LVII, LIX, LX.

Rozpoczęcie

likwidacji 136,

Rozwiązanie

spółki akcyjnej 444—445,
spółki cichej 688, 689, 692—693,
spółki jawnej 109, 117, 118, 139, 140,
spółki komandytowej 157,
spółki z ograniczoną odpow. 262—264,
umowy ajencyjnej 578,
umowy między zbywcą przedsiębiorstwa a osobą trzecią 46.

Różnica

cen 551.

Ryczałtowe

wynagrodzenie za ekspedycję 604, 608.

Rygor

nieważności 145, 162, 180, 254, 256, 308, 314, 405, 409, 412,
utruty prawa zwrotnego poszukiwania 667.

Rzecz

cudza 503,
dana do używania 120,
skradziona 503,
szczególnie cenna 606, 615, 623,
zgubiona 503.

S.**Saldo** 533,

patrz także pod „Nadwyżka“.

Sąd 55, 118, 121, 129—132, 686, XVIII, LVII,

rejestrowy 15—17, 19—21, 25, 38, 59, 128, 139, 154, 686, LVII,
LIX, LXII—LXIV.

Sędzia 502.**Siedziba**

agenta 576,
kupca 70, 686,
oddziału 25, 36,
spółki akcyjnej 309,
spółki jawnej 79,
spółki z ogr. odp. 162.

Skład

patrz pod „Umowa składu“.

Składowe 626, 651.

Skreślenie

wierzytelności z rachunku bieżącego 537.

Słuszne

wynagrodzenie 576, 617.

Słuszność 684.

Solidarność

dzierżawcy i wydzierżawiającego 49, 50,
nabywcy i zbywcy przedsiębiorstwa 43, 44,
osób obowiązanych do zgłoszenia 18,
poręczyciela z dłużnikiem głównym 530,
przewoźników 625,
spólników 85,
spółdłużników z czynności handlowej 529,
spółwłaścicieli akcji 529.

Spadkobierca

komandytariusza 157,
kupca XVIII,
spólnika cichego 687, 693,
spólnika jawnego 114, 115, 119, 125,
spólnika spółki z ogr. odp. 183.

Spadek

otwarcie XVIII.

Spełnienie

świadczenia 551,
żądania sądu rejestrowego 17.

Spław 614, XXVIII.

Spólność

majątkowa małżonków 71.

Spółdłużnik 529, 539.

Spółdzielnia 33.

Spółka akcyjna 5, 29, 33, 307—490, IV, XXXVIII—XLII,

biegli rewidenci 313,

czas trwania 309,

firma 309,

kapitał akcyjny 311,

kapitał zakładowy 307,

komisja rewizyjna 380, 385,

kurator 416,

likwidacja 446—462,

łączenie się spółek 463—469,

nadzór 376—387,

nadzwyczajne walne zgrom. 391,

odpowiedzialność członków zarządu 470,

odpowiedzialność karna 481—490,

odpowiedzialność osób przed zarejestrowaniem 335,

odpowiedzialność wobec spółki 471—481,

odpowiedzialność za zobowiązania 307,

ogłoszenia 318,

obniżenie kapitału 440,

otwarcie likwidacji 449,

podział majątku 458,

powstanie 307—338,

podwyższenie kapitału 432, 433,

prawa i obowiązki akcjonariuszów 339—365,

prawa i obowiązki likwidatorów 450,

prowadzenie księgowości 418,

Spółka akcyjna

przedawnienie wierzytelności 343,
przedmiot 309,
przekształcenie 491—497,
przeniesienie akcyj 348, 349,
przeniesienie majątku 464,
rachunkowość 418—430,
rada nadzorcza 379, 383,
reprezentacja 368,
rozwiązanie 444, 445,
sporządzanie bilansu 422,
statut 308, 309,
świadczenia założycielskie 360,
udział w zyskach 355,
ukończenie likwidacji 460,
umorzenie akcyj 363,
upadłość 460,
usunięcie braków 337,
walne zgromadzenie 388—417,
władze spółki 366—430,
wpis do rejestru 330,
wykazy subskrybentów 323,
zagraniczna 310,
zamknięcie subskrypcji 336,
zapisy na akcje 319,
zarząd 366—375,
zawiązanie 314, 463,
zgłoszenie 331,
głoszenie likwidacji 448,
zgłoszenie o obniżeniu kapitału 443,
zgłoszenie o podwyższeniu kapitału 439,

Spółka akcyjna

zgrupowanie organizacyjne 326,
 zmiana przedmiotu przedsiębiorstwa 409,
 zmiana statutu 408, 431—443,
 zrzeczenie się uczestnictwa 325.

Spółka cicha 682—695, LVI,

istota 682,
 prawa spółnika 686,
 prowadzenie spraw przedsiębiorstwa 683,
 rozliczenie ze spółnikiem 693,
 rozwiązanie 688—693,
 udział w zyskach i stratach 684—685,
 upadłość kupca 694,
 uznanie czynności za bezskuteczne 695,
 wypowiedzenie 690, 691,
 zbycie lub zwinięcie przedsiębiorstwa 689.

Spółka handlowa 5, 30, 74, 75.**Spółka jawna 5, 28, 32, 57, 75—142, 144, 150, XII, XVIII, XXXV**

firma 28, 32,
 forma umowy 77,
 likwidacja 122—140,
 odpowiedzialność spółników 85—87, 89,
 podział majątku 109,
 prowadzenie spraw 91—101,
 przedawnienie roszczeń 141—142,
 przedłużenie 113,
 przekształcenie na spółkę komandytową 114,
 przystąpienie komandytariusza 150,

Spółka jawna

reprezentowanie 83, 84,
rozwiązanie 112—119,
śmierć spółnika 114, 115,
udział w zyskach i stratach 105—107,
ustąpienie spółnika 120,
wkłady spółników 102—104,
wpis do rejestru 75, 79,
wypowiedzenie 116, 117,
zmiana umowy 78.

Spółka komandytowa 5, 28, 32, 57, 114, 143—157, XII, XVIII,
XXXVII,

firma 28, 32,
forma umowy 145,
istota 143,
odpowiedzialność komandytarjusza 147—149,
prowadzenie spraw 155,
przystąpienie komandytarjusza do przedsiębiorstwa 149, 150,
reprezentowanie 152,
rozwiązanie 157,
udział w zyskach i stratach 156,
wpis do rejestru 146.

Spółka komandytowo-akcyjna LII.**Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością** 5, 29, 33, 158—306,
IV, XLIII—L,

badanie bilansu 214,
biegli rewidenci 216—219,
czas trwania 162,
dopłaty 178, 179,

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

- firma 162,
- forma umowy 162,
- ilość i wysokość udziałów 162,
- istota 158,
- kapitał zakładowy 159, 162,
- komisja rewizyjna 206, 210,
- księga udziałów 188,
- kurator 242,
- likwidacja 265—279,
- nadzór 205—219,
- nadzwyczajne zgromadzenie 224,
- obniżenie kapitału zakładowego 259, 261,
- obowiązki i prawa członków zarządu 201,
- odpowiedzialność członków zarządu 290,
- odpowiedzialność karna 300—306,
- odpowiedzialność osób przed zarejestrowaniem 171,
- odpowiedzialność spółników za zobowiązania 159,
- odpowiedzialność wobec spółki 290—306,
- podwyższenie kapitału zakładowego 258,
- połączenie kilku spółek 283—289,
- powstanie 158—174,
- prawa i obowiązki spółników 175—194,
- prawo kontroli 205,
- prawo reprezentowania 198,
- prowadzenie księgowości 244,
- prowadzenie spraw 201,
- przedmiot 162,
- przekształcenie 491—497,
- rachunkowość 244—253,
- rada nadzorcza 206—208,
- rozwiązanie 262—264,

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

siedziba 162,
sporządzanie bilansu 247,
sprzedaż udziału w drodze egzekucji 185,
straty 253,
umorzenie udziału 193,
umowa 162,
upadłość 278,
usunięcie braków 173,
wkłady niepieniężne 163, 176,
władze 195—253,
wpis do rejestru 166,
wstąpienie spadkobierców 183,
wyłączenie spółnika 280—282,
wynagrodzenie za usługi 163,
zagraniczna 161,
zarejestrowanie 171,
zarząd 195—204,
zastawienie udziału 181,
zbycie udziału 180, 181, 186,
zgłoszenie 167, 169,
zgromadzenie spółników 220—243,
zmiana składu osobowego 169,
zmiana umowy 237, 254—261,
zysk 191.

Spór

dotyczący danych w rejestrze 21,
wynikły z czynności handlowej 502.

Sprostowanie

wpisu 24.

Sprzedaż

komisowa 581, 584, 593,
przedmiotu zastawu 509—513,
przesyłki 622,
towaru komitenta 587, 589.

Sprzedaż handlowa 5, 542—567,

istota 542,
nieprzyjęcie towaru 554,
odstąpienie od umowy 551,
towaru w razie zwłoki kupującego 546—550,
wady rzeczy 552, 553,
zastrzeżenie własności 543,
zwłoka kupującego 545.

Sprzedaż na raty 555—567.

istota 555,
odpowiedzialność sprzedawcy 556,
odstąpienie od umowy 559,
odstąpienie od sprzedaży 560,
papierów wartościowych 567,
prawo kupującego 558,
roszczenie sprzedawcy 563,
wzajemne prawa i obowiązki w razie odstąpienia od umowy 561,
zastrzeżenie prawa własności 562,
zastrzeżenie wymagalności rat 557,

Staranność

należyta 587, 600, 602, 623,
sumiennego kupca 292, 501, 609, 627.

Statek

powietrzny 614.

Statut

osoby prawnej 74,
spółki akcyjnej 308, 309.

Stemplowe opłaty LXVII.**Stopa**

dyskontowa 359.

Stosunki

faktyczne i prawne przedsiębiorstwa 41,
handlowe 1, 526, 527,
majątkowe małżeńskie 73, XXVI.

Stowarzyszenie LIII.**Straty**

spółki akcyjnej 421, 428,
spółki cichej 684, 685, 693—695,
spółki jawnej 105—107, 120, 138,
spółki komandytowej 148, 156,
spółki z ogr. odpowiedzialnością 253.

Subskrybenci 318.**Subskrypcja**

publiczna 316.

Suma komandytowa 114, 146, 147, 149.**Szkoda**

przewoźnika 618,

Szkoda

spółki 108,
uchronienie komitenta 583,
wynikła przy ekspedycji 600, 606, 611,
wynikła przy przewozie 623, 625, 628,
z nienależytego wykonania zgłoszenia do rejestru 18,
z niewykonania zobowiązania sprzedaży 551,
ze zwłoki w sprzedaży przedmiotu zastawu 509.

Śmierć

komandytarjusza 157, XVIII,
kupca 64, 688, 693, XVIII,
spólnika jawnego 112, 114, 119, XVIII.

Środek

odwoławczy od postan. sądu rejestrowego 21.

Świadczenie 103, 109, 551,

wzajemne 46, 544.

Świadectwa

tymczasowe 343,
założycielskie 360.

Świadek 502.**Szczególne**

ustawy 1.

T.**Taryfa**

opłat domu składowego 651.

Tekst

akcji 339.

Termin

do oznaczenia przedmiotu sprzedaży 544,
do wniesienia pozwu o unieważnienie uchwały w spółce
z ogr. odp. 241,
do zapisywania się na akcje 322,
płatności papierów wartościowych 514,
płatności wierzytelności zabezpieczonej prawem zastawu 514,
płatności zobowiązań zbytego przedsiębiorstwa 48,
przechowywania korespondencji i ksiąg handl. 56,
rozliczenia przy rachunku bieżącym 533, 540,
spełnienia świadczenia 551,
sprzedaży przedmiotu zastawu 509, 510,
sprzedaży towaru 547,
wypłaty należności ajenta 578,
wypowiedzenia dzierżawy XXXV,
wypowiedzenia najmu XXXV,
wypowiedzenia spółki cichej 690, 691,
wypowiedzenia spółki jawnej 114, 117, 119,
zgłoszenia okoliczności podlegającej obowiązkowi wpisu do
rejestrów 17,
zgromadzenia spółników spółki z ogr. odp. 223,
żądania przez spadkobierców przekształcenia spółki 114.

Towarowe papiery 640,

patrz także pod „Papiery towarowe“.

Tranzakcja giełdowa 517.**Tytuł**

egzekucyjny 117, 691,

Tytuł

na okaziciela XIX,
prawny 536.

U.**Ubezpieczenie-a VI,**

od ognia przechowanych rzeczy 653,
towaru przez komisanta 585.

Uboczne

przedsiębiorstwo 8.

Ubytek

przesyłki 600, 606, 610, 623.

Uchwała

rady familijnej XVIII,
spólników 93, 94, 98, 132.

Uchylenie

odroczenia wypłat 19, 140,
odpowiedzialności dzierżawcy 49,
się od skutków oświadczenia woli 89, 528.

Uczestnictwo

w spółce konkurencyjnej 110.

Udział

w zyskach akcjonariusza 355,
w zyskach i stratach spółnika cichego 684, 685,
w zyskach i stratach spółnika jawnego 105—107, 138,
w zyskach i stratach komandytariusza 156, 157,
w zyskach i stratach spółnika w spółce z ogr. odp. 191, 192

Udziały własne do zbycia 194.**Układ**

między spółnikami 119,
w postępow. upadłościowym 140.

Umowa 46, 47, 69, 71, 73,

między małżonkami XII,
o pracę XXXV,
patrz także pod „Ajencyjna umowa, Komis, Przewóz, Eks-
pedycja, Spółka, Umowa składu“.

Umowa składu 630—646,

czas trwania 641, 642,
istota 630,
księgowość przedsiębiorcy 639,
obowiązek przedsiębiorcy 634—638,
odebranie rzeczy 645,
odpowiedzialność przedsiębiorcy składowego 632, 633,
podział lub złączenie rzeczy 639,
prawo przedsiębiorcy 642—644,
przedawnienie roszczeń 646,
wypowiedzenie 642,
zabezpieczenie roszczeń 640.

Umorzenie

akcji 363,
rewersu 679,
warrantu 679.

Upadłość

dłużnika kupca 519,
kupca 64, 694, 695,
spólnika cichego 688, 693,
spólnika jawnego 112, 119,

Upadłość

spółki akcyjnej 460,
spółki jawnej 85, 112, 140,
spółki z ogr. odp. 278.

Upoważnienie

agenta do niektórych czynności 571, 572,
pełnomocnika do niektórych czynności 66—69,
komisanta do udzielania kredytu i zaliczek 590,
spólnika do przejęcia majątku spółki 120.

Ustanowienie

prawa użytkowania na przedsiębiorstwie 39, 53, 61, 66,
prawa zastawu na towarze 660,
prokury 85, 95,
zastawu handlowego 507.

Ustawa szczególna 1.**Ustąpienie**

spólnika 32, 109, 117, 118, 120, 141.

Ustrój

władz spółek akcyjnych IX.

Uszczuplenie

udziału spółnika cichego 685,
udziału spółnika jawnego 106,
wkładu komandytarjusza 148.

Uszkodzenie

akcji 362,
kuponu dywidendowego 362,

Uszkodzenie

przesyłki 600, 606, 610, 623, 628,
świadczenia tymczasowego 362,
towaru 586.

Utrata

posiadania 503, 504,
praw z tytułu rękojmi 552,
przesyłki 600, 606, 610, 623,
większego rozmiaru przedsiębiorstwa lub gospodarstwa 9,
zdolności do działań prawnych kupca 64.

Uwierzytelnienie

notarialne podpisu 15, 65, 70, 74, 79, 129.

Uznanie

rozliczenia 535, 536.

Uzyskanie

świadome wpisu bezpodstawnego 10.

Użytkowanie

przedsiębiorstwa 39, 53, 61.

Używanie

firmy 37,
rzeczy 102, 120.

W.**Wady**

towaru 552, 556, 571.

Waga 532.

Waluta 532.

Warrant 655, 679.

Wdrożenie

postępowania amortyzacyjnego 679.

Wejście

w życie kodeksu handlowego 697.

Weksel 537.

Weksłowe

prawo 657.

Wezwanie

do dokonania zgłoszenia do rejestru 17.

Wiara dobra

patrz pod „Dobra wiara“.

Wierzyciel 509—514, 518—524, 541, 544,

dzierżawcy 51,

komisanta 582,

komitenta 596,

kupca 73, 682,

mężatki 72,

nabywcy rzeczy 543,

osobisty spółnika jawnego 90, 117, 119, 122,

spółnika cichego 691,

spółki akcyjnej 459,

spółki jawnej 85, 89,

spółki komandytowej 143, 147—149,

spółki z ogr. odpow. 276, 287,

wydzierżawiającego przedsiębiorstwo 49.

Wierzytelność

do osoby trzeciej 537,
nabyta przez komisanta 582,
płatna 518, 524,
powstała przy prowadzeniu przedsiębiorstwa 40,
spółki 40,
wpisana na rachunek bieżący 533, 534, 537, 539,
zabezpieczona zastawem 509, 514.

Większy

rozmiar gospodarstwa rolnego 7,
rozmiar przedsiębiorstwa 4, 7, 8, 75, 143.

Wina

przewoźnika 617, 625.

Wkład

komandytarjusza 146, 148, 156,
spólnika cichego 682, 684, 685, 694, 695,
spólnika jawnego 82, 102, 105, 114,
spólnika w spółce z ogr. odp. 163, 176.

Władza

komunalna LXI,
państwowa LXI,
skarbową LXII.

Właściwość

przedmiotu sprzedaży 544,
przesyłki 606, 623,
sądu 59, 305.

Własność

nabycie od kupca 503, 506,

Własność

nabycie z licytacji 513,
zastrzeżenie rzeczy sprzedanej 543.

Wniesienie

do spółki innych praw 102, 103,
do spółki własności 102, 103.

Wniosek

o sprostowanie lub wykreślenie wpisu 21, 24.

Wpis

do rejestru handlowego 7, 10, 14, 17, 24, 166, 330, 495, 496,
patrz także pod „Firma, Prokura, Rejestr, Spółki“.

Wpłata

wkładu spółnika cichego 694, 695.

Wprowadzanie w błąd 31.**Wprowadzenie**

w życie art. 376 kod. handl. 697.

Wręczenie

rewersu 659.

Wskazanie

osoby do wykonywania praw zmarłego komandytariusza 157.
osoby do wykonywania praw zmarłego spółnika 115, 125,
687,
osoby, z którą komisant zawarł umowę 592.

Wstrzymanie wypłat 519.

Wybór

ekspedytorów i przewoźników 602.

Wyciąg

z dokumentów 15,

z ksiąg handlowych 578.

Wyciąg rejestru LVIII.**Wydanie**

korzyści 111,

listu przewozowego 620,

przesyłki 600, 618, 620,

rzeczy ruchomej nabytej od kupca 503,

wszystkiego, co komisant uzyskał 582.

Wydatki

patrz pod „Zwrot wydatków“.

Wydarzenia

ważne 636.

Wydzierżawienie

przedsiębiorstwa 39, 61, 66,

patrz także pod „Dzierżawa“.

Wykazy

subskrybentów 323.

Wykonanie

praw poprzedzających ekspedytorów i przewoźników 609,
627,

prawa zastawu przewoźnika 626,

Wykonanie

prawa zatrzymania 523,
przewozu 605, 624, 625,
umowy 575, 594,
zlecenia 582, 592, 600, 601,
zobowiązania 532.

Wykonywanie

pracy 102,
praw z umowy przewozu 620,
zawodu wolnego 3.

Wykreślenie

firmy XXX,
wpisu 24,
z rejestru handlowego 7, 9, 129, 139, 141.

Wyłączenie uprawnień

komandytariusza 155,
spółnika cichego 686.

Wyłączność

agenta 574.

Wynagrodzenie

agenta 576,
słuszne 576, 617,
spółnika 100, 109,
wydatków i szkód przewoźnika 618.

Wypełnienie

zobowiązania przez osobę trzecią 591.

Wyplata

na rzecz komandytariusza 148,
należności ajenta 578,
należności spółnika cichego 693,
udziału spółnika 120,
zysku spółnika cichego 684.

Wypowiedzenie

dzierżawy XXXV.
najmu XXXV,
rachunku bieżącego 540,
spółki cichej 688, 690, 691, 693,
spółki jawnej 112, 114, 116, 117, 119, 122,
umowy agencji 579.

Wyrok sądowy 83, 101, 112, 118, 121, 688, 692, 693.

Wysokość

grzywny 17,
odpowiedzialności komandytariusza 114, 146, 147, 149,
odsetek od udziału w spółce 107,
provizji ajenta 576.

Wystawienie

dowodu składowego do ustanowienia prawa zastawu 660.

Wzmianka

o upadłości w rejestrze 19.

Wzory

podpisów 15, 65, 70, 79, 129,
użytkowe 40,
zdobnicze 40.

Z.**Zabezpieczenie**

mienia i praw dającego zlecenie 572,
mienia i praw komitenta 586,
przesyłki 622,
roszczeń ajenta 580,
roszczeń ekspedytora 608,
roszczeń komisanta 595,
roszczeń o składowe 640,
roszczeń przewoźnika 626,
tranzakcji giełdowej 517,
wierzytelności kupca 518, 519, 523.

Zaciąganie

pożyczki 66.

Zagraniczna

spółka akcyjna 310,
spółka komandytowo akcyjna LII,
spółka z ogr. odp. 161, LI.

Zagrożenie sprzedażą

przedmiotu zastawu 509, 626,
towaru 546.

Zajęcie

nadwyżki rachunku bieżącego 541,
praw spółnika jawnego 117,
roszczeń spółnika cichego 691.

Zakaz

konkurencji 124,
prowadzenia przedsiębiorstwa 11.

Zakład główny 25, 36, 72, 73.

Zakład zastawniczy VIII.

Zakończenie

postępowania układowego 19.

Zakup komisowy 593.**Zaliczki udzielenie**

komitentowi 595,
na towar przez przewoźnika 626,
przez ajenta 580,
przez komisanta 590.

Załatwianie

cudzych interesów 526.

Założenie

środka odwoławczego od postanow. sądu rejestrowego 21.

Zamiar zły 606, 612, 623, 628.**Zaniechanie**

używania firmy 37,
wykonania czynności 98.

Zaniedbanie

wniosku o sprostowanie lub wykreślenie wpisu 24,
zawiadomienia o wadach towaru 552.

Zapis-y

na akcje 319,
na sąd polubowny 66,
w księgach handlowych 55, 56.

Zapłata

do rąk nabywcy przedsiębiorstwa 45,

Zapłata

należności przewoźnika 621, 628,
niedoboru w spółce 120,
odszkodowania z tytułu ekspedycji 606,
udziału spółnika w wierzytelności spółki 90,
za towar 571,
za towar kredytowany przez komisanta 590.

Zarejestrowanie

dzierżawy 50,
obniżenia sumy komandytowej 149,
zbycia przedsiębiorstwa 45.

Zarobkowe przedsiębiorstwo 2.**Zarządca**

masy upadłości 119, 125, 695.

Zarządzenie

wpisu do rejestru handlowego 19, 21, 25.

Zarzut

braku podstawy do wpisu 10,
przeciw rozliczeniu 535,
przy ekspedycji 610,
służący spółce 89.

Zasady

rachunkowości V,
uczciwego obrotu 42.

Zaspokojenie

roszczeń poprzednika przy ekspedycji 609,
się wierzycieli dzierżawcy 51,

Zaspokojenie

się z przedmiotów zatrzymanych 524,
się z wierzytelności na rachunek komitenta 596,
się z zastawu 509, 514,
wierzytelności przez osobę trzecią 537.

Zastaw VII.**Zastawu prawo 507—517,**

na przedmiocie ekspedycji 608, 609,
na przedmiocie komisju 595,
na przedmiocie prawa zatrzymania 524,
na przesyłce 626,
na ruchomościach dającego polecenie 580,
na zabezpieczenie transakcji giełdowej 517,
nabycie 508,
przedmiot 507,
sprzedaż przedmiotu 509—514,
ustawowe 515,
wykonanie przez przewoźnika 627,
zaspokojenie się z papierów wartościowych 514,
zbieg z różnych tytułów 626.

Zastrzeżenie

inkasa 537,
własności rzeczy sprzedanej 543.

Zaświadczenie

o braku wpisu w rejestrze LVIII.

Zatajenie

wad rzeczy 552.

Zatrzymania prawo 518—524,

dokonanie 522,

Zatrzymania prawo

niemożność dokonania 523,
prawa zastawu 524,
przedmiot 520,
warunki 518, 519.

Zatwierdzenie

statutu spółki akcyjnej 310.

Zawiadomienie

agenta o zawarciu umowy 576,
dłużnika o zbyciu przedsiębiorstwa 45,
dłużnika o zatrzymaniu rzeczy 522,
komisanta o wykonaniu zlecenia 584, 593,
kupującego o sprzedaży towaru 547, 549,
odbiorcy o nadejściu przesyłki 618, 619,
przewoźnika o uszkodzeniach przesyłki 628,
spółki o ustąpieniu z niej 114,
spółki o wypowiedzeniu jej 116,
sprzedawcy o wadach towaru 552, 553, 571, 589,
wysyłającego o niemożności doręczenia przesyłki 622,
zastawcy o sprzedaży przedmiotu zastawu 510, 512.

Zawieranie ugód 66.

Zawieszenie przedawnienia LIV.

Zawód wolny 3.

Zbadanie towaru 552, 589.

Zbiorowe odcinki 344.

Zbycie przedsiębiorstwa 39—47,
forma 39,

Zbycie przedsiębiorstwa

obowiązki zbywcy 41, 42,
odpowiedzialność za zobowiązania 43, 44,
przedmiot 40,
przelew wierzytelności 45,
rozwiązanie umowy osoby trzeciej ze zbywcą 46,
rozwiązanie spółki cichej 688, 689,
rozwiązanie spółki z ogr. odp. 237.

Zbywalność akcji 348.**Zdolność**

kupca do działań prawnych 23, 70.

Zepsucie towaru 546, 554, 586, 587, 622.**Zezwolenie**

na prowadzenie przedsiębiorstwa 11, 32, 33,
na zajmowanie się interesami konkurencyjnymi 110.

Zgłoszenie

do rejestru handlowego 14—18, 35, 39,
likwidacji spółki z ogr. odp. 267.

Zgoda

komandytariusza 155,
męża 12, 71, 72, 147,
spadkobierców 29, 32,
spółników w spółce cichej 688,
spółników w spółce jawnej 78, 95, 97, 107, 112, 113, 127,
spółników w spółce komandytowej 157,
wierzyciela osobistego spółnika 122,
zarządcy masy upadłości 122.

Zlecenie

ekspedycji 600, 608,
komitenta 582—585, 589, 592,
postąpienia z rzeczą w określony sposób 518, 519,
ubezpieczenia towaru 585,
zakupu 589,
zakupu papierów wartościowych VIII.

Zły zamiar 294, 606, 612, 623, 628, 645.

Zmiana-y

danych w rejestrze handlowym 70, 79, 146,
nazwiska wchodzącego w skład firmy 32,
osoby właściciela przedsiębiorstwa 46,
w przepisach o opłatach stemplowych LXVII.

Zmniejszenie

odszkodowania umownego 531.

Znak towarowy 40.

Zobowiązanie-a XXXV,

kupca w spółce cichej 682,
mężatki 71,
osoby trzeciej wobec komisanta 591,
postąpienia z rzeczą dłużnika 518, 519,
powstałe przy prowadzeniu przedsiębiorstwa 40, 41, 43—45,
48—50,
powstałe przed wejściem w życie kodeksu LIV,
spółki jawnej 81, 85—87, 89, 114, 135, 137, 141,
spółki komandytowej 143, 147, 150, 151,
spółdłużnika przy rachunku bieżącym 539,
z umowy przewozu 620.

Zrzeczenie się

prawa do odszkodowania 513,
uczestnictwa w spółce akcyjnej 325.

Związek LIII.**Zwinięcie**

przedsiębiorstwa przy spółce cichej 688, 689.

Zwłoka

akcjonariusza 343,
w oznaczeniu właściwości przedmiotu sprzedaży 544,
w podniesieniu zarzutu przeciw rozliczeniu 535,
w przyjęciu towaru 545, 554, 622,
w rozporządzeniu towarem 554.
w sprzedaży przedmiotu zastawu 509, 510,
w sprzedaży towaru 546,
w wydaniu zarządzeń przez komitenta 588,
w wykonaniu świadczenia 551,
w wykonaniu zgłoszenia 18,
w zbadaniu towaru 552.

Zwod Praw XVI.**Zwolnienie**

od obowiązku rejestracji V,
spólnika od prowadzenia spraw spółki jawnej 101,
spólnika cichego od udziału w stratach 584, 695,
spólnika cichego od wpłacenia wkładu 695,
spólnika jawnego od udziału w stratach 105.

Zwrot

niesłusznie pobranych należności przy przesyłce 603,
rzeczy, danych spółce do używania 120,

Zwrot

wkładu komandytariusza 146, 148,
 wkładu spółnika cichego 695,
 wydatków i kosztów ajenta 577, 580,
 wydatków i kosztów ekspedytora 608,
 wydatków i kosztów komisanta 595,
 wydatków spółnika 109,
 wydatków nabywcy na rzecz kupioną 503,
 zaliczek ajenta 580,
 zaliczek ekspedytora 608,
 zaliczek komisanta 595.

Zwyczaj 67, 576,
 handlowy 500, 532.

Zwyczajowe prawo powszechne 1.

Zysk

spółki akcyjnej 355,
 spółki cichej 684, 685,
 spółki jawnej 105, 106, 120, 137,
 spółki komandytowej 156,
 spółki z ogr. odp. 191.

Ż.

Żegluga 614,
 morska VI, XXIV,
 na wodach śródlądowych XXVIII.

Żona

komandytariusza 146,
 kupca rejestrowego 73,
 spółnika jawnego 80.

Ż.

Źródła prawa 1.